

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΧΟΛΗ: ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ: Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙ
ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ: ΡΗΝΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΣΩΛΗ ΧΡΥΣΑΥΓΗ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΜΠΙΤΣΑΝΗ ΕΥΓΕΝΙΑ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2002

*Η Εργασία αφιερώνεται
στους γονείς μας*

Λίγα λόγια:

Στην προσπάθειά μας να ολοκληρώσουμε αυτή την εργασία κάποιοι άνθρωποι μας στήριξαν και μας βοήθησαν σημαντικά.

Θα θέλαμε λοιπόν να ευχαριστήσουμε θερμά την υπεύθυνη καθηγήτρια Κα Μπιτσάνη Ευγενία , την Μυτικιώτη Γιούλη , την Παναγιωτίδου Γιώτα, τον Θεοδωρή και φυσικά τους γονείς μας για την αμέριστη συμπαράστασή τους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	8
	ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	10
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	13
1.2	Η ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΙΚΑ	15
1.2.1	ΟΙ ΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ	16
1.3	Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑ	20
1.3.1	ΤΑ ΕΝΔΟΓΕΝΗ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑ.....	21
1.3.2	ΕΞΩΓΕΝΗ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑ.....	21
1.3.3	ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΙΤΙΑ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑ.....	22
1.4	ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ.....	23
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	26
2.1	ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΙΚΑ.....	27
2.3	ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ.....	29
2.4	ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΙΣΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ – ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΩΝ.....	30
2.5	ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΑΝΕΡΓΟΥΣ-ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΟΥΣ.....	30
2.5.1	ΝΕΑ ΚΕΝΤΡΑ, ΜΟΝΑΔΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ.....	31
2.6	ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ.....	32
2.6.1	ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΙΚΑ	32
2.6.2	ΤΟ ΙΚΑ ΣΗΜΕΡΑ	33
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	34
3.1	ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ	35
3.1.1	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ.....	35
3.1.2	ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ.....	35
3.1.3	Κεντρικές Υπηρεσίες είναι οι ακόλουθες Υπηρεσίες της Διοίκησης:	35
	➤ Γενική Διεύθυνση Ασφαλιστικών Υπηρεσιών, συγκροτούμενη από τις Υπηρεσίες:.....	35
	➤ Γενική Διεύθυνση Οικονομοτεχνικών Υπηρεσιών, συγκροτούμενη από τις Υπηρεσίες:.....	36
	➤ Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας, συγκροτούμενη από τις Υπηρεσίες:	36
	➤ Διεύθυνση Γραμματείας.....	36
	➤ Διεύθυνση Νομική.....	36
	➤ Διεύθυνση Επιθεώρησης Υπηρεσιών Υγείας.....	36
	➤ Διεύθυνση Επιθεώρησης Υπηρεσιών Ασφάλισης.....	36
	➤ Τμήμα Τύπου και Δημοσίων Σχέσεις.....	36
3.1.4	ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	37
	➤ Υπηρεσίες Ασφάλισης.....	37
	➤ Υπηρεσίες Υγείας.....	37
3.2	ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ.....	39
3.2.1	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ.....	39
3.3	ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ.....	40
3.4	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ.....	43
3.4.1	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ.....	43
3.4.2	Τμήμα Γραμματείας Διοικητή.....	43
3.4.3	Τμήμα παρακολούθησης προγραμμάτων διεθνών οργανισμών	44
3.4.4	Τμήμα Συλλογικών Οργάνων.....	44
3.4.5	Τμήμα Γραμματειακής Υποστήριξης και Διοικητικής μέριμνας.....	45
3.5	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ	46
3.6	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	47
3.7	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	50
3.8	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗΣ	
	ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ.....	52
3.8.1	ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ.....	52
3.8.2	ΤΜΗΜΑ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ & ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ.....	53

3.9	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ	53
	❖ ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ	54
	❖ Τμήμα Λειτουργικής Διαχείρισης Πληροφοριακών Συστημάτων	54
	❖ Τμήμα Συντήρησης και ροής εφαρμογών	55
	❖ Τμήμα Έρευνας και τεχνικής υποστήριξης	55
	❖ Τμήματα εξυπηρέτησης συστημάτων	55
	❖ Τμήμα Γραμματείας	56
3.10	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	57
	❖ Τμήμα Επιμόρφωσης	57
	❖ Τμήμα Εισαγωγικής Εκπαίδευσης	58
	❖ Τμήμα Εκδόσεων και Ενημέρωσης	58
	❖ Τμήμα Κωδικοποιήσεων	58
3.11	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΣΟΔΩΝ	59
	❖ Τμήμα Γενικών Θεμάτων	59
	❖ Τμήμα Επαγγελματικών Κατηγοριών και Ειδικών Θεμάτων	59
	❖ Τμήμα ελέγχου Κοινών Επιχειρήσεων	60
	❖ Τμήμα Ελέγχου Οικοδομικών Έργων	60
	❖ Τμήμα Μητρώου και Βαρέων Επαγγελματιών	61
	❖ Τμήμα Αναγκαστικών Μέτρων	61
	❖ Τμήμα Επικουρικής ασφάλισης	62
	❖ Τμήμα Ειδικής Υπηρεσίας Ελέγχου Εσόδων ΙΚΑ	62
3.12	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΠΑΡΟΧΩΝ	63
	❖ Τμήμα Κύριας Σύνταξης	63
	❖ Τμήμα Παροχών Ασθενείας	63
	❖ Τμήμα συγγανευμένων ταμείων και επικουρικής σύνταξης	63
	❖ Τμήμα Διαδοχικής Ασφάλισης	64
	❖ Τμήμα Ειδικών Θεμάτων	64
3.13	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ	65
	❖ Τμήμα συντάξεων ΕΟΚ	65
	❖ Τμήμα Ασφάλισης και Παροχών ασθενείας ΕΟΚ	65
	❖ Τμήμα διμερών διεθνών συμβάσεων	66
	❖ Τμήμα Παρακολούθησης Χρηματικών Λογαριασμών	66
	❖ Τμήμα Διεθνών Σχέσεων και Ασφαλιστικής Ενημέρωσης	67
	❖ Τμήμα Διοικητικής Συνεργασίας και Γραμματείας	67
3.14	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΝΠΔΔ	68
	❖ Τμήμα γενικών θεμάτων και παρακολούθησης μεταβολών κατάστασης συνταξιούχων	68
	❖ Τμήμα Συντάξεων και Πρόνοιας Προσωπικού ΙΚΑ	68
	❖ Α - Β` Τμήματα συντάξεων προσωπικού ΝΠΔΔ	69
	❖ Τμήμα γραμματείας και μητρώου	69
3.15	ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	70
	❖ Τμήμα γενικού λογιστηρίου	70
	❖ Τμήμα Προϋπολογισμού και Παρακολούθησης λογαριασμών	70
	❖ Τμήμα Συναλλακτικού και Διαχείρισης	71
	❖ Τμήμα ελέγχου	71
3.16	ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ, ΤΟΠΙΚΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ	72
	❖ Τομέας εσόδων	72
	❖ Τομέας παροχών σύνταξης	72
	❖ Τομέας παροχών ασθενείας	73
	❖ Τομέας μητρώου	73
	❖ Τομέας οικονομικού	73
	❖ Τομέας φαρμακευτικών υπηρεσιών	74
	❖ Τομέας Διοικητικού	74
	❖ Τομέας πληροφορικής	75
	❖ Τομέας τεχνικών υπηρεσιών	75
3.17	ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ, ΤΟΠΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΙΑΤΡΕΙΩΝ	76
	❖ Τμήμα και ιατρικής περίθαλψης και Προληπτικής Ιατρικής	76
	❖ Τμήμα Πρόνοιας και Αναπηρίας	77
	❖ Τμήμα Νοσηλευτικού	77

❖	Τμήμα ή Αυτοτελές Γραφείο φαρμακευτικό.....	77
❖	Τμήμα ή Αυτοτελές Γραφείο Διοικητικό.....	77
❖	Τμήμα Παρατήρησης Περιστατικών Κοινών Παθήσεων.....	78
❖	Τμήμα Επαγγελματικών Παθήσεων.....	79
❖	Τμήμα Επαγγελματικής Αποκατάστασης και Κοινωνικοασφαλιστικής Μέριμνας.....	80
❖	Τμήμα Διοικητικό.....	80
3.18	ΔΙΑΦΩΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ.....	80
3.19	ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΙΚΑ- ΜΟΝΙΜΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ.....	82
3.19.1	Κλάδοι μόνιμου προσωπικού.....	82
3.20	ΘΕΣΕΙΣ, ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΜΟΝΙΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΛΑΔΟ.....	83
3.21	ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΘΕΣΕΩΝ ΜΟΝΙΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ.....	85
3.22	ΛΟΙΠΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ.....	89
3.22.1	Προσωπικό Ασφαλείας και Προσωπικό Καθαριότητας Μερικής ή Περιοδικής Απασχόλησης Ιδιωτικού Δικαίου.....	89
3.23	ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.....	91
3.23.1	Κατάργηση προσωρινών θέσεων και κλάδων.....	91
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.....	93
4.1	ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ.....	94
4.1.2	Τα βασικά χαρακτηριστικά του συστήματος παροχών και εισφορών.....	94
4.1.3	Ασφαλιστικές εισφορές.....	94
4.2	ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ.....	96
4.3	ΔΕΛΤΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΩΝ.....	98
4.3.3	Ασφαλιστική ταυτότητα.....	98
4.3.4	ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ -ΑΤΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΑΔΑ) 99	
4.3.5	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ.....	100
4.3.6	ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ.....	101
4.4	ΕΙΣΦΟΡΕΣ.....	102
4.4.3	ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ.....	102
4.5	ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ Ι.Κ.Α. ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ.....	103
4.5.1	ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.....	103
5.1	ΠΑΡΟΧΕΣ.....	106
5.1.2.	ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ.....	107
5.1.3	ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΧΡΗΜΑ.....	114
5.2	ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	117
5.3	ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ.....	119
5.3.3	Κατηγορίες και προϋποθέσεις για παροχή σύνταξης.....	119
5.3.4	Υπολογισμός και διαδικασία αναπροσαρμογής των συντάξεων.....	120
5.3.5	Η Διάρθρωση των εσόδων και των δαπανών.....	121
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6.....	124
6.1	ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ – ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ.....	125
6.1.1	ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ.....	125
6.1.2	Εξέλιξη δαπανών κοινωνικής προστασίας στις χώρες- μέλη της Ε.Ε.....	127
6.1.3	ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.....	128
6.1.4	Συμφωνία κοινωνικής ασφάλισης Ελλάδα-ΗΠΑ.....	128
6.1.5	Ποια πλεονεκτήματα δίνει στους εργαζόμενους η συμφωνία.....	128
	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.....	130
	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	132
	ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ.....	133

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

- ✓ ΙΚΑ: ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
- ✓ ΟΕΚ: ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
- ✓ ΟΑΕΕ: ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
- ✓ ΑΒΑ: ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΥ
- ✓ ΑΔΑ: ΑΤΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
- ✓ ΔΕΚΑΔΕ: ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΔΙΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
- ✓ ΔΕΚΑ/ AISS / ISSA: ΔΙΕΘΝΗ ΕΝΩΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
- ✓ ΤΕΑΕΔΞΕ: ΤΑΜΕΙΟ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙ- ΤΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
- ✓ Π.Ε: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
- ✓ Τ.Ε.Ι: ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
- ✓ Φ.Ε.Κ : ΦΥΛΛΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
- ✓ Δ.Ε: ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
- ✓ Υ.Ε: ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

«Κάθε άνθρωπος ως μέλος της κοινωνίας, έχει δικαίωμα για κοινωνική ασφάλεια, έχει αξίωση να γίνονται σεβαστά τα αναγκαία για την αξιοπρέπεια του, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά του δικαιώματα, όπως διαμορφώνονται από την χώρα του και την διεθνή συνεργασία, έπειτα από στάθμιση της οργάνωσης και των πλουτοπαραγωγικών πηγών κάθε κράτους.»

Οικονομική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Φιλαδέλφειας το 1994(Άρθρο 22)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τίποτα από αυτά που θα διαβάσετε σ' αυτή την εργασία δεν αποτελεί καινοτομία. Τίποτα δεν αποτελεί δική μας ανακάλυψη.

Η δική μας προσφορά περιορίζεται στην ταξινόμηση κάποιων γνώσεων, ιδεών και προτάσεων γύρω από έναν κοινό άξονα αναφοράς με τίτλο «Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ ΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ».

Το πώς οργανώνεται και το πώς διοικείται το ΙΚΑ, η Διοικητική του διάρθρωση και οι παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας είναι θέματα τα οποία θα αναλύσουμε με όλες τις λεπτομέρειες σε αυτή την εργασία στα κεφάλαια που θα ακολουθήσουν.

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός πως σ' έναν κόσμο που εξελίσσεται με εκπληκτική ταχύτητα, οι κοινωνίες αναζητούν διαρκώς νέους δρόμους ανάπτυξης που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις.

Στο κατώφλι της νέας χιλιετίας, η έκρηξη της πληροφορικής και των νέων τεχνολογιών, η διεθνοποίηση των οικονομιών και ιδιαίτερα στην Ευρώπη η προοπτική της Ενοποίησης διαμορφώνουν νέες προσδοκίες. Όμως ταυτόχρονα νέα προβλήματα δημιουργούνται ενώ παλιότερα ζητούν επιτακτικά την επίλυσή τους.

Σ' ένα τέτοιο περιβάλλον, η Ελλάδα καλείται να προχωρήσει αποφασιστικά, συγκεντρώνοντας όλες τις δυνάμεις της σ' ένα γιγαντιαίο έργο ανασυγκρότησης και εκσυγχρονισμού. Παραμερίζοντας παραδοσιακές αντιλήψεις και συνήθειες δεκαετιών, νικώντας την αδράνεια και βάζοντας σε κίνηση όλο το παραγωγικό της δυναμικό.

Το Ίδρυμα κοινωνικών ασφαλίσεων (ΙΚΑ), κομμάτι της ιστορίας αυτού του τόπου, δεν μπόρεσε να μείνει έξω από αυτή την προσπάθεια.

Ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός Οργανισμός αυτής της χώρας έπρεπε να δώσει το δικό του «παρόν».

Επανασχεδιάζοντας την δομή και τις υπηρεσίες του, οργανώνοντας σε νέες βάσεις τις λειτουργίες του, αντιμετωπίζοντας χρόνια συσσωρευμένα προβλήματα και πάνω από όλα χαράσσοντας την στρατηγική του για την νέα χιλιετία με ένα και μοναδικό στόχο: την προτεραιότητα στον πολίτη και την καλύτερη εξυπηρέτησή του.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης έχει στις μέρες μας εξελιχθεί διεθνώς σε τεράστιας οικονομικής σημασίας όχημα στα πλαίσια του σύγχρονου κράτους ευημερίας. Οι επιδιώξεις του θεσμού πραγματώνονται με μια γιγαντιαία κλίμακα μετατόπιση πόρων, από τον οικονομικά ενεργό πληθυσμό στον μη ενεργό πληθυσμό και τους ανέργους, από τους υγιείς στους ασθενείς, από τους εύπορους στους φτωχούς.

Οι εξελίξεις που σημειώθηκαν μεταπολεμικά, σε διεθνές επίπεδο, χαρακτηρίζονται γενικά από την βελτίωση των παροχών και την επέκτασή τους σε νέες ομάδες δικαιούχων, τις ευνοϊκότερες προϋποθέσεις χορήγησης παροχών και την ένταξη στα εθνικά συστήματα νέων προγραμμάτων. Όλες αυτές οι ρυθμίσεις υπαγόρευαν την ανάγκη για άντληση πόρων, που αντιμετωπίστηκε με αναπροσαρμογή των ασφαλιστικών εισφορών και διερεύνηση της κρατικής συμμετοχής.

Η νέα ανάγκη του πολίτη για κατάκτηση ευρύτερης κοινωνικής προστασίας ταυτίζεται με τα μεγαλειώδη κοινωνικά δικαιώματα που διακήρυξαν οι μεταπολεμικές Διεθνείς διασκέψεις και κατοχύρωσε το 1948 η Παγκόσμια Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του ανθρώπου. Για την διασφάλιση και την τελική της αφομοίωση (κοινωνικής προστασίας) από τους λαούς, χρειάστηκε μια πολύμορφη προσπάθεια και ένας σκληρός αγώνας δια μέσων των αιώνων, μέχρι να φτάσει ο 19ος αιώνας (που χαρακτηρίζεται από την ραγδαία βιομηχανική εξέλιξη και τις κοινωνικές αναστατώσεις), όπου και σηματοδοτείται από την θεμελίωση των νέων αρχών της κοινωνικής προστασίας. Η εξέλιξη των αρχών αυτών είχαν τελικά σαν αποτέλεσμα, την παραδοχή του κοινωνικοασφαλιστικού θεσμού.

Με βάση όλα τα παραπάνω, με τον όρο κοινωνική ασφάλιση εννοούμε το σύνολο των θεσμικών και λοιπών νομοθετικών μέτρων υποχρεωτικής εφαρμογής, με τα οποία το κράτος στοχεύει στην προστασία του ατόμου και της οικογένειας από την πραγματοποίηση ενός από τους προβλεπόμενους κινδύνους, συνέπεια της οποίας διακόπτεται οριστικά ή μειώνεται αισθητά το εισόδημα του εργαζομένου, πάνω στο οποίο στηρίζει την διατήρηση ενός λογικού επιπέδου διαβίωσης.

Με άλλα λόγια το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης αποτελεί θεσμό μέσα από τον οποίο καλύπτονται άμεσα ή έμμεσα στο ασφαλιστικό σχήμα, με την προσφορά υπηρεσιών ή παροχών σε είδος κάτω από ορισμένες κι από πρώτα καθορισμένες προϋποθέσεις.

Ωστε η κοινωνική ασφάλιση, αποτελεί θεσμό που διασφαλίζει στο πρόσωπο που συνδέεται με σχέση εξαρτημένης εργασίας και τα μέλη της οικογένει-

νειάς του ενάντια στους κινδύνους οι οποίοι απειλούν την σωματική, πνευματική, κοινωνική και οικονομική του υπόσταση.

Αυτή συνδέει τα ασφαλιστικά πρόσωπα με τον ασφαλιστικό φορέα με νομική σύμβαση. Τούτο έχει σαν συνέπεια, ότι το δικαίωμα του ασφαλιζόμενου είναι αγωγήμο και οι καλυπτόμενοι κίνδυνοι είναι από πρώτα καθορισμένοι, οι δε παροχές διακινούνται μέσα σε σαφείς νομικές προϋποθέσεις.

Στα πλαίσια της πτυχιακής εργασίας που αναλάβαμε να φέρουμε εις πέρας, έγινε μια προσπάθεια καταγραφής στοιχείων, περιγραφής και ανάλυσης αυτών σχετικά με τον μεγαλύτερο ασφαλιστικό φορέα της χώρας μας το ΙΚΑ και ειδικότερα τον τομέα της Διοικητικής Διάρθρωσης αυτού.

Βασικός στόχος αυτής της εργασίας είναι να δείξουμε και να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε την διοικητική και οικονομική κατάσταση του κοινωνικοασφαλιστικού φορέα της χώρας μας.

Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μια σύντομη ιστορική αναδρομή. Καταγράφονται τα πιο σημαντικά γεγονότα που συνέβαλαν στην διαμόρφωση και γενικότερα στην πορεία εξέλιξης και οργάνωσης του ΙΚΑ.

Στο δεύτερο κεφάλαιο εξετάζεται η γενικότερη δομή του ΙΚΑ

Στο τρίτο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στην Διοικητική δομή του φορέα, στον τρόπο διοίκησης και οργάνωσης, διάρθρωσης και τμηματοποίησης όπως και εποπτείας των υπηρεσιών που απαρτίζουν το ΙΚΑ. Επίσης μελετάται η στελέχωση και εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού ώστε να διαπιστωθεί η επάρκεια και καταλληλότητα του προσωπικού που επηρεάζει σημαντικά την λειτουργία και ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

Στο τέταρτο κεφάλαιο καταγράφονται στοιχεία σχετικά με τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας.

Στο πέμπτο κεφάλαιο παρουσιάζονται στοιχεία για τις παροχές και την διάκριση αυτών όπως επίσης και κάποιες πληροφορίες για τις συντάξεις.

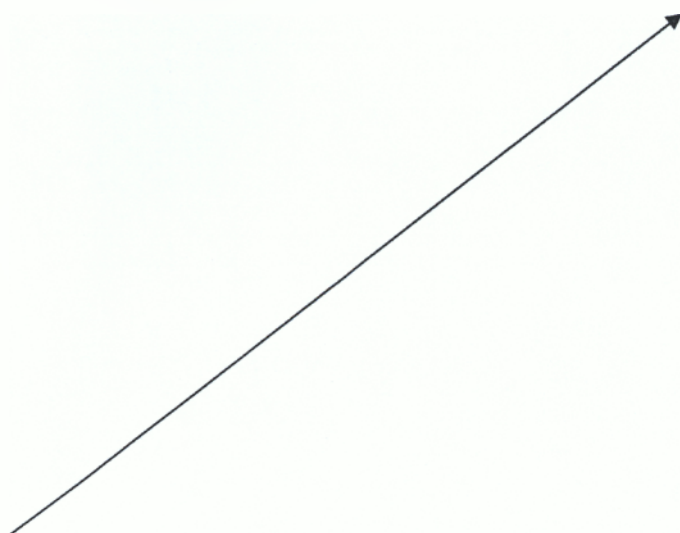
Στο έκτο και τελευταίο κεφάλαιο γίνεται μια προσπάθεια συγκριτικής μελέτης των δαπανών κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής ένωσης.

Επίσης θα θέλαμε σε αυτό το σημείο να δώσουμε στοιχεία για το υλικό το οποίο χρησιμοποιήθηκε αναφέροντας τα εξής: προσωπική έρευνα-στοιχεία από βιβλιογραφία-προσωπικές επισκέψεις σε κάποιο κατάστημα του κοινωνικοασφαλιστικού φορέα και συζητήσεις με υπαλλήλους για θέματα του ιδρύματος και ειδικότερα αναφορά σε στοιχεία που αφορούν την διοικητική διάρθρωση και το προσωπικό του ΙΚΑ. Επίσης ενημέρωση και στοιχεία από το INTERNET. Όσον αφορά την μεθοδολογία στηριχθήκαμε κυρίως στην λήψη πληροφοριών και στην συνέχεια στην καταγραφή και ανάλυση αυτών όπως επίσης και στην προσπάθεια αξιολόγησης του υλικού πάνω στην ορθότητα και στην λογική των καταστάσεων.

Τα εμπόδια που συναντήσαμε ήταν, ευτυχώς για μας, μόνο η καθυστέρηση από την πλευρά της συλλογής στοιχείων και πληροφοριών, που μας εμπόδι-

ζαν να προχωράμε με γρήγορους ρυθμούς στην διεκπεραίωση της εργασίας μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

I. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1.2 ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΣΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ

Η Ιστορική εξέλιξη του θεσμού δια μέσω των αιώνων με αφετηρία την αρχαία Ελλάδα ως τα νεότερα έτη μορφοποιείται ως εξής:

- **ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ**

Αποκορύφωμα της κοινωνικής προστασίας κατά την διάρκεια του χρυσού αιώνα του Περικλή.

Φορέας άσκησης κοινωνικής πολιτικής η πολιτεία.

Δημιουργία ενώσεων που δανειοδοτούν τα μέλη τους εκείνα που βρίσκονται σε κατάσταση ανάγκης.

Συμπέρασμα: Έλλειψη της απαραίτητης πολιτικής βούλησης για το κοινωνικό της χρέος και την ύπαρξη κοινωνικών δικαιωμάτων έναντι των πολιτών.

- **ΡΩΜΑΪΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ**

Την περίοδο αυτή δεν παρατηρείται καμία σημαντική οργάνωση κοινωνικής προνομιακής πολιτικής.

Ο αριθμός των δούλων αυξάνεται κατακόρυφα με αποτέλεσμα την δημιουργία μεγάλων κοινωνικών προβλημάτων.

Γενικότερη έλλειψη για προστασία των αδυνάτων.

- **ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ**

Με βάση τις αρχές του Χριστιανισμού θεμελιώνεται ο θεσμός της κοινωνικής πρόνοιας.

Ιδρύεται πλήθος ιδρυμάτων και οργανώνεται η ιδρυματική περίθαλψη.

- **ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ**

Ίδρυση συντεχνιών για προστασία των μελών τους.
Εισφορές για την αντιμετώπιση διαφόρων κινδύνων.

- **ΕΛΛΑΔΑ 1852 ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ**

Νόμος ΣΕ του 1852 «Περί Συντάξεων του Στρατού Ξηράς».

Λόγω της κατηγοριοποίησης των επαγγελματιών σε βαρέα και ανθυγιεινά επιτεύχθηκε η κλαδική ασφάλιση μεμονωμένων ομάδων εργαζομένων.

Στο διάστημα μεταξύ 1922-1932 δημοσιεύτηκε ο Ν.2868/1922 «Περί Κοινωνικής Ασφαλίσεως των Μισθωτών» με βάση τον οποίο συστήθηκαν κατά επιχείρηση ιδιαίτερα ασφαλιστικά ταμεία για την κάλυψη των μεγάλων κατηγοριών μισθωτών.

Το 1932 δημοσιεύεται ο Ν.5733 «Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων» και μετά διετία χωρίς να εφαρμοστεί αντικαταστάθηκε με τον Ν.6298/1934 που αφορούσε την δημιουργία του Ι.Κ.Α.

Το Ι.Κ.Α. λειτούργησε στην Αθήνα το 1937 και στην Θεσσαλονίκη το 1938.

Με τον Ν. 1169/61 ιδρύεται ο ΟΓΑ.

1.2 Η ΕΞΕΛΙΚΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΙΚΑ

Ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης εμφανίζεται αμέσως μετά την σύσταση του Ελληνικού κράτους. Παρά την ίδρυση όμως σταδιακά μιας σειράς ταμείων, ο αριθμός των ασφαλισμένων παρέμενε περιορισμένος μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1960. Είναι χαρακτηριστικό ότι την περίοδο αυτή από τους 25 περίπου ασφαλιστικούς φορείς που λειτουργούσαν, καλύπτονταν 20.000 εργαζόμενοι μόνο.

Ιδιαίτερα αποφασιστικό βήμα για την εξέλιξη του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης στην χώρα αποτελεί αναμφίβολα η σύσταση και λειτουργία του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων με σκοπό την κάλυψη των μέχρι τότε ανασφάλιστων μισθωτών. Ο αρχικός Ν.5733/32 δεν εφαρμόστηκε. Μετά από νέα επεξεργασία ψηφίστηκε ο Ν.6298/34 που άρχισε να ισχύει από 1/12/1937.

1.2.1 ΟΙ ΦΑΣΕΙΣ ΜΕΤΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Η ιχνηλάτης της ιστορικής πορείας του ιδρύματος είναι αναγκαία για την αποκρυπτογράφηση της φιλοσοφίας και την κατανόηση των αρχών λειτουργίας του μεγαλύτερου φορέα στο κοινωνικοασφαλιστικό οικοδόμημα. Η εξελικτική πορεία του ιδρύματος διέρχεται από τέσσερις (4) φάσεις –σταθμούς, τα κύρια χαρακτηριστικά των οποίων σκιαγραφούνται παρακάτω.

- **Η πρώτη φάση: 1937-50**

Η πρώτη φάση καλύπτει την περίοδο 1937-50, ουσιαστικά την πρώτη δεκαπενταετία λειτουργίας. Ο ιδρυτικός νόμος στηρίχθηκε στις αρχές της γνωστής ως κλασικής κεντροευρωπαϊκής ασφάλισης, με διατάξεις προσαρμοσμένες στα δεδομένα της ελληνικής πραγματικότητας της περιόδου εκείνης. Η χρηματοδότηση από ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων και των εργοδοτών ήταν μέσα στα όρια αντοχής της οικονομίας, γεγονός που μπορεί να αποδοθεί: 1. Στην προοδευτική εγκατάλειψη της έννοιας του κεφαλαιοποιητικού συστήματος, μεταβολή που συντελέστηκε όχι μόνο στον ελληνικό αλλά και στον διεθνή χώρο 2. Στην περιορισμένη έκταση των υποχρεώσεων του ιδρύματος κατά την πρώτη φάση λειτουργίας του, σε συνδυασμό με την σταδιακή επέκταση της ασφάλισης και των παροχών σε ομάδες εργαζομένων. Όπως είναι γνωστό, στην αρχική φάση λειτουργίας του ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, λειτουργεί με αρχές παραπλήσιες εκείνων της ιδιωτικής ασφάλισης. Οι ασφαλισμένοι δηλαδή καταβάλλουν για μια σειρά ετών εισφορές, η συσσώρευση των οποίων σε ένα αποθεματικό θα επιτρέψει μεταγενέστερα την χρηματοδότηση των συντάξεων. Αυτή είναι η βάση του λεγόμενου κεφαλαιοποιητικού συστήματος(reserve system).

Σταδιακά εγκαταλείφθηκε ο κεφαλαιοποιητικός χαρακτήρας του ΙΚΑ, με τη υιοθέτηση των αρχών του γνωστού ως διανεμητικού συστήματος (pay as you go). Στο σύστημα αυτό οι παροχές (συντάξεις)προς τα άτομα που έχουν αποσυρθεί από την αγορά εργασίας χρηματοδοτούνται με τις εισφορές που συγκε-

ντρώνονται από την παρούσα γενεά εργαζομένων. Πρόκειται έτσι για αναδιανομή εισοδήματος μεταξύ γενεών.

- **Η δεύτερη φάση : 1951-59**

Η δεύτερη φάση καλύπτει την περίοδο 1951-59 και χαρακτηρίζεται από την ισχύ νέου θεσμικού πλαισίου, του Ν. 1846/51. Το νέο αυτό πλαίσιο εξέφρασε την επιρροή τάσεων που εκδηλώθηκαν σε διεθνές στα χρόνια της δεκαετίας του 1940(Χάρτης Ατλαντικού, Διακήρυξη Φιλαδέλφειας του 1994, Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του ανθρώπου του 1948 κ.α.)

Τα κύρια χαρακτηριστικά της νέας κατάστασης που διαμορφώνονται στον ασφαλιστικό χώρο είναι η επίδειξη μεγαλύτερης ελαστικότητας ως προς τις προϋποθέσεις παροχών, η καθιέρωση συστήματος υπολογισμού των συντάξεων που ευνοεί τις εισοδηματικά χαμηλότερες ομάδες δικαιούχων, η ποιοτική και ποσοτική διερεύνηση των παροχών, κυρίως στον κλάδο ασθένειας σε είδος και η πρόβλεψη για δυνατότητα αναπροσαρμογής των συντάξεων ύστερα από ουσιώδες μεταβολές στα τιμαριθμικά δεδομένα.

Το Ν.Δ. 2698/53 καθιέρωσε στην συνέχεια κατώτατα όρια συντάξεων, ενώ αναπροσάρμοσε το ασφάλιστρο των κλάδων ασθένειας (σε χρήμα και σε είδος(σε χρήμα και σε είδος) για την χρηματοδότηση της αγοράς του αναγκαίου υγειονομικού εξοπλισμού και την απόκτηση υποδομής. Παράλληλα αναγνωρίστηκε η ανάγκη της συμβολής του κράτους στην χρηματοδότηση του Ιδρύματος, ως αποτέλεσμα της υιοθέτησης της αρχής της τριμερούς χρηματοδότησης (εργαζόμενοι, εργοδότες, κράτος).

- **Η τρίτη φάση:1960-77**

Η τρίτη φάση καλύπτει την περίοδο 1960-77. Κατά τη περίοδο αυτή επεκτάθηκε η ασφάλιση τόσο γεωγραφικά, σε νέες περιοχές, όσο και σε νέες οικονομικές δραστηριότητες. Με το Ν.Δ. 4104/60 εξασφαλίζεται και η προοδευτική προσαρμογή των χρονικών προθέσεων, ως προς τον απαιτούμενο ελάχιστο χρόνο ασφάλισης, για την θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Ο ίδιος νόμος καθιερώνει σύστημα υπολογισμού των συντάξεων, που χαρακτηρίζεται από έντονη εσωτερική αλληλεγγύη προς όφελος των ασφαλισμένων με χαμηλές αποδοχές. Θεσπίζεται έτσι διαφορετικό ποσοστό υπολογισμού της σύνταξης για κάθε κλιμάκιο αποδοχών(ασφαλιστική κλάση) που ορίζεται σε 98% για την κατώτατη κλάση μειούμενη προοδευτικά σε 28% για την ανώτατη. Προβλέπεται όμως προσαύξηση της σύνταξης, για κάθε 300 ημέρες ασφάλισης πέρα από τις 3.000, σε ποσοστό που κυμαίνεται κατά κλάση (μεγαλύτερο ποσοστό στις ανώτατες) και κατά αριθμό ημερών ασφάλισης.

Με το Ν.Δ. 465/50 μειώνεται η εισφορά των κλάδων ασθένειας και αυξάνεται εκείνη του κλάδου συντάξεων. Με ρητή διάταξη θεσπίζεται εξάλλου η υποχρέωση του κράτους να καλύπτει την επιβάρυνση που προκύπτει από μειώσεις των εισφορών ή τις άλλες ρυθμίσεις που ανάγονται στην σφαίρα της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Ύστερα από μια τετραετία αναμορφώνονται (Ν.Δ. 346/74) οι ασφαλιστικές κλάσεις και τα τεκμαρτά ημερομίσθια, καθώς και τα ποσοστά υπολογισμού των συντάξεων.

• Η τέταρτη φάση: 1978-

Η τέταρτη φάση καλύπτει την περίοδο μετά το 1978 και σημαδεύεται από δύο αποφασιστικής σημασίας νομοθετήματα, το Ν.825/78 και το Ν. 1305/82. Πράγματι με τον πρώτο εγκαινιάζεται μία περίοδος που εκτός από την αισθητή βελτίωση των παροχών χαρακτηρίζεται και από την διαμόρφωση ενός δυναμικού πλαισίου εξέλιξης των εσόδων και των παροχών. Συγκεκριμένα καθιερώνεται διαδικασία αυτόματης αναπροσαρμογής των πόρων του Ιδρύματος από εισφορές αλλά και παροχών. Τα έξοδα αυξάνονται από το 1997 με ρυθμό επιταχυνόμενο. Ως επακόλουθο των ρυθμίσεων αυτών, από το 1981 και μετά δημιουργούνται ελλείμματα και κατ' επέκταση ανάγκη προσφυγής σε δανεισμό. Τη δυναμική αυτή δεν αλλοίωσε ο Ν. 1305/82 με τις ρυθμίσεις που προέβλεπε γενικά στο σκέλος των παροχών.

Άλλες καινοτομίες που εισήγαγε ο Ν.825/78 αφορούν την μέθοδο προσδιορισμού του συντάξιμου μισθού, την αναγνώριση συντάξιμου χρόνου εκ των υστέρων με εξαγορά και την επέκταση του μέτρου της 35ετίας και στον ιδιωτικό τομέα. Όλες οι παραπάνω ρυθμίσεις, που θα μπορούσαν ίσως να χαρακτηριστούν ελαστικές για τα ελληνικά κοινωνικοασφαλιστικά δεδομένα, σημάδεψαν αναπότρεπτα την μετέπειτα πορεία του ιδρύματος.

Ο Ν. 1305/82 αναμόρφωσε στη συνέχεια επί το αυστηρότερο τον μηχανισμό αναπροσαρμογής των συντάξεων, εφόσον τα όρια των μισθών και τα τεκμαρτά ημερομίσθια των ασφαλιστικών κλάσεων παρακολουθούν πλέον το δείκτη τιμών καταναλωτή και μάλιστα κατά ένα μέρος μόνο στις υψηλότερες κλάσεις. Με το νόμο αυτό βελτιώθηκαν εξάλλου τα κατώτατα όρια συντάξεων, ρύθμιση που είχε βέβαια κοινωνικό περιεχόμενο, αλλά που ελήφθη χωρίς προηγούμενη πρόβλεψη για ισόποση ταμειυτική κάλυψη.

Από την μακροχρόνια εξέλιξη του αριθμού των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων και κατ' επέκταση της γνωστής ως αναλογιστικής βάσης (δηλαδή της αναλογίας των συνταξιούχων προς τους εργαζομένους ασφαλισμένους) συμπεραίνεται ότι το Ι.Κ.Α. έχει πια εισέλθει σε φάση ωρίμανσης.

ΠΙΝΑΚΑΣ : 1

ΣΧΕΣΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΠΡΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ ΙΚΑ -1997					
ΚΥΡΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗ			ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ (ΤΕ-ΑΜ-ΕΤΕΑΜ)		
Ασφαλι- σμένοι	Συντα- ξιούχοι	Σχέση	Ασφαλι- σμένοι	Συντα- ξιούχοι	Σχέση
1,847,000	785,000	1:2,36	1,336,500	345,600	1:3,86

Πηγή: Κοινωνικός προϋπολογισμός 1998

Οι διαβαθμίσεις που ακολούθησε η αναλογιστική βάση, γεννούν ελάχιστη αισιοδοξία αν σκεφτεί κανείς ότι το έτος 1970 ήταν 1:4,47 και το 1980 ήταν 1:4,04

1.3 Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑ

Τα τελευταία χρόνια έχουν δημιουργηθεί οξύτατα προβλήματα στον χώρο της κοινωνικής ασφάλισης και ειδικότερα στον κυριότερο ασφαλιστικό φορέα της χώρας, το ΙΚΑ. Η προβληματικότητα του ελληνικού κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος είναι απότοκος όχι μόνο της παρατεινόμενης οικονομικής στασιμότητας αλλά και πλέγματος ολόκληρου εγγενών αδυναμιών.

Οι ανησυχητικές εξελίξεις στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης έχουν αρχίσει να προσελκύουν το ενδιαφέρον των πολιτικών και των κοινωνικών φορέων, οι εκτιμήσεις των οποίων φαίνεται να διαφέρουν ως προς την φύση και το μέγεθος των σημερινών προβλημάτων. Η αποκατάσταση της οικονομικής ισορροπίας προϋποθέτει, όπως είναι ευνόητο, ακριβή διάγνωση των προβλημάτων, πολιτικό ρεαλισμό και εποικοδομητική συνεργασία όλων των μερών.

Αναζητώντας λοιπόν τα αίτια της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης(στην περίπτωση μας του ΙΚΑ) διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν αίτια ενδογενή, εξωγενή και γενικών επιπτώσεων.

Με τον όρο **ενδογενή αίτια** εννοούμε τα αίτια εκείνα που προέρχονται από την λειτουργία του συστήματος δηλαδή από εσωτερικούς λόγους. Με τον όρο **εξωγενή αίτια** εννοούμε τις παρεμβάσεις εκείνες που προκάλεσαν αρνητικές επιπτώσεις στο ασφαλιστικό σύστημα εξυπηρετώντας σκοπούς που δεν έχουν σχέση με την κοινωνική ασφάλιση. Τέτοιες παρεμβάσεις λόγω της μονιμότητας του χαρακτήρα τους έχουν προκαλέσει δυσμορφίες στο ασφαλιστικό σύστημα. Με τον όρο **αίτια γενικών επιπτώσεων** θεωρούμε παράγοντες οι οποίοι επιδρούν αρνητικά όχι μόνο επί του ασφαλιστικού συστήματος αλλά επί όλης της οικονομικής και κοινωνικής διάρθρωσης της χώρας.

1.3.1 ΤΑ ΕΝΔΟΓΕΝΗ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑ

Είναι γνωστό ότι υπάρχει μια συστηματική υστέρηση των εσόδων σε σχέση με τις δαπάνες οι οποίες συνεχώς αυξάνουν. Η ανισορροπία στο ισοζύγιο αυτό οφείλεται σε πολλούς παράγοντες. Αυτοί μπορεί να είναι είτε ενδογενείς, είτε εξωγενείς, είτε γενικών επιπτώσεων. Συγκεκριμένα το έλλειμμα παρατηρήθηκε για πρώτη φορά την περίοδο 1979-1981 ακριβέστερα το 1980. Οι αιτίες δημιουργίας του ελλείμματος αναζητούνται τόσο προς την πλευρά των εσόδων(γιατί υπάρχει υστέρηση των εσόδων) όσο και προς την πλευρά των εξόδων(γιατί τα έξοδα αυξάνονται).

Εξίσου σημαντικός παράγοντας είναι το πρόβλημα της εισφοροδιαφυγής η οποία εκτιμάται στο ποσό των 155 δις από τα οποία τα 102 τα οφείλουν ιδιωτικές επιχειρήσεις και τα υπόλοιπα 53 δις δρχ. οι οργανισμοί και οι επιχειρήσεις του δημοσίου. Στα παραπάνω συμβάλουν το απαρχαιωμένο σύστημα εισπραξης και η μειωμένη αποτελεσματικότητα του μηχανισμού επικόλλησης ενσήμων.

Επίσης μία άλλη αιτία είναι η μη δήλωση εργαζομένων στο ΙΚΑ και η παντελής αποφυγή καταβολής εισφορών. Είναι το πρόβλημα που παρουσιάζεται συνήθως σε περιόδους υψηλής ανεργίας.

Μία άλλη αιτία είναι η διατήρηση για 10 σχεδόν χρόνια (1/1/1960-31/12/1969) αμετάβλητου του ανώτατου ορίου ασφαλιστέων αποδοχών, σε συνδυασμό με τον υπολογισμό των παροχών και ιδιαίτερα των συντάξεων.

Μια άλλη σημαντική αιτία είναι η ένταξη στο ΙΚΑ μιας σειράς προβληματικών ταμείων. Από το 1949 μέχρι το 1981 συγχωνεύτηκαν στο ΙΚΑ 23 ελλειμματικά ταμεία. Από το 1982 και ύστερα συγχωνεύτηκαν 1 ταμείο κύριας ασφάλισης, 8 επικουρικής στο ΙΚΑ-TEAM και 2 κύριας στο Ταμείο Εμπόρων. Τα συγχωνευμένα ταμεία μεταφέρουν τα ελλείμματά τους , το βάρος των οποίων αναλαμβάνει το ΙΚΑ.

1.3.2 ΕΞΩΓΕΝΗ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑ

Μία από τις σημαντικότερες αιτίες μείωσης των εσόδων ήταν ο συγκεκριμένος τρόπος χρησιμοποίησης των αποθεματικών του ασφαλιστικού φορέα. Τα αποθεματικά κατατίθενται υποχρεωτικά στην Τράπεζα της Ελλάδος με επιτόκιο που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος .

Ένας άλλος αιτιώδης παράγοντας είναι ότι ενώ το επιτόκιο καταθέσεων των ασφαλιστικών εισφορών ήταν πολύ χαμηλό, την ίδια στιγμή δανείζονταν από το τραπεζοπιστωτικό σύστημα με επιτόκιο της τάξης του 32%-3

1.3.3 ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΑΙΤΙΑ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑ

1. Ένα πρώτο αίτιο αυτής της κατηγορίας είναι ο υψηλός ρυθμός του πληθωρισμού. Ενώ τα έσοδα δεν αυξάνονται λόγω του πληθωρισμού, γιατί οι αυξήσεις στους ονομαστικούς μισθούς υστερούν τόσο σε ποσοστό όσο και χρονικά ως προς τις αυξήσεις των τιμών, οι δαπάνες αυξάνονται.

2. Έντονο πρόβλημα ρευστότητας στα ασφαλιστικά ταμεία.

3. Οι όροι δανεισμού γίνονται ακόμα επαχθέστεροι λόγω του υψηλού πληθωρισμού.

4. Αυξάνονται τα ποσά που δαπανώνται για επιδόματα ανεργίας.

Η κρίση της κοινωνικής ασφάλισης δεν είναι μόνο κρίση εθνική. Είναι κρίση διεθνής. Αποτελεί ένα από τα κυριότερα συστατικά στοιχεία της γενικότερης οικονομικής κρίσης στην οποία έχει περιέλθει η παγκόσμια οικονομία.

Ο βαθμός σημαντικότητας της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης προσδιορίζεται από το γεγονός ότι αποτελούσε επί δεκαετίες τον κεντρικό άξονα του κράτους – πρόνοιας. Ο χαρακτήρας της κρίσης της κοινωνικής ασφάλισης προσδιορίζει και τον βαθμό επιτυχίας των μέτρων οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Στην Ελλάδα τα μέτρα τα οποία έχουν ληφθεί τον τελευταίο καιρό με σκοπό την αποκατάσταση της ισορροπίας στο οικονομικό ισοζύγιο της κοινωνικής ασφάλισης είναι μέτρα κυρίως διαχειριστικά.

Τα προβλήματα της κοινωνικής ασφάλισης όχι μόνο θα διερευνηθούν, λόγω της ακαταλληλότητας των αντίστοιχων μέτρων, αλλά θα διευρύνουν και το χάσμα ανάμεσα στο επίπεδο παροχών του ελληνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και των αντίστοιχων ευρωπαϊκών.

1.4 ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Μια πληθώρα νόμων, νομοθετικών και προεδρικών διαταγμάτων, ακολούθησε την πορεία εξέλιξης του ΙΚΑ από την γέννησή του μέχρι και σήμερα. Θα παραθέσουμε μερικούς από αυτούς περιγραφικά, για να πλησιάσουμε κάπως την νομική πλευρά του ΙΚΑ.

- Νόμος 5733/32

Είναι ο πρώτος ιδρυτικός νόμος του ΙΚΑ για την κάλυψη 20.000 εργαζομένων, αλλά δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

- Νόμος 6298/34

Αντικατέστησε τον πρώτο ιδρυτικό νόμο και άρχισε να έχει ισχύει στις 1/12/1937

- Νόμος 1846/51

Χαρακτηρίζει το νομικό πλαίσιο της περιόδου 1951-59 με μεγαλύτερη ελαστικότητα των προϋποθέσεων παροχών και καθιέρωση συστήματος υπολογισμού των συντάξεων

- Ν.Δ. 2698/53

Καθιερώνονται τα κατώτερα όρια συντάξεων και αναπροσαρμόστηκε το ασφάλιστρο των κλάδων ασθενείας. Αναγνωρίστηκε και η ανάγκη συμβολής του κράτους στην χρηματοδότηση του ιδρύματος.

- Νόμος 2861/54

Αφορά την μείωση εισφορών στις εξαγωγές προϊόντων και στις επισκευές πλοίων

- Ν.Δ. 4104/60

Αφορά τις χρονικές προϋποθέσεις για τον απαιτούμενο ελάχιστο χρόνο ασφάλισης προκειμένου να θεμελιωθεί το συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

- Ν.Δ. 4202/61

Εξετάζει την διαδοχική ασφάλιση

- Νόμος 4577/66

Συνταξιοδότηση ομογενών από Αίγυπτο -Τουρκία-Ρουμανία

- ο Ν.Δ. 465/70

Μειώνεται η εισφορά του κλάδου ασθένειας και αυξάνει η εισφορά του κλάδου συντάξεων. Θεσπίζεται η υποχρέωση του κράτους να καλύπτει την επιβάρυνση που προκύπτει από μειώσεις των εισφορών ή άλλες ρυθμίσεις.

- ο Ν.Δ. 346/74

Αναμορφώνεται οι ασφαλιστικές κλάσεις και τα τεκμαρτά ημερομίσθια καθώς και τα ποσοστά υπολογισμού των συντάξεων.

- ο Νόμος 825/78

Εγκαινιάζεται μία περίοδος, που εκτός από την σημαντική βελτίωση των παροχών, χαρακτηρίζεται και από την διαμόρφωση ενός δυναμικού πλαισίου εξέλιξης των εσόδων και των παροχών καθώς και από την μέθοδο προσδιορισμού του συντάξιμου μισθού, την αναγνώριση συντάξιμου χρόνου εκ των υστέρων με εξαγορά και την επέκταση του μέτρου της 35ετίας και στον ιδιωτικό τομέα.

- ο Νόμος 1305/82

Αναμόρφωσε προς το αυστηρότερο τον μηχανισμό αναπροσαρμογής των συντάξεων, βελτιώθηκαν τα κατώτερα όρια των συντάξεων.

- ο Νόμος 2084

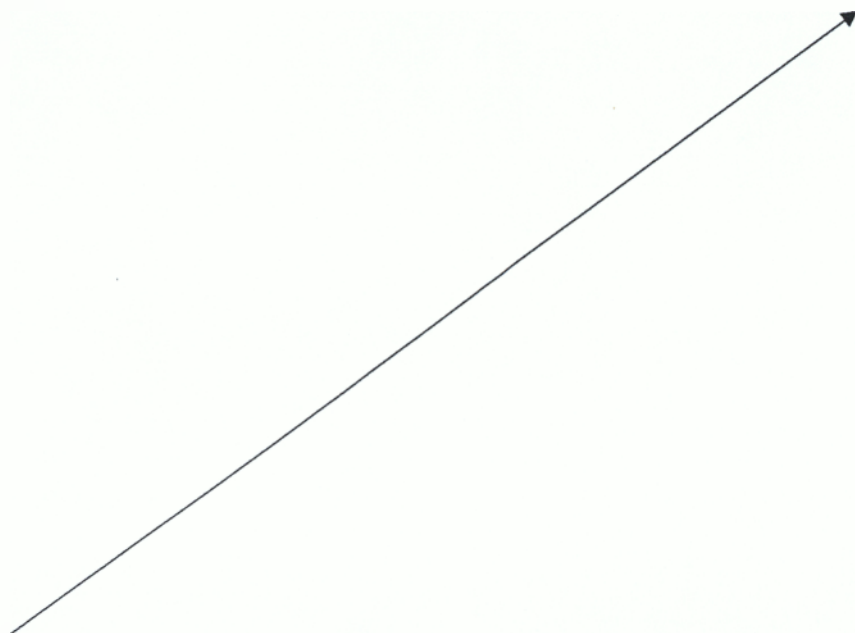
Αφορούσε την τριμερή χρηματοδότηση.

Θεωρούμε βέβαια σωστό να παραθέσουμε έτσι απλά και τους υπόλοιπους νόμους, που διέπουν την λειτουργία του ΙΚΑ από την ίδρυσή του.

- ο Νόμος 2691/54
- ο Νόμος 4476/65
- ο Νόμος 1140/81
- ο Νόμος 1405/83
- ο Νόμος 1543/85
- ο Νόμος 1759/88
- ο Ν.Δ. 3762/57
- ο Νόμος 4497/66
- ο Νόμος 1239/82
- ο Νόμος 1469/84

- ο Νόμος 1599/86
- ο Νόμος 1902/90
- ο Νόμος 4277/62
- ο Νόμος 4579/66
- ο Νόμος 1276/82
- ο Νόμος 1539/85
- ο Νόμος 1654/86
- ο Νόμος 1976/91

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΙΚΑ

2.1 ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΙΚΑ

Το ΙΚΑ είναι σήμερα, ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός οργανισμός της χώρας, με υπηρεσίες που καλύπτουν περίπου 5.550.000 δικαιούχος ασφάλισης και 1.000.000 εργοδότες. Καταβάλλει κάθε μήνα συντάξεις σε 830.000 συνταξιούχους. Εξυπηρετεί καθημερινά περισσότερα από 300.000 άτομα στις 313 Υπηρεσίες ασφάλισης και στις 292 Υπηρεσίες Υγείας.

Το σχέδιο ανασυγκρότησης και διαμόρφωσης του νέου προσώπου του ΙΚΑ είναι αποτέλεσμα ενός συνολικού επανασχεδιασμού με τακτικούς και στρατηγικούς στόχους, σαφείς ιεραρχήσεις και συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα για κάθε μέτρο.

Ο γενικός προγραμματισμός περιλαμβάνει 2 βασικούς τομείς ενεργειών:

A) Επιχειρησιακά σχέδια αμέσου εφαρμογής για την βελτίωση των υφισταμένων διαδικασιών και συστημάτων του Οργανισμού, με στόχο:

1. τον έλεγχο της περιφερειακής οργάνωσης του ΙΚΑ
2. την αύξηση των εσόδων
3. τον έλεγχο των δαπανών
4. την αποτελεσματική κινητοποίηση του προσωπικού

Πιο αναλυτικά τα βασικά επιχειρησιακά σχέδια είναι:

1. Έλεγχος Περιφερειακής Οργάνωσης, με τον ορισμό 12 Συντονιστών/ Περιφερειάρχων.
2. Οργάνωση Οικονομικών Υπηρεσιών, με την εγκατάσταση Κλαδικού Λογιστικού σχεδίου και την λογιστική διασύνδεση όλων των περιφερειακών μονάδων με το κεντρικό λογιστήριο.
3. Αύξηση Εσόδων/ Μείωση Εισφοροδιαφυγής, με αύξηση των οικονομικών ελέγχων κατά 30% .
4. Ρυθμίσεις Καθυστερημένων οφειλών, με την σύσταση της αρμόδιας Επιτροπής Αναστολών και ανάληψη της προεδρίας της Επιτροπής από τον αρμόδιο νομικό σύμβουλο του κράτους και τον υπηρεσιακό γενικό Διευθυντή.
5. Επιτάχυνση Έκδοση Συντάξεων, με την αύξηση κατά 30% του ρυθμού απονομής τους.
6. Έλεγχος δαπανών υγείας, με την ανάπτυξη ενεργειών για τον έλεγχο των δαπανών σε : προμήθειες ιατρικού εξοπλισμού, αμοιβές συμβεβλημένων διαγνωστικών κέντρων και ιδιωτικών νοσοκομείων, λειτουργία επιτροπών αναπηρίας, συνταγογράφηση και δαπάνες φαρμάκων.
7. Κτιριολογικό Πρόγραμμα-Διαχείριση Ακίνητης περιουσίας, με την επιλογή μετά από διαγωνισμό εταιρίας ως τεχνικού συμβούλου για την ταχεία ολοκλήρωση του κτιριολογικού προγράμματος του οργανισμού και την διαχείριση της ακίνητης περιουσίας του.

8. Διαχείριση Αποθεματικών, με την επιλογή των εξειδικευμένων επενδυτικών συμβούλων για την διαχείριση των αποθεματικών του Οργανισμού με στόχο την μεγιστοποίηση των αποδόσεων.
9. Υγεία: Πιλοτικό Πρόγραμμα Managed Care, με την πιλοτική εφαρμογή συστήματος μηχανογράφησης παρακολούθησης των ραντεβού των ασφαλισμένων, των εξετάσεών τους καθώς και των υπηρεσιών των γιατρών.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΟΥ ΔΕΧΤΗΚΕ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΤΟ 1998 ΚΑΙ ΤΟ 1999				
Κατηγορία	1998- από 1/98 έως 12/98		1999-από 1/99 έως 5/99	
	Αριθμώ τηλ.	Ποσοστό %	Αριθμ. Τηλ.	Ποσοστό %
Συντ. παροχές	21.017	31,4%	10.056	25,3%
Υγειονομικά	12.565	18,8%	8.726	21,9%
Έσοδα-Ασφ.	7.648	11,4%	4.928	12,4%
Μητρώο	9.217	13,8%	4.729	11,9%
Διάφορα	16.494	24,6%	11.335	28,5%
ΣΥΝΟΛΑ	66.941	100,00%	39.774	100%

Πηγή: στατιστικά στοιχεία του ΙΚΑ

B) Ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα (ΟΠΣ-ΙΚΑ).

Πρόκειται για ένα έργο πνοής, μεσοπρόθεσμου προγραμματισμού, από τα μεγαλύτερα έργα πληροφορικής που εγκαθίστανται στον δημόσιο τομέα.

Βασικός στόχος του ΟΠΣ-ΙΚΑ είναι η αναδιάρθρωση και αναβάθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης της χώρας και συγκεκριμένα:

1. Η βελτίωση των οικονομικών μεγεθών του Ιδρύματος
2. Η ενίσχυση του αποκεντρωμένου χαρακτήρα διοίκησης του Ιδρύματος και του κοινωνικού ρόλου
3. Η ποιοτική αναβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών
4. Η βελτίωση της παραγωγικότητας / αποδοτικότητας του προσωπικού
5. Η μεταφορά και αξιοποίηση τεχνογνωσίας από αντίστοιχους ευρωπαϊκούς ασφαλιστικούς οργανισμούς
6. Η μέγιστη δυνατή αξιοποίηση των διαθέσιμων κοινοτικών πόρων

2.2 ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ - ΣΥΓΧΩ- ΝΕΥΣΕΙΣ

Αντιμετωπίστηκαν προβλήματα από την ένταξη του ΤΕΑΕΔΞΕ στο ΙΚΑ-ΤΕΑΜ.

Υπήχθη στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΤΕΑΜ το ταμείο αρωγής προσωπικού ΟΤΕ.

Τροποποιήθηκαν οι διατάξεις που αφορούν την ασφάλιση του οικόσιτου προσωπικού.

Συγχωνεύθηκαν στο ΙΚΑ-ΤΕΑΜ:

- **Ο κλάδος σύνταξης του Επικουρικού ταμείου Εργατοϋπαλλήλων μετάλλου ΕΤΕΜ**
- **Το ταμείο επικουρικής ασφάλισης εκπροσώπων και υπαλλήλων εργατών επαγγελματικών οργανώσεων**
- **Το ΤΕΑΥΕΚ**
- **Το ΤΕΑΕΔΞΕ**
- **Το ΤΕΑΠΕΛ**

Αποτέλεσμα : αύξηση των συνταξιούχων ΤΕΑΜ από 150.000 το 1993 σε 370.000.

2.3 ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

- 1) Προσθήκη παραγράφου στο άρθρο 5 Ν.997/ 79 για τους συγχωνευθέντες που θα συνταξιοδοτηθούν από το Δημόσιο
- 2) Προσθήκη παραγράφου στο άρθρο 5 Ν.997/ 97 για συνέχιση συνταξιοδότησης στους συνταξιούχους συγχωνευθέντων ταμείων που είχαν δικαιωθεί σύνταξης από διαφορετική αιτία από αυτή του κύριου φορέα.
- 3) Έγιναν έντοκες οι καταθέσεις του ιδρύματος στις τράπεζες, ακόμη και της ταμειακής κίνησης. Έτσι μέσα στα τελευταία 5 χρόνια το ΙΚΑ εισέπραξε από τόκους 52 δις.
- 4) Εκδόθηκαν ισολογισμοί των ετών 1989-1997

2.4 ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΙΣΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ – ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΩΝ

Συστάθηκε ειδική υπηρεσία ελέγχου εσόδων ΕΥΠΕΑ για την πάταξη της εισφοροδιαφυγής και την ασφάλιση κάθε απασχόλησης

Θεσμοθετήθηκαν : α) η δυνατότητα συνεργασίας υπηρεσιών διαφόρων φορέων για αναζήτηση στοιχείων εργοδοτών β) η υποχρέωση των εργοδοτών στην τήρηση βιβλίων νεοπροσλαμβανομένων μισθωτών. Το μέτρο θεωρείται σημαντικό στην προσπάθεια περιορισμού της εισφοροδιαφυγής γ) εισφορές από ΟΤΕ, ΟΣΕ, ΕΛΤΑ υπέρ του ΟΑΕΔ και Εργατικής Εστίας με παράλληλη διαγραφή των μέχρι σήμερα ισχυουσών αλλά αμφισβητούμενων ύψους 115,644 δις δ) ενιαίοι, για όλους, κανόνες ρύθμισης οφειλών από τα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ από 24 σε 36 δόσεις και ελεύθερη χορήγηση ασφαλιστικής ενημερότητας για είσπραξη εκκαθαρισμένων απαιτήσεων από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα

- 1) Νομοθετήθηκε η προσωπική ευθύνη των διοικούντων τα νομικά πρόσωπα.
- 2) Μειώθηκαν οι εισφορές αγροτικών κατασκευών, το ποσοστό προσθέτων τελών των εισφορών προς ΙΚΑ από 7% σε 5% τον πρώτο μήνα και στην συνέχεια από 3% σε 2% για κάθε επόμενο μήνα, ο χρόνος παραγραφής αξιώσεων του ΙΚΑ για αχρεωστήτως καταβληθείσες παροχές από 20 σε 10 χρόνια.
- 3) Αναλήφθηκαν από το δημόσιο οφειλές προς το ΙΚΑ προβληματικών επιχειρήσεων
- 4) Τροποποιήθηκαν τα ποσοστά προσαυξήσεων ευνοϊκά για τους οφειλέτες και συμπληρώθηκαν οι σχετικές διατάξεις του Κανονισμού ασφάλισης του ΙΚΑ για την βελτίωση του αντικειμενικού συστήματος υπολογισμού εισφορών στα ιδιωτικά οικοδομικά έργα.
- 5) Απαλλάχτηκαν από εισφορές υπέρ του κλάδου ασθενείας του ΙΚΑ παρελθόντων ετών πρώην ιδιοκτητών τρίκυκλων που τα αντικατέστησαν με αγορά Δ.Χ.

2.5 ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΑΝΕΡΓΟΥΣ-ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΟΥΣ

- 1) Ασφαλίστηκαν στον κλάδο ασθενείας σε είδος μακροχρόνιοι άνεργοι άνω των 55 ετών.
- 2) Ασφαλίστηκαν στον κλάδο ασθενείας σε είδος οι άνεργοι μέχρι 29 ετών
- 3) Πάρθηκαν ειδικά μέτρα για τους απολυόμενους από ομάδες επιχειρήσεων όπως η συνέχιση της ασφάλισης μέσω ΟΑΕΔ με προγράμματα ειδικής επι-

δότησης ανεργίας ή επανακατάρτισης. Από τα παραπάνω μέτρα ευνοήθηκαν οι απολυόμενοι από διάφορες επιχειρήσεις

- 4) Ρυθμίστηκαν συνταξιοδοτικά θέματα των μισθωτών που απολύονται από τα μεταλλεία Κασσάνδρας άρθρο 15 Ν. 2335/95, συνταξιοδότηση απολυομένων από επιχειρήσεις που έχουν υπαχθεί στον ΟΑΕ Ν. 2520/97
- 5) Χαρακτηρίστηκε με διάταξη Νόμου ως άκυρος η απόλυση εργαζομένου που δεν έχει ασφαλιστεί. Γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό μέτρο αφού δίνει το δικαίωμα στον απολυθέντα, να ζητά κάθε πρώτη του μήνα το μισθό του.

2.5.1 ΝΕΑ ΚΕΝΤΡΑ, ΜΟΝΑΔΕΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Με έμφαση στην ποσοτική και ποιοτική διεύρυνση των υπηρεσιών υγείας αναπτύχθηκαν και λειτούργησαν:

1. Κέντρο ελέγχου και αναφοράς ιογενούς ηπατίτιδας
2. Πρότυπη μονάδα ειδικών λοιμώξεων
3. Μονάδα προγεννητικού ελέγχου
4. Νέα κέντρα αξονικής τομογραφίας (5)

2.6 ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

2.6.1 ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΙΚΑ

Τα επιμορφωτικά προγράμματα, ανάλογα με το περιεχόμενό τους, απευθύνονται στο διοικητικό, υγειονομικό και ιατρικό προσωπικό του ιδρύματος. Διεξάγονται τόσο στην Αθήνα όσο και στην περιφέρεια. Τα περισσότερα αναφέρονται σε εξειδικευμένα θέματα σχετικά με το αντικείμενο εργασίας μιας συγκεκριμένης κατηγορίας υπαλλήλων και στόχο έχουν την ταχεία και αποτελεσματική κάλυψη αναγκών που συνήθως δημιουργούνται από αλλαγές, όπως η εισαγωγή νέων ρυθμίσεων, διαδικασιών ή εργαλείων. Τα επιμορφωτικά προγράμματα της τελευταίας τριετίας μπορούν να ομαδοποιηθούν στις ακόλουθες γενικές κατηγορίες:

- A. θέματα ασφάλισης εισφορών
- B. θέματα συντάξεων – παροχών
- C. οικονομικά θέματα
- D. θέματα περίθαλψης- νοσηλείας
- E. γενικά θέματα
- F. εισαγωγικά θέματα πληροφορικής- αυτοματισμού γραφείου

Επιμορφώνοντας γιατρούς και υπαλλήλους

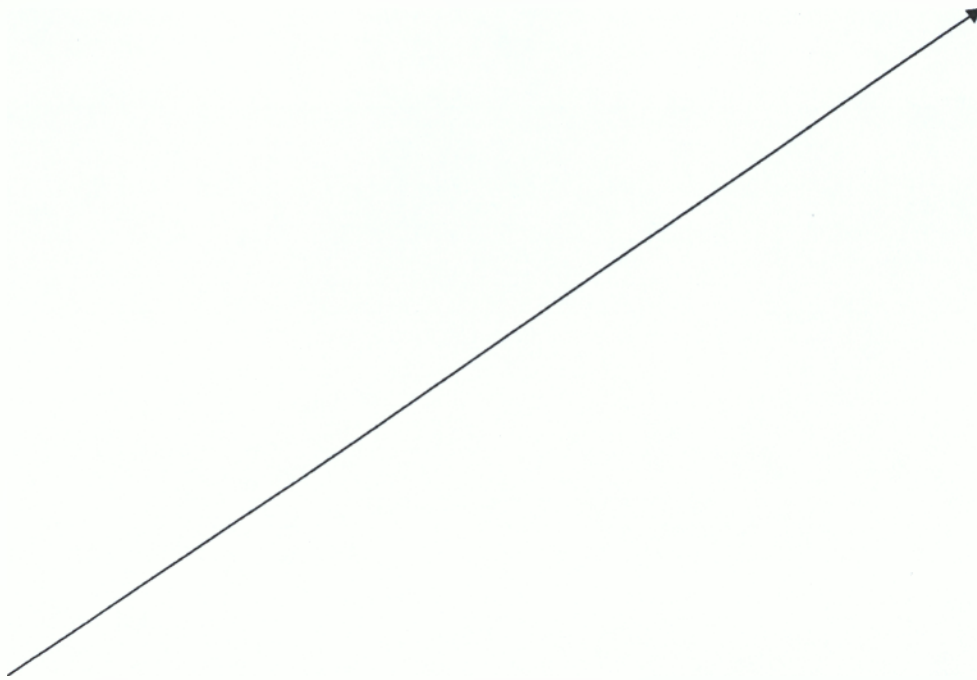
Στην κατεύθυνση της συνεχούς κατάρτισης του προσωπικού του, η Διεύθυνση εκπαίδευσης και ενημέρωσης του ΙΚΑ πραγματοποίησε την τελευταία διετία 233 επιμορφωτικά προγράμματα στα οποία εκπαιδεύτηκαν σε σχετικά με το αντικείμενό τους θέματα καθώς και σε θέματα ΟΠΣ-ΙΚΑ, 7386 άτομα (γιατροί, διοικητικό και υγειονομικό προσωπικό). Τα προγράμματα αυτά διεξήχθησαν τόσο στην Αθήνα όσο και σε διάφορες επαρχιακές πόλεις.

ΤΟ ΙΚΑ ΣΗΜΕΡΑ

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ	5.530.000
Άμεσα ασφαλισμένοι	1.930.000
Συνταξιούχοι	830.000
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ	22.193
Διοικητικοί υπάλληλοι	9.354
Υγειονομικοί	4.195
Γιατροί	8.564
ΜΟΝΑΔΕΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕ- ΣΙΩΝ	605
Ασφάλισης	313
Υγείας	292
ΟΡΓΑΝΑ	
Διοικητικό συμβούλιο	23
-Διοικητής του ΙΚΑ ως πρόεδρος	1
-Αιρετά μέλη	11
-Διορισμένα μέλη	11
-Συμμετοχή χωρίς ψήφο των Υποδιοι- κητών και Γενικών Διευθυντών	
Α.Υ.Σ. (Ανώτατο υγειονομικό συμ- βούλιο)	12
Τεχνικό Συμβούλιο, σύνολο μελών:	5

Πηγή: Στατιστικά στοιχεία του ΙΚΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

3.1 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

3.1.1 ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Οι Υπηρεσίες του ΙΚΑ διακρίνονται σε Κεντρικές, με αρμοδιότητες, κύρια επιτελικές και σε Περιφερειακές, με αρμοδιότητες, κύρια, λειτουργικές και εκτελεστικές.

3.1.2 ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

3.1.3 Κεντρικές Υπηρεσίες είναι οι ακόλουθες Υπηρεσίες της Διοίκησης:

- Γενική Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών, συγκροτούμενη από τις Υπηρεσίες:
 - Διεύθυνση Διοικητικού Προσωπικού
 - Διεύθυνση Οργάνωσης και Απλούστευσης Διαδικασιών
 - Διεύθυνση Πληροφορικής
 - Διεύθυνση Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης

- Γενική Διεύθυνση Ασφαλιστικών Υπηρεσιών, συγκροτούμενη από τις Υπηρεσίες:
 - Διεύθυνση Ασφάλισης και Εσόδων
 - Διεύθυνση Παροχών
 - Διεύθυνση Διεθνών Ασφαλιστικών Σχέσεων
 - Διεύθυνση Συντάξεων Προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.

➤ **Γενική Διεύθυνση Οικονομοτεχνικών Υπηρεσιών, συγκροτούμενη από τις Υπηρεσίες:**

- Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών
- Διεύθυνση Τεχνική και Στέγασης
- Διεύθυνση Προμηθειών και Χημικών Υπηρεσιών
- Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής

➤ **Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας, συγκροτούμενη από τις Υπηρεσίες:**

- Διεύθυνση Υγειονομικού Προσωπικού
- Διεύθυνση Υγειονομικών Υπηρεσιών
- Διεύθυνση Αναπηρίας και Κοινωνικής Εργασίας
- Διεύθυνση Φαρμακευτική

➤ **Διεύθυνση Γραμματείας**

➤ **Διεύθυνση Νομική**

➤ **Διεύθυνση Επιθεώρησης Υπηρεσιών Υγείας**

➤ **Διεύθυνση Επιθεώρησης Υπηρεσιών Ασφάλισης**

➤ **Τμήμα Τύπου και Δημοσίων Σχέσεις**

1) Έργο των παραπάνω Υπηρεσιών είναι:

- Η υποβοήθηση της Διοίκησης (Διοικητικού Συμβουλίου, Διοικητική,

Υποδιοικητών) στον καθορισμό της Υπηρεσιακής πολιτικής και στην χάραξη των γενικών κατευθύνσεων στην λειτουργία του ιδρύματος.

- Η καθοδήγηση και ο έλεγχος των Περιφερειακών Υπηρεσιών καθώς και η παροχή σ' αυτές γενικής φύσεως εξυπηρετήσεων (στελέχωση, στέγαση, εφοδιασμός με υλικό κ.λ.π.)

2) Ο σκοπός της σύστασης των παραπάνω Γενικών Διευθύνσεων, το έργο των Γενικών Διευθυντών και τα λοιπά συναφή θέματα καθορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 78 του Ν. 1892/1990 << Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις >>(ΦΕΚ 101/Α/1990), όπως αυτές τροποποιήθηκαν με την παρ. 5 και 6 του άρθρου 15 του Ν. 2026/1992 (ΦΕΚ 43/Α/1992), και του άρθρου 1 του Π.Δ. 154/1991 (ΦΕΚ 61/Α/1991).

3.1.4 ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Οι περιφερειακές Υπηρεσίες διακρίνονται σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας. Στις Περιφερειακές Υπηρεσίες εντάσσονται και τα Γραφεία Συντονιστών, που αναφέρονται παρακάτω.

> Υπηρεσίες Ασφάλισης

Τα Περιφερειακά Υποκαταστήματα
Τα Τοπικά Υποκαταστήματα
Τα Παραρτήματα
Τα Ταμεία Είσπραξης Εσόδων Ι.Κ.Α.

> Υπηρεσίες Υγείας

Οι Νομαρχιακές Μονάδες Υγείας
Οι Τοπικές Μονάδες Υγείας
Τα Τοπικά Ιατρεία
Τα Διαγνωστικά Κέντρα και Ιατρικής της Εργασίας
Οι Υπηρεσίες υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας
Τα κέντρα παιδοψυχικής υγιεινής

Τα κέντρα προληπτικής ιατρικής
Τα ειδικά διαγνωστικά –θεραπευτικά κέντρα
Οι σταθμοί άμεσης βοήθειας
Οι υπηρεσίες νοσοκομειακής υποστήριξης

Μεταξύ των υπηρεσιών ασφάλισης και των υπηρεσιών υγείας δεν υπάρχει σχέση εξάρτησης. Οι υπηρεσίες αυτές συνεργάζονται μεταξύ τους και αλληλοϋποστηρίζονται στο έργο τους, ιδιαίτερα σε θέματα λειτουργικής φύσεως (οικονομική διαχείριση, μηχανογράφηση κ.λ.π.). Οι σχετικές με την παραπάνω συνεργασία και αλληλοϋποστήριξη τους ειδικότερες ρυθμίσεις και λεπτομέρειες, μέχρις εκδόσεως τους προβλεπόμενου από το άρθρο 51 του παρόντος Εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας, θα καθορίζονται με απόφαση του Διοικητή.

Σε κάθε διοικητική περιφέρεια του Π.Δ./τος 51/1987 (ΦΕΚ 26/Α/1987) μπορούν να ορίζονται μέχρι δύο (2) Συντονιστές, για τον συντονισμό και την εποπτεία αντίστοιχων περιφερειακών υπηρεσιών. Ειδικά για την διοικητική περιφέρεια Αττικής μπορούν να ορίζονται μέχρι δύο (2) συντονιστές σε κάθε μία από τις τέσσερις (4) Νομαρχίες της.

Οι παραπάνω Συντονιστές ως έργο θα έχουν:

Την εποπτεία των Περιφερειακών Υπηρεσιών αρμοδιότητας τους ως προς την νομότυπη, παραγωγική και αποτελεσματική λειτουργία τους και την εφαρμογή των κείμενων διατάξεων και οδηγιών της Διοίκησης.

Τον συντονισμό και την βελτίωση της λειτουργίας των ανωτέρω μονάδων με προτάσεις, οδηγίες και πρακτική βοήθεια προς αυτές για την εφαρμογή τους.

Την μελέτη και υποβολή προτάσεων και προγραμμάτων, που αφορούν την βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών και τη ευρυθμότερη λειτουργία των μονάδων της αρμοδιότητά τους.

Την υποβολή εισηγήσεων αρμοδίως για τη ορθολογική κατανομή και αξιοποίηση του προσωπικού των μονάδων της αρμοδιότητάς τους καθώς και την υποβολή ειδικών εκθέσεων ουσιαστικών προσόντων για τους προϊσταμένους των ανωτέρω μονάδων

Στην έδρα του κάθε Συντονιστή από τους παραπάνω λειτουργεί αυτοτελές γραφείο, για την γραμματειακή υποστήριξη και υποβοήθησή τους στο έργο τους.

3.2 ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

3.2.1 ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Τα υποκαταστήματα αυτά είναι επιπέδου διεύθυνσης και λειτουργούν ως μονάδες παροχής υπηρεσιών ασφάλισης και ως μονάδες λειτουργικής υποστήριξης των Υπηρεσιών Υγείας της περιοχής τους. Ειδικότερα ως έργο έχουν:

- Τη σύμφωνα με τις διακρίσεις και ρυθμίσεις του άρθρου 27 παρ. 1 περίπτωση β' του παρόντος έκδοση αποφάσεων επί αιτήσεων απονομής συντάξεων καθώς και την άσκηση αποφασιστικής αρμοδιότητας επί των λοιπών ασφαλιστικών θεμάτων της ασφαλιστικής περιοχής τους(υπαγωγή στην ασφάλιση, βεβαίωση εισφορών, πληρωμή συντάξεων, χορήγηση παροχών ασθενείας σε χρήμα κ.λ.π.).
- Την υποστήριξη των Υπηρεσιών Υγείας της περιοχής τους σε θέματα λειτουργικής φύσεως (οικονομικά, διαχειριστικά κ.λ.π.). Τα περιφερειακά Υποκαταστήματα έχουν, σε σχέση με τα τοπικά , πληρέστερη ανάπτυξη υπηρεσιών, ιδιαίτερα στους τομείς οικονομικού, πληροφορικής και παροχών σύνταξης, και ως πρόσθετο έργο έχουν την υποστήριξη των σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις υπαγομένων σ' αυτά Υποκαταστημάτων καθώς και των αντίστοιχων Υπηρεσιών Υγείας σε ορισμένους λειτουργικούς τομείς (μηχανογράφηση, λογιστήριο κ.λ.π.). Ακόμη είναι δυνατό να τους ανατίθεται, με απόφαση του Διοικητή, η συγκεντρωτική αντιμετώπιση αντικειμένων, σε περιπτώσεις που αυτό επιβάλλεται για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων και των εργοδοτών καθώς και για την ορθολογικότερη οργάνωση της εργασίας.

Παραρτήματα.. Τα παραρτήματα αποτελούν αποκεντρωμένες γεωγραφικά μονάδες, επιπέδου τμήματος, των Υποκαταστημάτων (Περιφερειακών και Τοπικών), στα οποία υπάγονται. Ως έργο έχουν την επί τόπου παροχή εξυπηρετήσεων προς τους ασφαλισμένους και εργοδότες της ασφαλιστικής περιοχής τους και τη άσκηση αποφασιστικής αρμοδιότητας επί των ασφαλιστικών θεμάτων, ύστερα από την σχετική απόφαση εκχώρησης αρμοδιοτήτων του Προϊσταμένου του Υποκαταστήματος, στο οποίο υπάγονται. Οι μονάδες αυτές ως προς τα θέ-

ματα του καθορισμού της ασφαλιστικής περιοχής τους και της διαδικασίας στελέχωσης τους εξομοιώνονται προς τα Υποκαταστήματα.

Ταμεία Είσπραξης Εσόδων ΙΚΑ. Οι Υπηρεσίες αυτές είναι επιπέδου διεύθυνσης και ως έργο έχουν την είσπραξη των εσόδων, που βεβαιώνονται από τα Υποκαταστήματα των περιοχών της αρμοδιότητά τους, που καθορίζονται με την προβλεπόμενη διαδικασία από τις διατάξεις του άρθρου 18 του Ν. 1469/1984 (ΦΕΚ. 111/Α/1984) διαδικασία. Τα ταμεία αυτά κατά την έκδοση του παρόντος είναι έξι (6) και ειδικότερα: Τέσσερα (τα Α' , Β' ,Γ' και Δ') για την περιοχή Αθήνας, ένα (1) για την περιοχή Πειραιά και ένα (1) για την περιοχή Θεσσαλονίκης.

Τα κατά την έκδοση του παρόντος Περιφερειακά Υποκαταστήματα, τοπικά Υποκαταστήματα και Παραρτήματα εμφανίζονται στο άρθρο 26 του παρόντος.

3.3 ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Νομαρχιακές Μονάδες Υγείας. Οι μονάδες αυτές είναι επιπέδου διεύθυνσης και λειτουργούν κυρίως ως μονάδες υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και την περιοχή τους και ως μονάδες λειτουργικής υποστήριξης των Τοπικών Μονάδων Υγείας του Νομού τους. Ειδικότερα, ως έργο έχουν:

Την παροχή πλήρων υπηρεσιών οδοντιατρικής και ιατρικής περίθαλψης, συμπεριλαμβανομένης και της εργαστηριακής εξυπηρέτησης, ως και πλήρων υπηρεσιών υγιεινής και πρόνοιας.

Την λειτουργική υποστήριξη των Τοπικών Μονάδων Υγείας του Νομού. Η λειτουργική υποστήριξη αφορά μόνο, στην συμπλήρωση των υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας των τοπικών Μονάδων, όπου αυτό απαιτείται.

Τοπικές Μονάδες Υγείας. Οι μονάδες αυτές είναι επιπέδου διεύθυνσης και λειτουργούν κυρίως ως μονάδες παροχής υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας για την περιοχή τους. Ειδικότερα, ως έργο έχουν την παροχή πλήρων υπηρεσιών οδοντιατρικής και ιατρικής περίθαλψης και μερικών υπηρεσιών εργαστηριακής εξυπηρέτησης και υγιεινής και πρόνοιας. Για την συμπλήρωση των υπηρεσιών εργαστηριακής εξυπηρέτησης και υγιεινής και πρόνοιας υποστηρίζονται από την Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας της περιοχής τους.

Τοπικά Ιατρεία. Τα Τοπικά ιατρεία αποτελούν αποκεντρωμένες γεωγραφικά μονάδες , επιπέδου τμήματος των Νομαρχιακών και Τοπικών Μονάδων Υγείας, στις οποίες υπάγονται. Ως έργο έχουν την επί τόπου παροχή πλήρων υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας τουλάχιστον όσον αφορά τα παθολογικά και παιδιατρικά περιστατικά.

Διαγνωστικά Κέντρα και Ιατρικής της Εργασίας. Τα κέντρα αυτά είναι επιπέδου διεύθυνσης και ως έργο έχουν την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών ως προς τους δικαιούχους περίθαλψης του ιδρύματος. Τα κέντρα αυτά είναι δύο(2) και ειδικότερα, ένα (1) στην Αθήνα και ένα (1) στην Θεσσαλονίκη. Οι υπηρεσίες των ανωτέρω Κέντρων, που παρέχονται στα πλαίσια των προγραμμάτων και της πολιτικής του Ιδρύματος, αναφέρονται ειδικότερα στα εξής:

- Εξέταση παραπεμπομένων ασφαλισμένων, προκειμένου στην συνέχεια να κριθούν από τα αρμόδια όργανα για τον καθορισμό του βαθμού της αναπηρίας τους.
- Έρευνα επαγγελματικών παθήσεων και μέριμνα για την προφύλαξη ατόμων ή ομάδων ασφαλισμένων από επαγγελματικούς κινδύνους.
- Κατάρτιση, εφαρμογή και παρακολούθηση προγραμμάτων που αφορούν τις δραστηριότητες του Κέντρου, σε συνεργασία με την Διεύθυνση Αναπηρίας και Κοινωνικής Εργασίας της Διοίκησης.

Υπηρεσίες Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας. Οι υπηρεσίες αυτές είναι επιπέδου Διεύθυνσης και ως έργο έχουν την κάλυψη των αναγκών σε γιατρούς όλων των Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας του Ιδρύματος. Οι υπηρεσίες αυτές είναι δύο (2) και ειδικότερα: μια (1) με έδρα την Αθήνα και μία (1) με έδρα την Θεσσαλονίκη. Οι παραπάνω Υπηρεσίες κατά την άσκηση του έργου τους ενεργούν στα πλαίσια της σχετικής νομοθεσίας καθώς και των προγραμμάτων και της πολιτικής του Ιδρύματος.

Κέντρα παιδοψυχικής υγιεινής . Τα Κέντρα αυτά είναι επιπέδου διεύθυνσης και ως έργο έχουν την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών ως προς τους δικαιούχους περίθαλψης του Ιδρύματος, που αφορούν την αντιμετώπιση ψυχοπαθολογικών προβλημάτων ανηλίκων. Τα Κέντρα αυτά είναι δύο (2) και ειδικότερα, ένα (1) στην Αθήνα και ένα (1) στην Θεσσαλονίκη. Οι υπηρεσίες των ανωτέρω Κέντρων, που παρέχονται στα πλαίσια των προγραμμάτων και της πολιτικής του Ιδρύματος, αναφέρονται ειδικότερα στα εξής:

- Παροχή υπηρεσιών διάγνωσης, κοινωνικής φροντίδας και θεραπευτικής παιδαγωγικής
- Κατάρτιση, εφαρμογή και παρακολούθηση προγραμμάτων που αφορούν τις δραστηριότητες των Κέντρων σε συνεργασία με την Διεύθυνση Αναπηρίας και Κοινωνικής Εργασίας της Διοίκησης.

Κέντρα προληπτικής Ιατρικής. Τα κέντρα αυτά είναι επιπέδου Διεύθυνσης και ως έργο έχουν την εφαρμογή προγραμμάτων, που αφορούν στην άσκηση προληπτικής ιατρικής. Οι υπηρεσίες αυτές κατά την άσκηση του έργου τους ενεργούν στα πλαίσια των προγραμμάτων και της πολιτικής του Ιδρύματος σύμφωνα με τον γενικότερο σχεδιασμό του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών ασφαλίσεων και την εθνική πολιτική όσον αφορά την πρόληψη. Τα κέντρα αυτά είναι επτά (7) και ειδικότερα : ένα (1) στην Αθήνα, ένα (1) στην Θεσσαλονίκη, ένα (1) στην Πάτρα, ένα(1) στα Ιωάννινα, ένα (1) στο Ηράκλειο Κρήτης, ένα(1) στην Αλεξανδρούπολη και ένα (1) στην Λάρισα.

Ειδικά Διαγνωστικά ---Θεραπευτικά Κέντρα. Τα κέντρα αυτά είναι επιπέδου Διεύθυνσης και ως έργο έχουν την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών προς τους δικαιούχους περίθαλψης πέραν εκείνων που παρέχονται από τα ιατρεία και εργαστήρια των Μονάδων Υγείας. Τα κέντρα αυτά είναι τρία (3) και ειδικότερα: ένα (1) στην Αθήνα, ένα (1) στην Θεσσαλονίκη και ένα (1) στον Πειραιά.

Σταθμοί Άμεσης βοήθειας (ΣΑΒ). Οι μονάδες αυτές είναι επιπέδου τμήματος, υποστηρίζονται λειτουργικά και εποπτεύονται από τις Νομαρχιακές και Τοπικές Μονάδες Υγείας της έδρας τους και ως έργο έχουν την παροχή άμεσης βοήθειας σε έκτακτες περιπτώσεις και επείγουσας ιατρικής φροντίδας στους δικαιούχους περίθαλψης του Ιδρύματος. Οι ανωτέρω μονάδες είναι οκτώ (8) και ειδικότερα:

- ΣΑΒ Αερολιμένα Ελληνικού
- ΣΑΒ Αιγάλεω
- ΣΑΒ Αλεξάνδρας
- ΣΑΒ Αχαρνών
- ΣΑΒ Ελευσίνας
- ΣΑΒ Θεσσαλονίκης
- ΣΑΒ Περάματος
- ΣΑΒ Πύλης Αξιού

Υπηρεσίες Νοσοκομειακής Υποστήριξης. Οι υπηρεσίες αυτές είναι επιπέδου Διεύθυνσης και ως έργο έχουν την παροχή υπηρεσιών δευτεροβάθμιας περίθαλψης στους ασφαλισμένους του Ιδρύματος. Οι Υπηρεσίες αυτές είναι πέντε (5) και ειδικότερα:

- 1^ο Νοσοκομείου ΙΚΑ Αθήνας
- 3^ο Νοσοκομείου ΙΚΑ Αθήνας
- 6^ο Νοσοκομείου ΙΚΑ Αθήνας
- 7^ο Νοσοκομείου ΙΚΑ Αθήνας
- 2^ο Νοσοκομείου ΙΚΑ Θεσσαλονίκης

Οι κατά την έκδοση του παρόντος Νομαρχιακές και Τοπικές Μονάδες Υγείας καθώς και τα Τοπικά Ιατρεία εμφανίζονται στο άρθρο 29 του παρόντος.

3.4 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

3.4.1 Διάρθρωση και αρμοδιότητες Διεύθυνσης Γραμματείας

Η Διεύθυνση Γραμματείας αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Γραμματείας Διοικητή
- Τμήμα Γραμματείας Α΄ Υποδιοικητή
- Τμήμα Γραμματείας Β΄ Υποδιοικητή
- Τμήμα Παρακολούθησης Προγραμμάτων Διεθνών Οργανισμών
- Τμήμα Συλλογικών Οργάνων
- Τμήμα Γραμματειακής Υποστήριξης και Διοικητικής Μέριμνας
- Τμήμα Πολιτικής Σχεδίασης Έκτακτης Ανάγκης (Π.Σ.Ε.Α.)

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης γραμματείας ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων της ως εξής:

3.4.2 Τμήμα Γραμματείας Διοικητή

Η διεξαγωγή της αλληλογραφίας του Διοικητή και η συγκέντρωση των αναγκαίων σε αυτόν στοιχείων.

Η οργάνωση της επικοινωνίας του Διοικητή με τις υπηρεσιακές μονάδες του ΙΚΑ, το προσωπικό και τους συλλόγους του, τους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς και τι κοινό γενικά. Ο συντονισμός για τον χειρισμό από τις αρμόδιες κατά περίπτωση Υπηρεσίες κάθε θέματος που αφορά τον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

**Τμήμα Γραμματείας Α΄ Υποδιοικητή &
Τμήμα Γραμματείας Β΄ Υποδιοικητή**

Η διεξαγωγή της αλληλογραφίας των Υποδιοικητών και η συγκέντρωση των αναγκαίων σε αυτούς στοιχείων.

Η οργάνωση της επικοινωνίας των Υποδιοικητών με τις υπηρεσιακές μονάδες του ΙΚΑ, το προσωπικό και τους συλλόγους του, τους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς και το κοινό γενικά.

3.4.3 Τμήμα παρακολούθησης προγραμμάτων διεθνών οργανισμών

Η μέριμνα για την εκπόνηση μελετών αξιοποίησης μορφωτικών, οργανωτικών, τεχνικών και άλλων αναπτυξιακών προγραμμάτων, που χρηματοδοτούνται και υποστηρίζονται από τα αντίστοιχα προγράμματα Διεθνών Οργανισμών και Οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σε συνεργασία με άλλες υπηρεσίες του Δημοσίου Τομέα.

Η ενημέρωση και ο συντονισμός των ενεργειών των κατ'αντικείμενο αρμοδίων Υπηρεσιών της Διοίκησης του Ιδρύματος, για την εξασφάλιση των χρηματοδοτικών πόρων και των άλλων μέσων από τα αρμόδια όργανα των Διεθνών Οργανισμών και των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, για την υλοποίηση των προγραμμάτων.

Η ενημέρωση και ο συντονισμός των κατ'αντικείμενο αρμοδίων υπηρεσιών της Διοίκησης του Ιδρύματος, για τη επεξεργασία και την έγκαιρη τελική υποβολή των σχετικών προγραμμάτων στα αρμόδια χρηματοδοτικά λοιπά όργανα των Διεθνών Οργανισμών και των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων καθώς και η παρακολούθηση της εκτέλεσης των χρηματοδοτούμενων προγραμμάτων.

3.4.4 Τμήμα Συλλογικών Οργάνων

- Η μέριμνα για την συγκρότηση και την λειτουργία των πάσης φύσεως συλλογικών οργάνων του ΙΚΑ και τα θέματα τα σχετικά με την αμοιβή των μελών τους.
- Οι προπαρασκευαστικές εργασίες για την αποτελεσματικότητα των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΚΑ και γενικά η γραμματειακή εξυπηρέτηση του Συμβουλίου αυτού καθώς και η τήρηση των πρακτικών του ιδίου Συμβουλίου και η κοινοποίηση των αποφάσεων του αρμοδίως.
- Η μέριμνα για την διακίνηση της αλληλογραφίας, την τήρηση αρχείου, την δακτυλογράφηση και την αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων της Διεύθυνσης.

3.4.5 Τμήμα Γραμματειακής Υποστήριξης και Διοικητικής μέριμνας

Η μέριμνα και επίβλεψη για τον καθαρισμό, ευπρεπισμό, φωτισμό, ύδρευση, κλιματισμό, τηλεπικοινωνίες, φύλαξη και ασφάλεια των κτιρίων των Κεντρικών Υπηρεσιών και γενικότερα για κάθε ανάγκη που αφορά θέματα διοικητικής μέριμνας των κτιρίων αυτών.

Η μέριμνα για τον εφοδιασμό της Διεύθυνσης με υλικό χρήσεως καθώς και η μέριμνα για τον εφοδιασμό όλων των Κεντρικών Υπηρεσιών με υλικό αναλώσιμο.

Η μέριμνα για την κάλυψη έκτακτων αναγκών φύλαξης των κτιρίων των Περιφερειακών Υπηρεσιών Ασφάλισης και Υγείας περιοχής Αττικής.

Η ευθύνη και η παρακολούθηση της κίνησης των υπηρεσιακών αυτοκινήτων που είναι διατεθειμένα στις Κεντρικές Υπηρεσίες.

Η επίβλεψη για την τήρηση του ωραρίου προσέλευσης και αποχώρησης του προσωπικού των Κεντρικών Υπηρεσιών.

Η μέριμνα για την διακίνηση της αλληλογραφίας των Κεντρικών Υπηρεσιών (γενικό πρωτόκολλο)

Η αναπαραγωγή δια πολυγραφήσεως κ.λ.π. εντύπων , εγκυκλίων και πάσης φύσεως των ανωτέρω υπηρεσιών.

Η θεώρηση του γνησίου της υπογραφής του προσωπικού και των πολιτών και η επικύρωση φωτογραφιών, φωτοαντιγράφων κ.λ.π., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 37/Α/1986), από τον προϊστάμενο του τμήματος ή τον νόμιμο αναπληρωτή του.

Η μέριμνα για την παραλαβή από το εθνικό Τυπογραφείο των ΦΕΚ ή άλλων εντύπων και την διανομή του στις αρμόδιες υπηρεσίες.

3.5 Διάρθρωση και αρμοδιότητες Διεύθυνσης Νομικής

Αρμοδιότητες της Νομικής Διεύθυνσης είναι, γενικά, η νομική υποστήριξη των δικαστικών υποθέσεων του Ιδρύματος και η παροχή των απαραίτητων νομικών σχεδίων(όπως εισηγήσεων, γνωμοδοτήσεων, κατάρτιση ή νομική επεξεργασία σχεδίων, συμβάσεων κ.λ.π.) στις μονάδες του Ιδρύματος για την αποτελεσματική και σύννομη λειτουργία του. Οι παραπάνω αρμοδιότητες ανήκουν στο Νομικό Σύμβουλο, τους παρέδρους και τους Δικηγόρους του ΙΚΑ και κατανέμονται από τον νομικό Σύμβουλο ή από Πάρεδρο που ορίζει αυτός. Η γνωμοδοτική αρμοδιότητα ανήκει στην αποκλειστική ευθύνη του Νομικού Συμβούλου.

Για την γραμματειακή και διαχειριστική υποστήριξη της Νομικής Διεύθυνσης συνιστάται σ' αυτή τμήμα με την ονομασία : Τμήμα γραμματείας. Οι αρμοδιότητες του παραπάνω τμήματος ανάγονται στα παρακάτω θέματα:

- Η συγκέντρωση πραγματικών στοιχείων και περιστατικών από τις αρμόδιες καθ' ύλη μονάδες του Ιδρύματος για την υποστήριξη από τους αρμόδιους δικηγόρους των σχετικών υποθέσεων στα δικαστήρια.
- Η διαβίβαση στοιχείων και η παροχή οδηγιών προς τις αρμόδιες μονάδες του Ιδρύματος για την καταβολή ή είσπραξη από τρίτους χρηματικών ποσών που επιδικάστηκαν σε βάρος ή υπέρ του ιδρύματος.
- Η τήρηση στατιστικών στοιχείων λειτουργίας της Διεύθυνσης και η μέριμνα για την παραγωγική και αποτελεσματική λειτουργία της για θέματα εσωτερικής οργάνωσης της εργασίας της.
- Η διακίνηση της αλληλογραφίας, η τήρηση αρχείου(περιλαμβανομένων και των δικογραφιών), η δακτυλογράφηση και αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων της Διεύθυνσης.
- Η υποδοχή και πληροφόρηση τρίτων.
- Η χρέωση δικαστικών υποθέσεων στους δικηγόρους του Ιδρύματος και η ενημέρωση του αρχείου κίνησης δικαστικών υποθέσεων.
- Η μερική διαχειριστική υποστήριξη της Διεύθυνσης σε θέματα οικονομικά, προσωπικού και υλικού.

3.6 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Η Διεύθυνση Διοικητικού Προσωπικού αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα κατάστασης διοικητικού προσωπικού
- Τμήμα μητρώου
- Τμήμα εργασιακών σχέσεων
- Τμήμα πειθαρχικού

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Διοικητικού Προσωπικού ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων της ως εξής:

-Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την πρόσληψη, εξέλιξη, λύση της υπαλληλικής σχέσης και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση του πάσης φύσεως Διοικητικού προσωπικού του ΙΚΑ καθώς και των θεμάτων, που αφορούν την πρόσληψη και απασχόληση συνεργατών με μίσθωση έργου.

- Η μέριμνα της στελέχωσης των μονάδων του ΙΚΑ με το ανώτερο προσωπικό, με τοποθετήσεις, μεταθέσεις, αποσπάσεις και γενικά με πάσης φύσεως μετακινήσεις του προσωπικού αυτού.

- Η κατάρτιση πινάκων μεταθετών

- Η γραμματειακή εξυπηρέτηση των υπηρεσιακών συμβουλίων όταν αυτά επιλαμβάνονται θεμάτων διοικητικού προσωπικού.

Τμήμα Μητρώου

- Η τήρηση ατομικών φακέλων, πινακίδων και ευρετηρίων του διοικητικού προσωπικού

- Η κατάρτιση καταστάσεων υπαλλήλων για το ανώτερο προσωπικό που προβλέπονται από τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας.

- Η χορήγηση βεβαιώσεων και πιστοποιητικών υπηρεσιακής κατάστασης για το διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ.

Τμήμα Εργασιακών σχέσεων

- Ο χειρισμός όλων των θεμάτων, που αφορούν την απασχόληση του πάσης φύσεως διοικητικού προσωπικού του ΙΚΑ κατά το υποχρεωτικό ωράριο και πέραν αυτού, τις αποδοχές, τις αποζημιώσεις υπερωριακής και πρόσθετης απασχόλησης, τις διαδικασίες έγκρισης και τα έξοδα κίνησης για της μετακινήσεις εντός και εκτός έδρας του ανώτερου προσωπικού.

- Τα θέματα τα σχετικά με την πολυθεσία και πολυαπασχόληση καθώς και την άσκηση ιδιωτικού έργου με αμοιβή του παραπάνω προσωπικού.

- Τα θέματα τα σχετικά με την υπαγωγή του προσωπικού σε διάφορα ταμεία ασφάλισης εκτός του ΙΚΑ.

- Η μέριμνα για την χορήγηση δανείου στο πάσης φύσεως προσωπικό του ΙΚΑ.

- Η φροντίδα και η επιμέλεια για την καλή λειτουργία θερινών κατασκηνώσεων για τον προσωπικό του ΙΚΑ και τα μέλη της οικογενείας τους.

- Η μέριμνα για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας του διοικητικού προσωπικού καθώς και η μέριμνα για την λειτουργία των κυλικείων .

- Η τεχνική υποστήριξη της συνδικαλιστικής δράσης των συλλόγων του διοικητικού, η τακτική εξημέρωση τους για τα προγράμματα της Διεύθυνσης σε θέματα προσωπικού και η συστηματική καταγραφή, μελέτη και η αντιμετώπιση προβλημάτων στις σχέσεις του διοικητικού προσωπικού με την διοίκηση.

- Η υποστήριξη συμμετοχής του διοικητικού προσωπικού στις εσωτερικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τα θέματα που το αφορούν.

- Τα θέματα τα σχετικά με την πρακτική άσκηση στις διοικητικές μονάδες του ΙΚΑ των σπουδαστών των ΤΕΙ.

Τμήμα πειθαρχικού.

- Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με την εφαρμογή του πειθαρχικού δικαίου στο διοικητικό προσωπικό του ΙΚΑ.
- Η κίνηση της σχετικής διαδικασίας για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων.
- Η γραμματειακή εξυπηρέτηση του υπηρεσιακού συμβουλίου για τα θέματα του πειθαρχικού.

3.7 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Η Διεύθυνση Υγειονομικού Προσωπικού αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα κατάστασης ιατρικού προσωπικού
- Τμήμα κατάστασης νοσηλευτικού και λοιπού υγειονομικού προσωπικού.
- Τμήμα μητρώου
- Τμήμα εργασιακών σχέσεων
- Τμήμα πειθαρχικού

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης υγειονομικού προσωπικού ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων ως εξής:

Τμήμα κατάστασης ιατρικού προσωπικού: Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την πρόσληψη, εξέλιξη, λύση της υπαλληλικής σχέσης και γενικά την υπηρεσιακή κατάσταση των ιατρών του ΙΚΑ. Η μέριμνα της στελέχωσης των μονάδων υγείας του ΙΚΑ με το ανώτερο προσωπικό, με τοποθετήσεις μεταθέσεις, αποσπάσεις και γενικά με πάσης φύσεως μετακινήσεις του προσωπικού.

Τμήμα κατάστασης νοσηλευτικού και λοιπού υγειονομικού προσωπικού: Οι ανωτέρω αρμοδιότητες στον τομέα του νοσηλευτικού και λοιπού υγειονομικού προσωπικού.

Τμήμα Μητρώου: Η τήρηση ατομικών φακέλων, πινακίδων και ευρετηρίου του ιατρικού, νοσηλευτικού και λοιπού υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ καθώς επίσης και η κατάρτιση καταστάσεων υπαλλήλων για το ανώτερο προσωπικό που προβλέπονται από τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας όπως επίσης και η χορήγηση βεβαιώσεων και πιστοποιητικών υπηρεσιακής κατάστασης για το ανώτερο προσωπικό.

Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων: Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την απασχόληση των ιατρών, του νοσηλευτικού και λοιπού υγειονομικού προσωπικού του ΙΚΑ κατά το υποχρεωτικό ωράριο και πέραν αυτού, τις αποδοχές, τις αποζημιώσεις υπερωριακής και πρόσθετης απασχόλησης, τις διαδι-

κασίες έγκρισης και τα έξοδα κίνησης για τις μετακινήσεις εντός και εκτός έδρας του ανωτέρου προσωπικού.

Τα θέματα τα σχετικά με την πολυθεσία και πολυαπασχόληση καθώς και την άσκηση ιδιωτικό έργου μα αμοιβή του παραπάνω προσωπικού, τα θέματα επίσης με την υπαγωγή του προσωπικού σε διάφορα ταμεία ασφάλισης εκτός ΙΚΑ.

Η μέριμνα για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας και η τεχνική υποστήριξη της συνδικαλιστικής δράσης των συλλόγων, η τακτική ενημέρωσή τους για τα προγράμματα της Διεύθυνσης σε θέματα προσωπικού και η συστηματική καταγραφή, μελέτη και αντιμετώπιση προβλημάτων στις σχέσεις του προσωπικού αυτού με την Διοίκηση.

Η υποστήριξη συμμετοχής του ανωτέρου προσωπικού στις εσωτερικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τα θέματα που το αφορούν όπως επίσης και για τα θέματα σχετικά με την πρακτική άσκηση στις υπηρεσίες υγείας του ΙΚΑ των σπουδαστών ΤΕΙ.

Τμήμα Πειθαρχικού: Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με την εφαρμογή του Πειθαρχικού δικαίου στους Ιατρούς και το νοσηλευτικό και υγειονομικό προσωπικό του ΙΚΑ. Η κίνηση της σχετικής διαδικασίας για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων, η γραμματειακή εξυπηρέτηση του υπηρεσιακού συμβουλίου για θέματα πειθαρχικού που αφορούν το ανώτερο προσωπικό.

3.8 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Η Διεύθυνση Οργάνωσης και Απλούστευσης Διαδικασιών αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Διοικητικής Οργάνωσης
- Τμήμα Απλούστευσης Διαδικασιών και Παραγωγικότητας

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Οργάνωσης και Απλούστευσης Διαδικασιών ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων της ως εξής:

3.8.1 ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Η μελέτη και ο χειρισμός των θεμάτων , που αφορούν την σύσταση, συγχώνευση και κατάργηση υπηρεσιακών μονάδων του ΙΚΑ καθώς και την οργάνωση γενικά των μονάδων αυτών.

Η εκτίμηση των αναγκών των υπηρεσιών του ΙΚΑ σε θέσεις, κλαδους και ειδικότητες προσωπικού και η υποβολή προτάσεων για την σύσταση των αντίστοιχων θέσεων.

Η μέριμνα για την ορθολογική και σύμφωνα με τις ανάγκες κάθε υπηρεσιακής μονάδας του ΙΚΑ κατανομή των θέσεων προσωπικού.

Ο χειρισμός των θεμάτων σχετικά με την μεταβίβαση αρμοδιοτήτων.

Η στάθμιση της ανάγκης σύναψης προγραμματικών συμβάσεων με τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και ο χειρισμός όλων των συναφών θεμάτων.

Η μέριμνα σε συνεργασία με τις κατά αντικείμενο αρμόδιες υπηρεσίες για την κατάρτιση του Εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας, που προβλέπεται από το άρθρο 51 του παρόντος.

Η παροχή οδηγιών και διευκρινήσεων για την εφαρμογή του εκάστοτε ισχύοντος Οργανισμού και Εσωτερικών Κανονισμών Λειτουργίας.

3.8.2 ΤΜΗΜΑ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ & ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

1) Η μελέτη, υπόδειξη και παρακολούθηση εφαρμογής μέτρων για την απλούστευση γραφειοκρατικών τύπων και διαδικασιών και την κατάργηση περιττών διατυπώσεων, σε συνεργασία με τις κατά αντικείμενο αρμόδιες υπηρεσίες.

2) Ο καθορισμός σε συνεργασία με τις κατά αντικείμενο αρμόδιες υπηρεσίες, των δικαιολογητικών που κατά περίπτωση απαιτούνται να υποβάλλουν οι συναλλασσόμενοι με το Ίδρυμα.

3) Η μελέτη των χρησιμοποιούμενων εντύπων και η μέριμνα για την βελτίωση και τυποποίηση τους. Η σχεδίαση νέων απλουστευμένων εντύπων, ιδιαίτερα των απαραίτητων στις συναλλαγές των πολιτών με τις Υπηρεσίες του Ιδρύματος.

4) Η μελέτη και εισήγηση μέτρων για την καθιέρωση προσφορότερων μεθόδων εργασίας για την ταχύτερη διεκπεραίωση των διοικητικών ενεργειών.

5) Η μέριμνα για την ανάπτυξη και εφαρμογή κατ'αντικείμενο αρμόδιες Υπηρεσίες σύγχρονων τεχνικών μεθόδων (όπως π.χ. μέτρηση εργασίας, επιχειρησιακή έρευνα, ανάλυση κόστους – ωφέλειας, εργονομία κ.λ.π.) για την αύξηση της παραγωγικότητας.

6) Η εισήγηση μέτρων για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας.

7) Η μέριμνα για την εκκαθάριση και μικροφωτογράφιση των αρχείων των υπηρεσιών του Ιδρύματος.

Οι παραπάνω αρμοδιότητες, στην περίπτωση που αφορούν τις Περιφερειακές Υπηρεσίες Υγείας, ασκούνται από τις κατά αντικείμενο αρμόδιες Υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης Υπηρεσιών Υγείας.

3.9 ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Η Διεύθυνση Πληροφορικής αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- ✓ Τμήμα Ανάπτυξης Εφαρμογών
- ✓ Τμήμα Λειτουργικής Διαχείρισης Πληροφοριακών Συστημάτων
- ✓ Τμήμα Συντήρησης και ροής Εφαρμογών
- ✓ Τμήμα Έρευνας και τεχνικής Υποστήριξης

- ✓ Α' Τμήμα Εξυπηρέτησης Συστημάτων
- ✓ Β' Τμήμα Εξυπηρέτησης Συστημάτων
- ✓ Γ' Τμήμα Εξυπηρέτησης Συστημάτων
- ✓ Δ' Τμήμα Εξυπηρέτησης Συστημάτων
- ✓ Τμήμα Γραμματείας

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Πληροφορικής ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων ως εξής:

❖ ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

- ❖ Η μελέτη και η εκτίμηση των αναγκών για μηχανοργάνωση των Υπηρεσιών του Ιδρύματος και η διερεύνηση της δυνατότητας και της σκοπιμότητας μηχανογραφικής εκτελέσεως τους.
- ❖ Η σύνταξη τεχνικών προδιαγραφών παραγγελίας μηχανογραφικού εξοπλισμού.
- ❖ Ο σχεδιασμός, η υλοποίηση και η εγκατάσταση των εφαρμογών.
- ❖ Ο προσδιορισμός, η συγκέντρωση και η περαιτέρω επεξεργασία πληροφοριών από μηχανογραφικές εφαρμογές και λοιπές πηγές πληροφοριών, προκειμένου οι πληροφορίες αυτές να είναι όσο το δυνατόν περισσότερο εύχρηστες και αξιοποιήσιμες από τις υπηρεσίες του Ιδρύματος.
- ❖ Η συγγραφή εγχειριδίων τεκμηρίωσης των εφαρμογών
- ❖ Η παρακολούθηση και εκτίμηση της αποτελεσματικότητας των μηχανογραφικών συστημάτων.
- ❖ Η συνεργασία μετά των τμημάτων για νέες ανάγκες ή μεταβολές αναγκών, προκειμένου αυτές να καλυφθούν μηχανογραφικά στα πλαίσια της συντήρησης εφαρμογών

❖ Τμήμα Λειτουργικής Διαχείρισης Πληροφοριακών Συστημάτων

- ❖ Η λειτουργική διαχείριση των πληροφοριακών Συστημάτων
- ❖ Η κεντρική υποστήριξη, ο συντονισμός και η εποπτεία της λειτουργίας όλων των κέντρων μηχανογράφησης του ΙΚΑ, κεντρικού και περιφερειακών.

❖ Τμήμα Συντήρησης και ροής εφαρμογών

- ❖ Η παρακολούθηση της ροής των εγκαταστημένων εφαρμογών, προκειμένου να συμπληρωθούν ή τροποποιηθούν.
- ❖ Η αξιολόγηση της παραγωγικότητας των υφιστάμενων συστημάτων, η παρακολούθηση της εξέλιξης τους, η επισήμανση των προβλημάτων και η συνδρομή στην αντιμετώπισή τους.
- ❖ Η τήρηση φακέλων τεκμηρίωσης των εγκαταστημένων Πληροφοριακών Συστημάτων.
- ❖ Η τήρηση εφεδρικών μηχανογραφικών αρχείων Η παρακολούθηση των συμβάσεων συντήρησης του εξοπλισμού.

❖ Τμήμα Έρευνας και τεχνικής υποστήριξης

- ❖ Η παρακολούθηση της επιστημονικής και τεχνολογικής εξέλιξης σχετικά με το αντικείμενο της διεύθυνσης.
- ❖ Η μέριμνα για το αναγκαίο δίκτυο επικοινωνιών για την αποδοτικότερη μετάδοση των μηχανογραφικών πληροφοριών.
- ❖ Η φροντίδα για τον διαρκή εκσυγχρονισμό του μηχανογραφικού εξοπλισμού του ΙΚΑ
- ❖ Η δημιουργία, η εφαρμογή και παρακολούθηση της τήρησης προτύπων
- ❖ Ο καθορισμός αναγκών για εξειδικευμένη εκπαίδευση του προσωπικού της διεύθυνσης.
- ❖ Η μέριμνα για την διαμόρφωση χώρων και συνθηκών για την εγκατάσταση μηχανογραφικού εξοπλισμού.
- ❖ Η συνεργασία με άλλα τμήματα για την σύνταξη προδιαγραφών.
- ❖ Η συμμετοχή σε ερευνητικά προγράμματα.

❖ Τμήματα εξυπηρέτησης συστημάτων

- ❖ Η στενή συνεργασία, εποπτεία και καθοδήγηση των μονάδων του ΙΚΑ που συνδέονται με τα μηχανογραφικά συστήματα καθενός από τα ανωτέρω τμήματα

- ❖ Η παραλαβή, προπαρασκευή, έλεγχος, τήρηση και παράδοση για επεξεργασία στοιχείων εισόδου συστημάτων.
- ❖ Η παραλαβή, έλεγχος, τήρηση και διακίνηση στοιχείων εξόδου συστημάτων.
- ❖ Η καθοδήγηση και εποπτεία του εξωτερικού φορέα μηχανογράφησης που τυχόν χρησιμοποιεί το ΙΚΑ
- ❖ Η συντήρηση και ανάπτυξη συστημάτων σχετικά με οριακές μόνο αλλαγές σε συνεργασία με τον εξωτερικό φορέα μηχανογράφησης που τυχόν χρησιμοποιεί το ΙΚΑ και υπό την καθοδήγηση του αρμοδίου τμήματος ανάπτυξης εφαρμογών της διεύθυνσης.

Οι συγκεκριμένες αρμοδιότητες κάθε τμήματος εξυπηρέτησης συστημάτων καθορίζονται με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ ,ανάλογα με τις εκάστοτε ανάγκες.

❖ Τμήμα Γραμματείας

- ❖ Η μέριμνα για την διακίνηση της αλληλογραφίας, την τήρηση αρχείου την δακτυλογράφηση και την αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων της Διεύθυνσης.
- ❖ Η μερική διαχειριστική υποστήριξη της διεύθυνσης σε θέματα προσωπικού οικονομικά και τεχνικών μέσων.

3.10 Διάρθρωση και αρμοδιότητες Διεύθυνσης Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης

Η Διεύθυνση Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Επιμόρφωσης
- Τμήμα Εισαγωγικής Εκπαίδευσης
- Τμήμα Εκδόσεων και Ενημέρωσης
- Τμήμα Κωδικοποιήσεων

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων της ως εξής:

❖ Τμήμα Επιμόρφωσης

1) Η οργάνωση και εκτέλεση προγραμμάτων επιμόρφωσης ειδικού ενδιαφέροντος για τους υπαλλήλους του Ιδρύματος. Στα προγράμματα αυτά μπορεί να περιλαμβάνονται, σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Διαρκούς Επιμόρφωσης, και θέματα γενικού ενδιαφέροντος, όταν τούτο κρίνεται σκόπιμο ή οικονομικώς συμφέρον.

2) Η οργάνωση και εκτέλεση προγραμμάτων επαγγελματικής εξειδίκευσης των υπαλλήλων του Ιδρύματος σε αντικείμενα της Υπηρεσίας τους.

3) Η οργάνωση και εκτέλεση, σε συνεργασία με την εθνική σχολή δημόσιας διοίκησης, προγραμμάτων παραγωγικής εκπαίδευσης των υπαλλήλων του Ιδρύματος.

4) Η Μέριμνα για την μετεκπαίδευση των Υπαλλήλων του Ιδρύματος, στις περιπτώσεις, που αυτή κρίνεται αναγκαία για τη διεύρυνση των επιστημονικών ή τεχνικών τους γνώσεων, που είναι πρόσφορες για την καλύτερη αντιμετώπιση των αναγκών της Υπηρεσίας ή την ειδίκευση τους σε σύγχρονες τεχνικές διοίκησης και τεχνολογίας.

5) Η μέριμνα για την έκδοση απόφασης, με την οποία ορίζεται το διδακτικό προσωπικό των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, που εκτελεί το Ίδρυμα, εφόσον δεν ανήκει στο διδακτικό προσωπικό του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης.

❖ Τμήμα Εισαγωγικής Εκπαίδευσης

1) Η οργάνωση και εκτέλεση των προγραμμάτων εισαγωγικής εκπαίδευσης των υπαλλήλων, τόσο πριν την ανάληψη υπηρεσίας ή εντός του πρώτου εξαμήνου από την ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας το αργότερο, με σκοπό την γενική ενημέρωση, όσο και οποτεδήποτε μετά την συμπλήρωση 2 μηνών υπηρεσίας και μέχρι την λήξη της διετούς δοκιμαστικής υπηρεσίας, σε συνεργασία και με το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης.

2) Η οργάνωση και εκτέλεση, σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Διαρκούς Επιμόρφωσης, κοινών προγραμμάτων εισαγωγικής εκπαίδευσης για υπαλλήλους περισσότερων Υπουργείων ή ΝΠΔΔ, με βάση τη συνάφεια των αντικειμένων ή για θέματα κοινού ενδιαφέροντος.

❖ Τμήμα Εκδόσεων και Ενημέρωσης

1) Η επιμέλεια για την σωστή ενημέρωση των ασφαλισμένων και των εργοδοτών, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους.

2) Η φροντίδα για την σωστή λειτουργία των γραφείων πληροφόρησης των ασφαλισμένων και γενικά των συναλλασσομένων με τις υπηρεσιακές μονάδες του ΙΚΑ και ο εφοδιασμός τους με το αναγκαίο για το σκοπό αυτό έντυπο υλικό.

3) Η επιμέλεια τακτικών ή έκτακτων εκδόσεων του ΙΚΑ.

4) Η μέριμνα για την έκδοση, ενημέρωση και διανομή υπηρεσιακού καταλόγου.

5) Η συγκρότηση, οργάνωση και ο εμπλουτισμός με βιβλία και περιοδικά ελληνόγλωσσα και ξενόγλωσσα ως και με λοιπό έντυπο υλικό των βιβλιοθηκών των μονάδων του Ιδρύματος για χρήση από τις Υπηρεσίες και το προσωπικό του ΙΚΑ.

❖ Τμήμα Κωδικοποιήσεων

Η επιμέλεια της κωδικοποίησης της νομοθεσίας του Ιδρύματος και των συναφών υπηρεσιακών οδηγιών σε συνεργασία με τις καθ' ύλη αρμόδιες Διευθύνσεις της Διοίκησης.

3.11 Διάρθρωση και αρμοδιότητες Διεύθυνσης Ασφάλισης και Εσόδων

Η Διεύθυνση Ασφάλισης και Εσόδων αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Γενικών Θεμάτων
- Τμήμα Επαγγελματικών Κατηγοριών και Ειδικών Θεμάτων
- Τμήμα Ελέγχου Κοινών Επιχειρήσεων
- Τμήμα Ελέγχου Οικοδομοτεχνικών Έργων
- Τμήμα Μητρώου και βαρέων Επαγγελμάτων
- Τμήμα Αναγκαστικών Μέτρων
- Τμήμα Επικουρικής Ασφάλισης
- Τμήμα Ειδικής Υπηρεσίας Ελέγχου Εσόδων ΙΚΑ

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Ασφάλισης και Εσόδων ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων ως εξής:

❖ Τμήμα Γενικών Θεμάτων

1) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με την υπαγωγή στην ασφάλιση του ΙΚΑ και την διατήρηση της ασφαλιστικής σχέσης.

2) Τα θέματα τα σχετικά με την πολλαπλή απασχόληση του ΙΚΑ και την διατήρηση της ασφαλιστικής σχέσης.

3) Τα θέματα τα σχετικά με την έννοια των υποκειμένων σε εισφορές αποδοχών, το ύψος (ποσοστό) των εισφορών και τον χρόνο καταβολής των οφειλόμενων εισφορών.

4) Τα θέματα τα σχετικά με την μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, την επιτροπή και συμψηφισμό εισφορών και την συνείσπραξη των εισφορών Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αυτόνομου Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας(ΑΟΕΚ) και Εργατικής Εστίας.

5) Η παρακολούθηση των θεμάτων των σχετικών με τους ειδικούς πόρους του ΙΚΑ.

❖ Τμήμα Επαγγελματικών Κατηγοριών και Ειδικών Θεμάτων

1) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με την ασφάλιση στο ΙΚΑ, βάση ειδικές διατάξεις νόμων και ειδικούς κανονισμούς, προσώπων διαφόρων επαγγελματικών κατηγοριών (πλην οικοδομών)

2) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με την προαιρετική ασφάλιση καθώς και των σχετικών με την αναγνώριση στην ασφάλιση του ΙΚΑ στρατιωτικής υπηρεσίας, διαφόρων προϋπηρεσιών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και πλασματικού χρόνου(πλην οικοδομών)

3) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με την ασφάλιση στο ΙΚΑ και τις εισφορές για χρόνο που λογίζεται ως συντάξιμος από το Δημόσιο.

4) Ο χειρισμός των θεμάτων ασφάλισης και εισφορών που προκύπτουν από την συγχώνευση στο ΙΚΑ Ταμείων ή Οργανισμών κύριας ασφάλισης..

❖ Τμήμα ελέγχου Κοινών Επιχειρήσεων

1) Η παρακολούθηση του έργου των Υπηρεσιών Εσόδων των Υποκαταστημάτων και παραρτημάτων και η παροχή οδηγιών και κατευθύνσεων σε αυτές ως προς τον τρόπο και την διαδικασία του ελέγχου των κοινών επιχειρήσεων.

2) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με τους υπόχρεους εργοδότες και την απογραφή των ανωτέρω επιχειρήσεων καθώς και με τον τρόπο βεβαίωσης και καταβολής των εισφορών.

3) Η μελέτη για την αντιμετώπιση γενικής φύσεως θεμάτων, που ανακύπτουν στην πράξη από την ανάθεση στο ΙΚΑ της βεβαίωσης και είσπραξης εισφορών άλλων ταμείων και Οργανισμών, πλην ΟΑΕΔ, ΑΟΕΚ, Εργατικής Εστίας και Ταμείου Επικουρικής ασφάλισης Εργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Εργασιών (ΤΕΑΕΔΞΕ).

4) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με την κατάταξη σε ασφαλιστικές κλάσεις των ασφαλισμένων, που αμείβονται με κυμαινόμενες αποδοχές, καθώς και των σχετικών με την αποτίμηση σε χρήμα των παροχών σε είδος.

5) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με τον καθορισμό της ασφαλιστικής περιοχής των Υποκαταστημάτων και Παραρτημάτων.

6) Η αντιμετώπιση των θεμάτων της ασφαλιστικής ενημερότητας των εργοδοτών κοινών επιχειρήσεων (βεβαιώσεις μη οφειλής εισφορών)

❖ Τμήμα Ελέγχου Οικοδομικών Έργων

1) Ο χειρισμός των θεμάτων υπαγωγής στην ασφάλιση του ΙΚΑ των οικοδομών, με βάση τις σχετικές διατάξεις.

2) Η παρακολούθηση του έργου των Υπηρεσιών Εσόδων των Υποκαταστημάτων και Παραρτημάτων στον τομέα ελέγχου των οικοδομικοτεχνικών έργων

και της ασφάλισης των απασχολούμενων οικοδομών και η παροχή σχετικών οδηγιών και κατευθύνσεων σε αυτές.

3) Ο χειρισμός των θεμάτων, που αφορούν τους υπόχρεους εργοδότες και την απογραφή των ανωτέρω έργων, τον τρόπο βεβαίωσης και καταβολής των σχετικών εισφορών, καθώς και τις βεβαιώσεις ασφαλιστικής ενημερότητας για τα ανωτέρα έργα.

4) Η μελέτη για την αντιμετώπιση της γενικής φύσεως ζητημάτων, που ανακύπτουν στην πράξη από την εφαρμογή των ειδικών διατάξεων νόμων και κανονισμών, που διέπουν την ασφάλιση των οικοδομών και τις καταβλητέες αντίστοιχες εισφορές.

5) Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την αναγνώριση υπέρ των οικοδόμων πλασματικού χρόνου ασφάλισης.

❖ Τμήμα Μητρώου και Βαρέων Επαγγελματιών

1) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με την απεικόνιση της ασφαλιστικής σχέσης και την τήρηση των στοιχείων και λογαριασμών χρόνου ασφάλισης των ασφαλισμένων.

2) Τα θέματα τα σχετικά με την υπαγωγή των εργαζομένων στις διατάξεις της νομοθεσίας περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

3) Τα θέματα τα σχετικά με τον καθορισμό των επιχειρήσεων που επιβαρύνονται με εισφορά επαγγελματικού κινδύνου καθώς και τα σχετικά με την μείωση ή αύξηση της εισφοράς αυτής.

❖ Τμήμα Αναγκαστικών Μέτρων

1) Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν τα προβλεπόμενα από τον νόμο μέτρα για την είσπραξη των καθυστερούμενων εσόδων του Ιδρύματος.

2) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με την ποινική δίωξη των εργαζομένων και την ρύθμιση των οφειλών προς το Ίδρυμα.

3) Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την παραγραφή και διαγραφή των οφειλών προς το Ίδρυμα.

4) Ο παρακολούθηση του έργου των ταμείων είσπραξης Εσόδων του ΙΚΑ και των ταμειακών Υπηρεσιών των Υποκαταστημάτων και η παροχή σχετικών οδηγιών και κατευθύνσεων

❖ Τμήμα Επικουρικής ασφάλισης

1) Ο χειρισμός των θεμάτων των κλάδων επικουρικής ασφάλισης του ΙΚΑ αναφορικά με την υπαγωγή στην ασφάλιση των κλάδων αυτών και τις καταβλητέες εισφορές.

2) Ο χειρισμός όλων των θεμάτων ασφάλισης και καταβλητέων εισφορών του < Κλάδου Αυτοτελώς Απασχολούμενων Ελευθερών και Ανεξάρτητων Επαγγελματιών > και του Ειδικού Λογαριασμού Ασφάλισης Ελλήνων Εξωτερικού.

3) Ο χειρισμός των θεμάτων ασφάλισης και εισφορών που προκύπτουν από την συγχώνευση στους κλάδους ΙΚΑ-TEAM και ΙΚΑ -ΕTEAM Ταμείων ή Οργανισμών επικουρικής ασφάλισης.

❖ Τμήμα Ειδικής Υπηρεσίας Ελέγχου Εσόδων ΙΚΑ

Η διενέργεια τακτικών, εκτάκτων και ειδικών ελέγχων σε επιχειρήσεις σε όλη την επικράτεια, είτε αυτεπάγγελτα, είτε κατόπιν ειδικής υπηρεσιακής αναφοράς με σκοπό την συγκέντρωση στοιχείων, σχετικών με την ασφάλιση των απασχολούμενων στις επιχειρήσεις αυτές και η γνωστοποίηση των ανωτέρω στοιχείων στις κατά τόπους αρμόδιες υπηρεσιακές μονάδες για την αποτελεσματική αξιοποίησή τους.

3.12 Διάρθρωση και αρμοδιότητες Διεύθυνσης Παροχών

Η Διεύθυνση Παροχών αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα κύριας σύνταξης
- Τμήμα Παροχών ασθευείας
- Τμήμα Συγχωνευόμενων Ταμείων και Επικουρικής Σύνταξης
- Τμήμα Διαδοχικής Ασφάλισης
- Τμήμα Ειδικών θεμάτων

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης παροχών ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων ως εξής:

❖ Τμήμα Κύριας Σύνταξης

1) Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν τα μεγέθη των παροχών του κλάδου κύριας σύνταξης και το δικαίωμα των ασφαλισμένων στις παροχές του κλάδου αυτού.

2) Η μελέτη για την καθιέρωση νέων διαδικασιών χορήγησης των παροχών του κλάδου κύριας σύνταξης

3) Η αντιμετώπιση των θεμάτων του κλάδου ασθευείας σε χρήμα και σε είδος που προκύπτουν από την εφαρμογή της σχετικής με τα θέματα αυτά νομοθεσίας.

❖ Τμήμα Παροχών Ασθευείας

1) Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν τα είδη και τα μεγέθη των παροχών ασθευείας σε χρήμα και σε είδος καθώς και το δικαίωμα των ασφαλισμένων στις παροχές του κλάδου ασθευείας.

2) Η μελέτη για την καθιέρωση νέων διαδικασιών των παροχών του κλάδου ασθευείας σε χρήμα και σε είδος.

3) Η αντιμετώπιση των θεμάτων του κλάδου ασθευείας σε χρήμα και σε είδος που προκύπτουν από την εφαρμογή της σχετικής με τα θέματα αυτά νομοθεσίας.

❖ Τμήμα συγχωνευμένων ταμείων και επικουρικής σύνταξης

1) Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν τα μεγέθη των παροχών επικουρικής σύνταξης, το δικαίωμα των ασφαλισμένων στις παροχές του κλάδου αυτού και τις σχετικές διαδικασίες.

2) Η αντιμετώπιση των θεμάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων των συγχωνευμένων στο ΙΚΑ ασφαλιστικών ταμείων.

❖ Τμήμα Διαδοχικής Ασφάλισης

1) Η μελέτη και η αντιμετώπιση των θεμάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης.

2) Η συνεργασία με άλλα ταμεία και οργανισμούς ασφάλισης για τα παραπάνω θέματα.

❖ Τμήμα Ειδικών Θεμάτων

Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν απαιτήσεις του ΙΚΑ κατά τρίτων υπατιών ατυχήματος σε ασφαλισμένους που δικαιούνται από την αιτία αυτή παροχών σύνταξης ή ασθένειας.

3.13 Διάρθρωση και αρμοδιότητες Διεύθυνσης Διεθνών Ασφαλιστικών Σχέσεων

Η Διεύθυνση Διεθνών Ασφαλιστικών Σχέσεων αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Συντάξεων ΕΟΚ
- Τμήμα Ασφάλισης και Παροχών Ασθενείας ΕΟΚ
- Τμήμα Διμερών Διεθνών Συμβάσεων
- Τμήμα παρακολούθησης χρηματικών συναλλαγών
- Τμήμα διεθνών σχέσεων και ασφαλιστικής ενημέρωσης
- Τμήμα διοικητικής συνεργασίας και γραμματείας

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης διεθνών ασφαλιστικών σχέσεων ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων της ως εξής:

❖ Τμήμα συντάξεων ΕΟΚ

1) Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την εφαρμογή των συνταξιοδοτικών διατάξεων του κανονισμού ΕΟΚ 1408/1971

2) Οι σχετικές με τα ανωτέρα θέματα ενέργειας, που απορρέουν από την ιδιότητα του Ιδρύματος ως << Οργανισμού Σύνδεσης >>.

3) Η παρακολούθηση, ως προς τα αντικείμενα του τμήματος, της δραστηριότητας της Διοικητικής Επιτροπής Κοινωνικών Ασφαλίσεων Διακινούμενων Εργαζομένων σε θέματα εφαρμογής ή τροποποίησης του Κοινοτικού Κανονισμού 1408/1971 και της νομολογίας του Κοινοτικού Δικαστηρίου στα θέματα ερμηνείας του Κανονισμού αυτού καθώς και η διατύπωση θέσεων της Διοίκησης του ΙΚΑ για τα ανακύπτοντα θέματα.

4) Η διατύπωση απόψεων προς την αρμόδια Ελληνική Αρχή επί των οδηγιών των ευρωπαϊκών κοινοτήτων, για τα συνταξιοδοτικά θέματα επί των διακινούμενων εργαζομένων μέσα στις χώρες της ΕΟΚ.

5) Η παροχή οδηγιών στις μονάδες του ΙΚΑ για τα αντικείμενα του Τμήματος.

❖ Τμήμα Ασφάλισης και Παροχών ασθενείας ΕΟΚ

1) Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την εφαρμογή των διατάξεων του Κοινοτικού Κανονισμού 1408/1971, που αναφέρονται σε θέματα παροχών ασθενείας καθώς και σε αυτά που αφορούν είσπραξη εσόδων και ασφάλιση.

2) Οι σχετικές με τα ανωτέρα θέματα ενέργειας του ΙΚΑ ως Οργανισμού σύνδεσης.

3) Η παρακολούθηση, ως προς τα αντικείμενα του τμήματος, της δραστηριότητας της Διοικητικής επιτροπής κοινωνικών ασφαλίσεων διακινούμενων εργαζομένων (ΔΕΚΑΔΕ) σε θέματα εφαρμογής ή τροποποίησης του Κοινοτικού Κανονισμού 1408/1971 και της νομολογίας του κοινοτικού δικαστηρίου στα θέματα ερμηνείας του κανονισμού αυτού καθώς και η διατύπωση θέσεων της διοίκησης του ΙΚΑ για τα ανακύπτοντα θέματα.

4) Η διατύπωση απόψεων προς την αρμόδια Ελληνική αρχή επί οδηγιών των ευρωπαϊκών κοινοτήτων , για θέματα ασφάλισης και παροχών ασθένειας των διακινουμένων εργαζομένων μέσα στις χώρες τις ΕΟΚ.

5) Η παροχή οδηγιών στις μονάδες του ΙΚΑ, για τα αντικείμενα του τμήματος

❖ Τμήμα διμερών διεθνών συμβάσεων

1) Ο χειρισμός των θεμάτων που αφορούν την εφαρμογή των διμερών συμβάσεων κοινωνικής ασφάλισης μεταξύ Ελλάδας και άλλων χωρών (εκτός ΕΟΚ) και η υποβολή των προτάσεων αρμοδίως για τροποποίηση, αναθεώρηση αυτών.

2) Η αλληλογραφία με τα Υπουργεία, άλλους ασφαλιστικούς φορείς, ιδιώτες καθώς και οι σχετικές ενέργειες που απορρέουν από την ιδιότητα του ΙΚΑ ως « Οργανισμού Σύνδεσης ».

3) Η παροχή οδηγιών στις μονάδες του ΙΚΑ για την εφαρμογή των ανωτέρω συμβάσεων.

❖ Τμήμα Παρακολούθησης Χρηματικών Λογαριασμών

1) Η παρακολούθηση των χρηματικών λογαριασμών για τις παροχές ασθένειας, που χορηγούνται στα πλαίσια της εφαρμογής των κοινοτικών κανονισμών και των διεθνών συμβάσεων, καθώς και για τον ασκούμενο ιατρικό και διοικητικό έλεγχο.

2) Η παρακολούθηση της δραστηριότητας της επιτροπής λογαριασμών ΕΟΚ και η διατύπωση θέσεων του ΙΚΑ για τα ανακύπτοντα θέματα.

3) Η παροχή οδηγιών στις μονάδες του ΙΚΑ, για τα ανωτέρω θέματα.

❖ Τμήμα Διεθνών Σχέσεων και Ασφαλιστικής Ενημέρωσης

1) Η παροχή στοιχείων για το ισχύον σύστημα στην Ελλάδα κοινωνικής ασφάλειας σε διεθνείς οργανισμούς, ξένα κράτη και τις ελληνικές διπλωματικές αντιπροσωπείες.

2) Η φροντίδα για την διεξαγωγή της αλληλογραφίας με τη Διεθνή Ένωση Κοινωνικής Ασφάλισης –ΔΕΚΑ/AISS/ISSA- και άλλα συναφή διεθνή όργανα.

3) Ο χειρισμός των θεμάτων που σχετίζονται με το κοινοτικό ταμείο και το καθεστώς των μονίμων κοινοτικών υπαλλήλων.

❖ Τμήμα Διοικητικής Συνεργασίας και Γραμματείας

1) Η παρακολούθηση της κοινοτικής δραστηριότητας που σχετίζεται με την τήρηση και ανταλλαγή στοιχείων και την επιτάχυνση διαδικασιών και την διακίνηση της σχετικής αλληλογραφίας

2) Η παρακολούθηση της κοινοτικής δραστηριότητας που αφορά την στατιστική απεικόνιση της εφαρμογής των κοινοτικών κανονισμών.

3) Τα οργανωτικά θέματα της Διεύθυνσης, από πλευράς στατιστικής υποδομής και μηχανολογιστικών εφαρμογών.

4) Η διεξαγωγή της σχετικής αλληλογραφίας με ιδρύματα άλλων κοινοτικών χωρών για θέματα διοικητικής συνεργασίας που αφορούν:

- θέματα αναγνώρισης ως χρόνου ασφάλισης, σύμφωνα με την ισχύουσα κάθε φορά ελληνική νομοθεσία, χρόνου απασχόλησης σε χώρες της ΕΟΚ.
- Την ασφάλιση εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών της γερμανικής νομοθεσίας
- Την διαπίστωση χρόνου ασφάλισης παλιννοστούντων από χώρες-μέλη της ΕΟΚ.
- Τα δικαιώματα μετακινουμένων εργαζομένων για αναγνώριση περιόδων ασφάλισης, που απορρέουν από τις νομοθεσίες άλλων κοινοτικών χωρών(περίοδος ανατροφής τέκνων κλπ.)

5) Η μέριμνα για τη διακίνηση της αλληλογραφίας, την τήρηση αρχείου, την δακτυλογράφηση και την αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων της διεύθυνσης.

6) Η μερική διοικητική και διαχειριστική υποστήριξη της Διεύθυνσης σε θέματα οικονομικά, προσωπικού και υλικού.

3.14 Διάρθρωση και Αρμοδιότητες Διεύθυνσης Συντάξεων Προσωπικού ΝΠΔΔ

Η διεύθυνση Συντάξεων Προσωπικού ΝΠΔΔ αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα γενικών θεμάτων και παρακολούθησης μεταβολών κατάστασης συνταξιούχων.
- Τμήμα συντάξεων και πρόνοιας προσωπικού ΙΚΑ
- Α' Τμήμα συντάξεων προσωπικού ΝΠΔΔ
- Β' Τμήμα συντάξεων προσωπικού ΝΠΔΔ
- Τμήμα γραμματείας και μητρώου.

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Συντάξεων προσωπικού ΝΠΔΔ ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων της ως εξής:

❖ Τμήμα γενικών θεμάτων και παρακολούθησης μεταβολών κατάστασης συνταξιούχων

1) Η μελέτη και η υποβολή προτάσεων αρμοδίως καθώς και η παροχή οδηγιών για θέματα του ειδικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος που διέπει τους υπαλλήλους του ΙΚΑ και λοιπών ΝΠΔΔ

2) Ο χειρισμός των θεμάτων των σχετικών με τα ένδικα μέσα που προβλέπονται κατά των αποφάσεων οι οποίες εκδίδονται σε εφαρμογή των ανωτέρω ειδικών συνταξιοδοτικών διατάξεων.

3) Οι ενέργειες στην περίπτωση μεταβολής της συνταξιοδοτικής κατάστασης των συνταξιούχων του ανωτέρω ειδικού συνταξιοδοτικού καθεστώτος.

4) Οι ενέργειες για θέματα διαγραφής και επανεγγραφής των ανωτέρω συνταξιούχων και χωρισμού σύνταξης.

5) Η έκδοση φύλλων μεταβολών σε κάθε μεταβολή ποσού σύνταξης σε περίπτωση μεταβολής των μισθών ενέργειας ή άλλης αναπροσαρμογής.

6) Η έκδοση καταλογιστικών αποφάσεων για αχρεωστήτως καταβληθείσες συντάξεις του ανωτέρω καθεστώτος.

7) Η έκδοση πιστοποιητικών συνταξιοδοτικής κατάστασης.

❖ Τμήμα Συντάξεων και Πρόνοιας Προσωπικού ΙΚΑ

1) Η έκδοση αποφάσεων: α) αναγνώρισης υπηρεσίας ως συντάξιμης και β) απονομής ή μεταβίβασης σύνταξης με βάση τις ειδικές συνταξιοδοτικές διατάξεις που διέπουν κάθε φορά το προσωπικό του ΙΚΑ (διοικητικό, ιατρικό, υγειονομικό και έμμισθους δικηγόρους).

2) Η έκδοση αποφάσεων μεταβίβασης σύνταξης προσωπικού των συγχωνευθέντων ή συγχωνευμένων στο ΙΚΑ ταμείων με βάση τις ειδικές διατάξεις των συνταξιοδοτικών κανονισμών των ταμείων αυτών.

3) Η έκδοση αποφάσεων : α) αναγνώρισης υπηρεσίας στον ειδικό λογαριασμό πρόνοιας προσωπικού ΙΚΑ και β) απονομής παροχών του παραπάνω λογαριασμού.

4) Η έκδοση για τα τακτικά προσωπικά του ΙΚΑ αποφάσεων: α) απονομής του συμπληρωματικού εφάπαξ βοηθήματος που προβλέπεται από το Π.Δ. 667/1979 (ΦΕΚ 195/Α/1979) και β) χορήγησης εξόδων κηδείας.

❖ Α`-Β` Τμήματα συντάξεων προσωπικού ΝΠΔΔ

1) Η έκδοση αποφάσεων: α) αναγνώρισης προϋπηρεσίας ως συντάξιμης και β) απονομής ή μεταβίβασης σύνταξης για το προσωπικό των ΝΠΔΔ, που εξομοιώνετε συνταξιοδοτικά με το τακτικό προσωπικό του ιδρύματος και συνταξιοδοτείται από αυτό.

2) Η έκδοση αποφάσεων απονομής ή μεταβίβασης σύνταξης με βάση τις ειδικές διατάξεις κλάδων συντάξεων για το προσωπικό ΝΠΔΔ, το οποίο μετά την κατάργηση των κλάδων αυτών, υπάγεται στις συνταξιοδοτικές διατάξεις του Ν. 3163/1955 κλπ.

❖ Τμήμα γραμματείας και μητρώου

1) Η μέριμνα για την κοινοποίηση αποφάσεων, πράξεων κλπ. της διεύθυνσης για τη συμπλήρωση και αποστολή των δελτίων αναγγελίας νέων συνταξιούχων (ΔΑΝΣ) καθώς και για την διακίνηση της αλληλογραφίας, την τήρηση αρχείου, την δακτυλογράφηση και την αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων της Διεύθυνσης.

2) Η διάθεση στους ενδιαφερομένους των αναγκαίων εντύπων για την άσκηση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος και η παροχή κάθε αναγκαίας πληροφόρησης και διευκόλυνσης τους για την ορθή και νομότυπη συμπλήρωση τους.

3) Η πληροφόρηση των ενδιαφερομένων για την πορεία της υπόθεσής τους.

4) Η μέριμνα για την τήρηση του μητρώου των συντάξεων

5) Η τήρηση και επεξεργασία στατιστικών στοιχείων που αφορούν τις λειτουργίες της διεύθυνσης

6) Η μέριμνα για τον εφοδιασμό της διεύθυνσης με το αναγκαίο υλικό χρήσεως και αναλώσιμο

7) Η παρακολούθηση της σωστής τήρησης του ωραρίου προσέλευσης και αποχώρησης του προσωπικού της διεύθυνσης.

3.15 Διάρθρωση και αρμοδιότητες διεύθυνσης οικονομικών υπηρεσιών

Η διεύθυνση οικονομικών υπηρεσιών αποτελείται από τα εξής τμήματα:

- Τμήμα γενικού λογιστηρίου
- Τμήμα προϋπολογισμού και παρακολούθησης λογαριασμών
- Τμήμα συναλλακτικού και διαχείρισης
- Τμήμα ελέγχου

Οι αρμοδιότητες της διεύθυνσης οικονομικών υπηρεσιών ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων της ως εξής:

❖ Τμήμα γενικού λογιστηρίου

1) Η επιμέλεια της οργάνωσης και του συντονισμού των λογιστικών υπηρεσιών του ιδρύματος καθώς και της κατάρτισης και ανάπτυξης λογιστικού σχεδίου.

2) Η μέριμνα για την συμπλήρωση των κανονιστικών διατάξεων και η παροχή οδηγιών για τη εφαρμογή διατάξεων λογιστικοοικονομικού περιεχομένου.

3) Η έκδοση των λογιστικών παραστατικών που αφορούν σε οικονομικές πράξεις γενικά της διοίκησης, η τήρηση και η παρακολούθηση των αντίστοιχων λογαριασμών καθώς και των λογαριασμών τάξης.

4) Η επιμέλεια της απόδοσης των εισφορών και κρατήσεων υπέρ των δικαιούχων οργανισμών, καθώς και του φόρου και χαρτοσήμου υπέρ του δημοσίου.

5) Η υποβολή των κατά νόμο δηλώσεων και στοιχείων στην αρμόδια φορολογική αρχή.

6) Η τήρηση του αρχείου του λογιστηρίου της διεύθυνσης

❖ Τμήμα Προϋπολογισμού και Παρακολούθησης λογαριασμών

1) Η επιμέλεια της κατάρτισης του σχεδίου του ετήσιου προϋπολογισμού του ΙΚΑ, της κατανομής των πιστώσεων του και της χορήγησης συμπληρωματικών στις μονάδες του ΙΚΑ.

2) Η παρακολούθηση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού και η εισήγηση για την αναμόρφωσή του κατά τις εκάστοτε παρουσιαζόμενες ανάγκες.

3) Η παρακολούθηση και ο έλεγχος των λογιστικών στοιχείων της διοίκησης και των μονάδων του ΙΚΑ και η ενέργεια των απαραίτητων λογιστικών εγγραφών.

4) Η τήρηση των λογιστικών βιβλίων των ειδικών λογαριασμών των οποίων η διαχείριση έχει ανατεθεί από τον νόμο στο ΙΚΑ.

5) Η κατανομή στους δικαιούχους οργανισμούς των συνεισπραττόμενων εσόδων και η τήρηση των σχετικών αλληλόχρεων λογαριασμών.

6) Η σύνταξη κατά μήνα του δελτίου οικονομικών αποτελεσμάτων και της κατάστασης των διαθεσίμων του ΙΚΑ καθώς και του ετήσιου ισολογισμού απολογισμού του ΙΚΑ.

7) Η παροχή, κατά το νόμο, σχετικών οικονομικών στοιχείων σε δημόσιες ή άλλες αρχές και οργανισμούς του κράτους.

❖ Τμήμα Συναλλακτικού και Διαχείρισης

1) Η εκκαθάριση των λογαριασμών και η έκδοση των αναγκαίων ταμειακών παραστατικών για την διενέργεια των πάσης φύσεως εισπράξεων και πληρωμών της διοίκησης.

2) Η μέριμνα για την χρηματοδότηση των μονάδων του ΙΚΑ

3) Η διενέργεια των εισπράξεων και πληρωμών της Διοίκησης του ΙΚΑ και η τακτοποίηση των σχετικών παραστατικών μετά των δικαιολογητικών τους.

4) Η επιμέλεια της εκτύπωσης των ενσήμων του ΙΚΑ, της διάθεσης αυτών στις τράπεζες και μονάδες του ΙΚΑ και της καταστροφής των κακεκτύπων ενσήμων.

5) Η τήρηση των αναγκαίων βιβλίων και παραστατικών κίνησης των ενσήμων του ΙΚΑ.

❖ Τμήμα ελέγχου

1) Η επιμέλεια των θεμάτων των σχετικών με τον προληπτικό έλεγχο των δαπανών και με τις εισπράξεις της Διοίκησης του ΙΚΑ.

2) Ο έλεγχος των αποφάσεων και πράξεων που εκδίδονται από την διεύθυνση Συντάξεων προσωπικού ΝΠΔΔ και η εισήγηση για την άσκηση κατ'αυτών από

τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης των προβλεπομένων από τον Ν. 3163/1955, όπως τροποποιήθηκε, ενδίκων μέσων.

3.16 Αρμοδιότητες Περιφερειακών Υποκαταστημάτων, Τοπικών Υποκαταστημάτων και Παραρτημάτων

Οι αρμοδιότητες των Υποκαταστημάτων καθορίζονται από τις κείμενες διατάξεις και ανάγονται στα παρακάτω, κατά τομέα λειτουργίας, αναγραφόμενα θέματα:

❖ Τομέας εσόδων

1. Υπαγωγή στην ασφάλιση των απασχολούμενων στην ασφαλιστική περιοχή του Υποκαταστήματος.
2. Καθορισμός, βεβαίωση και είσπραξη εισφορών και λοιπών απαιτήσεων του Ιδρύματος.
3. Μέτρα αναγκαστικής είσπραξης καθυστερούμενων εισφορών και λοιπών συναφών απαιτήσεων του Ιδρύματος καθώς και μέριμνα για την ποινική δίωξη των οφειλετών.
4. Αντιμετώπιση αιτήσεων θεραπείας, προσφυγών και γενικά κάθε ένδικου μέσου για θέματα του τομέα.

Ειδικά για τα υποκαταστήματα των περιοχών Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκης η αρμοδιότητα λήψης μέτρων αναγκαστικής είσπραξης καθυστερουμένων εισφορών και λοιπών απαιτήσεων ασκείται από τα αρμόδια Ταμεία Είσπραξης Εσόδων ΙΚΑ, που εδρεύουν στις αντίστοιχες περιοχές.

❖ Τομέας παροχών σύνταξης

1. Έκδοση αποφάσεων για κύρια σύνταξη με βάση τις κοινές διατάξεις καθώς και για επικουρική σύνταξη και επίδομα τύπου σύνταξης.
2. Πληρωμή των ανωτέρω συντάξεων και επιδομάτων και παρακολούθηση τις μεταβολής τους.
3. Αντιμετώπιση αιτήσεων θεραπείας, προσφυγών και κάθε ένδικου μέσου για θέματα του τομέα.

Αρμοδιότητα έκδοσης συνταξιοδοτικών αποφάσεων έχουν όλα τα Περιφερειακά Υποκαταστήματα. Η αρμοδιότητα αυτή μπορεί να ανατεθεί, μερικά ή ολικά, με την προβλεπόμενη από τις κείμενες διατάξεις διαδικασία και σε τοπικά Υποκαταστήματα.

Ειδικά η αρμοδιότητα έκδοσης αποφάσεων απονομής σύνταξης και επιδομάτων τύπου σύνταξης, με βάση τις κοινοτικές διατάξεις και τις διεθνείς συμβάσεις κοινωνικής ασφάλισης, θα ασκείται μόνο στα υποκαταστήματα, που θα ορίζονται με απόφαση του Διοικητή. Με απόφαση του Ίδιου οργάνου ορίζεται και η κατά τόπο αρμοδιότητα των ανωτέρω υποκαταστημάτων, ως προς το αντικείμενο αυτό.

❖ Τομέας παροχών ασθενείας

1. Καταβολή χρηματικών παροχών του κλάδου ασθενείας και μητρότητας στους δικαιούχους.
2. Καταβολή χρηματικού αντιτίμου παροχών ασθενείας σε είδος στους δικαιούχους.
3. Έρευνα και χαρακτηρισμός των ατυχημάτων ως εργατικών ή όχι.
4. Αντιμετώπιση αιτήσεων θεραπείας, προσφυγών και γενικά κάθε ένδικου μέσου για θέματα του τομέα.

❖ Τομέας μητρώου

1. Απογραφή των ασφαλισμένων, έκδοση της ασφαλιστικής τους ταυτότητας, παρακολούθηση της μεταβολής των ασφαλιστικών τους στοιχείων και ενημέρωση του ασφαλιστικού τους λογαριασμού.
2. Αναγνώριση του δικαιώματος ασφάλισης για την χορήγηση των παροχών του ΙΚΑ.
3. Αντιμετώπιση αιτήσεων θεραπείας, προσφυγών και γενικά κάθε ένδικου μέσου για θέματα του τομέα.

❖ Τομέας οικονομικού

1. Κατάρτιση προϋπολογισμού εσόδων και δαπανών του Υποκαταστήματος και παρακολούθησή του.
2. Εκτέλεση των κάθε είδους οικονομικών συναλλαγών του Υποκαταστήματος (εισπράξεις και πληρωμές) και έκδοση των απαραίτητων ταμειακών παραστατικών.
3. Διενέργεια μισθοδοσίας προσωπικού καταστήματος
4. Τήρηση λογιστικών στοιχείων και λογαριασμών σύμφωνα με τα οριζόμενα από τον λογιστικό κανονισμό του ΙΚΑ.

5. Διενέργεια πράξεων οικονομικής και λογιστικής φύσεως για λογαριασμό των υπηρεσιών υγείας της περιοχής τους, όπως ειδικότερα θα καθοριστούν με απόφαση του Διοικητή του ΙΚΑ.

❖ Τομέας φαρμακευτικών υπηρεσιών

1. Τιμολόγηση συνταγών, έλεγχος και εκκαθάριση λογαριασμών φαρμακείων
2. Μέριμνα για την σύναψη συμβάσεων με φαρμακοποιούς για την εκτέλεση συνταγών του ΙΚΑ και έλεγχος εφαρμογής τους.
3. Παρακολούθηση φαρμακευτικής δαπάνης, τήρηση και επεξεργασία φαρμακευτικών στοιχείων.
4. Διενέργεια ελέγχων των φαρμακείων που εκτελούν συνταγές του ΙΚΑ για την διαπίστωση της ορθής εκτέλεση των συνταγών και της ορθής και νομότυπης τήρησης των συμβατικών υποχρεώσεων τους.

Με απόφαση του διοικητή καθορίζεται η περιοχή ευθύνης του τομέα φαρμακευτικών υπηρεσιών κάθε συγκεκριμένου καταστήματος καθώς και η ημερομηνία έναρξης λειτουργίας των δια του παρόντος συνιστώμενων στα Υποκαταστήματα νέων οργανικών μονάδων για τον τομέα αυτό.

❖ Τομέας Διοικητικού

1. Διαχείριση θεμάτων προσωπικού και οργάνωσης εργασίας του υποκαταστήματος
2. Πλήρης διοικητική και επιμελητειακή υποστήριξη του υποκαταστήματος και ειδικότερα: επιτόπια προμήθεια, διαχείριση και συντήρηση εξοπλισμού και υλικού του υποκαταστήματος, διοικητική μέριμνα και συντήρηση κτιρίου και εγκαταστάσεων υποκαταστήματος.
3. Συγκρότηση και γραμματειακή υποστήριξη των επιτροπών του υποκαταστήματος.
4. Τήρηση και επεξεργασία στατιστικών στοιχείων λειτουργίας του υποκαταστήματος.
5. Διακίνηση αλληλογραφίας, τήρηση αρχείου, δακτυλογράφηση και αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων .
6. Θεώρηση του γνησίου της υπογραφής των πολιτών και επικύρωση των φωτοαντιγράφων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν.1599/1986 (ΦΕΚ. 75/Α/1986).
7. Υποδοχή και πληροφόρηση των συναλλασσομένων με το Υποκατάστημα.
8. Τήρηση ωραρίου προσέλευσης και αποχωρίσεις του προσωπικού.

❖ Τομέας πληροφορικής

Κάλυψη των αναγκών σε θέματα πληροφορικής του υποκαταστήματος καθώς και μερική ή ολική κάλυψη των σχετικών αναγκών των μονάδων ασφάλισης και υγείας της περιοχής ευθύνης του τομέα. Το είδος των συγκεκριμένων εργασιών, η περιοχή ευθύνης και η έναρξη λειτουργίας κάθε συγκεκριμένου τομέα ορίζεται με απόφαση του διοικητή του ιδρύματος.

❖ Τομέας τεχνικών υπηρεσιών

1. Η σύνταξη και ο έλεγχος τεχνικών μελετών
2. Η μέριμνα για την ανάθεση τεχνικών μελετών σε ιδιωτικά τεχνικά γραφεία, η φροντίδα και ο έλεγχος για την έγκαιρη και σύμφωνα με τον προϋπολογισμό και τις προδιαγραφές σύνταξη τους Άθως και η διαχείριση των απαραίτητων οικονομικών διαδικασιών.
3. Η μέριμνα για την έκδοση αδειών (οικονομικών, από ΔΕΗ, πυροσβεστική υπηρεσία κτλ..)
4. Ο έλεγχος των Σ.Π., ΠΚΝΝΤΜ και λογαριασμών των εργοληπτών καθώς και ο έλεγχος των πινάκων αμοιβής των μελετητών.
5. Η επίβλεψη έργων και η τήρηση των απαραίτητων διαδικασιών για την έγκαιρη και σύμφωνα με τον προϋπολογισμό και τις προδιαγραφές εκτέλεσή τους, καθώς και η διαχείριση των απαραίτητων οικονομικών διαδικασιών.
6. Η εκτίμηση της ακίνητης περιουσίας οφειλετών του ΙΚΑ.
7. Ο καθορισμός των εργατικών δαπανών για τον υπολογισμό των εισφορών σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις του κανονισμού ασφάλισης ΙΚΑ.
8. Η σύνταξη πραγματογνωμοσυνών.
9. Η μέριμνα για την δημοπράτηση έργων, την κατακύρωση των αποτελεσμάτων των δημοπρατίσεων και τα λοιπά συναφή θέματα.
10. Η μέριμνα για την μίσθωση κτιρίων στην περιοχή του υποκαταστήματος για την στέγαση των υπηρεσιών ασφάλισης και υγείας του ιδρύματος.
11. Η μέριμνα για την συντήρηση και επισκευή κτιρίων, μηχανημάτων και υλικού των μονάδων του ΙΚΑ καθώς και η προμήθεια και διαχείριση των αναγκαίων για τις εργασίες αυτές των υλικών.
12. Η μέριμνα για την διασφάλιση της κυριότητας, νομής και κατοχής της ακίνητης περιουσίας του ΙΚΑ στην περιοχή Θεσσαλονίκης.

Ο τομέας αυτός λειτουργεί σαν ξεχωριστή Υπηρεσία, επιπέδου Υποδιεύθυνσης, μόνο στο περιφερειακό υποκατάστημα ΙΚΑ Θεσσαλονίκης. Στα άλλα Υ-

ποκαταστήματα τα αντικείμενα του τομέα αυτού είναι περιορισμένα και εντάσσονται στον τομέα διοικητικού. Οι προαναφερόμενες αρμοδιότητες της υποδιεύθυνσης αυτής ασκούνται στα πλαίσια των κατευθύνσεων και του σχετικού προγραμματισμού της διεύθυνσης τεχνικής και στέγασης της Διοίκησης για την κάλυψη των αναγκών των υπηρεσιών ασφάλισης και υγείας των περιοχών, κύρια, της βόρειας Ελλάδας. Στην διάκριση της παραπάνω διεύθυνσης της διοίκησης είναι η απασχόληση με εργασίες σε μονάδες της βόρειας Ελλάδας καθώς και η ανάθεση στην τεχνική υποδιεύθυνση του υποκαταστήματος Θεσσαλονίκης εργασιών σε μονάδες εκτός βόρειας Ελλάδος.

Στην περίπτωση τομέα, για τον οποίο έχουν συγκροτηθεί περισσότερες από μία υπηρεσιακές μονάδες, τα θέματα του τομέα αυτού κατανέμονται μεταξύ των μονάδων αυτών. Στην περίπτωση αυτή ο τίτλος της κάθε μονάδας είναι ανάλογος και προσδιοριστικός των θεμάτων της αρμοδιότητας της. Τα ανωτέρω ισχύουν και στην περίπτωση μονάδας, που καλύπτει τα αντικείμενα δύο ή και περισσότερων τομέων. Οι σχετικές με την ανωτέρω κατανομή ειδικότερες ρυθμίσεις και λεπτομέρειες καθορίζονται με απόφαση του διοικητή του Ιδρύματος.

Στα τοπικά υποκαταστήματα, που λειτουργούν χωρίς διάρθρωση, τα αντικείμενα των επιμέρους λειτουργιών τους κατανέμονται μεταξύ των υπαλλήλων τους με απόφαση του προϊσταμένου του υποκαταστήματος.

Οι αρμοδιότητες των παραρτημάτων περιορίζονται στα θέματα που τους ανατίθενται με απόφαση εκχώρησης αρμοδιοτήτων του προϊστάμενου του υποκαταστήματος στο οποίο υπάγονται..

3.17 Αρμοδιότητες Νομαρχιακών μονάδων Υγείας, Τοπικών Μονάδων Υγείας και Τοπικών Ιατρείων

Οι αρμοδιότητες των Νομαρχιακών και των Τοπικών Μονάδων Υγείας ασκούνται στα πλαίσια της κείμενης νομοθεσίας καθώς και των προγραμμάτων και της πολιτικής του Ιδρύματος και ανάγονται στα παρακάτω κατά τμήμα ή αυτοτελές Γραφείο αναγραφόμενα θέματα:

❖ Τμήμα και ιατρικής περίθαλψης και Προληπτικής Ιατρικής

- 1) Άμεση παροχή υπηρεσιών ιατρικής και οδοντιατρικής περίθαλψης και προληπτικής ιατρικής και οδοντιατρικής στους ασφαλισμένους του Ιδρύματος.
- 2) Μέριμνα για την έμμεση παροχή των παραπάνω υπηρεσιών στους ασφαλισμένους του Ιδρύματος στην περίπτωση που η σύνθεση του τμήματος σε ιατρείο, εργαστήριο κ.λ.π. δεν επιτρέπει την άμεση παροχή τους.

3) Μέριμνα για την παροχή υπηρεσιών δευτεροβάθμιας περίθαλψης στους ασφαλισμένους του Ιδρύματος.

❖ Τμήμα Πρόνοιας και Αναπηρίας

1) Άμεση παροχή συμβουλών σε οικογένειες με ειδικά κοινωνικά προβλήματα και σε άτομα με ειδικές ανάγκες.

2) Μέριμνα για την έμμεση παροχή των παραπάνω υπηρεσιών στους ασφαλισμένους του Ιδρύματος στην περίπτωση που η σύνθεση του τμήματος σε ειδικές μονάδες πρόνοιας δεν επιτρέπει την άμεση παροχή τους.

3) Μέριμνα για την αντιμετώπιση των υπό κρίση περιστατικών για ασθένεια και αναπηρία.

Στις Τοπικές μονάδες υγείας τα παραπάνω θέματα του τμήματος αυτού αντιμετωπίζονται σε περιορισμένη έκταση και εντάσσονται στο τμήμα ιατρικής περίθαλψης και προληπτικής ιατρικής.

❖ Τμήμα Νοσηλευτικού

Η παροχή περίθαλψης στους ασφαλισμένους σύμφωνα με τα διδάγματα της νοσηλευτικής και στο πλαίσιο της κατευθύνσεως των υπευθύνων σε κάθε περίπτωση ιατρών.

❖ Τμήμα ή Αυτοτελές Γραφείο φαρμακευτικό

1) Μέριμνα για την προμήθεια, διαχείριση και εφοδιασμό των ιατρείων των εργαστηριακών των νομαρχιακών και τοπικών μονάδων υγείας ε τα απαραίτητα φάρμακα, αντιδραστήρια και αναλώσιμο φαρμακευτικό υλικό.

2) Διάθεση στους ασφαλισμένους των φαρμάκων και συναφών ειδών περίθαλψης που καθορίζονται με απόφαση του Διοικητή του ιδρύματος.

❖ Τμήμα ή Αυτοτελές Γραφείο Διοικητικού

1) Διακίνηση αλληλογραφίας, τήρηση αρχείου, δακτυλογράφηση και αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων της μονάδας υγείας.

2) Υποδοχή και πληροφόρηση των συναλλασσομένων με την μονάδα υγείας.

3) Μέριμνα για την συγκρότηση και γραμματειακή υποστήριξη των υγειονομικών επιτροπών της μονάδας υγείας.

4) Τήρηση και επεξεργασία στατιστικών στοιχείων λειτουργίας της μονάδας υγείας.

5) Διοικητική και επιμελητειακή υποστήριξη της μονάδας υγείας και ειδικότερα: μέριμνα για την προμήθεια, διαχείριση και συντήρηση εξοπλισμού και υλικού της μονάδας υγείας, διοικητική μέριμνα και συντήρηση κτιρίων και εγκαταστάσεων τους και διαχείριση θεμάτων προσωπικού και οργάνωσης εργασίας της μονάδας υγείας.

6) Παρακολούθηση της τήρησης ωραρίου προσέλευσης και αποχώρησης του προσωπικού της μονάδας υγείας.

7) Τμήμα ιατρικής φυσικής : μόνο στις νομαρχιακές μονάδες υγείας Αθήνας και Θεσσαλονίκης

Η μέριμνα για την ακτινοπροστασία, την δοσιμετρία, την βαθμονόμηση και των ποιοτικό έλεγχο των μηχανημάτων και οργάνων των ακτινοδιαγνωστικών εργαστηρίων, των εργαστηρίων πυρηνικής ιατρικής και των ακτινοθεραπευτικών εργαστηρίων του ιδρύματος.

Το τμήμα Ιατρικής Φυσικής της Νομαρχιακής Μονάδας Υγείας Θεσσαλονίκης ασκεί τις παραπάνω αρμοδιότητες όσον αφορά στα εργαστήρια των μονάδων Υγείας του Ιδρύματος Μακεδονίας και Θράκης. Για τα εργαστήρια όλων των άλλων μονάδων οι αρμοδιότητες αυτές ασκούνται από το τμήμα ιατρικής φυσικής της νομαρχιακής μονάδας υγείας της Αθήνας.

Οι αρμοδιότητες των τοπικών ιατρειών ανάγονται στην επί τόπου παροχή πλήρων υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας τουλάχιστον όσον αφορά τα παθολογικά και παιδιατρικά περιστατικά.

Διάρθρωση και αρμοδιότητες Διαγνωστικών Κέντρων και Ιατρικής της Εργασίας (ΔΙΚΙΕ) Αθήνας και Θεσσαλονίκης

ο Τα ΔΙ.Κ.Ι.Ε. διαρθρώνονται ως ακολούθως :

- Τμήμα παρατήρησης περιστατικών κοινών παθήσεων

- Τμήμα επαγγελματικών παθήσεων

- Τμήμα επαγγελματικής αποκατάστασης και κοινωνικοασφαλιστικής μέριμνας.

- Τμήμα διοικητικού.

Οι αρμοδιότητες των ανωτέρων κέντρων ανάγονται στα κατωτέρω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των επιμέρους τμημάτων τους ως εξής:

❖ Τμήμα Παρατήρησης Περιστατικών Κοινών Παθήσεων

Οι αρμοδιότητες του τμήματος αφορούν την διαγνωστική των παθήσεων των περιστατικών που στην συνέχεια θα κριθούν από τις υγειονομικές επιτροπές του Ιδρύματος και ειδικότερα: 1) Συστηματική μελέτη των πασχόντων ασφαλισμένων από κοινή νόσο, που πρόκειται να κριθούν από Υγειονομικές επιτροπές του Ιδρύματος και διατύπωση υπεύθυνης ιατρικής διάγνωσης , η οποία θα στηρίζεται σε πλήρη κλινική εξέταση και εργαστηριακό έλεγχο.2) Συνεργασία για διαγνωστικά προβλήματα με εξειδικευμένα ιατρικά κέντρα εκτός ιδρύματος.

Για την άσκηση των ανωτέρω αρμοδιοτήτων το τμήμα θα περιλαμβάνει στην ελάχιστη σύνθεση του τα εξής:

1. Ιατρείο Καρδιολογικό
2. Ιατρείο Νευρολογικό
3. Ιατρείο Ορθοπαιδικό
4. Ιατρείο Ω.Ρ.Λ.
5. Ιατρείο Δερματολογικό
6. Ιατρείο Οφθαλμολογικό
7. Ιατρείο Παθολογικό
8. Μικροβιολογικό – Βιοχημικό Εργαστήριο
9. Ακτινολογικό Εργαστήριο

Η ανωτέρω σύνθεση γίνεται με απόφαση του Διοικητή του Ιδρύματος.

❖ Τμήμα Επαγγελματικών Παθήσεων

Οι αρμοδιότητες του τμήματος αφορούν την αντιμετώπιση των επαγγελματικών παθήσεων και ειδικότερα: 1) Κλινική και εργαστηριακή εξέταση των εργαζομένων για τον εντοπισμό και προσδιορισμό των τοξικολογικών ή άλλων βλαβών της υγείας τους, που οφείλονται σε επιδράσεις των συνθηκών και της φύσης της εργασίας τους. 2) Συνεργασία για διαγνωστικά προβλήματα με εξειδικευμένα Ιατρικά Κέντρα Εκτός Ιδρύματος. 3) Συνεργασία και συντονισμό σε θέματα ιατρικής της Εργασίας με ανάλογα Κέντρα και άλλους φορείς (Υπουργείο Εργασίας, Υπουργείο Βιομηχανίας, Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και δημοσίων έργων, Γ.Σ.Σ.Ε. κ.λ.π.) 4) Υποβολή προτάσεων για τον καθορισμό των κριτηρίων και προϋποθέσεων για τον χαρακτηρισμό μιας πάθησης επαγγελματικής νόσου, που δεν προβλέπεται από τον ισχύοντα κανονισμό Ασθενείας. 5) Μελέτες που αφορούν μέτρα προφύλαξης από επαγγελματικούς κινδύνους και προγράμματα προληπτικής διαγνωστικής ιατρικής και εισηγήσεις για βελτίωση των συνθηκών εργασίας σε ειδικά επαγγέλματα. 6) Υποβολή προτάσεων για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των Υγειονομικών μονάδων του ιδρύματος σε θέματα επαγγελματικών παθήσεων. Για την άσκηση των ανωτέρω αρμοδιοτήτων το τμήμα θα περιλαμβάνει στην ελάχιστη σύνθεση του τα εξής:

1. Ιατρείο Ιατρών της Εργασίας
2. Ιατρείο Πνευμονολογικό
3. Εργαστήριο Υγρής χρωματογραφίας
4. Εργαστήριο Ατομικής Απορρόφησης
5. Εργαστήριο Ανίχνευσης Μολύβδου

❖ Τμήμα Επαγγελματικής Αποκατάστασης και Κοινωνικοασφαλιστικής Μέριμνας

Οι αρμοδιότητες αφορούν δραστηριότητες κοινωνικών λειτουργών και επισκεπτριών αδελφών και ειδικότερα: 1) Έρευνα του οικογενειακού περιβάλλοντος καθώς και των συνθηκών της επαγγελματικής απασχόλησης των κρινόμενων από την υγειονομική επιτροπή. Για την άσκηση των ανωτέρω αρμοδιοτήτων το τμήμα θα περιλαμβάνει στην ελάχιστη σύνθεση του τα εξής:

1. Γραφείο Κοινωνικών Λειτουργών
2. Γραφείο Επισκεπτριών Αδελφών

❖ Τμήμα Διοικητικού

Οι αρμοδιότητες του τμήματος αυτού ανάγονται στα παρακάτω θέματα:

- Διακίνηση αλληλογραφίας, τήρηση αρχείου, δακτυλογράφηση και αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων του Κέντρου.
- Μέριμνα για την λειτουργική διασύνδεση του κέντρου.
- Υποδοχή και πληροφόρηση των συναλλασσομένων με το Κέντρο
- Συλλογή και τήρηση στατιστικών στοιχείων λειτουργίας του Κέντρου
- Διοικητική και επιμελητειακή υποστήριξη του κέντρου και ειδικότερα: μέριμνα για την προμήθεια, διαχείριση και συντήρηση εξοπλισμού και υλικού του Κέντρου, διοικητική μέριμνα και συντήρηση κτιρίων και εγκαταστάσεων του και διαχείριση θεμάτων προσωπικού και οργάνωσης εργασίας.
- Παρακολούθηση της τήρησης του ωραρίου προσέλευσης και προσωπικού του Κέντρου.

3.18 Διάρθρωση και αρμοδιότητες υπηρεσιών υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας

Οι υπηρεσίες Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας διαρθρώνονται ως ακολούθως:

Τμήμα Ειδικού Σώματος Ιατρών Αναπηρίας
Τμήμα Διοικητικού

Οι αρμοδιότητες των παραπάνω υπηρεσιών ανάγονται στα παρακάτω θέματα, που κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων ως εξής:

- **Τμήμα Ειδικού Σώματος Ιατρών Αναπηρίας**

Η μέριμνα για την ορθή και αναγκαία κάλυψη με ιατρούς των Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας του Ιδρύματος

Η μέριμνα για την σωστή και νομότυπη λειτουργία των παραπάνω Επιτροπών.

- **Τμήμα Διοικητικού**

Α. Η μέριμνα για την συγκρότηση και την γραμματειακή υποστήριξη των Υγειονομικών επιτροπών αναπηρίας.

Β. Η διακίνηση της αλληλογραφίας, τήρηση αρχείου, δακτυλογράφηση και αναπαραγωγή εγγράφων και εντύπων της Υπηρεσίας.

Γ. Η συλλογή και τήρηση στατιστικών στοιχείων των Υγειονομικών Επιτροπών Αναπηρίας.

Δ. Η διαχειριστική υποστήριξη της υπηρεσίας σε θέματα οικονομικά, προσωπικού και υλικού.

Με απόφαση του Διοικητή καθορίζεται η τοπική αρμοδιότητα των παραπάνω υπηρεσιών καθώς και η ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας τους.

3.19 ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΙΚΑ- ΜΟΝΙΜΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

3.19.1 Κλάδοι μόνιμου προσωπικού

Οι κλάδοι μόνιμου προσωπικού του ΙΚΑ διακρίνονται κατά κατηγορία εκπαίδευσης, ως ακολούθως:

1. Κλάδοι Κατηγορίας Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΠΕ):

- Κλάδος ΠΕ Διοικητικός – Οικονομικός
- Κλάδος ΠΕ Μηχανικών
- Κλάδος ΠΕ Πληροφορικής
- Κλάδος ΠΕ Φαρμακοποιών
- Κλάδος ΠΕ Αναλογιστών
- Κλάδος ΠΕ Χημικών- Βιοχημικών-Βιολόγων
- Κλάδος ΠΕ Ψυχολόγων και Κοινωνικής Εργασίας
- Κλάδος ΠΕ Ιατρών
- Κλάδος ΠΕ Οδοντιάτρων
- Κλάδος ΠΕ Οικιακής Οικονομίας
- Κλάδος ΠΕ Νοσηλευτικής
- Κλάδος ΠΕ Φυσικών Ιατρικής- Ακτινοφυσικών
- Κλάδος ΠΕ Επιθεωρητών

2. Κλάδοι Κατηγορίας Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (ΤΕ)

- Κλάδος ΤΕ Διοικητικός-Λογιστικός
- Κλάδος ΤΕ Τεχνολογικών Εφαρμογών
- Κλάδος ΤΕ Πληροφορικής
- Κλάδος ΤΕ Βιβλιοθηκονόμος
- Κλάδος ΤΕ Οδοντοτεχνιτών
- Κλάδος ΤΕ Κοινωνικής Εργασίας
- Κλάδος ΤΕ Νοσηλευτικής-Μαιευτικής
- Κλάδος ΤΕ Επισκεπτών Υγείας
- Κλάδος ΤΕ Φυσικοθεραπείας
- Κλάδος ΤΕ Ιατρικών Εργαστηρίων
- Κλάδος ΤΕ Ραδιολογίας-Ακτινολογίας
- Κλάδος ΤΕ Οικιακής Οικονομίας
- Κλάδος ΤΕ Ειδικών Θεραπευτών
- Κλάδος ΤΕ Δημόσιας Υγιεινής
- Κλάδος ΤΕ Υπαλλήλων Φαρμακείου

3. Κλάδοι Κατηγορίας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΔΕ):

- Κλάδος ΔΕ Διοικητικός-Λογιστικός

- Κλάδος ΔΕ Δακτυλογράφων-Στενογράφων
- Κλάδος ΔΕ Τηλεφωνητών
- Κλάδος ΔΕ Προσωπικού Η/Υ
- Κλάδος ΔΕ Τεχνικός
- Κλάδος ΔΕ Προσωπικού Ασφαλείας
- Κλάδος ΔΕ Μεταφραστών-Διερμηνέων
- Κλάδος ΔΕ Υπαλλήλων Φαρμακείου
- Κλάδος ΔΕ Βοηθών Νοσοκόμων
- Κλάδος ΔΕ Οδοντοτεχνιτών
- Κλάδος ΔΕ Βοηθών Ιατρικών και Βιολογικών
- Κλάδος ΔΕ Χειριστών Ιατρικών και Βιολογικών
- Κλάδος ΔΕ Μαγείρων
- Κλάδος ΔΕ Ραπτριών
- Κλάδος ΔΕ Χωροφυλάκων
- Κλάδος ΔΕ Νοσοκόμων-Τραυματιοφορέων

4. Κλάδοι Κατηγορίας Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης (ΥΕ):

- Κλάδος ΥΕ Επιμελητών
- Κλάδος ΥΕ Προσωπικού καθαριότητας
- Κλάδος ΥΕ Φυλάκων-νυχτοφυλάκων
- Κλάδος ΥΕ Εργατών
- Κλάδος ΥΕ προσωπικού Ιματισμού
- Κλάδος ΥΕ Βοηθητικού Προσωπικού Μαγειρείων
- Κλάδος ΥΕ Πρακτικών Νοσοκόμων
- Κλάδος ΥΕ Ραπτριών
- Κλάδος ΥΕ Εμφανιστών - Χειριστών
- Κλάδος ΥΕ Βοηθών φαρμακείων
- Κλάδος ΥΕ Νοσοκόμων
- Κλάδος ΥΕ Παρασκευαστών

3.20 Θέσεις, ειδικότητες και προσόντα μόνιμου προσωπικού κατά κατηγορία και κλάδο

Κλάδοι Κατηγορίας ΠΕ:

1. Κλάδος ΠΕ Διοικητικός-Οικονομικός , θέσεις 2280
2. Κλάδος ΠΕ Μηχανικών, θέσεις 53
3. Κλάδος ΠΕ Πληροφορικής, περιλαμβάνει όλες τις ειδικότητες επιστήμης των υπολογιστών και μηχανικών Η/Υ. Θέσεις 53
4. Κλάδος ΠΕ Φαρμακοποιών , θέσεις 194
5. Κλάδος ΠΕ Αναλογιστών, θέσεις 15
6. Κλάδος ΠΕ χημικών- βιοχημικών- βιολόγων, θέσεις 68

7. Κλάδος ΠΕ Επιθεωρητών ,θέσεις 60. Οι θέσεις αυτές προέρχονται από μεταφορά σαράντα θέσεων από τον κλάδο ΠΕ Διοικητικού- Οικονομικού, έξι θέσεων από τον κλάδο ΠΕ Φαρμακοποιών και δεκατεσσάρων θέσεων από τον κλάδο ΠΕ Ιατρών.

Κλάδοι Κατηγορίας ΤΕ:

1. Κλάδος ΤΕ Διοικητικός-Λογιστικός, θέσεις 400
2. Κλάδος ΤΕ Τεχνολογικών Εφαρμογών (περιλαμβάνει όλες τις ειδικότητες της σχολής τεχνολογικών εφαρμογών εκτός από τις ειδικότητες πληροφορικής και Η/Υ. Θέσεις 106
3. Κλάδος ΤΕ Πληροφορικής (περιλαμβάνει όλες τις ειδικότητες πληροφορικής εκτός των Η/Υ. Θέσεις 18
4. Κλάδος ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων, θέσεις 2

Κλάδοι Κατηγορίας ΔΕ:

1. Κλάδος ΔΕ Προσωπικού Η/Υ. Περιλαμβάνει τις ειδικότητες προγραμματιστών ηλεκτρονικών Η/Υ, αυτοματισμού Η/Υ, χειριστών Η/Υ και χειριστών διατρητικών μηχανημάτων. Θέσεις 30
2. Κλάδος ΔΕ Τεχνικός. Περιλαμβάνει όλες τις ειδικότητες των κλάδων δομικών έργων, μηχανολογίας και ηλεκτρολογίας των ενιαίων πολυκλαδικών λυκείων, των τομέων μηχανολογικού, ηλεκτρολογικού και ηλεκτρονικού και δομικών των τεχνικών- επαγγελματικών λυκείων. Θέσεις 466

Κλάδοι Κατηγορίας ΥΕ:

1. Κλάδος ΥΕ Επιμελητών (για εργασίες θυρωρού, συνοδού ανελκυστήρα, μεταφοράς εγγράφων, μεταφοράς επίπλων και σκευών, εποπτείας κτιρίου, χειρισμού μηχανημάτων, αναπαραγωγής εγγράφων, ταξινόμησης εγγράφων, φύλαξης χώρων, επιστάτη, αποθηκάρου και άλλες συναφείς βοηθητικές εργασίες). Οι θέσεις που προβλέπονται είναι 600.
2. Κλάδος ΥΕ προσωπικού καθαριότητας(για εργασίες καθαρισμού εσωτερικών και εξωτερικών χώρων, επιμέλεια κήπων και άλλες συναφείς βοηθητικές εργασίες. Οι θέσεις είναι 1100
3. Κλάδος ΥΕ φυλάκων- νυχτοφυλάκων. Οι θέσεις είναι 170
4. Κλάδος ΥΕ εργατών(για κάθε είδους χειρωνακτικές εργασίες). Οι θέσεις είναι 130
5. Κλάδος ΥΕ προσωπικού ιματισμού. Θέσεις 31
6. Κλάδος ΥΕ Πρακτικών νοσοκόμων. Θέσεις 166

Σε όποιους από τους παραπάνω κλάδους περιλαμβάνονται περισσότερες από μία ειδικότητες, οι θέσεις κατά ειδικότητα ορίζονται με την προκήρυξη πλήρωσης των κενών θέσεων των κλάδων αυτών. Για οποιονδήποτε κλάδο, είναι δυνατό, με την σχετική προκήρυξη κάθε φορά, να καθορίζεται η πλήρωση συγκεκριμένου αριθμού θέσεων, με προσωπικό ειδικοτήτων άλλων από εκείνη ή εκείνες του οικείου κατά περίπτωση κλάδου, σύμφωνα με τις υπηρεσιακές ανάγκες εφόσον στον παρόντα οργανισμό δεν προβλέπεται αντίστοιχος κλάδος. Προσόντα διορισμού στον εισαγωγικό βαθμό για καθέναν από τους παραπάνω

κλάδους ορίζονται τα προβλεπόμενα από το Π.Δ. 194/1988 (ΦΕΚ. 84/Α/88), όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το Π.Δ. 172/1992 (ΦΕΚ. 81/Α/92), και προκειμένου για κλάδους που δεν καλύπτονται από αυτό, τα προβλεπόμενα από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις. Ειδικά για τον κλάδο ΠΕ Αναλογιστών ως προσόντα διορισμού ορίζονται: Πτυχίο του μαθηματικού τμήματος (άρθρο 22 παρ.5 του Ν. 1735/1987, ΦΕΚ 195 Α).

Οι θέσεις του κλάδου ΠΕ Επιθεωρητών πληρούνται με μετάταξη των υπαλλήλων με δεκαετή τουλάχιστον υπηρεσία των κλάδων από τους οποίους προέρχονται οι θέσεις του κλάδου αυτού. Οι ανήκοντες στον παραπάνω κλάδο υπάλληλοι στελεχώνουν τις υπηρεσίες επιθεώρησης του ιδρύματος. Με την συγκρότηση και την πλήρωση των θέσεων αυτών του κλάδου αυτού, οι παραπάνω υπηρεσίες στελεχώνονται και με υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ Ιατρών και ΠΕ Φαρμακοποιών καθώς και με υπαλλήλους Α΄ βαθμού των λοιπών κλάδων των κατηγοριών ΠΕ-ΤΕ-ΔΕ. Για την πρόσληψη υπαλλήλων στο ίδρυμα, οι τυχόν κενές θέσεις του κλάδου ΠΕ επιθεωρητών λογίζονται ως κενές θέσεις των κλάδων, από τους οποίους οι θέσεις αυτές προέρχονται.

Οι υπάλληλοι του κλάδου ΤΕ νοσηλευτικής – μαιευτικής , που θα στελεχώνουν τα κέντρα οικογενειακού προγραμματισμού των νομαρχιακών και τοπικών μονάδων υγείας, θα έχουν την ειδικότητα της μαιευτικής

3.21 Κατανομή θέσεων μόνιμου προσωπικού

Οι θέσεις όλων των κλάδων του μόνιμου προσωπικού, οι οποίες αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο, κατανέμονται μεταξύ των Κεντρικών υπηρεσιών –Διοίκηση- και των περιφερειακών Υπηρεσιών του ΙΚΑ ως κατωτέρω:

		ΘΕΣΕΙΣ		
	Κλάδοι κατηγορίας εκπαίδευσης ΠΕ	Κεντρικές Υπηρεσίες	Περ/κες Υπηρεσίες	Σύνολο
1	Κλάδος ΠΕ Διοικητικός-Οικονομικός	186	2094	2280
2	Κλάδος ΠΕ Μηχανικών	45	8	53
3	Κλάδος ΠΕ Πληροφορικής	33	20	53
4	Κλάδος ΠΕ Φαρμακοποιών	19	175	194
5	Κλάδος ΠΕ Αναλογιστών	15	-	15
6	Κλάδος ΠΕ Χημικών	9	59	68
7	Κλάδος ΠΕ Ψυχολόγων	1	14	15
8	Κλάδος ΠΕ Ιατρών	10	6245	6255
9	Κλάδος ΠΕ Οδοντιάτρων	2	806	808
10	Κλάδος ΠΕ Οικιακής Οι-	-	5	5

	κονομίας			
11	Κλάδος ΠΕ Νοσηλευτικής	-	10	10
12	Κλάδος ΠΕ Φυσικών - Ιατρικής	2	12	14
13	Κλάδος ΠΕ Επιθεωρητών	60	-	60
	ΣΥΝΟΛΑ κατηγορίας ΠΕ	382	9448	9830

ΠΗΓΗ: Στατιστικά στοιχεία στοιχεία του ΙΚΑ

ΘΕΣΕΙΣ					
	Κλάδοι κατηγορίας ΤΕ	Κεντρικές Υπηρεσίες	Περ/κές υπηρεσίες	Υ-	Σύνολο
1	Κλάδος ΤΕ Διοικητικός-Λογιστικός	40	360		400
2	Κλάδος ΤΕ Τεχνολογικών Εφαρμογών	81	25		106
3	Κλάδος ΤΕ Πληροφορικής	9	9		18
4	Κλάδος ΤΕ Βιβλιοθηκονόμων	2	-		2
5	Κλάδος ΤΕ Οδοντοτεχνιτών	-	138		138
6	Κλάδος ΤΕ Κοινωνικής Εργασίας	4	100		104
7	Κλάδος ΤΕ Νοσηλευτικής-Μαιευτικής	1	1893		1894
8	Κλάδος ΤΕ Επισκεπτών Υγείας	3	261		264
9	Κλάδος ΤΕ Φυσικοθεραπείας	-	265		265
10	Κλάδος ΤΕ Ιατρικών Εργαστηρίων	2	475		477
11	Κλάδος ΤΕ Ραδιολογίας-Ακτινολογίας	-	293		293
12	Κλάδος ΤΕ Οικιακής Οικονομίας	-	5		5
13	Κλάδος ΤΕ Ειδικών θεραπειών	-	15		15
14	Κλάδος ΤΕ Δημόσιας Υ-	2	-		2

	γεινής			
15	Κλάδος ΤΕ Υπαλλήλων Φαρμακείου	-	1	1
	Σύνολα κατηγορίας ΤΕ	144	3840	3984

ΠΗΓΗ: Στατιστικά στοιχεία στοιχεία

ΘΕΣΕΙΣ				
	Κλάδοι κατηγορίας ΔΕ	Κεντρικές Υπηρεσίες	Περιφερειακές Υπηρεσίες	Σύνολο
1	Κλάδος ΔΕ Διοικητι- κός- Λογιστικός	270	4280	4550
2	Κλάδος ΔΕ Δακτυλο- γράφων	41	229	270
3	Κλάδος ΔΕ Τηλεφω- νητών	6	24	30
4	Κλάδος ΔΕ Προσωπι- κού Η/Υ	75	155	230
5	Κλάδος ΔΕ Τεχνικός	234	232	466
6	Κλάδος ΔΕ Προσωπι- κού Ασφαλείας	5	55	60
7	Κλάδος ΔΕ Μεταφρα- στών-Διερμηνέων	10	-	10
8	Κλάδος ΔΕ Υπαλλή- λων Φαρμακείου	25	340	365
9	Κλάδος ΔΕ Βοηθών νοσοκόμων	-	1129	1129
10	Κλάδος ΔΕ Οδοντοτε- χνιτών	-	102	102
11	Κλάδος ΔΕ Βοηθών Ιατρικών Εργαστηρίων	8	395	403
12	Κλάδος ΔΕ Χειριστών Ιατρικών Συσκευών	-	233	233
13	Κλάδος ΔΕ Μαγείρων	25	-	25
14	Κλάδος ΔΕ Ραπτριών	25	-	25
15	Κλάδος ΔΕ Χωροφυ- λάκων	1	10	11
16	Κλάδος ΔΕ Νοσοκό- μων - Τραυματιοφο- ρέων	-	254	254

Σύνολα κατηγορίας ΔΕ	700	7463	8163
----------------------	-----	------	------

ΠΗΓΗ: Στατιστικά στοιχεία στοιχεία

ΘΕΣΕΙΣ				
	Κλάδοι κατηγορίας ΥΕ	Κεντρικές Υπηρεσίες	Περιφερειακές Υπηρεσίες	Σύνολο
1	Κλάδος ΥΕ Επιμελητών	60	540	600
2	Κλάδος ΥΕ Προσωπικού καθαριότητας	65	1035	1100
3	Κλάδος ΥΕ Φυλάκων - Νυχτοφυλάκων	35	135	170
4	Κλάδος ΥΕ Εργατών	50	80	130
5	Κλάδος ΥΕ Προσωπικού Ιματισμού	26	5	31
6	Κλάδος ΥΕ Βοηθητικού Προσωπικού Μαγειρείων	-	102	102
7	Κλάδος ΥΕ Πρακτικών νοσοκόμων	-	166	166
8	Κλάδος ΥΕ Ραπτριών	21	-	21
9	Κλάδος ΥΕ Εμφανιστών Χειριστών	-	7	7
10	Κλάδος ΥΕ Βοηθών φαρμακείων	-	2	2
11	Κλάδος ΥΕ Νοσοκόμων- Τραυματιοφορέων	-	68	68
	Κλάδος ΥΕ Παρασκευαστών	-	3	3
	Κλάδος ΥΕ Οδοντοτεχνιτών	-	24	24
	Σύνολα κατηγορίας ΥΕ	257	2167	2424
ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ		1483	22918	24401

ΠΗΓΗ: Στατιστικά στοιχεία στοιχεία

Οι θέσεις που προβλέπονται για τις Κεντρικές Υπηρεσίες κατανέμονται μεταξύ αυτών με απόφαση του Διοικητή του Ιδρύματος. Με όμοια απόφαση κατα-

νέμονται μεταξύ των Περιφερειακών Υπηρεσιών οι θέσεις που προβλέπονται για της Υπηρεσίες αυτές, εκτός αν άλλως ορίζεται από τις κείμενες διατάξεις.

3.22 ΛΟΙΠΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

1. Οι θέσεις του ειδικού επιστημονικού προσωπικού, διαφόρων ειδικοτήτων, καθορίζονται σε δεκαπέντε (15)
2. Προσόντα διορισμού για τις παραπάνω θέσεις ορίζονται τα προβλεπόμενα από το άρθρο 26 του Π.Δ. 194/1988 (ΦΕΚ. 84/Α/88).
3. Οι παραπάνω θέσεις καλύπτουν ανάγκες των Κεντρικών Υπηρεσιών και ο αριθμός τους κατά ειδικότητα καθορίζεται κάθε φορά με την προκήρυξη πλήρωσης των κενών θέσεων.

3.22.1 Προσωπικό Ασφαλείας και Προσωπικό Καθαριότητας Μερικής ή Περιοδικής Απασχόλησης Ιδιωτικού Δικαίου.

Οι θέσεις του προσωπικού ασφαλείας ιδιωτικού δικαίου, διεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 19 του Ν.1339/1983 (ΦΕΚ 35/Α/1983) όπως ισχύουν κάθε φορά καθορίζονται σε εκατόν πενήντα (150) από τις οποίες δέκα (10) για τις Κεντρικές Υπηρεσίες και εκατόν σαράντα (140) για τις Περιφερειακές Υπηρεσίες. Από τις παραπάνω θέσεις δεν πληρούνται ισάριθμες με τους υπηρετούντες κάθε φορά υπαλλήλους στον προσωρινό κλάδο ΔΕ προσωπικού ασφαλείας .

Οι θέσεις του προσωπικού καθαριότητας μερικής ή περιοδικής απασχόλησης με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου καθορίζονται σε διακόσιες είκοσι (220). Το προσωπικό της κατηγορίας αυτής προορίζεται να καλύψει ανάγκες καθαριότητας μικρών αποκεντρωμένων περιφερειακών μονάδων του ΙΚΑ που σχετίζονται σε χώρους μικρής επιφάνειας για τον καθορισμό των οποίων δεν δικαιολογείται η απασχόληση καθαρίστριας πλήρους ωραρίου. Η κατανομή των παραπάνω θέσεων καθώς και οι ώρες απασχόλησης, που δεν θα υπερβαίνουν τις πέντε (5) ημερησίως, για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, καθορίζονται με απόφαση του Διοικητή.

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Στις Γενικές Διευθύνσεις των Κεντρικών Υπηρεσιών προϊστανται υπάλληλοι του Κλάδου ΠΕ Διοικητικός-Οικονομικός, πλην της Γενικής Διεύθυνσης Υπηρεσιών Υγείας, στην οποία προϊστανται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Ιατρών.

Στις Διευθύνσεις των Κεντρικών Υπηρεσιών προϊστανται υπάλληλοι ως ακολούθως:

- Στις διευθύνσεις υγειονομικών υπηρεσιών, υγειονομικού προσωπικού και αναπηρίας κοινωνικής εργασίας προϊστανται υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ ιατρών
- Στην Διεύθυνση Τεχνική και Στέγασης προϊστανται υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Μηχανικών
- Στην διεύθυνση αναλογιστικών μελετών και στατιστικής προϊσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Αναλογιστών
- Στην διεύθυνση Φαρμακευτική προϊσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ φαρμακοποιών
- Στην διεύθυνση πληροφορικής προϊσταται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ πληροφορικής ή ΠΕ Διοικητικός-οικονομικός
- Στην διεύθυνση προμηθειών και χημικών υπηρεσιών προϊσταται υπάλληλος του Κλάδου ΠΕ Διοικητικός – οικονομικός ή υπάλληλος ειδικότητας χημικού του κλάδου ΠΕ χημικών –βιοχημικών-βιολόγων.
- Στην διεύθυνση νομικής προϊσταται νομικός σύμβουλος του κράτους
- Στην διεύθυνση επιθεώρησης υπηρεσιών ασφάλισης προϊσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ επιθεωρητών, προερχόμενος από τον κλάδο ΠΕ Διοικητικός –Οικονομικός και μέχρι την συγκρότηση του παραπάνω κλάδου προϊσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικός - Λογιστικός
- Στην διεύθυνση επιθεώρησης υγείας προϊσταται υπάλληλος του ΠΕ επιθεωρητών , προερχόμενος από τον κλάδο των ιατρών
- Στις λοιπές Διευθύνσεις προϊστανται υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ διοικητικός –λογιστικός.

Στα τμήματα της Διεύθυνσης Γραμματείας- Νομικής-Διοικητικού Προσωπικού-Υγειονομικού Προσωπικού και Απλούστευσης Διαδικασιών-Εκπαίδευσης και Ενημέρωσης, Ασφάλισης και Εσόδων, Παροχών, Τεχνικής και Στέγασης, Προμηθειών και Χημικών Υπηρεσιών, Αναπηρίας και Κοινωνικής Εργασίας κτλ. Προϊσταται υπάλληλοι των αντιστοίχων Διευθύνσεων.

Προϊστάμενοι Περιφερειακών Υπηρεσιών Ασφάλισης

Στα περιφερειακά υποκαταστήματα, στην διάρθρωση των οποίων περιλαμβάνονται υποδιευθύνσεις, προϊστανται υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Διοικητικός –Οικονομικός. Στα λοιπά περιφερειακά υποκαταστήματα προϊστανται υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικός –Οικονομικός ή ΤΕ Διοικητικός - Λογιστικός ή ΔΕ Διοικητικός –Λογιστικός.

Στα τοπικά υποκαταστήματα παραρτήματα και ταμεία είσπραξης εσόδων ΙΚΑ προΐστανται υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Διοικητικός-Οικονομικός ή ΤΕ Διοικητικός-Λογιστικός ή ΔΕ Διοικητικός – Λογιστικός

Στις υποδιευθύνσεις φαρμακευτικής και στα τμήματα φαρμακευτικού των περιφερειακών και τοπικών υποκαταστημάτων, προΐστανται υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ φαρμακοποιών

Στα τμήματα πληροφορικής των περιφερειακών και τοπικών υποκαταστημάτων προΐστανται υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ πληροφορικής ή ΤΕ πληροφορικής ή ΔΕ προσωπικού Η/Υ ή ΠΕ Διοικητικός- Οικονομικός ή ΤΕ Διοικητικός-Λογιστικός.

Στην υποδιεύθυνση τεχνική του περιφερειακού υποκαταστήματος Θεσσαλονίκης και στα τμήματα της διεύθυνσης αυτής, προΐστανται υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Μηχανικών, πλην: α. του τμήματος συντήρησης, στο οποίο προΐσταται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Μηχανικών ή ΤΕ Τεχνολογικών εφαρμογών και β. του τμήματος Στέγασης και γραμματείας, στο οποίο προΐσταται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ διοικητικός- οικονομικός ή ΤΕ διοικητικός-λογιστικός ΔΕ διοικητικός- λογιστικός.

Στις λοιπές οργανικές μονάδες των υπηρεσιών ασφάλισης, προΐσταται υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ διοικητικός- οικονομικός ή ΤΕ διοικητικός- λογιστικός ή ΔΕ διοικητικός- λογιστικός.

3.23 ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

3.23.1 Κατάργηση προσωρινών θέσεων και κλάδων

Οι προσωρινές θέσεις μονίμων και ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων, που υφίστανται κατά την δημοσίευση του παρόντος, καταργούνται, όταν κενωθούν με οποιοδήποτε τρόπο.

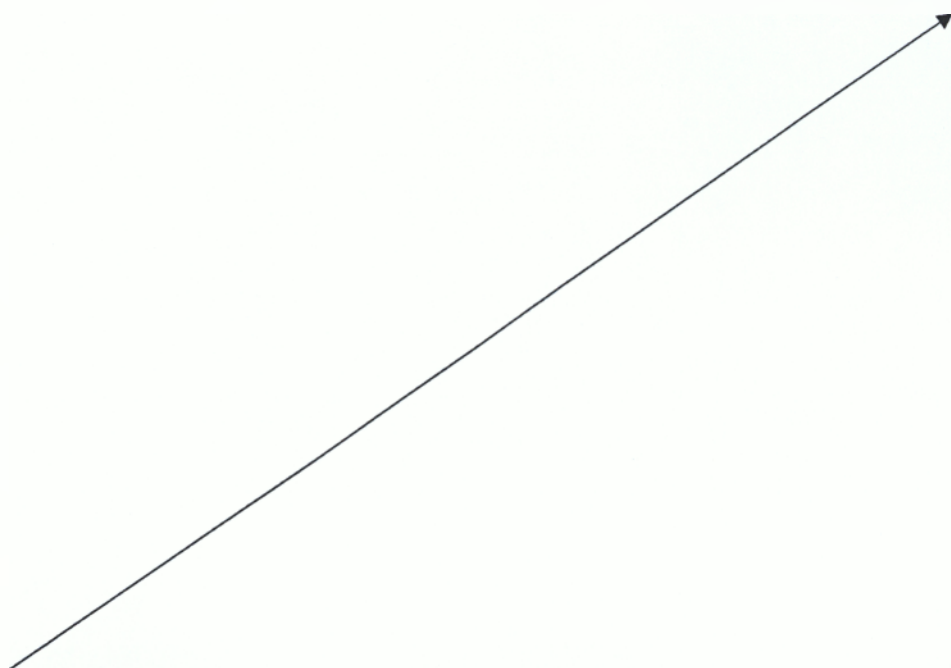
Οι κλάδοι ΔΕ χωροφυλάκων, ΥΕ πρακτικών νοσοκόμων και ΥΕ ραπτριών μετατρέπονται με το παρόν σε προσωρινούς και καταργούνται, όταν κενωθούν με οποιοδήποτε τρόπο.

Οι προσωρινοί κλάδοι ΠΕ βιολόγων – βιοχημικών, ΠΕ Ακτινοφυσικών, ΠΕ ψυχολόγων, ΤΕ εργοθεραπευτών, ΤΕ τεχνολογικών εφαρμογών και ΔΕ τεχνικού, που συστάθηκαν με βάση τις διατάξεις του άρθρου 37 του Ν. 1759/1988(ΦΕΚ 50/Α/1988), καταργούνται και οι θέσεις τους μεταφέρονται ως προσωρινές στους αναφερόμενους στο άρθρο 38 του παρόντος κλάδου ΠΕ Χημικών-Βιοχημικών –Βιολόγων, ΠΕ Ιατρικής-Ακτινοφυσικών, ΠΕ Ψυχολό-

γων και κοινωνικής εργασίας, ΤΕ Ειδικών θεραπειών, ΤΕ Τεχνολογικών εφαρμογών και ΔΕ Τεχνικού αντίστοιχα.

Καταργούνται επίσης, όταν κενωθούν με οποιοδήποτε τρόπο, οι λοιποί προσωρινοί κλάδοι, που συστάθηκαν με βάση τις παραπάνω διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

4.1 ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΓΕΙΑΣ

4.1.2 Τα βασικά χαρακτηριστικά του συστήματος παροχών και εισφορών

Το ΙΚΑ έχει τρεις βασικούς κλάδους ασφάλισης: α) τον κλάδο συντάξεων, β) τον κλάδο παροχών ασθενείας και μητρότητας σε χρήμα και γ) κλάδο παροχών ασθενείας και μητρότητας σε είδος. Ο Ν. 1358/83 έχει επίσης εντάξει πρόσφατα ως ίδιο κλάδο το ταμείο επικουρικής ασφάλισης μισθωτών (TEAM). Βασική πηγή χρηματοδότησης των παροχών αποτελούν τα έσοδα που συγκεντρώνονται από τις εισφορές των εργαζομένων και των εργοδοτών.

4.1.3 Ασφαλιστικές εισφορές

Στο ΙΚΑ, όπως είναι γνωστό, ασφαλίζονται υποχρεωτικά όλα τα πρόσωπα που παρέχουν εξαρτημένη εργασία, ανεξάρτητα από την ιδιότητα του εργοδότη. Ο τελευταίος είναι υπόχρεος για την καταβολή του ποσού των εισφορών που αντιστοιχούν στο ίδιο αλλά και τους εργαζομένους. Η καταβολή των εισφορών γίνεται κατά κανόνα με την αγορά ενσήμων και την επικόλλησή τους στα ασφαλιστικά βιβλιάρια των ασφαλισμένων.

Οι εισφορές που καταβάλλονται υπολογίζονται με βάση το ασφάλιστρο που ισχύει σε κάθε περίπτωση και τις συνολικές αποδοχές των ασφαλισμένων. Υπάρχει βέβαια ένα ανώτατο όριο ασφαλιστέων αποδοχών, που αντιστοιχεί στο εκάστοτε τεκμαρτό ημερομίσθιο της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης. Το ύψος του τεκμαρτού μισθού της ανώτατης ασφαλιστικής κλάσης ανερχόταν την 1.1.1985 σε 116.425δρχ.

Το ποσοστό του ασφάλιστρου ποικίλει ανάλογα με το είδος της επιχείρησης και την φύση της εργασίας που παρέχεται από τον ασφαλισμένο. Στο ΙΚΑ έχει ανατεθεί η ευθύνη συνείσπραξης και των εισφορών στους κλάδους ανεργίας, στράτευσης, οικογενειακών επιδομάτων (ΟΑΕΔ), εργατικής Κατοικίας και Εργατικής Εστίας.

Το συνολικό ασφάλιστρο για μια τυπική βιομηχανική επιχείρηση, που υπόκειται σε εισφορά επαγγελματικού κινδύνου και βαρέων - ανθυγιεινών επαγγελμαμάτων, ανέρχεται σήμερα σε 40,6% ποσοστό που κατανέμεται μεταξύ εργοδότη και ασφαλισμένου σε 25,15% και 15,45% αντίστοιχα. Στον πίνακα 1 παρατίθεται αναλυτικά, δηλ. κατά κλάδο ασφάλισης, το ύψος του ασφάλιστρου.

Σημειώνεται διευκρινιστικά ότι η εισφορά επαγγελματικού κινδύνου, που θεσπίστηκε προ εικοσιπενταετίας αφορά ουσιαστικά τις δραστηριότητες τις βιομηχανίας.

Ειδικές προστατευτικές διατάξεις ισχύουν επίσης για τους εργαζόμενους σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα. Η έννοια της προστασίας συνίσταται στην θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος πέντε έτη νωρίτερα από το γενικά προβλεπόμενο όριο ηλικίας. Παράλληλα, όμως προβλέπεται η καταβολή ειδικής προσφοράς τόσο από τους εργαζομένους (2,2%) όσο και από τους εργοδότες (1.4%).

Η έκταση του καταλόγου που περιλαμβάνει τα θεωρούμενα ως βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα είναι στην Ελλάδα εξαιρετικά μεγάλη. Το γεγονός αυτό υποδηλώνει την κατάχρηση που φαίνεται να γίνεται ως προς το πνεύμα αλλά και το γράμμα της σχετικής διάταξης.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Ασφάλιστρο τυπικής βιομηχανικής επιχείρησης που υπόκειται σε εισφορά επαγγελματικού κινδύνου και βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

ΚΛΑΔΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	ΕΙΣΦΟΡΑ ΕΡΓΟΔΟΤΗ (0%)	ΕΙΣΦΟΡΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ (0% 0	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ (0%)
-Ασθενείας	4,50	2,25	6,75
(σε είδος)	(3,70)	(1,85)	(5,55)
(σε χρήμα)	(0,80)	(0,40)	(1,20)
-Σύνταξης	9,5	4,75	14,25
-Επαγ. Κινδύ- νου	1,00	-	1,00
-Βαρέων Επαγ.	1,40	2,20	3,60
-TEAM	3,00	3,00	6,00
-Ανεργίας	2,00	1,00	3,00
-Στράτευσης	2,00	-	2,00
-Οικογ. Επιδ.	1,00	1,00	2,00
-Εργατ. Κατ.	0,50	1,00	1,50
-Εργατ. εστίας	0,25	0,25	0,50
ΣΥΝΟΛΟ	25,15	15,45	

Πηγή: στατιστικά στοιχεία του ΙΚΑ

4.2 ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Το ίδρυμα κοινωνικών ασφαλίσεων καλύπτει τους εργαζόμενους που παρέχουν:

A) Εξαρτημένη εργασία ανεξάρτητα από την ιδιότητα του εργοδότη(ιδιωτικός τομέας-Δημόσιος τομέας, ΝΠΔΔ, ή Δημόσιο – Κοινωνικός τομέας) και εφόσον για την εργασία τους αυτή δεν υπάγονται στην ασφάλιση κάποιου άλλου φορέα κύριας ασφάλισης.

B) Εξαρτημένη εργασία στο εξωτερικό για λογαριασμό εργοδότη που εδρεύει στην Ελλάδα με την προϋπόθεση η χώρα που εργάζεται έχει με την Ελλάδα διμερή σύμβαση ή να μην ανήκει στην ΕΟΚ.

Γ) Την προσωπική τους εργασία με σύμβαση εκμίσθωσης έργου κατά κύριο ή συγκύριο επάγγελμα και εφ'όσον για την εργασία τους αυτή δεν υπάγονται στην ασφάλιση κάποιου άλλου φορέα κύριας ασφάλισης.

Δ) Τα μέλη οικογένειας

Ε) Οι αλλοδαποί

Επίσης καλύπτονται διάφορες κατηγορίες προσώπων που παρέχουν την εργασία τους σε μη σταθερό εργοδότη και οι αυτοτελώς απασχολούμενοι που στερούνται επαγγελματικής στέγης (φορτοεκφορτωτές, στίλβωτές υποδημάτων, πωλητές λαϊκού λαχείου, εφημεριδοπώλες, εκδοροσφαγείς,νεκροπομποί, αποκλειστικές νοσοκόμες, πλανόδιοι και υπαίθριοι μικροπωλητές).

Η ασφάλιση αυτών των προσώπων γίνεται μέσω σωματείων ή ασφαλιστικών συνεταιρισμών.

Επίσης καλύπτει την ασφάλιση του κλάδου ασθενείας σε είδος:

1) των μακροχρόνιων ανέργων που έχουν ηλικία άνω των 55 ετών.

Δικαιούχοι-προϋποθέσεις:Ηλικία άνω των 55 ετών κατά την ημερομηνία της αίτησης για την υπαγωγή τους στην ασφάλιση του κλάδου ασθενείας:

1. 3000 ημέρες ασφάλισης στο ΙΚΑ ή σε άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης
2. εγγραφή ως ανέργων στον ΟΑΕΔ επί 12 μήνες τουλάχιστον
3. κάρτα ανεργίας η οποία ανανεώνεται από τον ΟΑΕΔ κάθε μήνα

2) των νέων μέχρι 29 ετών

Δικαιούχοι- προϋποθέσεις: Νέοι που δεν έχουν υπερβεί το 29 έτος, ημερομηνία υποβολής της αίτησης του.

1. εγγραφή επί ένα συνεχές δίμηνο στα μητρώα ΟΑΕΔ ως ανέργων
2. κάρτα ανεργίας η οποία ανανεώνεται από τον ΟΑΕΔ κάθε μήνα

Η ασφάλιση είναι υποχρεωτική και όχι προαιρετική

Αυτό σημαίνει ότι η ασφάλιση δεν εξαρτάται από την θέληση του εργαζομένου ή του εργοδότη και αρχίζει από την πρώτη ημέρα εργασίας.

Με την ασφάλισή του ο εργαζόμενος γίνεται δικαιούχος πολλών παροχών τόσο από το ΙΚΑ όσο και από τους άλλους Οργανισμούς.

Δικαιώματα παροχών

Από το ΙΚΑ:

- Σύνταξη
- Παροχές
- Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη
- Επιδόματα ασθενείας ατυχήματος, μητρότητας κ.τ.λ.

Από τον Ο.Α.Ε.Ε.

- Επίδομα ανεργίας
- Επίδομα στράτευσης
- Οικογενειακά επιδόματα

Από τον Οργανισμό Εργατικής κατοικίας

- Στεγαστικά δάνεια ή έτοιμη κατοικία

Από την Εργατική Εστία

- Επίδομα γάμου
- Κοινωνικός τουρισμός
- Ψυχαγωγία

Έχετε συμφέρον να ελέγχετε την ορθότητα της ασφάλισης σας

1. Να παρακολουθείτε προσεκτικά, αν ο εργοδότης σας καταβάλλει εισφορές για όλες τις ημέρες εργασίας, όλα τα ημερομίσθια, τις υπερωρίες, τα δώρα των εορτών, την άδεια και το επίδομα εργασίας και γενικά για όλες τις παροχές σε είδος και σε χρήμα.

2. Πρέπει να γνωρίζεται ότι αν ασφαλίσετε για τον μισθό και τα ημερομίσθια που δικαιούστε θα παίρνετε και τις ανάλογες παροχές. Μεγαλύτερος μισθός σημαίνει και περισσότερα ημερομίσθια και μεγαλύτερες παροχές. Για κάθε περίπτωση παροχής απαιτούνται διαφορετικές προϋποθέσεις.

3. Εάν εργάζεστε στο σπίτι του εργοδότη πρέπει αμέσως να το γνωρίζεται στο ΙΚΑ με γραπτή δήλωση για να αρχίσει η ασφάλισή σας. Το ίδιο πρέπει να κάνετε και μετά την αποχώρησή σας για να σταματήσει η ασφάλιση.

4. Εάν ανακαλύψετε ότι ο εργοδότης σας καταβάλλει εισφορές για λιγότερες ημέρες εργασίας από αυτές που εργάζεστε ή καταβάλλει εισφορές υπολογιζόμενες σε κατώτερες αποδοχές από αυτές που παίρνεται ή κατά την αποχώρηση από τον εργοδότη διαπιστώσετε ότι δεν έχει επικολλήσει ένσημα στο Δελτίο Ασφαλιστικής ταυτότητας και εισφορών, τότε πρέπει μέσα σε προθεσμία έξι μηνών από την ημερομηνία της αποχώρησής σας να κάνετε έγγραφη καταγγελία στο τμήμα εσόδων του υποκαταστήματος του ΙΚΑ της περιοχής της εργασίας σας.

4.3 Δελτίο Ασφαλιστικής Ταυτότητας και εισφορών

4.3.3 Ασφαλιστική ταυτότητα

Το ασφαλιστικό βιβλιάριο είναι η ασφαλιστική ταυτότητα του ασφαλισμένου. Από αυτό αποδεικνύονται οι ημέρες εργασίας στην ασφάλιση με τα επικολλημένα ένσημα ή με την αναγραφή των σύστημα ασφάλισης.

Για να εκδοθεί το ασφαλιστικό βιβλιάριό σας μόλις αναλάβετε εργασία να απευθυνθείτε στην υπηρεσία μητρώου ου υποκαταστήματος της περιοχής της κατοικίας σας ή της εργασίας σας. Το ίδιο πρέπει να κάνετε αμέσως και στις περιπτώσεις της αντικατάστασης και απώλειας, για να καταγραφούν οι ημέρες εργασίας στον ατομικό σας ασφαλιστικό λογαριασμό ή να αναγνωρισθούν στην περίπτωση της απώλειας.

Όταν εκδοθεί το βιβλιάριό σας το παραδίδεται στον εργοδότη για να επικολληθούν τα αντίστοιχα ένσημα για όλα τα ημερομίσθια.

Μην παραλείπετε να ελέγχετε έγκαιρα την σωστή συμπλήρωση όλων των εγγραφών του βιβλιαρίου σας (ημέρες εργασίας, ύψος μισθού ή ημερομίσθιου). Μετά την αποχώρησή σας από τον εργοδότη θα πρέπει να σας παραδο-

θεί το βιβλιάριό σας με επικολλημένα τα ένσημα μέχρι την τελευταία ημέρα απασχόλησή σας.

4.3.4 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΩΝ -ΑΤΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΑΔΑ)

Στις περιοχές Πατρών, Ιωαννίνων, Θεσπρωτίας, Θεσσαλονίκης, Ηρακλείου, Χαλκίδας , Λάρισας και Λαυρίου όπου εφαρμόζεται το μηχανογραφικό σύστημα «ΕΣΟΔΑ-ΑΣΦΑΛΙΣΗ», το ΔΑΤΕ αντικαταστάθηκε με το ασφαλιστικό βιβλιάριο απασχολούμενων (ΑΒΑ)... Σ' αυτό ο εργοδότης καταχωρεί κάθε μήνα τα στοιχεία απασχόλησης του ασφαλισμένου όπως είναι γραμμένα στο μισθολόγιο, χωρίς να επικολλά ένσημα.

Σ' όσες περιπτώσεις ο ασφαλισμένος θέλει το ασφαλιστικό του βιβλιάριο, ο εργοδότης του χορηγεί αντίγραφο θεωρημένο από το ΙΚΑ. Κάθε εξάμηνο ο εργοδότης υποβάλλει τα ασφαλιστικά βιβλιάρια στο ΙΚΑ, για την περαιτέρω μηχανογραφική τους επεξεργασία.

Από αυτά ενημερώνεται ο λογαριασμός ασφαλισμένου και εκδίδεται για τον κάθε ασφαλισμένο Ατομικό Δελτίο Ασφάλισης, που περιέχει αναλυτικά και συγκεντρωτικά , κατά εργοδότη, τα ημερομίσθια, αποδοχές και εισφορές ασφαλισμένου.

Ο ασφαλισμένος που απασχολείται στις παραπάνω περιοχές όπου εφαρμόζεται το μηχανογραφικό σύστημα πρέπει:

- Να φροντίζει για την απογραφή του στο σύστημα και τον εφοδιασμό του με το ασφαλιστικό βιβλιάριο απασχολούμενου το οποίο θα παραδίδει στον εργοδότη του.
- Να υπογράφει την σχετική δήλωση που υπάρχει στο πίσω μέρος της κάθε σελίδας του ΑΒΑ αφού λάβει γνώση των ασφαλιστικών εγγράφων που καταχωρεί σε αυτό ο εργοδότης του πριν την παραδώσει στο ΙΚΑ. (κάθε εξάμηνο).
- Να φροντίζει για την παραλαβή από τον εργοδότη του τις θεωρημένες από το ΙΚΑ σελίδας ΑΒΑ. Η σελίδα αυτή αποτελεί το προσωρινό ασφαλιστικό βιβλιάριό του και πρέπει να την έχει μαζί σε κάθε επαφή του με το ΙΚΑ.
- Να δηλώνει έγκαιρα στο ΙΚΑ και οπωσδήποτε μέσα σε 6 μήνες από την αποχώρησή του από τον εργοδότη, κάθε αντίρρησή του σχετική με τα αναγραφόμενα στο ΑΒΑ.
- Να φροντίζει για την παραλαβή του ατομικού δελτίου ασφάλισης που θα εκδίδεται από την μηχανογράφηση, να συγκρίνει τις ασφαλιστικές εγγραφές του ΑΔΑ με τις αντίστοιχες του ΑΒΑ και να υποβάλλει στο ΙΚΑ τις ενδεχόμενες αντιρρήσεις του μέσα σε 6 μήνες από την ημερομηνία παραλαβής του. Το ΑΔΑ αποτελεί το οριστικό ασφαλιστικό βιβλιάριο και χρησιμοποιείται για να

παίρνει ο ασφαλισμένος οποιαδήποτε παροχή από το ΙΚΑ αλλά και για να αποδεικνύει την ασφάλισή του.

Αν ο ασφαλισμένος για κάποιο εξάμηνο που ασχολήθηκε δεν πήρε από το ΙΚΑ το αντίστοιχο ΑΔΑ, αυτό σημαίνει ότι τα ημερομίσθια του εξαμήνου αυτού δεν καταχωρήθηκαν ενδεχομένως στον ασφαλιστικό λογαριασμό του και κατά συνέπεια θα πρέπει το συντομότερο να απευθυνθεί στο ΙΚΑ για να μην τα χάσει.

4.3.5 ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Αυτό σημαίνει ότι η ασφάλιση δεν εξαρτάται από την θέληση του εργαζόμενου ή του εργοδότη και αρχίζει από την πρώτη ημέρα εργασίας. Με την ασφάλιση του ο εργαζόμενος γίνεται δικαιούχος πολλών παροχών τόσο από το ΙΚΑ όσο και από άλλους οργανισμούς.

Δικαιώματα παροχών του ΙΚΑ:

1. Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη
2. Νοσοκομειακή περίθαλψη
3. Επιδόματα ασθενείας, ατυχήματος, μητρότητας κ.λ.π.
4. Σύνταξης

Σε περίπτωση που ο ασφαλισμένος του ΙΚΑ σταματά την εργασία του χειδικαίωμα να ζητήσει την συνέχιση της ασφάλισής του προαιρετικά για σύνταξη ή ασθένεια ή TEAM ή και για τα τρία μαζί.

Προϋποθέσεις:

Να μην ασχολείται σε εργασία ασφαλιστέα στο ΙΚΑ ή σε άλλο ταμείο που ασφαρίζει μισθωτούς.

Να έχει συμπληρώσει 500 ημέρες ασφάλισης μέσα στην προηγούμενη 5ετία πριν την διακοπή της ασφάλισης στο ΙΚΑ οπότε η αίτηση πρέπει να υποβληθεί μέσα σε 12 μήνες από την τελευταία ημέρα ασφάλισης ή 3000 μέρες ασφάλισης οπότε η αίτηση μπορεί να υποβληθεί οποτεδήποτε.

Για την συμπλήρωση των ανωτέρω ημερών ασφάλισης μπορεί να ληφθούν υπόψη και άλλος χρόνος ασφάλισης όπως:

- Ο χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλιση του προηγούμενου ασφαλιστικού φορέα
- Ο χρόνος δημόσιας υπηρεσίας
- Ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας
- Χρόνοι από διαφορετικές αναγνωρίσεις κ.λ.π.
- Να μην είναι ασφαλιστικά ανάπηρος σε ποσοστό ανώτερο του 66,66%

Έναρξη προαιρετικής ασφάλισης:

Από την υποβολή της αίτησης και ποτέ αναδρομικά

Λήξη προαιρετικής ασφάλισης:

- Με την έγγραφη δήλωση του ασφαλισμένου
- Όταν περάσουν 24 μήνες και δεν καταβληθεί η εισφορά κάποιου μήνα
- Λόγω σύνταξης του ασφαλισμένου
- Λόγω θανάτου του ασφαλισμένου

Αναστολή

1. Όταν ο ασφαλισμένος αναλάβει εκ νέου εργασία, ασφαλιστέα στο ΙΚΑ ή σε άλλο ταμείο που να ασφαρίζει μισθωτούς
2. Όταν ο ασφαλισμένος επιδοτείται για ασθένεια (δυνητική αναστολή) ή παίρνει σύνταξη αναπηρίας ορισμένου χρόνου (μερική ή πλήρη)

Περιορισμοί

1. Στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα δεν γίνεται προαιρετική ασφάλιση
2. Δεν μπορεί να προσμετρηθούν μέρες τις προαιρετικής ασφάλισης για την συμπλήρωση της 35ετίας για συνταξιοδότηση

4.3.6 ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Η επικουρική ασφάλιση δημιουργήθηκε για την αύξηση της κύριας ασφάλισης του άμεσα ασφαλισμένου για την ίδια απασχόληση. Οι άμεσα ασφαλισμένοι του ΙΚΑ αν δεν ανήκουν σε ιδιαίτερο επικουρικό ταμείο από 1/2/1993 υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου ΙΚΑ-TEAM.

Έτσι:

- Ο άμεσα ασφαλισμένος του κλάδου ΙΚΑ –TEAM που σταματά την εργασία του έχει δικαίωμα να συνεχίσει την ασφάλισή του προαιρετικά εφόσον έχει τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην προηγούμενη ενότητα.
- Ο συνταξιούχος λόγω γήρατος που δεν έχει τις προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση από τον κλάδο ΙΚΑ-TEAM, μπορεί να τις συμπληρώσει με προαιρετική ασφάλιση εάν κατά τον χρόνο υπαγωγής τις κατηγορίας του στην ασφάλιση του κλάδου ΙΚΑ-TEAM είχε συμπληρώσει ο μεν άνδρας το 55^ο έτος της ηλικίας του και η δε γυναίκα το 50^ο και κατά την συνταξιοδότηση από άλλο φορέα κύριας ασφάλισης μισθωτών, είχε πραγματοποιήσει τουλάχιστον 250 μέρες στον κλάδο ΙΚΑ- TEAM.

- Εξαιρούνται από την ασφάλιση οι συνταξιούχοι οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης από άμεσο δικαίωμα, οι συνταξιούχοι φορέα ή κλάδου επικουρικής από άμεσο δικαίωμα, τα πρόσωπα τα οποία είτε λόγω παράλληλης κύριας ασφάλισής τους είτε λόγω πολλαπλής απασχόλησής τους υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση και άλλου επικουρικού ταμείου.

4.4 ΕΙΣΦΟΡΕΣ

4.4.3 ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ

Το ΙΚΑ είναι Κοινωνικοασφαλιστικός Οργανισμός που εισπράττει και δίνει παροχές. Πως καταβάλλονται οι εισφορές: Στις ασφαλιστικές εισφορές συμμετέχουν ο εργαζόμενος και ο εργοδότης (Εργατική και Εργοδοτική εισφορά). Τις ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου είναι υποχρεωμένος να τις καταβάλλει στο ΙΚΑ, ο εργοδότης μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται από τον νόμο.

1. Εργατική Εισφορά

Το ποσό της Εργατικής Εισφοράς είναι ποσοστό επί των ακαθάριστων αποδοχών του απασχολούμενου. Το ποσό αυτό το παρακρατεί ο εργοδότης από τον εργαζόμενο κατά την πληρωμή των αποδοχών του ή το αργότερο μέσα σε 2 μήνες από αυτήν.

2. Εργοδοτική Εισφορά

Το ποσό της Εργοδοτικής Εισφοράς είναι και αυτό ποσοστό επί των ακαθάριστων αποδοχών του απασχολούμενου που καταβάλλεται από τον εργοδότη του ΙΚΑ. Το ποσό αυτό επιβαρύνει τον εργοδότη πέραν των μικτών αποδοχών του ασφαλισμένου

ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΙΚΑ

	Κλάδοι Ασφάλισης	ΠΟΣΟΣΤΑ			Ισχύουν από	Φ.Ε.Κ.
		ΑΣΦΑΛ.	ΕΡΓΟΔ.	ΣΥΝΟΛΟ		
ΙΚΑ	ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ					
	Παροχές σε είδος (1)	2,15	4,30	6,45	1/1/93	165/7-10-92
	Παροχές σε χρήμα	0,40	1,80	1,20	1/1/70	57/13-3-70
	Σύνολο	2,55	5,1	7,65		
	Συντάξεως (2)	6,67	13,33	20	1/1/93	165/7-10-92
	Επαγ. Κινδύν.	-	1	1	1/8/61	119/26-7-61

	Βαρεων επαγ.	2,20	1,40	3,60	1/3/76	284/19-12-75
	TEAM	3	3	6	1/2/83	129/13-12-82
	ΒΑΡΕΩΝ-TEAM	4,25	3,75	8	1/1/93	165/7-10-92

4.5 ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.

ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ

Ως εργοδότες από τον νόμο χαρακτηρίζονται τα φυσικά και νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, για λογαριασμό των οποίων προσφέρουν την εργασία ή την υπηρεσία τους τα υπαγόμενα στην ασφάλιση πρόσωπα.

Ο εργοδότης είναι ένας από τους τρεις συντελεστές της ασφάλισης (οι άλλοι δύο είναι: ο Ασφαλιστικός Οργανισμός και ο Ασφαλισμένος)

4.5.1 ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΙΚΑ

Οι υποχρεώσεις του εργοδότη, από τις ισχύουσες διατάξεις είναι περιληπτικά οι κάτωθι:

Υποχρέωση απογραφής του εργοδότη στο ΙΚΑ

Κάθε εργοδότης που απασχολεί προσωπικό υπαγόμενο στην ασφάλιση του ΙΚΑ ή οργανισμού (ΟΑΕΔ-ΟΕΚ) του οποίου οι εισφορές συνεισπράττονται από το ΙΚΑ πρέπει να απογράφεται στο Υποκατάστημα στην ασφαλιστική περιοχή του οποίου λειτουργεί η επιχείρησή του.

Αν ο εργοδότης διατηρεί περισσότερες εγκαταστάσεις σε διαφορετικές πόλεις, υποχρεούται σε χωριστή απογραφή για κάθε εγκατάσταση. Αν διατηρεί περισσότερες εγκαταστάσεις στην περιφέρεια του υποκαταστήματος υποχρεούται σε μία απογραφή αλλά να διατηρεί διαφορετικά μισθολόγια για κάθε εγκατάσταση και αντίστοιχα ειδικά βιβλία καταχώρησης νεοπροσλαμβανόμενου προσωπικού.

Προκειμένου να απογραφεί μια επιχείρηση απαιτείται υποβολή Αίτησης Δήλωσης Απογραφής, το έντυπο της οποίας χορηγείται από το υποκ/μα ΙΚΑ. Στην αίτηση αναγράφονται τα στοιχεία της επιχείρησης(επωνυμία, δ/νση, αριθμ. Τηλ. Κ.λ.π.), τα πλήρη στοιχεία ταυτότητας των υπευθύνων της επιχείρησης καθώς επίσης και του ΑΦΜ της επιχείρησης και των μελών και τα στοιχεία των απασχολούμενων.

Υποχρέωση τήρησης ειδικού βιβλίου καταχώρησης νεοπροσλαμβανόμενου προσωπικού

Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. 2556/97, ο εργοδότης υποχρεούται να καταχωρήσει σε θεωρημένο από το ΙΚΑ έντυπο τους προσλαμβανόμενους μισθωτούς του, αμέσως μετά την πρόσληψη και πριν αυτή αναλάβουν εργασία. Η παράλειψη καταχώρησης των εργαζομένων ή η άρνηση επίδειξης του ειδικού βιβλίου, από τον εργοδότη, στα αρμόδια όργανα του ΙΚΑ έχει σαν συνέπεια την επιβολή προστίμου. Για την παραλαβή του ειδικού βιβλίου απαιτείται μόνο η επιβολή της αίτησης απογραφής με δήλωση απασχόλησης προσωπικού.

Υποχρέωση τήρησης μισθολογίου

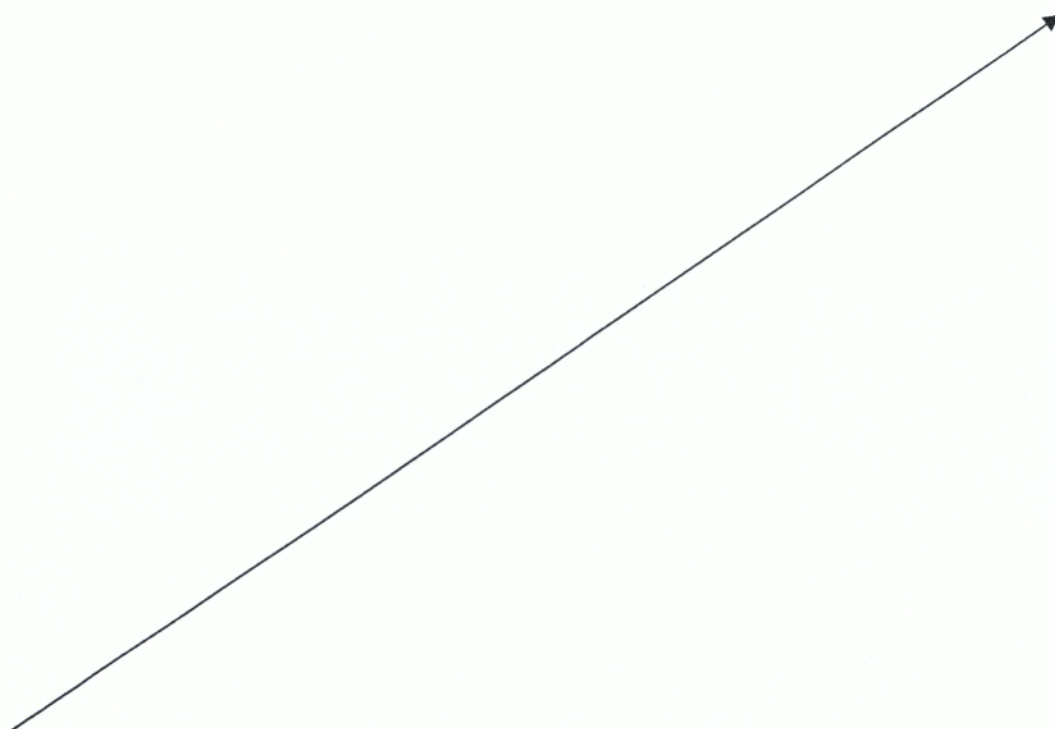
Το μισθολόγιο είναι το βιβλίο που χορηγείται από το ΙΚΑ και στο οποίο καταχωρίζονται κατά μήνα οι απασχοληθέντες μισθωτοί με καταγραφή των ατομικών και ασφαλιστικών τους στοιχείων.

Υποχρέωση διευκόλυνσης των οργάνων του ΙΚΑ

Οι εργοδότες υποχρεούνται να επιτρέπουν στους αρμόδιους επί του ελέγχου υπαλλήλους του ΙΚΑ να διενεργούν τον έλεγχο στην επιχείρησή τους, να τους διευκολύνουν σε αυτόν με προθυμία και να θέτουν στην διάθεσή τους κάθε στοιχείο που είναι απαραίτητο για τον έλεγχο, όπως:

- ❖ Μισθολόγιο ΙΚΑ
- ❖ Ειδικό βιβλίο καταχώρησης νεοπροσλαμβανόμενου προσωπικού
- ❖ Βιβλιάρια αγοράς ενσήμων
- ❖ Βιβλιάρια επικόλλησης ενσήμων των ασφαλισμένων
- ❖ Αποδείξεις πληρωμής και εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών
- ❖ Κάρτες πρόσληψης εργασίας
- ❖ Κατάσταση προσωπικού επιθεώρησης εργασίας
- ❖ Συμβάσεις εργασίας και καταγγελίες συμβάσεων εργασίας
- ❖ Δήλωση φόρου μισθωτών υπηρεσιών
- ❖ Φορολογικά βιβλία και στοιχεία που η τήρησή τους προβλέπεται από τον ΚΒΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΠΑΡΟΧΕΣ

5.1 ΠΑΡΟΧΕΣ

Το κύριο έργο της Κοινωνικής ασφάλισης είναι η ασφαλιστική προστασία των ασφαλισμένων που εκδηλώνεται με τις παροχές. Έτσι όσον αφορά και το ΙΚΑ οι παροχές διακρίνονται σε 2 μορφές:

1. Παροχές σε είδος, που περιλαμβάνουν την περίθαλψη: ιατρική, νοσοκομειακή κ.λ.π.
2. Παροχές σε χρήμα που είναι διάφορα επιδόματα (ασθενείας, ατυχήματα κ.λ.π.) και οι συντάξεις

**ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ : 1
ΠΑΡΟΧΕΣ**

ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ	ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΧΡΗΜΑ
1. Ιατρική περίθαλψη	1. Επίδομα κυοφορίας- λοχείας
2. Φαρμακευτική περίθαλψη	2. Επίδομα ασθενείας
3. Νοσοκομειακή περίθαλψη	3. Επίδομα επαγγελματικής ασθένειας
4. Περίθαλψη σε μη συμβεβλημένο θεραπευτήριο ή κλινική	4. Επίδομα ατυχήματος
5. Πρόσθετη περίθαλψη	5. Έξοδα κηδείας
6. Λουτροθεραπεία	
7. Πρόγραμμα θεραπευτικού κοινωνικού τουρισμού	
8. Βοήθημα αεροθεραπείας	
9. Νοσηλεία στο εξωτερικό	
10. Προληπτική ιατρική	
11. Φυσικοθεραπεία	
12. Βοήθημα τοκετού & οδοντιατρική περίθαλψη	

Πηγή: στατιστικά στοιχεία του ΙΚΑ

5.1.2. Παροχές σε είδος

1. **Ιατρική περίθαλψη:** ο ασφαλισμένος δικαιούχος και τα μέλη της οικογένειάς του έχουν δικαίωμα να :

- Επισκέπτονται τους γιατρούς στα ιατρεία του ΙΚΑ όπου υπάρχουν οργανωμένα ιατρεία και στα ιδιωτικά τους ιατρεία, όταν δεν υπάρχουν οργανωμένοι υγειονομικοί σχηματισμοί.
- Επισκέπτονται τον οικογενειακό γιατρό όταν ισχύει ο θεσμός
- Επισκέπτονται τον αγροτικό γιατρό στις αγροτικές περιοχές
- Καλούν γιατρό στο σπίτι σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης
- Επισκέπτονται τα κέντρα υγείας
- Κάνουν γενικές και ειδικές εξετάσεις ύστερα από εντολή ιατρού του ΙΚΑ όπως και ειδικές θεραπείες, όπως φυσικοθεραπεία κ.λ.π.
- Καλούν τις πρώτες βοήθειες σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης
- Συμμετέχουν στην προληπτική ιατρική
- Ζητούν την απόδοση της δαπάνης με την κρατική διατίμηση για την αμοιβή που κατέβαλλαν σε ιδιώτη γιατρό για επίσκεψη και για φάρμακα που χορηγήθηκαν σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης και επείγουσας ασθένειας

Όταν το παραπεμπτικό το δίνει ο γιατρός του ΙΚΑ για τη πραγματοποίηση των παρακλινικών εξετάσεων , η προθεσμία υποβολής της αίτησης είναι εξάμηνη, η οποία υπολογίζεται από την ημερομηνία εκτελέσεως των παρακλινικών εξετάσεων. Όταν το παραπεμπτικό για εξετάσεις το δίνει ιδιώτης γιατρός, η προθεσμία υποβολής της αίτησης είναι 30 μέρες και υπολογίζεται από την ημερομηνία εκτελέσεως των παρακλινικών εξετάσεων.

2. **Φαρμακευτική περίθαλψη:** οι ασφαλισμένοι και τα μέλη της οικογένειάς τους έχουν δικαίωμα να νοσηλεύονται στα νοσοκομεία του ΙΚΑ σε κρατικά νοσοκομεία και σε ιδιωτικές κλινικές.

Οι συνταγές φαρμάκων χορηγούνται από τους γιατρούς του ΙΚΑ για την αποκατάσταση της υγείας των ασφαλισμένων και την πλήρη ανάρρωσή τους. Αν κάποιο φάρμακο δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο συνταγογραφούμενων ιδιοσκευασμάτων που ισχύει για όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και το Δημόσιο, ο γιατρός μπορεί να το γράφει σε συνταγή του ΙΚΑ αρκεί να συμπληρώσει στο έντυπο της συνταγής τη λέξη « Αναντικατάστατο» με την υπογραφή και την σφραγίδα του. Η συνταγή αυτή θα συνοδεύεται από την γνωμάτευση του γιατρού, η οποία επίσης θα φέρει την υπογραφή και την σφραγίδα του και στην οποία θα περιγράφεται η πάθηση του ασθενούς και θα αιτιολογείται η αναγκαιότητα χορήγησης του μη αναφερόμενου στον κατάλογο των φαρμάκων .

Οι οδηγίες που δίνει ο γιατρός πρέπει να τηρούνται αυστηρά για να ολοκληρωθεί η θεραπεία.

Η συνταγή πρέπει να εκτελεστεί μέχρι την μεθεπόμενη μέρα αλλιώς θεωρείται άκυρη.

Στην φαρμακευτική περίθαλψη περιλαμβάνονται Ακτινογραφίες, παρακλινικές εξετάσεις, ακτινοθεραπείες, ραδιοθεραπείες.

Σημειώνεται εδώ ότι οι απατήσεις αρκετών ασφαλισμένων για όλο και περισσότερα φάρμακα δημιουργούν σημαντικά προβλήματα στη υγεία τους.

Υγεία δεν σημαίνει πολλά φάρμακα.

3. Νοσοκομειακή περίθαλψη: οι ασφαλισμένοι και τα μέλη των οικογενειών τους έχουν δικαίωμα να νοσηλευτούν στα νοσοκομεία του ΙΚΑ, σε κρατικά νοσοκομεία και σε συμβεβλημένες ιδιωτικές κλινικές. **Περίθαλψη χωρίς συμμετοχή:** ο ασφαλισμένος και τα μέλη της οικογένειάς τους έχουν δικαίωμα να νοσηλευτούν χωρίς να καταβάλλουν δαπάνη στην γ' θέση. **Περίθαλψη με συμμετοχή:** για νοσηλεία σε βελτιωμένη θέση ο ασφαλισμένος καταβάλλει συμμετοχή 10% της διαφοράς δαπάνης ανάμεσα στην Γ' θέση και στην θέση του έχοντα σχετικό δικαίωμα, νοσηλεύεται και μόνο για τον πρώτο μήνα νοσηλείας. Οι ασφαλισμένοι που νοσηλεύονται μετά από εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια δεν πληρώνουν συμμετοχή.

Α' Πίνακας για βελτιωμένη θέση

Οι ασφαλισμένοι για να δικαιούνται βελτιωμένη θέση οι ίδιοι και τα μέλη της οικογένειάς τους πρέπει να έχουν τις παρακάτω προϋποθέσεις τα 2 τελευταία χρόνια.

ΘΕΣΗ	Ημέρες εργασίας στις ασφαλιστικές κλάσεις		Σύνολο ημερών εργασίας
A	400	2 ανώτερες	6.000
Bα	400	5 ανώτερες	4.000
Bβ	300	9 ανώτερες	-----

Β' Πίνακας για βελτιωμένη θέση

Οι συνταξιούχοι και τα μέλη της οικογένειάς τους. Η σύνταξη τους πρέπει να έχει υπολογισθεί με τις παρακάτω ασφαλιστικές κλάσεις, όπως ισχύουν κάθε φορά.

ΘΕΣΗ	Ασφαλιστική κλάση	Σύνολο ημερών εργασίας
A	2 ανώτερες	6.000
Bα	5 ανώτερες	4.000
Bβ	9 ανώτερες	-----

Περίθαλψη σε μη συμβεβλημένη ιδιωτική κλινική ή θεραπευτήριο

Σε επείγουσα περίπτωση ασθένειας ή ακόμα και σε περίπτωση επιβεβλημένης νοσηλείας και μόνο για δικαιούχους βελτιωμένης θέσης, ο ασφαλισμένος μπορεί να εισαχθεί σε οποιαδήποτε κλινική ή θεραπευτήριο που δεν έχει σύμβαση με το ΙΚΑ. Η δαπάνη θα καλυφθεί σύμφωνα με την κρατική διατίμηση εφόσον ο ασφαλισμένος έχει έγκαιρα ενημερώσει το ΙΚΑ τρεις (3) ημέρες από την εισαγωγή ή ένα μήνα εφόσον συνεχίζεται η νοσηλεία και υποβάλλει τα σχετικά δικαιολογητικά στο ΙΚΑ μέσα σε προθεσμία έξι μηνών. Το επείγον της περίπτωσης και το επιβεβλημένο της νοσηλείας βεβαιώνονται από τον αρμόδιο γιατρό – ελεγκτή του ΙΚΑ.

Καρδιοχειρουργικές επεμβάσεις

Το ίδρυμα πέραν των συμβάσεων με κρατικά νοσοκομεία έχει συμβληθεί με ιδιωτικά καρδιοχειρουργικά κέντρα για την εκτέλεση επεμβάσεων ανοιχτής καρδιάς.

Οδοντιατρική περίθαλψη

Η οδοντιατρική περίθαλψη περιλαμβάνει κάθε είδους οδοντοθεραπεία εκτός από ακίνητη προσθετική. Παρέχεται στα οδοντιατρεία του ΙΚΑ ή από οδοντιάτρους που δέχονται στα ιδιωτικά τους ιατρεία, όχι από ιδιώτες οδοντιάτρους. Η κάλυψη αυτή περιλαμβάνει :

- Όλες τις οδοντοθεραπευτικές εργασίες
- Ορθοδοντική θεραπεία σε ειδικά ορθοδοντικά κέντρα
- Κινητή οδοντοπροσθετική αποκατάσταση που περιλαμβάνει ολικές οδοντοστοιχίες με μεταλλικό σκελετό.

Για τις συγκεκριμένες παροχές ο ασφαλισμένος δεν πληρώνει καμία συμμετοχή. Για τα είδη πρόσθετης περίθαλψης απαιτείται γνωμάτευση του γιατρού ειδικότητας του ΙΚΑ και θεώρηση αυτής από τον ελεγκτή γιατρό του Ιδρύματος. Για ορισμένα είδη απαιτείται και η γνωμάτευση της υγειονομικής επιτροπής του ΙΚΑ.

Για ορισμένα είδη πρόσθετης περίθαλψης, ο δικαιούχος πληρώνει ποσοστό συμμετοχής 25%. Απαλλάσσονται του ποσοστού 25% για την προμήθεια αναπηρικών αμαξιδίων, τεχνητών μελών και ορθοπεδικών βοηθημάτων οι δικαιούχοι που πάσχουν από παραπληγία ή τετραπληγία. Επίσης απαλλάσσονται της συμμετοχής και τα θύματα εργατικών ατυχημάτων.

Νοσηλεία στο εξωτερικό

Το ΙΚΑ αναλαμβάνει την δαπάνη νοσηλείας που απαιτείται στην περίπτωση μιας πάθησης που δεν είναι δυνατό να διαγνωσθεί και να αντιμετωπιστεί στην Ελλάδα λόγω έλλειψης καταλλήλων επιστημονικών μεθόδων ή διότι δεν εφαρμόζεται η ειδική ιατρική μέθοδος διάγνωσης και θεραπείας που απαιτείται. Επίσης καλύπτει τα εισιτήρια και ένα ποσοστό για έξοδα διαμονής και διατροφής του ασθενή και του συνοδού.

Στην περίπτωση μεταμόσχευσης αναλαμβάνει και την δαπάνη νοσηλείας του δότη. Δεν καταβάλλεται δαπάνη για νοσηλεία σε ιδιωτικές κλινικές του εξωτερικού, εκτός από περιστατικά που αφορούν παιδιά (μέχρι 14 ετών). Η νοσηλεία σε χώρα εκτός Ευρώπης εγκρίνεται μόνο σε περίπτωση που το συγκεκριμένο περιστατικό δεν αντιμετωπίζεται σε Ευρωπαϊκή χώρα.

Για την ανάγκη της νοσηλείας στο εξωτερικό γνωματεύει ειδική Υγειονομική επιτροπή πάντα με την γνωμάτευση γιατρού Διευθυντή Κλινικής Κρατικού νοσοκομείου ή Πανεπιστημιακής Κλινικής της αντίστοιχης με την πάθηση ειδικότητας.

Η τελική έγκριση δίδεται από τον Διευθυντή του περιφερειακού υποκαταστήματος του τόπου κατοικίας του ασθενή-ασφαλισμένου.

Νοσηλεία σε κράτος – μέλος της Ευρωπαϊκής ένωσης

Η ανάγκη περίθαλψης σε νοσηλευτικό ίδρυμα κράτους-μέλους της ΕΕ προκύπτει από γνωμάτευση της ειδικής υγειονομικής εργασίας και κοινωνικών ασφαλίσεων με την διαδικασία που αναφέρεται πιο πάνω.

Στην συνέχεια ο ασθενής – ασφαλισμένος προμηθεύεται από το τμήμα Παροχών του περιφερειακού συστήματος του ΙΚΑ το έντυπο Ε.112 το οποίο οφείλει να παραδώσει στο Ίδρυμα διαμονής του κράτους –μέλους στο οποίο μεταβαίνει για να υποβληθεί στην κατάλληλη για την κατάσταση της υγείας του θεραπεία. Τα Ίδρύματα διαμονής κάθε κράτους μέλους αναγράφονται στην δεύτερη σελίδα του εντύπου.

Το ίδρυμα διαμονής, αφού λάβει το έντυπο Ε.112, αναλαμβάνει την περίθαλψη του ασφαλισμένου του ΙΚΑ, με τις ίδιες προϋποθέσεις και την διαδικασία που ακολουθεί και για τους δικούς του ασφαλισμένους.

Η δαπάνη περίθαλψης είναι αυτή που προβλέπει η εσωτερική νομοθεσία του Ιδρύματος διαμονής και η εξόφληση γίνεται απευθείας στο ΙΚΑ.

Έκτακτα περιστατικά κατά την διάρκεια διαμονής σε κράτος – μέλος της ευρωπαϊκής ένωσης

Για την αντιμετώπιση εκτάκτων περιστατικών ασθένειας κατά την διάρκεια της προσωρινής διαμονής σε κράτος –μέλος της ΕΕ ο ασφαλισμένος θα πρέπει να έχει εφοδιαστεί πριν την αναχώρησή του από την Ελλάδα με το έντυπο Ε.111 από το ΙΚΑ της περιοχής της κατοικίας του. Το έντυπο αυτό κατατίθεται στο ίδρυμα διαμονής του άλλου κράτους – μέλους.

Από 1/1/ 1994 η πιο πάνω διαδικασία ακολουθείται για περίθαλψη ή αντιμετώπιση εκτάκτων περιστατικών εκτός από τα κράτη – μέλη της ΕΕ και στην Νορβηγία, Ισλανδία και από 1/5/1995 στο Λιχτενστάιν.

Μετακίνηση ασθενών

Αν δεν είναι δυνατή η νοσηλεία σε θεραπευτήριο ή η παροχή της δέουσας περίθαλψης στον τόπο κατοικίας του ασφαλισμένου, το ΙΚΑ συμμετέχει τις δαπάνες μετάβασης και επιστροφής του ίδιου και του τυχόν αναγκαίου συνοδού του από τον τόπο κατοικίας του στο πλησιέστερο κέντρο παροχών, όπου είναι δυνατόν να του δοθεί η δέουσα περίθαλψη.

Το ΙΚΑ εκδίδει δελτίο μετακίνησης. Σε περίπτωση έγκρισης μετακίνησης το Ίδρυμα συμμετέχει στα 4/5 των εισιτηρίων του ασθενή και του τυχόν συνοδού του με το κοινό μεταφορικό μέσον και καταβάλλει ημερησία αποζημίωση στον μετακινούμενο και στον συνοδό, εφόσον όμως η επιστροφή δεν πραγματοποιείται την ίδια ημέρα. Η αποζημίωση καταβάλλεται στον μετακινούμενο ασθενή μέχρι να εισαχθεί στο νοσοκομείο και όχι παραπάνω από 10 ημέρες, ενώ για τον συνοδό για τις ημέρες του ταξιδιού και για τρεις ημέρες ακόμα.

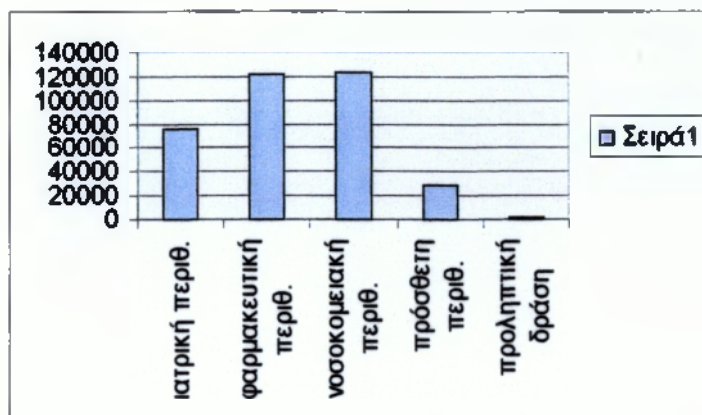
Στις επείγουσες περιπτώσεις ασθένειας διατίθενται ασθενοφόρα αυτοκίνητα, θέση σε αεροπλάνο, νοικιασμένο ελικόπτερο και πλοίο.

Προληπτική ιατρική

Το ΙΚΑ στον τομέα της προληπτικής ιατρικής έχει δείξει δραστηριότητα με την σύσταση διαφόρων κέντρων και σταθμών:

1. Κέντρο Προγεννητικού ελέγχου
2. Κέντρο μαστού
3. Σταθμοί Προστασίας Μάνας και παιδιού
4. Παιδικοί σταθμοί
5. Γραφείο ατόμων με ειδικές ανάγκες
6. Γραφείο Κοινωνικής μέριμνας

**ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1.
ΠΑΡΟΧΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ 1995**

Πηγή: Στατιστικό δελτίο ΙΚΑ, έτους 1995

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2.

ΕΥΡΟΣΤΑΤ: 1998/99

ΠΑΡΟΧΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ

<u>Ιατρική Περίθαλψη:</u>	31-12-1994	31-12-1995	Αύξηση %
Σύνολο Επισκέψεων:	23.905.123	23.506.485	-1,7%
Σύνολο Εργ. Εξετάσεων	10.504.095	11.634.745	10,8%
Δευτ. Υγειον. φροντίδες	1.626.182	1.328.198	- 18%
<u>Φαρμακευτική περίθαλψη:</u>			
Αριθμός Συνταγών:	20.497.877	21.780.340	6,3%
Αριθμός φαρμάκων	41.581.003	43.595.377	4,8%
<u>Νοσοκομειακή Περίθαλψη:</u>			
Περιπτώσεις νέες:	562.292	585.881	4,2%
Ημέρες νοσηλείας:	5.091.389	5.208.660	2,3%
Μέση διάρκεια:	9,1	8,9	-
<u>Βοήθεια τοκετού:</u>			
Περιπτώσεις:	43.819	42.091	-3,9%
<u>Σανατορική περίθαλψη:</u>			
Περιπτώσεις:	211	268	27,0%
Ημέρες νοσηλείας:	12.815	16.244	26,8%

Πηγή: Στατιστικό Δελτίο ΙΚΑ, έτους 1995

5.1.3 ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΧΡΗΜΑ

Επίδομα Μητρότητας: Το ΙΚΑ επιδοτεί τις άμεσα ασφαλισμένες για 56 ημέρες πριν τον τοκετό και για 56 ημέρες μετά τον τοκετό. Για να τύχουν αυτών των επιδομάτων πρέπει να έχουν συμπληρώσει 200 ημέρες εργασίας στην ασφάλιση τα 2 προηγούμενα χρόνια από την πιθανή ή πραγματική ημέρα τοκετού και να μην εργάζονται κατά τον χρόνο επιδότησης.

Δικαιολογητικά :

- Ασφαλιστικό βιβλιάριο
- Τα βιβλιάρια υγείας(ατομικό-οικογενειακό)
- Βεβαίωση του γυναικολόγου του ΙΚΑ για την πιθανή ημέρα τοκετού
- Δήλωση από τον εργοδότη ότι σταμάτησε να εργάζεται(χορηγείται έντυπο από τον οργανισμό)
- Ληξιαρχική πράξη γέννησης των παιδιών.

Επίδομα ασθενείας: οι άμεσα ασφαλισμένοι που εργάζονται, δικαιούνται επίδομα ασθενείας εφόσον διαπιστωθεί προσωρινή ανικανότητα για εργασία από την υγειονομική υπηρεσία του ΙΚΑ. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι να

έχουν συμπληρωθεί 100 ημέρες εργασίας τον προηγούμενο χρόνο ή στο τελευταίο 15μηνο, χωρίς να υπολογίζονται οι 3 τελευταίοι μήνες.

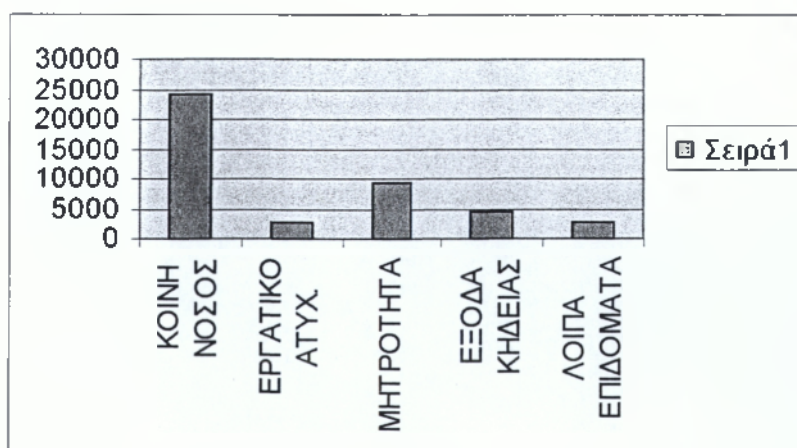
Δικαιολογητικά:

- Ασφαλιστικό βιβλιάριο
- Τα βιβλιάρια υγείας(ατομικό-οικογενειακό
- Διακοπή εργασίας
- Γνωμάτευση ανικανότητας του θεράποντα ιατρού

Επίδομα επαγγελματικής ασθένειας: οι άμεσα ασφαλισμένοι και οι συνταξιούχοι που εργάζονται δικαιούνται επίδομα επαγγελματικής ασθένειας, όταν αρρωστήσουν από χρόνια πάθηση που φανερώνεται ύστερα από ορισμένο χρόνο εργασίας σε ορισμένα επαγγέλματα. Τα επαγγέλματα αυτά και οι παθήσεις καθορίζονται σε ειδικό κανονισμό του ΙΚΑ.

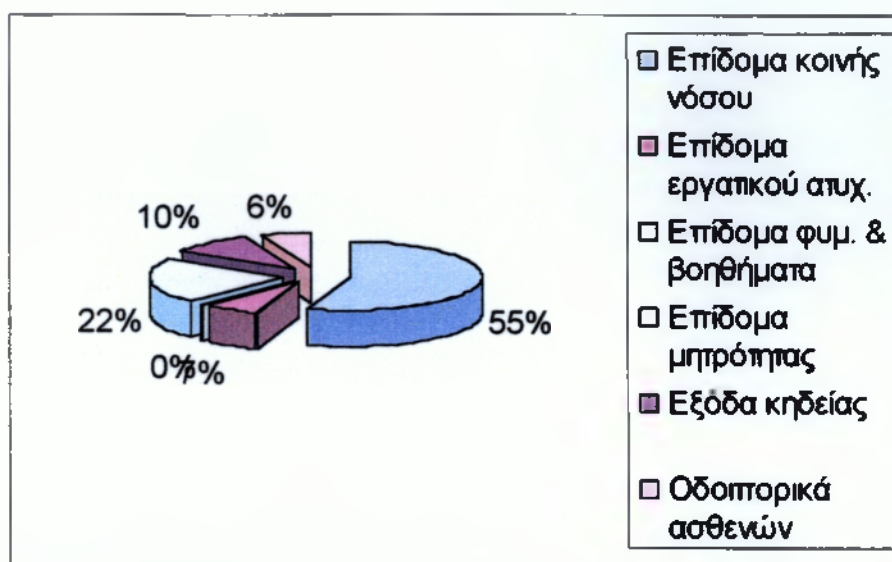
Επίδομα ατύχηματος: ατύχημα είναι η σωματική ή διανοητική βλάβη που επέρχεται από βίαιο, εξωτερικό και αιφνίδιο συμβάν και η οποία προκλήθηκε παρά την θέληση του ασφαλισμένου. Εργατικό ατύχημα έχουμε όταν συμβούν τα παραπάνω κατά την διάρκεια της εργασίας και εξαιτίας αυτής. Εξωεργατικό ατύχημα θεωρείται κάθε άλλο ατύχημα. Δικαιούχοι είναι:οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι που εργάζονται, μετά από εργατικό ατύχημα δεν χρειάζεται η προϋπόθεση της πραγματοποίησης ορισμένων ημερών εργασίας. Για να δοθούν οι παροχές αρκεί να υπάρχει δικαίωμα ασφάλισης.

**ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3.
ΠΑΡΟΧΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΣΕ ΧΡΗΜΑ 1995**

Πηγή: Στατιστικό δελτίο ΙΚΑ, έτος 1995

**ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 4.
ΚΟΣΤΟΣ ΠΑΡΟΧΩΝ ΣΕ ΧΡΗΜΑ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗ ΑΜΕΣΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ**

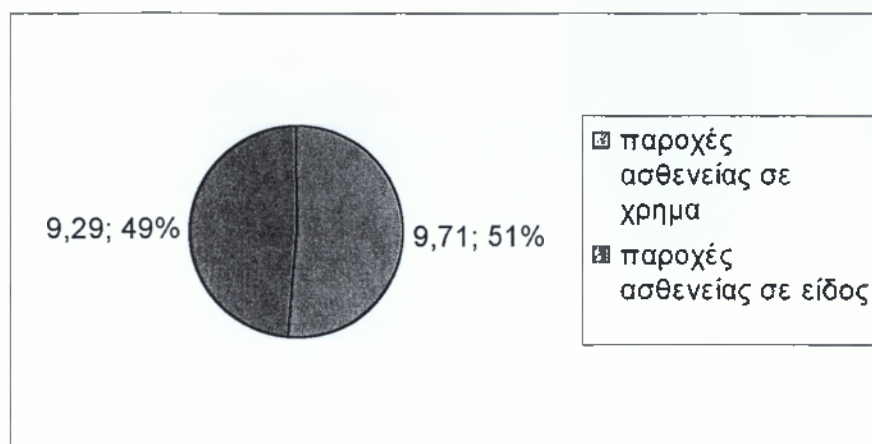
Πηγή: Στατιστικό δελτίο ΙΚΑ, έτος 1995

ΠΑΡΟΧΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ % ΤΩΝ ΣΥΝ. ΠΑΡΟΧΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΠΑΡΟΧΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ		ΠΑΡΟΧΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΣΕ ΧΡΗΜΑ	
Είδος Παροχών	% κάθε παροχής στο σύνολο παροχών είδους	Είδος Παροχών	% κάθε παροχής στο σύνολο παροχών σε είδος
1. Ιατρική Περίθαλψη	17,27	1.Επιδόματα Ασθενείας	38,68
2. Φαρμακευτική περίθαλψη	35,98	2.Επιδόματα Ατυχημάτων	5,05
3. Νοσοκομειακή Περίθαλψη	37,99	3. Επιδόματα Φυματίωσης	0,69
4. Οδοντιατρική Περίθαλψη	1,40	4.Επιδόματα λουτροθεραπείας & αεροθεραπείας	8,66
5. Πρόσθετη περίθαλψη	4,85	5. Επιδόματα μητρότητας & τοκετού	30,61
6. Πρόσθετη περίθαλψη	4,85	6. Βοηθήματα θανάτου & έξοδα κηδείας	8,40
7. Λοιπές παροχές	2,51	7. Λοιπές παροχές	7,91

ΠΗΓΗ: Κοινωνικός Προϋπολογισμός 1998

Παροχές ασθενείας φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Πηγή: Κοινωνικός προϋπολογισμός 1998

5.2 ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Από την εποχή που μια επιδημία γρίπης μπορούσε να προκαλούσε τον θάνατο σε χιλιάδες, σήμερα οι μεταμοσχεύσεις θα μπορούσαν να είναι ρουτίνα αν ήταν διαθέσιμα όσα μοσχεύματα χρειάζονται.

Οι ραγδαίες εξελίξεις της ιατρικής ανεβάζουν συνεχώς το προσδόκιμο επιβίωσης, με στόχο τα 100 χρόνια μέσα στην επόμενη 20ετία. Η θετική αυτή όμως εξέλιξη, προειδοποιεί για άμεσες αλλαγές στις δομές των συστημάτων υγείας, καθώς οι πόροι είναι πάντα πεπερασμένοι και τα υπάρχοντα συστήματα περίθαλψης κοστίζουν πολύ ακριβά.

Στα μέτρα προσδιορισμού των δαπανών εντάσσεται η ενίσχυση της εξω-νοσοκομειακής περίθαλψης με την δημιουργία κέντρων υγείας αστικού τύπου, αλλά και ο εκσυγχρονισμός των ελληνικών νοσοκομείων, με μηχανοργάνωση και διπλογραφικό λογιστικό σύστημα από το 2001, για να επιτύχουν μείωση του κόστους, καλύτερες προμήθειες και έλεγχο των δαπανών, αφού η ανανέωση του εξοπλισμού χρειάζεται συνέχεια.

Παράλληλα με την συνεχή αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης θα αυξηθεί η πληθυσμιακή αναλογία των υπερηλίκων στο γενικό πληθυσμό. Ήδη σήμερα στην Ε.Ε. το 24% του πληθυσμού άνω των 65 ετών και υπολογίζεται ότι το 2010 το ίδιο ποσοστό θα αυξηθεί πάνω από 30%. Έτσι θα πρέπει όλες οι χώρες του κόσμου να προσανατολίσουν τις μονάδες υγείας τους στην εξειδικευμένη περίθαλψη υπερηλίκων. Πρέπει να παραχθούν γιατροί εξειδικευμένοι στην

γηριατρική και να δημιουργηθούν και ανάλογες μονάδες υποδοχής των υπερηλίκων ώστε να επιτευχθεί καλύτερη ποιότητα ζωής.

Η Ελλάδα είναι πολύ προηγμένη υγειονομική χώρα και το γεγονός αποδεικνύεται από τα στατιστικά στοιχεία που δείχνουν ότι ελάχιστοι είναι εκείνοι οι ασθενείς που καταφεύγουν στο εξωτερικό για επεμβάσεις, ενώ το ιατρικό δυναμικό της χώρας είναι άριστο και κάθε νεώτερη εξέλιξη οδηγεί σε περαιτέρω εξειδικεύσεις, οι οποίες δημιουργούνται τα τελευταία χρόνια. Ταυτόχρονα ομαδοποιούνται τα νοσοκομεία για την εξυπηρέτηση των ασθενών παράλληλα με την πλήρη λειτουργία των μηχανημάτων και καθορίζονται προδιαγραφές ώστε να γίνονται προμήθειες σε εξελιγμένα μηχανήματα και επίσης να εξασφαλίζεται η αυτονομία των μικρών νομών από πλευράς δευτεροβάθμιας περίθαλψης.

Από την άλλη πλευρά όμως απουσιάζει η πρώτη φροντίδα υγείας στα αστικά κέντρα, ενώ συνεχώς υποβαθμίζεται η όποια πρωτοβάθμια φροντίδα ξεκίνησε στην ύπαιθρο. Όσο για την δευτεροβάθμια περίθαλψη, την νοσοκομειακή χαρακτηρίζεται από κακή υλικοτεχνική υποδομή και ξεπερασμένο όχι μόνο ξενοδοχειακό αλλά και μηχανολογικό εξοπλισμό.

Σε ότι αφορά την παρούσα φάση, μελέτες για την οργάνωση του ΕΣΥ αναφέρουν ότι η χώρα μας διαθέτει 35.000 κλίνες, γεγονός που αντιστοιχεί σε 3,5 κλίνες / 1.000 πολίτες. Η Σχέση αυτή θεωρείται από τις υψηλότερες στην Ευρώπη και στην Αμερική.

Όμως οι διεθνείς τάσεις στοχεύουν στην μείωση του αριθμού των κλινών, λόγω της δραστηκής μείωσης του χρόνου νοσηλείας εξαιτίας της χρήσης των νέων τεχνολογιών. Η έμφαση δίνεται κυρίως στα χειρουργεία, τα εργαστήρια και στις μονάδες εντατικής θεραπείας και αυξημένης φροντίδας.

5.3 ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

5.3.3 Κατηγορίες και προϋποθέσεις για παροχή σύνταξης

Το μεγαλύτερο μέρος του συνόλου των παροχών που καταβάλλει το ΙΚΑ περίπου το 75% τα τελευταία χρόνια, αφορά συντάξεις. Το υπόλοιπο 25% αφορά παροχές σε χρήμα (επίδομα ασθενείας, ατυχήματος, μητρότητας , κηδείας) και σε είδος (ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη). Λόγω της μεγάλης αναλογικά συμμετοχής των συντάξεων στον προϋπολογισμό εξόδων του Ιδρύματος, η ανάλυση περιορίζεται σε αυτή την κατηγορία παροχών.

Οι συντάξεις διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες: α) γήρατος, β) αναπηρίας, γ) θανάτου.

Προϋπόθεση για την χορήγηση σύνταξης γήρατος είναι κατ' αρχήν η συμπλήρωση του 65^{ου} έτους για τους άνδρες και του 60^{ου} για τις γυναίκες. Μικρότερο όριο ηλικίας αναγνωρίζεται σε τρεις περιπτώσεις:

- Στους εργαζόμενους σε βαρέα ή ανθυγιεινά επαγγέλματα(από το 60ό έτος για τους άνδρες και από το 55ό για τις γυναίκες.
- Σε όσους έχουν πραγματοποιήσει 10.000 ημέρες εργασίας (από το 62ό έτος για τους άνδρες και από το 57ό για τις γυναίκες)
- Σε όσους έχουν συμπληρώσει 10.500 ημέρες εργασίας, δηλ. τριακονταπενταετία (από το 58ό έτος)

Η νομοθεσία επίσης προβλέπει την χορήγηση μειωμένης σύνταξης γήρατος στις εξής περιπτώσεις:

- Στους άνδρες και τις γυναίκες που έχουν συμπληρώσει αντίστοιχα το 60ό και το 55ό έτος της ηλικίας τους και έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 4.050 ημέρες ασφάλισης.
- Στους άνδρες και στις γυναίκες που έχουν συμπληρώσει αντίστοιχα το 60ό και το 55ό έτος της ηλικίας τους και έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 10.000 ημέρες ασφάλισης.
- Στους άνδρες και στις γυναίκες που έχουν συμπληρώσει το 56ό έτος της ηλικίας τους και έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 10.500 ημέρες ασφάλισης
- Στις έγγαμες ή χήρες ασφαλισμένες που είναι μητέρες με ανήλικα παιδιά, εφόσον έχουν συμπληρώσει το 50ό έτος της ηλικίας τους, έχουν πραγματοποιήσει 5.500 ημέρες ασφάλισης και δεν συνταξιοδοτούνται από το ΙΚΑ ή άλλο ταμείο κύριας ασφάλισης.

Συντάξεις αναπηρίας καταβάλλονται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- Σε ασφαλισμένους που έχουν πραγματοποιήσει 1.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας, από τις οποίες οι 300 είναι στην τελευταία πενταετία

- Σε ασφαλισμένους που έχουν αναπηρία που οφείλεται σε εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια, ανεξάρτητα από τον αριθμό ημερών εργασίας.

Σύνταξη θανάτου χορηγείται στα μέλη της οικογένειας θανόντος ασφαλισμένου, ο οποίος είχε πραγματοποιήσει 1.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας. Το ποσό της σύνταξης που δικαιούται ή χήρα ή ο χήρος είναι ίσο με τα 7/10 του ποσού της σύνταξης του θανόντος. Το ποσό της σύνταξης που χορηγείται σε κάθε παιδί ανέρχεται στα 2/10 του ποσού. Το σύνολο όμως των συντάξεων της χήρας και των παιδιών δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό της σύνταξης του θανόντος ασφαλισμένου.

5.3.4 Υπολογισμός και διαδικασία αναπροσαρμογής των συντάξεων

Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης εξαρτάται από το ύψος των τελευταίων αποδοχών του δικαιούχου, τα έτη ασφάλισης και την οικογενειακή του κατάσταση.

Το ποσό της βασικής σύνταξης προσδιορίζεται από τις αποδοχές του ασφαλισμένου την τελευταία διετία του εργασιακού βίου του. Με βάση τις αποδοχές αυτές, ο δικαιούχος κατατάσσεται σε μία από τις 22 συνολικά ασφαλιστικές κλάσεις που προβλέπει ο νόμος. Για να γίνει η κατάταξη αυτή, προστίθενται οι αποδοχές της τελευταίας διετίας και το άθροισμα διαιρείται με τον αριθμό των ημερών εργασίας, που έχουν πραγματοποιηθεί στο διάστημα αυτό. Για την κατάταξη των μέσων ημερήσιων αποδοχών σε ασφαλιστική κλάση, λαμβάνονται υπόψη τα όρια των κλάσεων που ισχύουν κατά τον χρόνο συνταξιοδότησης.

Σε κάθε ασφαλιστική κλάση αντιστοιχεί ένα τεκμαρτό ημερομίσθιο καθώς επίσης και ένα ποσοστό για τον υπολογισμό της βασικής σύνταξης.

Το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης προκύπτει ύστερα από τον πολλαπλασιασμό του αντίστοιχου τεκμαρτού ημερομισθίου επί το βασικό ποσοστό της κλάσης και επί τον αριθμό 25. Όπως θα διαπιστώσουμε παρακάτω από τον πίνακα, το ποσό της βασικής σύνταξης είναι αυξημένο στα χαμηλά επίπεδα αμοιβών, αρχίζοντας από το 70% για την πρώτη ασφαλιστική κλάση, ενώ προοδευτικά κατέρχεται στο 30% για την 12^η ασφαλιστική κλάση, ποσοστό που παραμένει σταθερό μέχρι και την ανωτέρα 22^η κλάση. Η διάρθρωση αυτή αντανάκλα την έντονη εσωτερική αλληλεγγύη που επιδιώκεται μέσω του συστήματος, δηλαδή την αναδιανομή εισοδήματος υπέρ των χαμηλότερων εισοδηματικών κλιμακίων.

ΠΙΝΑΚΑΣ

Πίνακας βασικών ποσοστών και ποσοστών προσαύξησης λόγω ημερών εργασίας που εμφανίζονται για τον υπολογισμό των συντάξεων

Ασφαλιστική κλάση	Τεκμαρτό ημερομίσθιο	Βασικό ποσοστό (%)	Ποσοστό προσαύξησης* λόγω ημερών εργασίας
1 ^η	6010(1.1.95)	70	1% από 3300-7799 η.ε. και 1,5% από 7800 και άνω η.ε.
2 ^η	818	60	1% από 3300-7799 η.ε. και 1,5% από 7800 και άνω η.ε.
3 ^η	989	55	1% από 3300-7799 η.ε. και 1,8 % από 7800 και άνω η.ε.
4 ^η	1144	50	1% από 3300-7799 η.ε. και 1,9 % από 7800 και άνω η.ε.
5 ^η	1318	46	1% από 3300-7799 η.ε. και 2,1 % από 7800 και άνω η.ε.
6 ^η	1507	43	1% από 3300-7799 η.ε. και 2,2% από 7800 και άνω η.ε.
7 ^η	1674	40	1% από 3300-7799 η.ε. και 2,3% από 7800 και άνω η.ε.
8 ^η	1847	38	1% από 3300-7799 η.ε. και 2,3% από 7800 και άνω η.ε.
9 ^η	2017	36	1% από 3300-7799 η.ε. και 2,3% από 7800 και άνω η.ε.
10 ^η	2181	34	1% από 3300-7799 η.ε. και 2,3% από 7800 και άνω η.ε.
11 ^η	2334	32	1% από 3300-7799 η.ε. και 2,3% από 7800 και άνω η.ε.
12 ^η --- 22 ^η	-	30	1% από 3300-7799 η.ε. και 2,5% από 7800 και άνω η.ε.

Πηγή: στατιστικά στοιχεία του ΙΚΑ

5.3.5 Η Διάρθρωση των εσόδων και των δαπανών

Την πορεία που διαγράφει η ποσοστιαία διάρθρωση των συνολικών εσόδων και εξόδων του ΙΚΑ εκφράζουν παραστατικά τα στοιχεία του πίνακα 5. Διευκρινίζεται ότι στα έσοδα δεν περιλαμβάνεται εκείνο το μέρος των εισφορών που συνεισπράττεται και αποδίδεται στην συνέχεια στον ΟΑΕΔ (κλάδοι ανεργίας , στράτευσης και οικογενειακών επιδομάτων), την Εργατική Κατοικία και

την Εργατική Εστία και επομένως οι αντίστοιχες αποδόσεις δεν περιλαμβάνονται στις συνολικές δαπάνες.

Επισημαίνεται ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο κύριος όγκος των εσόδων, ποσοστό μεγαλύτερο του 97%, αφορά πόρους από εισφορές των εργοδοτών και των εργαζομένων. Η ποσοστιαία συμμετοχή της κρατικής ενίσχυσης είναι συγκριτικά περιορισμένη με πρόσθετο χαρακτηριστικό την απουσία περιοδικότητας, αφού υπήρξαν χρονιές που δεν καταβλήθηκε η κρατική επιχορήγηση. Σε πολύ χαμηλά επίπεδα κινείται επίσης και η σχετική συμβολή των κοινωνικών πόρων, το ποσοστό των οποίων κυμαίνεται τα τελευταία χρόνια μεταξύ 0,2-0,4%. Τα ίδια, κατ' αναλογία, ισχύουν και για τις προσόδους από περιουσιακά στοιχεία.

Είναι δύσκολο λοιπόν να αξιολογηθεί το μέγεθος των διοικητικών δαπανών. Είναι χαρακτηριστική εδώ η πορεία των λοιπών δαπανών, που περιλαμβάνουν κυρίως δαπάνες περιουσιακών στοιχείων και τους τόκους των δανείων. Η σημασία των τελευταίων έχει κατακόρυφα αυξηθεί τα τελευταία χρόνια, γεγονός που συνδέεται με την γενικότερη πορεία των εσόδων και των δαπανών και κατ' επέκταση την έντονη οικονομική ανισορροπία του Ιδρύματος.

ΠΙΝΑΚΑΣ 5

Εξέλιξη της ποσοστιαίας σύνθεσης των εσόδων του ΙΚΑ

	1965	1975	1980	1984
ΕΣΟΔΑ				
Εσοδα από εισφορές	97,3	93,9	98,2	97,2
Κοινωνικοί πόροι	2,1	0,4	0,2	0,4
Κρατική ενίσχυση	-	5,3	-	2,3
Πρόσοδοι περιουσίας	0,6	0,4	1,6	0,1
Σύνολο εσόδων	100	100	100	100

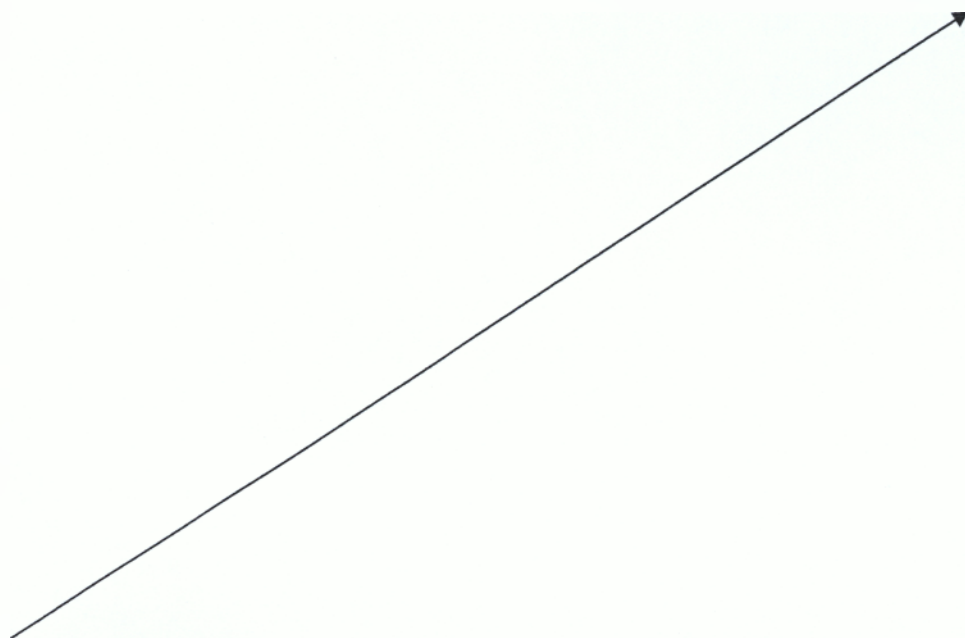
EUROSTAT: 1998/99

Εξέλιξη της ποσοστιαίας σύνθεσης των εξόδων του ΙΚΑ

	1965	1975	1980	1984
ΕΞΟΔΑ				
Παροχές	93,0	90,4	96,6	91,7
-συντάξεις	55,8	57,0	63,5	69,8
-παροχές ασθενείας σε χρήμα	6,4	4,1	7,2	5,2
-παροχές ασθενείας σε είδος	30,8	29,3	25,9	16,7
Διοικητικές δαπάνες	6,7	4,7	0,1	1,9
Λοιπές δαπάνες	0,3	4,9	0,1	6,4
Σύνολο εξόδων	100	100	100	100

Πηγή : στατιστικά στοιχεία του ΙΚΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΣΥΓΚΡΙΣΗ: ΕΛΛΑΔΑ – ΧΩΡΕΣ ΜΕΛΗ Ε.Ε.

6.1 Συγκριτική μελέτη των δαπανών κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα και στις χώρες – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεδομένου ότι οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες έχουν υιοθετήσει το μικτό αναλογικό σύστημα συνεισφοράς στα έσοδα της κοινωνικής ασφάλισης (συμμετοχή εργαζομένων και εργοδοτών), θα γίνει στο σημείο αυτό μια συγκριτική μελέτη και με την βοήθεια πινάκων, των όσων συμβαίνουν στο πεδίο της κοινωνικής προστασίας στην Ελλάδα και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης.

Στο πρώτο επίπεδο θα γίνει η απαραίτητη ιστορική αναδρομή, με τις βασικότερους περιόδους-σταθμούς στην ιστορία έως την καθιέρωση του θεσμού. Εν συνεχεία θα παραθέσουμε πίνακες και αξιολογήσεις αναφορικά με: 1) το σύνολο των δαπανών κοινωνικής προστασίας στην Ευρώπη, 2) την κατανομή των παροχών κοινωνικής ασφάλισης και 3) την χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης. Τέλος θα γίνει μια γενική αξιολόγηση με την μορφή των συμπερασματικών παρατηρήσεων της κοινωνικής ασφάλισης όπως αυτή έχει διαμορφωθεί και εξελίσσεται στη Ευρώπη.

6.1.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Αρχικά η Γαλλική επανάσταση αποδέσμευσε τους εργάτες από τα επαγγελματικά συνδικάτα, τα οποία για μεγάλο χρονικό διάστημα τους κρατούσαν δέσμους κάτω από την επιρροή και τον ασφυκτικό κλοιό τους.

Η αποδέσμευση αυτή αφενός είχε μεν προσδώσει στην εργατική τάξη το προνόμιο της ατομικής ελευθερίας, αφετέρου δε την εγκαθίδρυση βιομηχανιών στα αστικά κέντρα, δεν υπήρχε ουσιαστική κατοχύρωση ούτε όσον αφορά τις αποδοχές τους, ούτε κυρίως τις συνθήκες εργασίας. Κάτω από αυτό το πρίσμα οι βιομηχανίες λειτουργούσαν αυθαίρετα δίχως να ενδιαφέρονται για την σωματική και ψυχική εξαθλίωση των εργατών.

Σε πρώτο επίπεδο το κράτος δεν έλαβε ουσιαστικά μέτρα για την βελτίωση της κατάστασης. Μόλις κατά την δεκαετία 1840-1850, έλαβε νομοθετικά μέτρα με περιοριστική ωστόσο αποτελεσματικά διότι αυτά προέβλεπαν την αντιμετώπιση μόνο των εργατικών ατυχημάτων μέσα στον χώρο εργασίας. Ουσιαστικό ρόλο για την κάλυψη αυτού του κενού, έπαιξε η ιδιωτική εργοδοτική πρωτοβουλία η οποία αποσκοπώντας στο μεγαλύτερο κέρδος αλλά και την αύξηση της απόδοσης από μέρος των εργαζομένων, ίδρυσε νοσοκομεία, θεραπευτικά ιατρεία με πόρους τις κρατήσεις από τους μισθούς. Εκείνη την εποχή λοιπόν δημιουργούνται τα πρώτα εργοδοτικά ταμεία ασφάλισης τα οποία υποχρεώνουν τον εργοδότη να καταβάλλει αποζημίωση στους εργαζομένους σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος.

Τα δημόσια ταμειυτήρια που δημιουργήθηκαν, τελικά δεν απέδωσαν τους προσδοκώμενους καρπούς γιατί οι χαμηλοί μισθοί των εργατών, δεν τους

έδιναν δυνατότητα αποταμίευσης για αντιμετώπιση των εργασιακών και κοινωνικών κινδύνων.

Μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, το κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς πήρε νέες διαστάσεις σύμφωνα με τις παγκόσμιες διακηρύξεις και τις οξυμένες αντιλήψεις για το κοινωνικό πρόβλημα.

6.1.2 Εξέλιξη δαπανών κοινωνικής προστασίας στις χώρες- μέλη της Ε.Ε.

Είναι πολύ αισιόδοξο το γεγονός ότι στις χώρες- μέλη της Ε.Ε. οι δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης τοποθετούνται στον υψηλότερο βάθρο σε παγκόσμιο επίπεδο.

Κατά μέσο όρο, στο σύνολο των κρατών-μελών, οι συνολικές δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης κατέχουν το 27% του ΑΕΠ, γεγονός που εξακριβώνει την μέριμνα του κράτους για την γενικότερη κοινωνική ευημερία των πολιτών. Όπως θα δούμε και στον πίνακα 1, όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες έχουν σημειώσει μια σταδιακή άνοδο όσον αφορά τις δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης, γύρω στο 2-2,5% κατά μέσο όρο από το 1990 έως το 1995. Κατ' εξαίρεση η Ελλάδα και η Ολλανδία κατά την ίδια χρονική περίοδο παρουσίασαν μείωση των δαπανών για κοινωνική ασφάλιση ως 8% του ΑΕΠ. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι οι δαπάνες αυτών των χωρών, τις καθιστούν σε δυσχερή θέση με τις υπόλοιπες χώρες καθώς και το ποσοστό της Ελλάδας αγγίζει το 1995 το 20,7% και η Ολλανδία το 31,6% του ΑΕΠ.

Η κοινωνική προστασία περιλαμβάνει όλες τις παρεμβάσεις δημοσίων και ιδιωτικών φορέων που σκοπό έχουν την ανακούφιση νοικοκυριών και ατόμων από το βάρος ορισμένων κινδύνων και αναγκών. Αυτοί οι κίνδυνοι ή οι ανάγκες συνδέονται με το γήρας, την ασθένεια, την τεκνοποίηση, την οικογένεια, την ανεργία κ.τ.λ.

Σύνολο δαπανών κοινωνικής προστασίας σε τρέχουσες τιμές.							
Χώρες	1990	1991	1992	1993	1994	1995	
ΕΥ	25,4*	26,5*	27,8*	28,9*	28,6*	28,4*	
Βέλγιο	26,6	27,0	27,1	29,0	29,0	29,7	
Δανία	30,3	31,6	32,1	33,5	35,1	34,3	
Γερμανία	25,4	27,0	28,4	29,1	28,9	29,4	
Ελλάδα	22,6*	21,0*	20,3*	20,8*	20,8*	20,7*	
Ισπανία	19,9	21,0	22,1	23,5	22,4	21,9	
Γαλλία	27,7	28,4	29,3	31,0	30,5	30,6	
Ιρλανδία	19,1	20,2	20,8	20,9	20,3	19,9	
Ιταλία	24,1	24,6	25,8	26,0	25,8	24,6	
Λουξεμβούργο	23,5	24,6	24,4	25,2	24,7	25,3	
Ολλανδία	32,5	32,6	33,2	33,7	32,7	31,6	
Αυστρία	26,7	27,0	27,7	28,9	29,7	29,7	
Πορτογαλία	15,5	16,8	18,7	21,0	21,0	20,7	
Φιλανδία	25,5	30,4	34,4	35,5	34,7	32,9	
Σουηδία	32,9	34,2	36,9	38,6	37,6	35,6	
Μ. Βρετανία	23,1	25,2	27,3	28,4	28,0*	27,7*	
Ισλανδία	:	:	:	18,8*	18,6*	19,0*	
Νορβηγία	26,3*	27,6*	28,6*	28,8*	28,1*	27,3*	

EUROSTAT: 1998/99

6.1.3 ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Τα έσοδα της κοινωνικής ασφάλισης περιλαμβάνουν τις κοινωνικές εισφορές από 1) εργοδότες, 2) ασφαλιζομένους και 3) το κράτος. Τα έσοδα από τους εργοδότες περιλαμβάνουν αφενός μεν τις πληρωμές τους προς τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης- προστασίας και αφετέρου δε τις κοινωνικές παροχές που καταβάλλουν απευθείας στους εργαζομένους : τεκμαρτές εισφορές

Από την άλλη πλευρά, οι εισφορές των ασφαλισμένων, περικλείουν τις εισφορές των εργαζομένων, των αυτοαπασχολούμενων, των συνταξιούχων και άλλων ατόμων.

6.1.4 Συμφωνία κοινωνικής ασφάλισης Ελλάδα-ΗΠΑ

Η συμφωνία κοινωνικής ασφάλειας μεταξύ Ελλάδος-ΗΠΑ κυρώθηκε στην Ελλάδα με τον νόμο 2186/ΦΕΚ 14/8.2.94 και ισχύει από 1/9/94. Οι πληροφορίες που παραθέτουμε προορίζονται βασικά για τους έλληνες εργαζομένους στις ΗΠΑ οι οποίοι είχαν ή θα έχουν χρόνο ασφάλισης στο ΙΚΑ ή σε κάποιο ελληνικό φορέα(π.χ. ΤΕΒΕ,ΟΓΑ,ΤΑΕ) πλην ΝΑΤ και Δημόσιο αλλά και σε έλληνες συνταξιούχους ΗΠΑ οι οποίοι επιθυμούν να μεταφέρουν την διαμονή τους στην Ελλάδα.

6.1.5 Ποια πλεονεκτήματα δίνει στους εργαζόμενους η συμφωνία

Εξασφαλίζεται στους εργαζόμενους η ισότητα ασφαλιστικής μεταχείρισης με τους υπηκόους του κράτους όπου εργάζονται. Αυτό σημαίνει πως όταν κάποιος Έλληνας εργάζεται στις ΗΠΑ έχει τα ίδια κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα και υποχρεώσεις με τον υπήκοο ΗΠΑ. Το ίδιο ισχύει και για τον υπήκοο ΗΠΑ εργαζόμενο στην Ελλάδα, ο οποίος έχει τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τον Έλληνα υπήκοο.

Εξασφαλίζεται η καταβολή εισφορών από εργαζόμενους και εργοδότες ή αυτοτελώς απασχολούμενους μέσα σ' ένα κράτος.

Οι συντάξεις που οφείλονται από ασφαλιστικό φορέα του ενός κράτους μπορούν να καταβληθούν στο δικαιούχο όταν αυτός διαμένει στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος ή και σε τρίτο κράτος.

Αν κάποιος Έλληνας επιστρέψει στην Ελλάδα έχει την δυνατότητα προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης στο ΙΚΑ με βάση τον χρόνο ΗΠΑ για τον κλάδο σύνταξης.

Το πιο βασικό όμως δικαίωμα που εξασφαλίζει η συμφωνία η συμφωνία είναι τα δικαιώματα συνταξιοδότησης. Όταν φθάσει η ώρα για σύνταξη, οι διατάξεις της συμφωνίας προβλέπουν τον συνυπολογισμό των περιόδων ασφαλι-

σης που έχουν πραγματοποιηθεί στα δύο κράτη και τον αναλογικό υπολογισμό της συνταξιοδοτικής παροχής ανάλογα με τον χρόνο ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί σε κάθε ένα.

Ο χρόνος απασχόλησης στις ΗΠΑ σε εργασία που κατά την νομοθεσία του ΙΚΑ χαρακτηρίζεται ως βαριά και ανθυγιεινή συνυπολογίζεται με τον χρόνο που έχει πραγματοποιηθεί σε βαριά και ανθυγιεινή απασχόληση στην Ελλάδα για να κριθεί αν υπάρχουν οι προϋποθέσεις πρόωρης συνταξιοδότησης κατά την νομοθεσία του ΙΚΑ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Από την βιβλιογραφική επισκόπηση της ιστορικής εξέλιξης του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα, αλλά και την μελέτη των κατηγοριών των ασφαλιστικών φορέων, προκύπτει η πολυπλοκότητα και ο πολυκερματισμός του συστήματος. Πράγματι ο θεσμός αναπτύχθηκε αποσπασματικά, χωρίς αυστηρό προγραμματισμό, στάθμιση των αναγκών και σαφή ιεράρχηση στόχων και επιδιώξεων. Ο θεσμός διαμορφώθηκε στην σημερινή του μορφή κάτω από την επίδραση οικονομικών, πολιτικών, ιστορικών και κοινωνικών συγκυριών.

Εκτός από την πληθώρα των φορέων παρατηρείται ταυτόχρονα και το φαινόμενο της πολλαπλής του δραστηριότητας. Είναι χαρακτηριστικό ότι φορείς κύριας ασφάλισης παρέχουν και επικουρική ασφάλιση, φορείς επικουρικής ασφάλισης παρέχουν και υγειονομική περίθαλψη, ενώ φορείς ασθένειας καλύπτουν τους ασφαλισμένους και για πρόνοια.

Με γνώμονα την παραπάνω σκιαγράφηση του θεσμού με κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα την προαναφερθείσα διάσπαση της και την συνακόλουθη απουσία ασφαλιστικής ενότητας, υπαγορεύεται η ανάγκη συγκέντρωσης των ευθυνών εποπτείας και χάραξη πολιτικής σε ενιαίο διοικητικό φορέα ή πάντως σε περιορισμένο αριθμό οργάνων.

Όπως ήδη μνημονεύτηκε στο τελευταίο κεφάλαιο της εργασίας, ανάμεσα στις χώρες- μέλη, παρατηρούνται αξιοσημείωτες διαφορές στους τομείς της οργάνωσης, της χρηματοδότησης και των κοινωνικών παροχών. Από πλευράς ασφαλιζομένων κινδύνων δεν υπάρχουν κατά βάση διαφορές. Όλα τα μέλη παρέχουν προστασία κατά των κινδύνων του γήρατος, της αναπηρίας, του θανάτου, της ασθένειας, της μητρότητας, του εργατικού ατυχήματος και της ανεργίας. Για την αντιμετώπιση των οικογενειακών βαρών χορηγούνται επίσης και οικογενειακά επιδόματα. Ωστόσο το ποσοστό των καλύψεων και το ύψος των καλύψεων, των δαπανών και της χρηματοδότησης μεταξύ των κρατών της κοινότητας παρουσιάζουν αποκλίσεις σε μικρό ή μεγάλο βαθμό.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι σε σύγκριση με τις υπόλοιπες χώρες της κοινότητας, η Ελλάδα παρουσιάζει το χαμηλότερο ποσοστό δαπανών του ΑΕΠ για κοινωνική προστασία (μέχρι το 1995 δεν ξεπερνούσε το 21% του ΑΕΠ). Στην ίδια περίπου κλίμακα κινείται και η Πορτογαλία και η Ιρλανδία.

Λίγο μετά την ανατολή του 21^{ου} αιώνα, οι σχετικές προτάσεις, SINE QUA NON, που θα μπορούσαν να συμβάλουν ριζικά στην ευρύτερη αναμόρφωση και αναπροσανατολισμό του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος στην Ελλάδα και στο εξωτερικό θα μπορούσαν να είναι οι εξής:

- Αυστηρότερη απαίτηση δημοσιονομικής πειθαρχίας
- Μείωση των μεγάλων ασφαλιστικών εισφορών με ταυτόχρονη σύγκλιση και εκλογίκευση του συστήματος παροχών.
- Προοδευτική μεταβολή της οργανωτικής, διοικητικής και χρηματοδοτικής δομής των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Με οδηγό τις παραπάνω κατευθύνσεις θα επιτευχθεί – κυρίως όσον αφορά τον Ελλαδικό χώρο- μια μακροχρόνια κατεύθυνση των κοινωνικών δαπανών, η οποία θα συνδέεται με σταδιακή βελτίωση σε ποιοτικούς και ποσοτικούς όρους της ασφαλιστικής προστασίας. Πραγματικά τις τελευταίες δεκαετίες, δόθηκε το έναυσμα ώστε η ασφαλιστική προστασία να επεκταθεί σημαντικά σε νέες κατηγορίες προσώπων που παρέμεναν ακάλυπτες, νέα προγράμματα προστέθηκαν στα παλιά, οι προϋποθέσεις χορήγησης παροχών έγιναν ελαστικότερες και παρουσιάστηκε αισθητή βελτίωση του μέσου επιπέδου των παροχών.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κέντρο προγραμματισμού και οικονομικών ερευνών, κοινωνική ασφάλιση, πρόγραμμα αναπτύξεως 1976-80, Έκθεση ομάδας εργασίας, Αθήναι 1976.

Λαναρά Κ. Η Ασφάλιση στο ΙΚΑ, Θεσσαλονίκη, 1984

Πετρόγλου Α. Δίκαιον Κοινωνικής Ασφάλισης, Αθήναι 1974

Προβόπουλου Γ. Κοινωνική Ασφάλιση: Αποκατάσταση της οικονομικής ισορροπίας με χρηματοδοτική επάρκεια, υπό δημοσίευση στα πρακτικά του β' πανελληνίου συνεδρίου της ελληνικής εταιρίας δικαίου εργασίας και κοινωνικής ασφάλισης

Ενημερωτικά έντυπα από το Ίδρυμα κοινωνικών ασφαλίσεων

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

- I. Τι γνωρίζεται για τον ασφαλιστικό φορέα ΙΚΑ;**
- II. Πως πιστεύεται πως αυτός ανταποκρίνεται στον ρόλο του;**
- III. Μονάδες παροχής υπηρεσιών και δυνατότητες αυτών**
- IV. Ποια είναι η δομή του ΙΚΑ σήμερα;**
- V. Σχέση ασφαλισμένων και ασφαλιστικού φορέα:**
- VI. Πιστεύεται πως η υπάρχουσα διοικητική οργάνωση χρειάζεται βελτιώσεις ή να παραμείνει ως έχει;**
- VII. Πιστεύεται πως επιβάλλεται η αναβάθμιση του τμήματος Διοίκησης και γενικά του προσωπικού του ΙΚΑ;**
- VIII. Τι γνωρίζεται για την χρηματοοικονομική ροή του συστήματος και από που αυτή αντλείται;**

ΕΙΣΗΓΗΤΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΔΟΧΕΩΣ

Διατηρείται για 1 χρόνο

ΥΠ/ΜΑ

Αριθ.Μητρ.

ΙΑΤΡΕΙΟ

ΤΜΗΜΑ

Παραγγέλων Ιατρός

Προς

ΠΑΡΑΠΕΜΠΤΙΚΟ ΓΙΑ ΠΑΡΑΚΛΙΝΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ

Όνοματεπώνυμο ασθενή

Άμεσος - Έμμεσος (*)

Διεύθυνση

Έχει ανάγκη

Πιθανή διάγνωση:

Αριθ. τυποπ. 12010500
Αριθ. 302/2000

956

Πρωρήθηκε

..... 200

Ο Ελεγκτής Ιατρός

..... 200

Ο Ιατρός

Η Εξέταση εκτελέσθηκε

..... 200

Υπογραφή ασφ/νου

(*) Διαγράφεται η μη προσαρμοζόμενη ένδειξη

Υποκατάστημα - Παράρτημα:.....

Τμήμα:.....

Διεύθυνση Υπηρεσίας:.....

Τηλέφωνο:.....

..... / / 200

ΕΝΤΥΠΟ ΜΗ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΑΠΔ

Κατά την υποβολή της ΑΠΔ με Αριθμό Μητρώου Εργοδότη ή Αριθμό Μητρώου Οικοδομοτεχνικού Έργου _____ και Επωνυμία.....

.....

.....

..... που αφορά στην περίοδο από έως

....., εντοπίστηκαν σφάλματα τα οποία δεν επιτρέπουν την παραλαβή της.

Στην τελευταία στήλη του ακόλουθου πίνακα σημειώνονται ενδεικτικά με **X**

ορισμένα τουλάχιστον από τα σφάλματα αυτά:

1.	Ο Αριθμός Μητρώου (ΑΜΕ ή ΑΜΟΕ) δεν έχει συμπληρωθεί	
2.	Αριθμός Μητρώου Εργοδότη είναι ο παλαιός	
3.	Δεν αναγράφεται ΑΦΜ Εργοδότη	
4.	Δεν αναγράφονται ποσά στον πίνακα των Συνόλων	
5.	Άλλο πρόβλημα (να εξηγηθεί συνοπτικά)	

Ως εκ τούτου η Αναλυτική Περιοδική Δήλωση δεν παραλαμβάνεται και πρέπει να επανυποβληθεί διορθωμένη έως και την τρίτη εργάσιμη ημέρα μετά την καταληκτική ημερομηνία υποχρέωσης υποβολής.

Μετά από αυτή την ημερομηνία, η υποβολή θεωρείται εκπρόθεσμη και ο Εργοδότης επιβαρύνεται με ποσοστό 30% επί του ποσού των εισφορών που δηλώνει στη συγκεκριμένη ΑΠΔ.

Ο αρμόδιος υπάλληλος

Αριθ. Πρωτ. :

Ημερομηνία :

ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ

Όνοματεπώνυμο-Πατρώνυμο /Επωνυμία.....

..... Α.Γ.Μ :

Α.Φ.Μ. : Είδος Επιχείρησης :

Δ/ση Επιχ/σης : ΤΗΛ. :

Παρακαλώ να μου χορηγήσετε βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας ή Υπηρεσιακό Σημείωμα σε αντίγραφα, προκειμένου να τα χρησιμοποιήσω για :

1).....

2).....

3).....

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Δηλώνω υπεύθυνα γνωρίζοντας τις συνέπειες του Ν. 1599/86, περί ψευδούς δήλωσης, ότι τα κατωτέρω στοιχεία είναι αληθινά.

1) Είχατε ή έχετε άλλο κατάστημα, γραφείο, εργοστάσιο κ.λπ. στην ίδια ή σε άλλη περιοχή και σε ποια διεύθυνση;

ΑΠΑΝ :

2) Υπήρξατε ή είστε μέλος Κοινοπραξίας, Αστικής Εταιρείας, ΟΕ, Ομόρρυθμο μέλος ΕΕ, εκπρόσωπος διοίκησης Νομικού Προσώπου που ευθύνεται αστικά για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές αυτού προς το ΙΚΑ; Αν ναι και σε ποια (επωνυμία) και σε ποια περιοχή :

ΑΠΑΝ :

3) Η επιχείρηση λειτούργησε στο παρελθόν με άλλη νομική μορφή και αν ναι με ποια;

ΑΠΑΝ :

4) Η επιχείρηση προήλθε από συγχώνευση ή μεταβίβαση άλλων επιχειρήσεων και αν ναι σε ποια περιοχή;

ΑΠΑΝ :

5) Τυγχάνετε κύριος οικοδομικού έργου ή εργολάβος επί αντιπαροχή και σε ποια περιοχή;

ΑΠΑΝ :

6) Απασχολείτε προσωπικό ; Αν όχι από πότε ;

ΑΠΑΝ :

- Οδηγίες για τα απαιτούμενα δικαιολογητικά στην επόμενη σελίδα.

.....
.....Αιτ..... και Υπεύθυνα Δηλ.....
(νόμιμος εκπρόσωπος)

Υποκατάστημα ΙΚΑ:

Τμήμα:

ΕΝΤΥΠΟ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΑΡΙΘΜΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Στοιχεία Εργοδότη:

Επωνυμία ή Επώνυμο:	
Όνομα:	
Όνομα πατρός:	
Νομική Μορφή:	
ΑΦΜ:	
ΔΟΥ:	
Διεύθυνση Έδρας	
Οδός	Αριθμός
Πόλη	ΤΚ

Σας ενημερώνουμε ότι την καταχωρηθήκατε στο Μητρώο Εργοδοτών του ΙΚΑ και σας αποδόθηκε ο Αριθμός Μητρώου (ΑΜΕ)

Ο Αριθμός αυτός θα πρέπει να χρησιμοποιείται σε κάθε συναλλαγή σας με το ΙΚΑ καθώς και σε συναλλαγές με Πιστωτικά Ιδρύματα ή άλλους Οργανισμούς για την καταβολή των ασφαλιστικών σας εισφορών.

Στη συνέχεια παρατίθεται Πίνακας με τα Παραρτήματα της επιχείρησής σας και την αρίθμηση που τα χαρακτηρίζει. Ο αριθμός αυτός είναι μοναδικός για κάθε Παράρτημα και πρέπει να χρησιμοποιείται με ιδιαίτερη προσοχή σε κάθε ΑΠΔ που θα υποβάλλεται εφεξής.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΕΡΓΟΔΟΤΗ

Α/Α	ΟΔΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ	ΤΚ	ΠΟΛΗ

 (Παραρτημένο)

 ΑΡ. ΠΡΩΤ.
 ΗΜΕΡΟΜ.
 ΣΥΝΗΜΜΕΝΑ

Διατηρείται για αόριστο χρόνο

ΔΗΛΩΣΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥ

 ΕΠΩΝΥΜΟ ΟΝΟΜΑ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ή ΣΥΖΥΓΟΥ
 ΕΤΟΣ ΓΕΝ. ΑΡΙΘ. & ΗΜΕΡ. ΤΑΥΤ. ΕΚΔΟΥΣΑ ΑΡΧΗ
 ΑΡΙΘ. ΜΗΤΡΩΟΥ ΟΔΟΣ

ΤΑΧ. ΚΩΔ. ΣΥΝΟΙΚΙΑ-ΠΟΛΗ ΤΗΛΕΦ.

Δηλώνω υπεύθυνα «και εν γνώσει των συνεπειών του Νόμου περί ΨΕΥΔΟΥΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ», ότι απασχολήθηκα στον κατωτέρω εργοδότη ο οποίος δεν με τακτοποίησε ασφαλιστικά και παρακαλώ να προβείτε στις απαραίτητες ενέργειες για την ασφάλισή μου.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΓΟΔΟΤΗ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ

ΕΙΔΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ Α.Γ.Μ.

Δ/ΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΗΛ.

Δ/ΝΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΕΡΓΟΔΟΤΗ ΤΗΛ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

	ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ	ΗΜΕΡ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ	ΑΠΟΔΟΧΕΣ	ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ
Απασχολήθηκα
Ασφαλίσθηκα
Διαφορά που ζητώ

Ανάλυση κατά μήνα των ημερών και αποδοχών που ζητώ
--	-------

ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Για την ακρίβεια των ανωτέρω δύνανται να βεβαιώσουν:

1. Αυτοί που απασχολήθηκαν ή απασχολούνται στον εργοδότη:

1) χρον. περίοδος

2) "

3) "

2. Οι εξής που γνωρίζουν (γείτονες κλπ.):

4) 5)

κατά την πληρωμή των αποδοχών μου υπέγραφα σε

κρεμεί αίτηση συνταξιοδοτήσεώς μου ή άλλης παροχής στο

Α Ι Τ Η Σ Η

Τη Διοίκηση του Ι.Κ.Α
Δ/νση Διοικ/κού Προσ/κού
Τμήμα Μητρώου

ΠΩΝΥΜΟ: .

ΝΟΜΑ:

ΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ:

ΝΟΜΑ ΜΗΤΕΡΑΣ:

ΔΙΟΤΗΤΑ:

Τίτλος Υπηρεσίας:

Όδος:

Ποιότητα:

λ.:

ΜΑ: "Χορήγηση πιστοποιητικού
υπηρεσιακών μεταβολών":

Αθήνα

Σας παρακαλώ να μου χορηγήσετε πιστοποιητικό υπηρεσιακών μεταβολών για να το χρησιμοποιήσω

..... Αιτ.....

(υπογραφή)

ΥΠΟΚ/ΜΑ

ΙΣΧΥΣ ΒΙΒΛ. ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ 199

ΠΑΡΑΓΓΕΛΩΝ ΓΙΑΤΡΟΣ

ΠΑΡΑΠΕΜΠΤΙΚΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Όνοματεπώνυμο ασφαλισμένου

Α Μ Α (.....) Ταχ. δ/ση αρ.

Πάθηση :

Α/Α	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ	ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΕΣ που ορίζει ο ιατρός	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ - ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ
1	Διαδυναμικά ρεύματα Γαλβανικά Φαραδικά »		
2	Υπεριώδεις ακτίνες Υπέρυθρες »		
3	Φωτόλουτρα Παραφινόλουτρα Δινόλουτρα Λασπόλουτρα Ατμόλουτρα ρεύματος Ψυχρά - Θερμά επιθέματα		
4	Διαθερμίες Υπέρηχα Βραχεία Μικροκύματα		
5	Κινησιοθεραπείες Χειρομαλάξεις Ηλεκτρομαλάξεις Ελξεις Σ Σ		
6	Κινησιοθεραπείες μαζί με χειρομαλάξεις		
<u>ΣΥΝΟΛΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ</u>			

Αριθ. τυποπ. 120114001 Παρ. Α - 23/94

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

199

Ο ΕΛΕΓΚΤΗΣ

(Υπογραφή - σφραγίδα)

(Υπογραφή - σφραγίδα)

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΤΟΠΙΚΟ ΥΠΟΚΛΜΑ ΔΕΛΦΑΝΑΡΑΣ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Π Ρ Ο Σ
Την Α'θμιο Υγειονομική Επιτροπή

Ο θεράπων ιατρός αφού εσήμοσε σχετική θεραπεία
στ..... ασφαλισμέν..... ηλικίας ετών,
επαγγέλματος..... Α.Μ.
Διεύθυνση εισηγούμαι ότι αυτ..... έχει
ανάγκη λουτροθεραπείας γιατί πάσχει από

Αντικειμενικά ευρήματα:

Παρακλινικές εξετάσεις:

Θεραπευτική αγωγή που εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα:

Αθήνα.....199.....

Αριθ. Γνωμάτευσης:

Η Α'θμια Υγειον. Επιτροπή, αποτελούμενη από τους γιατρούς:

1.ως Προέδρου και
2.ως μελών, παριστάμεν..... και της
γραμματέας αυτής.

Γνωματεύει

ότι ασφ/ν..... λόγω της κατάστασης της υγείας τ..... πάθηση

..... έχει ανάγκη λουτροθεραπείας στη λουτροπηγή.....

..... () λουσει-εισπνοές-ρινοπλύσεις-ποσιοθεραπείες και ()
..... μέρες ταξιδιού

Αθήνα..... 199.....

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΚΗ ΜΟΝΑΔΑ ΥΓΕΙΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

ΑΘΗΝΑ

Γ Ν Ο Μ Α Τ Ε Υ Σ Η

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ αφού εξέτασα τ... ασφαλισμέν....

..... με Α.Μ.

..... έτος αριθ.

..... βρήκα να πάσχει από.....

..... έχει ανάγκη.....

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΗ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ

Ημερ/νία .../.../...

Το ιδιοσκεύασμα.....πρέπει να
ιγνηθεί στον/στην ασθενή:.....
πάσχει από:

~~Στην προτεινόμενη ανηγή το ιδιοσκεύασμα κρίνεται ως~~
αντικατάστατο για τους παρακάτω λόγους:

1) Δεν υπάρχει στην "Αίστα" ιδιοσκεύασμα με την ίδια δραστική ουσία.

2) Υπάρχει στη "Αίστα" ιδιοσκεύασμα με την ίδια δραστική ουσία.

αυτά είναι: α).....β).....
.....δ).....κ.λ.π.

Δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί κανένα από αυτά διότι:

Ραφή / Σφραγίδα
Ποντός Ιατρού

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1992

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
165

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2084

Αναμόρφωση της Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδωμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Εισαγωγικές διατάξεις και εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Άρθρο 1

Χαρακτήρας Κοινωνικής Ασφάλισης

Η ασφάλιση στους οικείους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και το Δημόσιο είναι υποχρεωτική και καταλαμβάνει τα πρόσωπα κατά τη διάρκεια της απασχόλησής τους, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί προαιρετικής ασφάλισης.

Άρθρο 2

Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

Στον παρόντα νόμο οι παρακάτω όροι σημαίνουν αντίστοιχα:

1. Απασχόληση: Η προς βιοπορισμό παροχή εξαρτημένης εργασίας ή ανεξαρτήτων υπηρεσιών.

2. Αυτοαπασχολούμενοι: Οι λοιποί, πλην μισθωτών, ασφαλισμένοι.

3. Μέσο μηνιαίο κατά κεφαλήν ακαθαριστο εθνικό προϊόν (Μ.Μ.Κ.Κ. Α.Ε.Π.): Το κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. σε τρέχουσες αγοραίες τιμές διαφερόμενο δια του 12, όπως προκύπτει από τους Εθνικούς Λογαριασμούς της Ελλάδος.

4. Φορείς κοινωνικής ασφάλισης: Όλα τα ασφαλιστικά Ταμεία και Οργανισμοί, που λειτουργούν με τη μορφή ν.π.δ.δ. και υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Οικονομικών και του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Επίσης φορείς ασφάλισης νοούνται τα Ταμεία ή Κλάδοι ή Λογαριασμοί, που λειτουργούν με τη μορφή ν.π.ι.δ., οι υπηρεσίες και κάθε άλλος φορέας ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής, που χορηγούν περιοδικές παροχές υπό τύπο συντάξεων (κύριες και επικουρικές), βοηθημάτων ή μερισμάτων ή παροχές ασθένειας ή εφάπαξ βοηθήματα εφόσον καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά ή κοινωνικός πόρος.

Δεν θεωρούνται φορείς ασφάλισης κατά την έννοια του παρόντος νόμου τα Κεφάλαια Αποκαταστάσεως Φαρτοεκφορτωτών (Κ.Α.Φ.).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Συντάξεις δημοσίων υπαλλήλων που διορίζονται μετά την 1-7-1993

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' Πολιτικές Συντάξεις

Άρθρο 3

Δικαίωμα σύνταξης - προϋποθέσεις

1. Ο τακτικός δημόσιος υπάλληλος, ο οποίος λαμβάνει κάθε μήνα μισθό από το Δημόσιο Ταμείο, δικαιούται ισόβιας σύνταξης από το Δημόσιο:

α) Αν απομακρυνθεί της υπηρεσίας και έχει δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία και το εξήκοστο έτος (65ου) έτος της ηλικίας του.

Προκειμένου για μητέρες υπαλλήλους, που έχουν ανήλικα ή ενήλικα αλλά ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, αρκεί η συμπλήρωση του πεντηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας τους εφόσον έχουν εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Κατ' εξαίρεση για τις μητέρες υπαλλήλους που έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά και εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, το κατά το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης αυτής όριο ηλικίας μειώνεται κατά τρία (3) έτη για κάθε παιδί και μέχρι του πεντηκοστού (50ού) έτους.

β) Αν απολυθεί λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας που δεν οφείλεται στην υπηρεσία και έχει συμπληρώσει πενταετή τουλάχιστον πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Ειδικά για όσους καθίστανται ανίκανοι λόγω ατυχήματος, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία, η κατά το προηγούμενο εδάφιο πενταετία μειούται στο ήμισυ.

γ) Αν απομακρυνθεί οπωσδήποτε της υπηρεσίας λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας συνεπεία τραύματος ή νοσήματος, που προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας, ανεξάρτητα από το χρόνο υπηρεσίας και την ηλικία του.

Οι συνέπειες του τραύματος ή του νοσήματος παρέχουν

δικαίωμα σύνταξης εφόσον εκδηλώθηκαν το αργότερο σε ένα εξάμηνο από την ημέρα που απομακρύνθηκε ο υπάλληλος από την υπηρεσία μετά το πάθημα.

Σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι προήλθαν εξαιτίας της υπηρεσίας χρόνια νοσήματα, τα οποία εκδηλώθηκαν μέσα σε τρία (3) χρόνια από το διορισμό του υπαλλήλου στο Δημόσιο, ως τακτικού.

Αν αποδειχθεί ότι υπάρχει βαρύ ιπτάσιμα του υπαλλήλου ως προς το πάθημα, δεν γεννιέται δικαίωμα σύνταξης, κατά τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής.

2. Οι δόκιμοι υπάλληλοι εξομοιώνται σε κάθε περίπτωση με τους τακτικούς ως προς το δικαίωμα για σύνταξη.

3. Οι μη μόνιμοι υπάλληλοι, οι νομάρχες, οι έπαρχοι και οι ιατροί του Εθνικού Συστήματος Υγείας αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζονται γι' αυτούς στο άρθρο 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979 ΦΕΚ 292 Α), σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού ως προς την ηλικία συνταξιοδότησης, τη συνταξιοδότηση λόγω παθήματος, καθώς και τη συνταξιοδότηση των γυναικών με ανήλικα ή ανίκανα παιδιά ή με τρία (3) τουλάχιστον παιδιά.

4. Δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο έχουν επίσης και οι κατηγορίες των υπαλλήλων, που αναφέρονται στο άρθρο 2 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, εφόσον συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις της παραγρ. 1, καθώς και οι εκπαιδευτικοί αναγνωρισμένων σχολείων της αλλοδαπής και οι λοιπές κατηγορίες εκπαιδευτικών λειτουργιών, που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παραπάνω Κώδικα, εφόσον πληρούνται οι όροι και οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου και συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περιπτ. α' της παραγρ. 1 του άρθρου αυτού.

5. Το προσωπικό των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, το οποίο έχει υπαχθεί στη συνταξιοδότηση του Δημοσίου με τις διατάξεις του ν. 1518/1985 (ΦΕΚ 30 Α') και του άρθρου 48 του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243 Α), εξακολουθεί να συνταξιοδοτείται από το Δημόσιο με τους όρους και τις προϋποθέσεις της παραγρ. 1 του άρθρου αυτού.

6. Οι δικαστικοί λειτουργοί και το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, οι οποίοι πληρούν τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων του πρώτου εδαφίου της περιπτ. α' των περιπτ. β', δ' και ε' της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καθώς και τις προϋποθέσεις των διατάξεων των περιπτ. β και γ' της παρ. 1 του άρθρου αυτού, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης χωρίς την προϋπόθεση της ηλικίας, που προβλέπεται από τη διάταξη του πρώτου εδαφίου της περιπτ. α' της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Το όριο ηλικίας δεν ισχύει για τις γυναίκες δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και για τις γυναίκες που ανήκουν στο κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, εφόσον οι ανωτέρω κατηγορίες γυναικών έχουν ανήλικα ή ανίκανα παιδιά ή τρία (3) τουλάχιστον παιδιά, και συμπληρώνουν εικοσαετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της περιπτ. α' της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων δεν ισχύει για όσους διορίζονται μετά την 1η Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 4

Συντάξιμη υπηρεσία πολιτικών υπαλλήλων

1. Πραγματική συντάξιμη υπηρεσία είναι όλος ο χρόνος, που διανύεται στις θέσεις του άρθρου 3 με υπαλληλική ιδιότητα και λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της σύνταξης, με την προϋπόθεση ότι καταβλήθηκαν οι προ-

βλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές.

2. Συντάξιμη λογίζεται και κάθε υπηρεσία, που έχει παροσχεθεί στο Δημόσιο, στους ο.τ.α. και τα άλλα ν.π.δ.δ. με οποιαδήποτε σχέση, ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας γενικά, ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας μέχρι δύο έτη, καθώς και ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, με την προϋπόθεση καταβολής της προβλεπόμενης από το άρθρο 17 εισφοράς.

3. Κατ' εξαίρεση δεν είναι συντάξιμος ο χρόνος :

α) Της διαθεσιμότητας εφόσον αυτή οφείλεται σε αξιόποινη πράξη για την οποία επακολούθησε αμετάκλητη καταδίκη ή παράπτωμα για το οποίο επακολούθησε οριστική απόλυση.

β) Της αυθαίρετης αποχής από τα καθήκοντα.

γ) Της αργίας και της προσωρινής απόλυσης.

δ) Της έκπτωσης ποινικής καταδίκης που επιβλήθηκε από οποιοδήποτε δικαστήριο, εκτός αν επακολούθησε απαλλαγή.

ε) Της προσωρινής κράτησης, εκτός αν επακολούθησε απαλλαγή.

στ) Οποιασδήποτε υπηρεσίας, που συμπίπτει με χρόνο ασφάλισης σε άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης, ελληνικό ή διεθνή και χρησιμοποιήθηκε για την απόκτηση δικαιώματος σύνταξης από τον οργανισμό αυτόν, με επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 17 του νόμου αυτού.

ζ) Της ειδικής άδειας, που προβλέπεται από τα άρθρα 6 των ν. 1680/1987 (ΦΕΚ 9 Α') και 1682/1987 (ΦΕΚ 14 Α').

η) Μετά την κατάληψη από το όριο ηλικίας.

Εισφορές, που έχουν καταβληθεί για το χρόνο των προηγούμενων περιπτώσεων, δεν επιστρέφονται στον υπάλληλο, ο χρόνος πάντως αυτός αναγνωρίζεται ως συντάξιμος σε οποιονδήποτε άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης.

4. Εάν κατά τη συγκεφαλαίωση του συντάξιμου χρόνου προκύπτει διάστημα ίσο τουλάχιστον προς έξι (6) μήνες λογίζεται ως πλήρες έτος.

Άρθρο 5

Υπολογισμός σύνταξης πολιτικών υπαλλήλων

1. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των πολιτικών υπαλλήλων, λαμβάνεται υπόψη ποσοστό του μηνιαίου ασφαλιστέου μισθού και η συντάξιμη υπηρεσία τους.

2. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε ποσοστό 1,714% του κατά την προηγούμενη παραγραφο μηνιαίου ασφαλιστέου μισθού για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

3. Ως μηνιαίος ασφαλιστέος μισθός νοείται το πλήρες της διαίρεσεως του συνόλου των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών, που έλαβε ο υπάλληλος κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη, που προηγούνται του έτους εκείνου κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση για σύνταξη και επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδειας, δια του αριθμού των μηνών ασφάλισης των ετών αυτών, οι οποίοι δεν μπορεί να είναι λιγότεροι των σαράντα (40). Αν υπολείπονται των σαράντα (40) λαμβάνονται υπόψη και αποδοχές μηνών ασφάλισης της αμέσως προηγούμενης περιόδου μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των μηνών αυτών.

Προκειμένου για εξερχομένους λόγω ανικανότητας, αν ο συντάξιμος χρόνος είναι μικρότερος του προβλεπόμενου στο προηγούμενο εδάφιο ο υπολογισμός γίνεται με βάση το μέσο όρο των μηνιαίων αποδοχών του χρόνου ασφάλισης, που έχει πραγματοποιηθεί μέχρι την έξοδό τους.

Για τον προσδιορισμό των συνολικών αποδοχών της

παραγράφου αυτής, οι αποδοχές για κάθε έτος, πλην αυτών του τελευταίου πριν από την έξοδο έτους, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων.

4. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των παντελώς τυφλών και παραπληγικών ή τετραπληγικών υπαλλήλων εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 19 του ν. 1694/1987 (ΦΕΚ 35 Α').

Άρθρο 6 Συντάξεις παθόντων

1. Σε περίπτωση απόλυσης του υπαλλήλου λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία, η σύνταξη κανονίζεται βάσει του κατά το άρθρο 5 ασφαλιστέου μισθού και των ετών πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας του.

2. Προκειμένου για παθόντες από τραύμα ή νόσημα, το οποίο προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας, η σύνταξη κανονίζεται βάσει του ποσοστού ανικανότητας και του ποσού της σύνταξης, που αναλογεί σε τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Ποσοστό ανικανότητας μικρότερο του 50% δεν παρέχει δικαίωμα σύνταξης ανικανότητας.

3. Αν η σύνταξη, που προκύπτει βάσει των ετών υπηρεσίας είναι μεγαλύτερη αυτής, που αναλογεί στο ποσοστό ανικανότητας, καταβάλλεται η μεγαλύτερη αυτή σύνταξη.

4. Οι διατάξεις των ν. 1897/1990 (ΦΕΚ 120 Α') και 1977/1991 (ΦΕΚ 185 Α') κατά το μέρος, που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης των προσωπικών, που υπάγονται σε αυτές, εξακολουθούν να ισχύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' Στρατιωτικές συντάξεις

Άρθρο 7 Δικαίωμα σύνταξης - προϋποθέσεις

1. Ο στρατιωτικός δικαιούται ισόβιας σύνταξης από το Δημόσιο εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις των επόμενων παραγράφων.

2. Στρατιωτικός νοείται αυτός, που υπηρετεί στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Ελληνική Αστυνομία, στο Λιμενικό και στο Πυροσβεστικό Σώμα, ως αξιωματικός, ανθυποασπστής ή οπλίτης ή αυτός, που κατά το νόμο αντιστοιχεί στους βαθμούς αυτούς, ανεξάρτητα από το όπλο, σώμα, κλάδο ή ειδικότητα που ανήκει.

3. Ο μόνιμος στρατιωτικός δικαιούται σύνταξης :

α) Αν απομακρυνθεί εκουσίως των τάξεων και έχει συμπληρώσει δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, και το εληκοστό πέμπτο (65ο) έτος της ηλικίας του.

β) Αν απομακρυνθεί των τάξεων λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία και έχει συμπληρώσει πενταετή τουλάχιστον πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

Ειδικά για όσους καθίστανται ανίκανοι, λόγω απηλπίματος, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία, η κατά το προηγούμενο εδάφιο πενταετία μειούται στο ήμισυ.

Προκειμένου για γυναίκες στρατιωτικούς, που έχουν ανήλικα ή ενήλικα αλλά ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, ή τρία (3) τουλάχιστον παιδιά, αρκεί εικοσαετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ανεξαρτήτως ηλικίας.

4. Οι μόνιμοι στρατιωτικοί οι οποίοι πληρούν τους λοιπούς όρους και προϋποθέσεις του άρθρου 26 του Κώδικα

Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης χωρίς την προϋπόθεση της ηλικίας, που προβλέπεται από την περίπτ. α' της παρ. 3 του άρθρου αυτού.

5. Η διάταξη του τρίτου εδαφίου της περίπτ. α' της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων δεν ισχύει για όσους κατατάσσονται μετά την 1η Ιανουαρίου 1993.

Άρθρο 8 Συντάξιμη υπηρεσία στρατιωτικών

1. Πραγματική συντάξιμη υπηρεσία είναι όλος ο χρόνος, που διανύεται με στρατιωτική ιδιότητα, καθώς και ο χρόνος φοίτησης στις παραγωγικές σχολές, εφόσον καταβλήθηκαν οι προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές.

Η διάταξη της παραγρ. 2 του άρθρου 4 του παρόντος έχει εφαρμογή και για τους στρατιωτικούς.

2. Ο χρόνος υπηρεσίας των στρατιωτικών, που τελούν σε κατάσταση πητικής ενέργειας, των εν ενεργεία αλεξιπτωτιστών, των υποβρυχίων καταστροφών του Πολεμικού Ναυτικού και των ανδρών υποβρυχίων αποστολών του Λιμενικού Σώματος, καθώς και ο χρόνος καταδυτικών εξαμήνων αυτών που υπηρετούν σε υποβρύχια, λογίζεται διπλάσιος σε περίοδο ειρήνης και τριπλάσιος σε περίοδο πολέμου, εφόσον συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις του άρθρου 41 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και καταβληθούν διπλάσιες ή τριπλάσιες εισφορές, αντίστοιχα.

3. Επίσης λογίζεται διπλάσιος ο χρόνος των στρατιωτικών, που υπηρετούν ως τεχνικοί σε μονάδες εκκαθαρίσεως ξηράς ή σε ναρκαλιευτικό συνεργείο, ο χρόνος του αστυνομικού προσωπικού της ΕΛ-ΑΣ, που υπηρετεί σε υπηρεσίες με αποστολή την επισημόσηση, περιουλλογή, εξουδετέρωση και καταστροφή εκρηκτικών μηχανισμών και αυτοσχέδιων βομβών, καθώς και το προσωπικό των ειδικών κατασταλτικών αντιτρομοκρατικών μονάδων, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις των διατάξεων των άρθρων 16 του ν. 955/1979 (ΦΕΚ 189 Α') και 20 παρ. 3 του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243 Α') αντίστοιχα, και καταβληθούν διπλάσιες εισφορές.

4. Κατ' εξαίρεση δεν είναι συντάξιμος ο χρόνος:

α. της διαθεσιμότητας εφόσον οφείλεται σε αξιόπινη πράξη για την οποία επακολούθησε αμετάκλητη καταδίκη ή παράπτωμα για το οποίο επακολούθησε έλεος από την υπηρεσία ή μετάθεση σε αργία με απόλυση,

β. της αργίας με πρόσκαιρη παύση εφόσον υπερβαίνει τους έξι μήνες,

γ. μετά την κατάληψη από το όριο ηλικίας,

δ. της αδικολόγητης απουσίας και της λιποταξίας,

ε. της έκπισης ποινικής καταδίκης που επιβλήθηκε από οποιοδήποτε δικαστήριο, εκτός αν επακολούθησε απαλλαγή,

στ. της αργίας με απόλυση, καθώς και της προσωρινής κράτησης, εκτός αν επακολούθησε απαλλαγή,

ζ. οποιασδήποτε υπηρεσίας για την οποία ασφαλίστηκε σε οποιοδήποτε άλλο οργανισμό κύριας ασφάλισης, ελληνικό ή διεθνή και χρησιμοποιήθηκε για απόκτηση δικαιώματος σύνταξης από τον οργανισμό αυτόν, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 17 του νόμου αυτού.

η. της ειδικής άδειας, που προβλέπεται από τα άρθρα 6 των ν. 1680/1987 (ΦΕΚ 9 Α') και 1682/1987 (ΦΕΚ 14 Α').

Εισφορές, που έχουν καταβληθεί για το χρόνο των προηγούμενων περιπτώσεων δεν επιστρέφονται στο στρατιωτικό, ο χρόνος πάντως αυτός αναγνωρίζεται ως συντάξιμος σε οποιοδήποτε άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής

ασφάλισης.

5. Αν κατά τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο προκύπτει διάστημα ίσο τουλάχιστον προς έξι (6) μήνες, λογίζεται ως πλήρες έτος.

Άρθρο 9

Υπολογισμός σύνταξης στρατιωτικών

1. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των στρατιωτικών λαμβάνεται υπόψη ποσοστό του μηνιαίου ασφαλισμένου μισθού και η πραγματική συντάξιμη υπηρεσία τους.

2. Η μηνιαία σύνταξη συνίσταται σε ποσοστό 1,714% του κατά την προηγούμενη παράγραφο μηνιαίου ασφαλισμένου μισθού για κάθε έτος πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

3. Ως μηνιαίος ασφαλιστέος μισθός νοείται το ηθικόν της διαίρεσεως του συνόλου των πάσης φύσεως μηνιαίων αποδοχών, που έλαβε ο στρατιωτικός κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη, που προηγούνται του έτους εκείνου κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση για σύνταξη και επί των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών ασφάλισης των ετών αυτών, οι οποίοι δεν μπορεί να είναι λιγότεροι των σαράντα (40). Αν υπολείπονται των σαράντα (40) λαμβάνονται υπόψη και αποδοχές μηνών ασφάλισης της αμέσως προηγούμενης περιόδου, μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των μηνών αυτών.

Προκειμένου για εξερχομένους λόγω ανικανότητας, αν ο συντάξιμος χρόνος, είναι μικρότερος του προβλεπόμενου στο προηγούμενο εδάφιο ο υπολογισμός γίνεται με βάση το μέσο όρο των μηνιαίων αποδοχών του χρόνου ασφάλισης, που έχει πραγματοποιηθεί μέχρι την έξοδό τους.

Για τον προσδιορισμό των συναλικών αποδοχών της παραγράφου αυτής, οι αποδοχές για κάθε έτος, πλην αυτών του τελευταίου πριν από την έξοδο έτους, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά το ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων.

4. Ως ασφαλιστέος μισθός των μαθητών των παραγωγικών σχολών, που αποκτούν δικαίωμα σύνταξης λόγω παθήματος γενικά, που οφείλεται στην υπηρεσία, λογίζεται ο βασικός μισθός του βαθμού:

α) αρχιλοχία ή αντίστοιχου προκειμένου για μαθητές των σχολών αξιωματικών πλην αυτών της τελευταίας τάξης για τους οποίους λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του ανθυπασπιστή ή του αντίστοιχου, εκτός αν λαμβάνουν μισθό ανώτερου βαθμού, οπότε λαμβάνεται υπόψη ο ανώτερος αυτός μισθός.

β) λοχία ή αντίστοιχου προκειμένου για μαθητές των σχολών υπαξιωματικών και

γ) δεκανέα ή αντίστοιχου προκειμένου για μαθητές των λοιπών κατώτερων σχολών.

5. Ως ασφαλιστέος μισθός για τους στρατευμένους οπλίτες, κληρωτούς και εφέδρους, που αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τις προϋποθέσεις της περίπτ. ε' της παρ. 1 και της παρ. 4 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, λογίζεται ο βασικός μισθός του μόνιμου στρατιώτη.

6. Προκειμένου για όσους διετέλεσαν ως στρατιωτικοί σε κατάσταση πτητικής ενέργειας, ή ενέργειας αλεξιπτωτιστή ή υποβρυχίου καταστροφέα του Πολεμικού Ναυτικού ή σε υποβρύχια αποστολή του Αμυντικού Σώματος ή υπηρέτησαν σε υποβρύχια, η μηνιαία σύνταξη προσυεξάνεται, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 43 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

7. Για τον υπολογισμό της σύνταξης των παντελών τυφλών και παραπληγικών ή τετραπληγικών εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 19

του ν. 1694/1987.

Άρθρο 10

Συντάξεις παθόντων

1. Σε περίπτωση απόλυσης του στρατιωτικού λόγω σωματικής ή διανοητικής ανικανότητας, που δεν οφείλεται στην υπηρεσία η σύνταξη κανονίζεται βάσει του κατά το άρθρο 9 ασφαλιστέου μισθού και των ετών πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας του.

2. Προκειμένου για παθόντες από τραύμα ή νόσημα, το οποίο προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας, η σύνταξη κανονίζεται βάσει του ποσοστού ανικανότητας και του ποσού της σύνταξης, που αναλογεί σε τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία.

Ποσοστό ανικανότητας μικρότερο του 50% δεν παρέχει δικαίωμα σύνταξης ανικανότητας.

3. Αν η σύνταξη, που προκύπτει βάσει των ετών υπηρεσίας, είναι μεγαλύτερη αυτής, που αναλογεί στο ποσοστό ανικανότητας, καταβάλλεται η μεγαλύτερη αυτή σύνταξη.

4. Όπου συντρέχει περίπτωση, η κατά το άρθρο αυτό σύνταξη προσυεξάνεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 43 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

5. Η σύνταξη, που παρέχεται κατά τις διατάξεις του άρθρου αυτού στους αξιωματικούς και οπλίτες οποιουδήποτε βαθμού, μόνιμους και εφέδρους, οι οποίοι εξέρχονται της υπηρεσίας λόγω τραύματος ή νοσήματος, που προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας τους σε ειρηνική περίοδο, δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 85% της μηνιαίας σύνταξης, που ανήκει σε ομοίοβαθμό τους στρατιωτικό, που έχει υποστεί την ίδια ανικανότητα εξαιτίας της υπηρεσίας τους σε πόλεμο.

6. Οι διατάξεις των ν. 1897/1990 και 1977/1991 κατά το μέρος, που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης των προσώπων, που υπάγονται σε αυτές, εξακολουθούν να ισχύουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 11

Σύνταξη οικογενεικών

Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου ή υπαλλήλου πολιτικού και στρατιωτικού, που έχει τις προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 7 του νόμου αυτού, δικαιούνται σύνταξη:

1. Ο επιζών σύζυγος εφόσον έχει μία από τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α) Είναι ανάπηρος και ανίκανος για κάθε βιοποριστική εργασία σε ποσοστό 67% τουλάχιστον.

β) Δεν έχει μέσο μηνιαίο εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή μεγαλύτερο του 40πλάσιου του ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, προσυεξημένο κατά 20% για καθένα από τα κατά την παρ. 2 του άρθρου αυτού προστατευόμενα και δικαίωμένα σύνταξης παιδιά.

Εάν το μηνιαίο εισόδημα είναι ουσιαστικώς μεγαλύτερο από το οριζόμενο στο προηγούμενο εδάφιο καταβάλλεται το ήμισυ της δικαιούμενης σύνταξης.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, που στο εισόδημα του επιζώντος συζύγου συμπεριλαμβάνεται και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα, δύναται ο επιζών να επιλέξει αντί αυτής τη σύνταξη του θανόντος εφόσον το μέσο μηνιαίο εισόδημά του, όπως διαμορφώνεται με τη σύνταξη του θανόντος, δεν υπερβαίνει το εισόδημα της κατά τα ανωτέρω περίπτωσης β'.

2. Τα παιδιά εφόσον είναι νόμιμα ή νομιμοποιηθέντα ή

αναγνωρισθέντα ή υιοθετηθέντα ή είναι φυσικά τέκνα μητέρας εφόσον:

α) Είναι άγαμα και δεν υπερβαίνουν το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας τους ή εάν φατούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές της ημεδαπής ή αλλοδαπής, μέχρι τη συμπλήρωση του εικοστού τέταρτου (24ου) έτους της ηλικίας τους.

β) Κατά το χρόνο του θανάτου του υπαλλήλου ή συνταξιούχου είναι ανίκανα για κάθε εργασία ή δε ανικανότητα επήλθε πριν από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους ή κατά τη διάρκεια της κατά την προηγούμενη περίπτωση φοίτησης.

3. Ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται σύνταξη:

α) Αν ο θάνατος του υπαλλήλου συζύγου επήλθε πριν από την πάροδο ενός έτους από την τέλεση του γάμου εκτός αν:

αα) Απολύθηκε από την υπηρεσία λόγω κατάργησης θέσης εφόσον ο γάμος τελέσθηκε πριν την απομάκρυνση.

ββ) Ο θάνατος επήλθε στην υπηρεσία ή απομακρύνθηκε από αυτή λόγω ανικανότητας σφειλόμενης ή μη στην υπηρεσία, εφόσον ο γάμος τελέσθηκε πριν από το τραύμα ή το ατύχημα ή την εκδήλωση της νόσου, εξαιτίας των οποίων επήλθε ο θάνατος ή η ανικανότητά του.

γγ) Κατά τη διάρκεια του γάμου γεννήθηκε ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε τέκνο.

δδ) Η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελεί σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

β) Αν ο θανών ελάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη, ο δε θάνατος επήλθε πριν από την πάροδο δύο ετών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν και στην περίπτωση αυτή συντρέχουν οι λόγοι των υποπεριπτώσεων γγ' και δδ' της προηγούμενης περίπτωσης ή ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα.

Άρθρο 12

Υπολογισμός της σύνταξης οικογενειών

1. Το ποσό της σύνταξης των κατά το προηγούμενο άρθρο μελών οικογενείας υπολογίζεται επί του ποσού της σύνταξης, το οποίο ελάμβανε ο θανών συνταξιούχος λόγω ανικανότητας ή ετών υπηρεσίας ή θα εδικαιούτο ο θανών υπάλληλος κατά το χρόνο του θανάτου του και ορίζεται ως ποσοστό αυτής, ως εξής:

α) Για τον επιζώντα σύζυγο ποσοστό 50% της σύνταξης.

β) Για κάθε παιδί ποσοστό 25% της σύνταξης, εκτός αν πρόκειται για παιδί ορφανό και από τους δύο γονείς, οπότε το παραπάνω ποσοστό διπλασιάζεται. Αν το ορφανό παιδί δικαιούται σύνταξη και από τους δύο γονείς, το ποσοστό της δικαιούμενης σύνταξης δεν διπλασιάζεται.

2. Οι σύνταξεις των οικογενειών των παθόντων, υπό τις προϋποθέσεις των ν.1897/1990 και 1977/1991, εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις των νόμων αυτών.

3. Οι σύνταξεις των οικογενειών των στρατιωτικών, που πεθαίνουν εξαιτίας νόσου ή τραύματος, που προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της στρατιωτικής τους υπηρεσίας σε ειρηνική περίοδο, δεν μπορεί να είναι κατώτερες από το 85% της μηνιαίας σύνταξης που ανήκει σε οικογένεια αιμαίωθου στρατιωτικού, που φονεύθηκε σε πόλεμο ή πέθανε μετά την ανικανότητά του.

4. Οι σύνταξεις των οικογενειών, σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να υπερβαίνουν το ποσό της σύνταξης του θανόντος.

Άρθρο 13

Διαπίστωση ανικανότητας, προσαύξηση συντάξεως, επιδόματα ανικανότητας και ενηλικίωση τέκνων

1. Όπου αναφέρεται η ανικανότητα των υπαλλήλων του άρθρου 3 ή μέλους της οικογένειάς τους, ως προϋπόθεση απόκτησης δικαιώματος σύνταξης ή χορήγησης επιδομάτων, αυτή βεβαιώνεται με γνωμάτευση της Ανωτάτης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής (Α.Σ.Υ.Ε.).

Το ίδιο ισχύει και για τα μέλη της οικογένειας των στρατιωτικών.

Για τους στρατιωτικούς η ανικανότητα βεβαιώνεται με γνωμάτευση των οικείων ανωτάτων υγειονομικών επιτροπών.

2. Το ποσό της κατά τα άρθρα 5,6,9 και 10 υπολογιζόμενης σύνταξης καλείται βασική σύνταξη και προσοδεύεται κατά 8% για το πρώτο παιδί, 10% για το δεύτερο παιδί και 12% για το τρίτο και άνω παιδιά εφόσον είναι άγαμα και ανήλικα και δεν εργάζονται ή είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία και δεν λαμβάνουν σύνταξη από οποιαδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο.

Αν και ο έτερος των γονέων είναι υπάλληλος ή συνταξιούχος του Δημοσίου ή άλλου φορέα κύριας ασφάλισης η κατά τα ανωτέρω προσαύξηση λόγω τέκνων χορηγείται στον ένα των συζύγων κατ' επιλογή τους. Αν δεν υποβληθεί δήλωση επιλογής το επίδομα καταβάλλεται και στους δύο συζύγους κατά το ήμισυ. Οι για τα τέκνα χρησιμοποιούμενες προσαυξήσεις συντάξεων υπολογίζονται επί του μισού του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ακαθάριστου εθνικού προϊόντος αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων του Δημοσίου.

3. Στους συνταξιοδοτούμενους λόγω ανικανότητας με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, είτε η ανικανότητα οφείλεται στην υπηρεσία είτε όχι, καθώς και στους συνταξιοδοτούμενους βάσει ετών υπηρεσίας τυφλούς και από τους δύο οφθαλμούς, εφόσον οι κατηγορίες αυτές τελούν διαρκώς σε κατάσταση η οποία απαιτεί συνεχή επίβλεψη, συμπαράσταση και περιποίηση ετέρου προσώπου, παρέχεται και μηνιαίο προσωπικό και αμεταβίβαστο επίδομα ανικανότητας. Το επίδομα αυτό συνίσταται στο 1/4 του μέσου κατά κεφαλήν μηνιαίου ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, που ισχύει κατά το έτος 1991, αναπροσαρμοσμένου με το ποσοστό αύξησης των συντάξεων του Δημοσίου.

4. Η ενηλικίωση των τέκνων, που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, θεωρείται ότι γίνεται την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν το 18ο έτος της ηλικίας τους, και σε περίπτωση που σπουδάζουν, το 24ο έτος.

Άρθρο 14

Κατώτατο και ανώτατο όριο σύνταξης

1. Το ποσό της, κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού χορηγούμενης σύνταξης στους από ίδιο δικαίωμα συνταξιούχους, δεν μπορεί να είναι κατώτερο της σύνταξης που προκύπτει βάσει του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, νοουμένου ως συντάξιμου μισθού, αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων, και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας δεκαπέντε (15) ετών.

Το όριο του προηγούμενου εδαφίου μειώνεται ανάλογα σε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει μειωμένη σύνταξη κατά τις διατάξεις του επόμενου άρθρου.

Οι συνταξιούχοι, που παρέχουν οποιαδήποτε εργασία, δεν δικαιούνται το κατά το πρώτο εδάφιο κατώτατο όριο σύνταξης αλλά το ποσό της σύνταξης, που αναλογεί στα έτη ασφάλισης και τον ασφαλιστέο μισθό τους.

2. Εξαιρετικά προκειμένου για όσους έπαθαν από τραύμα ή νόσημα, που οφείλεται στην υπηρεσία, το ποσό της χορηγούμενης σύνταξης δεν μπορεί να είναι κατώτερο της σύνταξης, που προκύπτει βάσει του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ακαθόριστου εθνικού προϊόντος, νοουμένου ως συντάξιμου μισθού, αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων, και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας είκοσι (20) ετών.

3. Το ποσό της σύνταξης των οικογενειών δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% του κατά τις παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού οριζόμενου ποσού κατά περίπτωση.

4. Στο κατά τις παραγρ. 1 και 2 κατώτατο όριο σύνταξης, δεν περιλαμβάνονται οι προσαυξήσεις λόγω τέκνων και το επίδομα ανικανότητας του προηγούμενου άρθρου.

5. Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να υπερβαίνει το μηνιαίο ασφαλιστέο μισθό, ούτε το τετραπλάσιο του μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ακαθόριστου εθνικού προϊόντος του έτους 1991 αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων.

Όπου συντρέχει περίπτωση προσαύξησης της σύνταξης κατά το άρθρο 43 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, στον ασφαλιστέο μισθό συμπεριλαμβάνεται και το 1/6 του εξαμηνιαίου πτητικού ή καταδυτικού επιδόματος του χρόνου εξόδου τους, προκειμένου για όσους έχουν συμπληρώσει 28 πτητικά ή καταδυτικά εξάμηνα, στρατιωτικούς.

6. Ως προς το άθροισμα των ποσών των συντάξεων κύριων και επικουρικών, που δικαιούται κάθε συνταξιούχος εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 55 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

Άρθρο 15

Μειωμένη σύνταξη - Συμπλήρωση ηλικίας - Εξαιρέσεις

1. Ο υπάλληλος δικαιούται μειωμένη σύνταξη μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60ού) έτους της ηλικίας του και των χρονικών προϋποθέσεων των άρθρων 3 και 7 του νόμου αυτού. Η μείωση συνίσταται στο 1/200 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους της ηλικίας τους.

Μειωμένη επίσης σύνταξη δικαιούνται και οι μητέρες υπάλληλοι με ανήλικα ή ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά μετά τη συμπλήρωση του πενήτηκοστού (50ού) έτους της ηλικίας τους και πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας είκοσι (20) πλήρων ετών. Η μείωση συνίσταται στο 1/200 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση του πενήτηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας τους.

2. Η σύνταξη των υπαλλήλων, οι οποίοι αποχωρούν της υπηρεσίας μετά τη συμπλήρωση δεκαπενταετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, χορηγείται μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας και κανονίζεται με βάση τον κατά τα άρθρα 5 και 9 ασφαλιστέο μισθό του χρόνου της εξόδου, προσαυξάνεται δε με όλες τις αυξήσεις των συντάξεων, που έχουν δοθεί μέχρι την έναρξη καταβολής της.

3. Για τη συμπλήρωση του κατά τις περιπτ. α' της παρ. 1 του άρθρου 3 και α' της παρ. 3 του άρθρου 7 εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους της ηλικίας, λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία γέννησης, εκτός αν αυτή δεν αποδεικνύεται, οπότε λαμβάνεται υπόψη η 31η Δεκεμβρίου του έτους που

γεννήθηκε ο υπάλληλος. Το ίδιο ισχύει και σε περιπτώσεις μειωμένων ορίων ηλικίας ή της κατά την παράγραφο 1 μειωμένης σύνταξης.

4. Το όριο ηλικίας των εξηκοντα πέντε (65) ετών δεν ισχύει επί:

α) Των παντελώς τυφλών, παροπληγικών, τετραπληγικών και όσων πάσχουν από μεσογειακή αναμία.

β) Όσων απολύονται λόγω κατάργησης θέσης.

5. Η πληρωμή της σύνταξης αρχίζει από την επομένη της λήξης της καταβολής των αποδοχών ενεργείας του υπαλλήλου ή του στρατιωτικού ή από την επομένη του θανάτου του.

Η λήξη καταβολής των αποδοχών ενεργείας συμπίπτει με τη λύση της υπαλληλικής σχέσης ή με την ημέρα αποστρατείας προκειμένου για στρατιωτικούς, ή την ημέρα του θανάτου.

Η σύνταξη των οικογενειών είναι πληρωτέα από της επομένης του θανάτου του υπαλλήλου ή συνταξιούχου ή της κηρύξεως σε αφάνεια ή της τελευταίας στιγμής του κινδύνου προκειμένου περί εξαφάνισως.

6. Όπου συντρέχει περίπτωση η πληρωμή των επιδομάτων αρχίζει από την ημέρα που αρχίζει και η καταβολή της σύνταξης.

Άρθρο 16

Συρροή συντάξεων ή σύνταξης και μισθού - Απασχόληση συνταξιούχων

1. Δεν επιτρέπεται η καταβολή διπλής σύνταξης από το Δημόσιο. Επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, η σύγχρονη καταβολή μέχρι δύο το πολύ συντάξεων σε ορφανά τέκνα από δύο γονείς υπαλλήλους ή συνταξιούχους ή σε συνταξιούχους, που λαμβάνουν και προσωπική ή πολεμική σύνταξη ή σύνταξη παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας, είτε είναι συνταξιούχοι από ίδιο δικαίωμα είτε από μεταβίβαση, το άθροισμα όμως και των δύο αυτών συντάξεων δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό του ασφαλιστέου μισθού της μεγαλύτερης, όπου η σύνταξη σπριζείται σε εισφορές, ή τη σύνταξη που αντιστοιχεί σε ομοίωθση, ο οποίος έχει υποστεί ανικανότητα κατά ποσοστό 100%.

2. Από μία υπηρεσία και από μία έξοδο από αυτήν, ένα μόνο δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο γεννάται, ο δε δικαιούχος μπορεί να επιλέξει πάντοτε την καταβολή της πολεμικής ή της βάσει άλλων διατάξεων σύνταξης, που του ανήκει από την ίδια υπηρεσία.

3. Αν από το θάνατο ενός συνταξιούχου γεννώνται υπέρ της οικογένειας του περισσότερα από ένα δικαιώματα σύνταξης, που απορρέουν από δική του υπηρεσία ή πάθημά του ή από τις συνθήκες του θανάτου του, η οικογένειά του δικαιούται της μίας μόνο σύνταξης κατ' επιλογή της.

Το ίδιο ισχύει και για τις οικογένειες των θανόντων υπαλλήλων, πολιτικών και στρατιωτικών, καθώς και συνταξιούχων γενικά, για τις οποίες αναγνωρίζονται περισσότερα από ένα δικαιώματα σύνταξης ειρηνικής ή πολεμικής περιόδου, που απορρέουν από υπηρεσία ή πάθημα του ίδιου προσώπου.

4. Αν ο συνταξιούχος βάσει ετών υπηρεσίας, με εξαίρεση όσους λαμβάνουν τα κατώτατα όρια σύνταξης, αναλάβει οποιαδήποτε εργασία στο Δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα είτε είναι αυτοαπασχολούμενος το ποσό της χορηγούμενης σύνταξης περιορίζεται κατά το ένα τρίτο (1/3) αυτής.

5. Ο χρόνος, της κατά την προηγούμενη παράγραφο απασχόλησης, λογίζεται συντάξιμος είτε από το Δημόσιο είτε από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης και προσυξάνει τη σύνταξη του Δημοσίου εφόσον ο συνταξιούχος αναστείλει την καταβολή της σύνταξης και καταβάλει τις προβλεπόμενες ασφαλιστικές

εισφορές. Αν δεν ανασταλεί η καταβολή της σύνταξης, οι προβλεπόμενες εισφορές καταβάλλονται κανονικά τόσο από τον απασχολούμενο όσο και από τον εργοδότη του ο δε χρόνος δεν υπολογίζεται για προσαύξηση της σύνταξης και δεν λογίζεται ως συντάξιμος από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό.

6. Ο συνταξιούχος του Δημοσίου γενικά, που απασχολείται σε οποιαδήποτε εργασία οφείλει να υποβάλει εντός μηνός στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους υπεύθυνη δήλωση του ν.1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α') παρέχοντας κάθε πληροφορία για την εργασία του. Η παράλειψη της δήλωσης ή η παροχή ανακριβών πληροφοριών συνεπάγεται αναστολή, για το λόγο αυτόν και μόνο, της καταβολής της σύνταξης του για δώδεκα (12) μήνες, από τον επόμενο μήνα που έλαβε γνώση της απασχόλησής του η Υπηρεσία Συντάξεων.

7. Οι περιορισμοί των παραγράφων 4 έως 6 του άρθρου αυτού δεν ισχύουν, όταν η σύνταξη είναι πολεμική ή προσωπική ή παθόντος εξαιτίας της υπηρεσίας.

Άρθρο 17

Ασφαλιστικές εισφορές - Διπλή ασφάλιση

1. Για κάθε συντάξιμη υπηρεσία επιβάλλεται υποχρεωτικά υπέρ του Δημοσίου από τον υπάλληλο μηνιαία εισφορά, η οποία ανέρχεται στο ποσοστό, που ισχύει κάθε φορά για τους ασφαλισμένους στην κύρια κοινή ασφάλιση του Ι.Κ.Α., υπολογίζεται δε στο σύνολο των πάσης φύσεως αποδοχών των υπαλλήλων και λειτουργιών γενικά, που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο, με εξαίρεση τις κοινωνικού χαρακτήρα έκτακτες παροχές λόγω γεννήσεως τέκνων, θανάτου και των επιδομάτων βαριάς αναπηρίας του υπαλλήλου και των μελών της οικογενείας του και παρακρατείται από τις αποδοχές του γενικά.

2. Για την αναγνώριση των υπηρεσιών της παρ. 2 του άρθρου 4 καταβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο η ασφαλιστική εισφορά, που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου αυτού, υπολογιζόμενη επί του συνόλου των πάσης φύσεως αποδοχών του κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για αναγνώριση.

Η αναγνώριση γίνεται με πράξη της αρμόδιας διεύθυνσης συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στην οποία καθορίζεται ο αναγνωριζόμενος χρόνος, το ποσό που πρέπει να καταβληθεί, καθώς και ο τρόπος καταβολής, ο οποίος ορίζεται σε τόσες μηνιαίες δόσεις, όσες είναι οι μήνες που αναγνωρίζονται. Το ποσό αυτό μπορεί να καταβληθεί εφάπαξ οπότε παρέχεται έκπτωση 10%.

Η επιμέλεια για την είσπραξη του ποσού ανήκει στην υπηρεσία του υπαλλήλου.

3. Αν για κάποιο από τις υπηρεσίες της προηγούμενης παραγράφου έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές σε άλλο ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 10 και 11 του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α'), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 4 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64 Α') και 15 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α').

Το ίδιο ισχύει και για όσους μεταναστεύουν από τον ιδιωτικό τομέα στο Δημόσιο και αντίστροφα μη εφαρμοζόμενων των διατάξεων των άρθρων 1 έως 6 του ν. 1405/1983.

4. Τα πρόσωπα των άρθρων 3 και 7 του νόμου αυτού ασφαλιζονται υποχρεωτικά μόνο στο Δημόσιο. Κατ'εξαίρεση αν, για τα πρόσωπα αυτά, προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις υποχρεωτική ασφάλιση και σε άλλους φορείς κύριας ασφάλισης λόγω της ιδιότητάς τους για την ίδια υπηρεσία ή για περισσότερες απασχολήσεις παρέχεται η δυνατότητα να επιλέξουν την ασφάλισή τους είτε στο

Δημόσιο είτε στους άλλους αυτούς φορείς.

Η επιλογή γίνεται με υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986, που υποβάλλεται στη διεύθυνση διοικητικής υποστήριξης του υπουργείου τους και στους οικείους φορείς ασφάλισης, μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την ανάληψη υπηρεσίας.

Εάν, πάντως επιθυμούν, μπορούν να ασφαλιστούν προαιρετικά και σε περισσότερους από έναν φορείς, στην περίπτωση όμως αυτήν, υποχρεούνται να καταβάλλουν οι ίδιοι το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών, ασφαλισμένου, Κράτους και εργοδότη, που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις του οικείου φορέα περιλαμβανομένου και του Δημοσίου.

Άρθρο 18

Έκταση εφαρμογής - Τελικές διατάξεις

1. Στις διατάξεις των άρθρων 3 έως 17 του παρόντος υπάγονται τα πρόσωπα, που διορίζονται από 1ης Ιανουαρίου 1993 και εφεξής ως τακτικοί υπάλληλοι ή κατατάσσονται ως στρατιωτικοί.

2. Οι λοιποί υπάλληλοι ή στρατιωτικοί, που δεν περιλαμβάνονται στους δικαιούχους, οι οποίοι αναφέρονται στα άρθρα 3 και 7 ασφαλιζονται από 1ης Ιανουαρίου 1993 στο Ι.Κ.Α. ή στον οικείο, ανάλογα με την ειδικότητά τους, φορέα κύριας ασφάλισης.

Αν όμως μεταγενέστερα διορισθούν ως μόνιμοι υπάγονται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

3. Οι διατάξεις, που διέπουν τη συνταξιοδότηση των βουλευτών και των δημάρχων και προέδρων κοινοτήτων, εξακολουθούν να ισχύουν. Σε ό,τι όμως αφορά τα όρια ηλικίας, τις κρατήσεις για σύνταξη, καθώς και τις συντάξεις των οικογενειών τους, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του παρόντος, εφόσον αποκτούν για πρώτη φορά τη βουλευτική ιδιότητα ή την ιδιότητα του δημάρχου ή προέδρου κοινότητας μετά την 1η Ιανουαρίου 1993.

4. Για τα θέματα, που αφορούν τα υποβαλλόμενα δικαιολογητικά, την προϋμενη διαδικασία αναγνώρισης σύνταξης παθόντος, την επανεξέταση, την αναδρομική πληρωμή των συντάξεων, τις παραγραφές, την απώλεια του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, την αναστολή άσκησης του δικαιώματος λόγω καταδίκης, τις συνέπειες από την αναγνώριση ως παράνομων πράξεων της Διοίκησης, τον κανονισμό των συντάξεων, τα ένδικα μέσα, την εκτέλεση των πράξεων συνταξιοδότησης, την εκχώρηση και κατάσχεση των συντάξεων, την υποχρέωση αναγγελίας της μεταβολής της συνταξιοδοτικής κατάστασης, την αναγνώριση υπηρεσιών των οποίων η διάρκεια δεν αποδεικνύεται από επίσημα στοιχεία, καθώς και για κάθε άλλο θέμα, που δεν ρυθμίζεται από τον νόμο αυτόν, εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως εκάστοτε ισχύουν.

Επίσης εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις που διέπουν την καταβολή δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και την πρόσθετη μισή σύνταξη στους συνταξιούχους του Δημοσίου.

5. Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται ανάλογα και για τους υπαλλήλους των ο.τ.α. και των άλλων ν.π.δ.δ., που διέπονται από ίδιο με τους δημοσίου υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε άλλους φορείς.

6. Ειδικός συνταξιοδοτικός νόμος θα καθοριστεί μετά από γνωμάτευση της Ανωτάτης του Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής τις κατηγορίες των υπαλλήλων, που θα υπαχθούν στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα και τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' Μεταδοτικές Διατάξεις

Άρθρο 19 Προϋποθέσεις και ηλικία συνταξιοδότησης υπηρετούντων υπαλλήλων

1. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979 ΦΕΚ 292 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

"Για τις μητέρες υπαλλήλων, οι οποίες έχουν προσληφθεί μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά, καθώς και για γυναίκες που είναι έγγαμες, αρκεί η συμπλήρωση δεκαπενταετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992, για όσες δε συμπληρώνουν την δεκαπενταετία από 1η Ιανουαρίου 1993 και μετά προστίθεται ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος, και μέχρι τη συμπλήρωση, δέκα επτά (17) ετών και έξι (6) μηνών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας."

2. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτ. α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

"Για τις μητέρες στρατιωτικών γενικά, οι οποίες έχουν καταταγεί μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1982 και είναι χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά, καθώς και για γυναίκες που είναι έγγαμες, αρκεί η συμπλήρωση δεκαπενταετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992, για όσες δε συμπληρώνουν τη δεκαπενταετία από 1η Ιανουαρίου 1993 και μετά προστίθεται ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση δεκαεπτά (17) ετών και έξι (6) μηνών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας."

3. Η παράγρ. 1 του άρθρ. 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Για την καταβολή της σύνταξης των υπαλλήλων, που υπάγονται στη συνταξιοδοτική προστασία του Δημοσίου, θεσπίζεται ηλικία συνταξιοδότησης, η οποία ορίζεται ως εξής:

α) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31η Δεκεμβρίου 1997 το τεσσαρακοστό δεύτερο (42ο) έτος της ηλικίας τους συμπληρωμένο, προκειμένου για μητέρες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανάκανα παιδιά κατά ποσοστό από 50% και άνω, ή για γυναίκες με ανάκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πενήτηκοστό τρίτο (53ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τις λοιπές γυναίκες και το πενήτηκοστό πέμπτο (55ο) έτος συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

Το κατά το προηγούμενο εδάφιο τεσσαρακοστό δεύτερο (42ο) έτος της ηλικίας των γυναικών με ανήλικα ή ανάκανα παιδιά ή ανάκανο σύζυγο αυξάνεται από 1ης Ιανουαρίου 1993 κατά ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση της ηλικίας του τεσσαρακοστού τέταρτου (44ου) έτους και έξι (6) μηνών, η δε υπάλληλος θα ακολουθεί το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το χρόνο που συμπληρώνει δεκαπενταετή πλήρη συντάξιμη υπηρεσία.

Η ηλικία συνταξιοδότησης, που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής, ισχύει και για τις γυναίκες του δεύτερου εδαφίου της περίπτ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 εφόσον συμπληρώνουν δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1997.

β) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1ης Ιανουαρίου 1998 και μετά, καθώς και για όσους προσλαμβάνονται στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 μέχρι 31ης

Δεκεμβρίου 1992, το πενήτηκοστό (50ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο για τις μητέρες που έχουν ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανάκανα παιδιά κατά ποσοστό 50% και άνω ή για γυναίκες με ανάκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, το πενήτηκοστό όγδοο (58ο) έτος συμπληρωμένο για τις λοιπές γυναίκες και το εξηκοστό (60ο) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο προκειμένου για τους άνδρες.

Το κατά το προηγούμενο εδάφιο πενήτηκοστό όγδοο (58ο) έτος ηλικίας των γυναικών και το εξηκοστό (60ο) έτος ηλικίας των ανδρών αυξάνεται από 1ης Ιανουαρίου 1998 και μετά κατά ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος μέχρι τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60ού) έτους για τις γυναίκες και του εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους για τους άνδρες, ο δε υπάλληλος θα ακολουθεί το όριο ηλικίας, που ισχύει κατά το χρόνο, που θεμελιώνει το δικαίωμα σύνταξης.

Το δικαίωμα σύνταξης, που θεμελιώνεται βάσει των διατάξεων των προηγούμενων περιπτώσεων και των διατάξεων του άρθρου 1, δεν θίγεται από ενδεχόμενες μεταβολές, που επέρχονται στην προσωπική ή οικογενειακή κατάσταση του υπαλλήλου, κατά την παρομνή του στην υπηρεσία μετά τη θεμελίωση.

4. Στο τέλος της παραγρ. 2 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθενται εδάφια ως εξής:

"Η σύνταξη των γυναικών, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του πενήτηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά το 1/200 του ποσού αυτής για κάθε μήνα που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της μέχρι τη συμπλήρωση της κατά περίπτωση ηλικίας συνταξιοδότησης.

Η σύνταξη των ανδρών υπαλλήλων, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60ού) έτους της ηλικίας, μειώνεται όμως κατά 1/200 του ποσού αυτής για κάθε μήνα, που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της και μέχρι τη συμπλήρωση της κατά περίπτωση ηλικίας συνταξιοδότησης.

Για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1983, και συμπληρώνουν τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του πενήτηκοστού ογδόου (58ου) έτους της ηλικίας, προκειμένου για τις γυναίκες και του εξηκοστού (60ού) έτους της ηλικίας προκειμένου για τους άνδρες.

Στην κατά το προηγούμενο εδάφιο τριακονταπενταετή συντάξιμη υπηρεσία περιλαμβάνεται και ο χρόνος που λογίζεται ως συντάξιμος με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1405/1983, καθώς και οι προσαυξήσεις των συντάξεων με τριακοστά πέμπτα ή πενήτηκοστά."

5. Στο τέλος της υποπερίπτ. ζζ' της περίπτ. β' της παραγρ. 3 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

"Με εξαίρεση τις γυναίκες του δεύτερου εδαφίου της περίπτ. α' της παραγρ. 1 του άρθρου 1, η κατά το προηγούμενο εδάφιο επταετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, αυξάνεται κατά ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος από την 1η Ιανουαρίου 1998, μέχρι τη συμπλήρωση 10 πλήρων ετών, ο δε υπάλληλος θα ακολουθεί το αυξημένο όριο, που ισχύει κατά το έτος θεμελίωσης του δικαιώματος."

6. Η περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως εξής:

α) για τους δικαστικούς λειτουργούς, το κύριο προσω-

πικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και τους στρατιωτικούς γενικά'.

7. Οι υπάλληλοι, πολιτικοί και στρατιωτικοί, που έχουν προσληφθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992, εφόσον συμπληρώνουν δεκαπενταετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, μπορούν να αποχωρούν με αίτησή τους και πριν από το όριο ηλικίας, θεμελιώνοντας δικαίωμα σύνταξης κατά παρέκκλιση των διατάξεων των άρθρων 1 και 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων. Η σύνταξη όμως αυτή αρχίζει να καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (65ου) έτους της ηλικίας.

Εάν μετά την έξοδο καταστούν ανίκανοι σε ποσοστό 67% και άνω ή αποβώσουν, η σύνταξη αυτών ή των οικογενειών τους αρχίζει να καταβάλλεται από την ημέρα που κατέστησαν ανίκανοι ή απεβίωσαν, αντίστοιχα. Η σύνταξη κανονίζεται κατά το χρόνο συμπλήρωσης του ορίου ηλικίας, ή κατά το χρόνο που επέρχεται η ανικανότητα ή ο θάνατος προκειμένου για τις οικογένειες με βάση το συντάξιμο μισθό του βαθμού ή του μισθολογικού κλιμακίου, που έφερε ο υπάλληλος κατά το χρόνο της εξόδου, όπως αυτός ισχύει κατά το χρόνο κανονισμού της σύνταξης για ομοίοβαθμο υπάλληλο ή υπάλληλο που έχει τα ίδια τυπικά προσόντα και έτη υπηρεσίας, αναπροσαρμοσμένη με όλες τις αυξήσεις, που έχουν στο μεταξύ χορηγηθεί στις συντάξεις. Οι διατάξεις για την καταβολή τρίμηνων αποδοχών, κατώτατου ορίου σύνταξης και μειωμένης σύνταξης κατά την παρ. 4 του άρθρου αυτού, δεν έχουν εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση.

Τα ανωτέρω έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους έχουν ήδη εξέλθει της υπηρεσίας, καθώς και για τις οικογένειες όσων από αυτούς έχουν πεθάνει.

Τα οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την ημερομηνία, που συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις ή προκειμένου για όσους, κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, έχουν τις προϋποθέσεις αυτές από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση.

8. Όπου στο άρθρο αυτό αναφέρεται η ανικανότητα των υπαλλήλων ή των μελών της οικογένειάς τους, ως προϋπόθεση απόκτησης δικαίωματος σύνταξης από το Δημόσιο ή για τη χορήγηση επιδομάτων, αυτή βεβαιώνεται με γνωμάτευση της Α.Σ.Υ. Επιτροπής.

Άρθρο 20 Λοιπές διατάξεις

1. Στο τέλος των άρθρων 5 και 31 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθενται παράγραφοι 5 και 6 αντίστοιχα με το ακόλουθο περιεχόμενο:

5. Στο άγαμα θήλας τέκνα, πλην των ανικανών κατά ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλείωσή τους ή το πέρας των σπουδών τους, η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μόνον, εάν το συνολικό, πλην της σύνταξης, κύριας και επικουρικής, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου έτους, δεν υπερβαίνει το 40πλάσιο του ημερομισθίου αναδόκτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού αυτής, εάν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 40πλάσιο όχι όμως και το 60πλάσιο και κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 60πλάσιο'.

Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και για τις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες στις οποίες καταβάλλεται ήδη σύνταξη και οι οποίες υποχρεούνται να υποβάλλουν στην αρμόδια διεύθυνση συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους μέσα στο πρώτο δίμηνο κάθε έτους, αρχής γενομένης από του έτους 1993, επικυρωμένο

αντίγραφο εκκαθαριστικού σημειώματος του φόρου εισοδήματος του προηγούμενου έτους ή σχετική βεβαίωση της αρμόδιας διεύθυνσης οικονομικών υπηρεσιών (Δ.Ο.Υ.) προς απόδειξη του εισοδήματός τους.

Η παράλειψη υποβολής των παραπάνω στοιχείων συνεπάγεται αναστολή της καταβολής της σύνταξης, η οποία πάντως μπορεί να καταβληθεί και πάλι με την εκ των υστέρων υποβολή των στοιχείων αυτών.

Από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού για την ενηλείωση των τέκνων, αρρένων και θηλέων, καθώς και για την ηλικία όσων σπουδάζουν εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 13 του παρόντος. Συντάξεις που έχουν ήδη κανονιστεί με διαφορετικό όριο ηλικίας δεν θίγονται.

2. Στο τέλος του άρθρου 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής:

9) Από 1ης Ιανουαρίου 1993 επιβάλλεται μηνιαία κράτηση υπέρ συντάξεως σε όλους τους υπαλλήλους των παρ. 1 και 8, που έχουν προσληφθεί μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου 1990, η οποία ανέρχεται σε ποσοστό 3% επί των αποδοχών της παραγρ. 2 συμπεριλαμβανομένων και των μετά την 1η Ιανουαρίου 1991 ποσοστών αυξήσεων, αυξάνεται δε σε ποσοστό 5% από 1ης Ιανουαρίου 1994 και στο ποσοστό που ισχύει κάθε φορά ως εισφορά εργαζόμενου για τους ασφαλισμένους στην κύρια κοινή ασφάλιση του Ι.Κ.Α., από 1ης Ιανουαρίου 1995 και μετά. Όπου ενεργείται κράτηση για σύνταξη και είναι μικρότερη του ανωτέρω ποσοστού αναπροσαρμόζεται στο ποσοστό αυτό'.

3. Στις συντάξεις και χορηγίες, που καταβάλλονται από το Δημόσιο επιβάλλεται από 1ης Ιανουαρίου 1993 προσωρινή ειδική μηνιαία εισφορά υπέρ του Δημοσίου, η οποία παρακρατείται κατά την καταβολή τους, ως εξής:

Για τμήμα σύνταξης έως 100.000 δραχμών ποσοστό 1%.
Για το τμήμα σύνταξης από 100.001 - 200.000 δραχμών ποσοστό 2%.

Για το τμήμα σύνταξης από των 200.001 - 300.000 δραχμών ποσοστό 3%.

Για το τμήμα σύνταξης από 300.001 - 400.000 δραχμών ποσοστό 4% και για το τμήμα σύνταξης άνω των 400.000 δραχμών ποσοστό 5%.

Από την κράτηση αυτήν εξαιρούνται οι συντάξεις μέχρι του ποσού των εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών, οι προσωπικές συντάξεις, οι συντάξεις παθόντων εξαιτίας της υπηρεσίας, οι πολεμικές και οι εξομοιούμενες με αυτές συντάξεις, οι συντάξεις των παντελώς τυφλών, παραπληγικών, τετραπληγικών, των πασχόντων από μεσογειακή ή δρεπανοκυτταρική αναιμία, καθώς και τα δώρα εορτών και η πρόθετη μισή σύνταξη.

Η ημερομηνία λήξης της ανωτέρω ειδικής εισφοράς δεν μπορεί να γίνει ενωρίτερα της 31ης Δεκεμβρίου 1997 και ορίζεται με προεδρικό διάταγμα, που προτείνεται από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 17 έχουν εφαρμογή και για όσους υπηρετούν κατά την 31η Δεκεμβρίου 1992, εφόσον θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998 η δε εισφορά εξαγοράς υπολογίζεται στο ποσοστό που ισχύει κατά το χρόνο της υποβολής της σχετικής αίτησης για αναγνώριση και επί των αποδοχών του υπαλλήλου επί των οποίων ενεργείται κατά τον ίδιο χρόνο η κράτηση για σύνταξη.

Αν για το χρόνο αυτόν έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, απαλλάσσονται της εισφοράς εξαγοράς.

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων δεν εφαρμόζονται για προυπηρεσίες που έχουν παρασχεθεί στο

Δημόσιο, στους ο.τ.α και τα άλλα ν.π.δ.δ..

Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 17 έχουν εφαρμογή και για όσους προσλήφθηκαν στο Δημόσιο από 1ης Ιανουαρίου 1983 και μετά.

5. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 11 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

“6. Κατ’ εξαίρεση, θεωρείται ως συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας ο χρόνος κάθε κανονικής ή αναρρωτικής άδειας, ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας μέχρι μία τρίτη, ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, ο χρόνος της διαθεσιμότητας, εφόσον αυτή δεν οφείλεται σε αξιόπιστη πράξη ή πειθαρχικό παράπτωμα για τα οποία επακολούθησε οριστική απόλυση από την υπηρεσία, καθώς και ο χρόνος της απεργίας, εφόσον θεωρείται ως χρόνος πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας”.

6. Στο τέλος της περίπτ. β’ της παρ. 1 του άρθρου 22 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

“Το πιστοποιητικό του προηγούμενου εδαφίου δεν απαιτείται εφόσον το έτος γεννήσεως προκύπτει από το πιστοποιητικό υπηρεσιακών μεταβολών του υπαλλήλου”.

7. Η παρ. 17 του άρθρου 22 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

“17. Τα πιστοποιητικά των οικείων δημοτικών ή κοινοτικών αρχών πρέπει να σπριζίζονται στα επίσημα στοιχεία τους (μητρώα αρρένων, δημοτολόγια και ληξιαρχικά βιβλία) ή σε περίπτωση που λείπουν αυτά, σε ένορκη, ενώπιον ειρηνόδικου ή συμβολαιογράφου, βεβαίωση δύο μαρτύρων, καθώς και σε υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986. Ως μάρτυρες δεν δύναται να βεβαιώσει σύζυγος του δικαιούχου ή συγγενής αυτού κατευθείαν γραμμή ή εκ πλαγίου, εξ αίματος μεν μέχρι 4ου βαθμού εξ αγχιστείας δε μέχρι 3ου”.

8. Αχρεωστήτως καταβαλλόμενες συντάξεις, βοηθήματα, καθώς και επιδόματα, που καταβάλλονται μαζί με τη σύνταξη ή το βοήθημα μέχρι ποσού τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών, παρακρατούνται από τις συντάξεις των επόμενων μηνών σε πέντε κατ’ ανώτατο όριο ισόποσες μηνιαίες δόσεις με απόφαση του διευθυντή της αρμόδιας διεύθυνσης συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Το ποσό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

9. Αντίγραφα ή φωτοαντίγραφα εγγράφων, επικυρωμένα για το γνήσιο του περιεχομένου τους από δικηγόρους, έχουν αποδεικτική ισχύ ίση με τα πρωτότυπα και λαμβάνονται υπόψη από τα αποφασίζοντα ή δικαιοδοτούντα επί των συντάξεων όργανα.

10. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού, καθώς και του άρθρου 19, εφαρμόζονται ανάλογα και για τους υπαλλήλους ή συνταξιούχους των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίοι διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς, καθώς και για τους σιδηροδρομικούς υπαλλήλους ή συνταξιούχους, που διέπονται από τις διατάξεις του π.δ. 850/1980 (ΦΕΚ 211 Α’)

Η κατά τις παρ. 2 και 3 κράτηση ή ειδική εισφορά των μη συνταξιοδοτούμενων από το Δημόσιο περιέρχεται στο φορέα συνταξιοδότησής τους.

11. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 11 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο με το ακόλουθο περιεχόμενο:

“Επίσης λογίζεται συντάξιμη με τις προϋποθέσεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής η προϋπηρεσία του πάσης φύσεως προσωπικού των δημοσίων νοσηλευτι-

κών ιδρυμάτων που παρασχέθηκε με οποιαδήποτε σχέση σε νοσηλευτικά ιδρύματα κοινωνικού χαρακτήρα προ της υπαγωγής τους στις διατάξεις του ν.δ. 2592/1953 (ΦΕΚ 254 Α’) ή σε οποιαδήποτε υπηρεσία των φορέων στους οποίους ανήκαν τα νοσηλευτικά αυτά ιδρύματα μέχρι τη δημοσιοποίησή τους”.

Η κατά το προηγούμενο εδάφιο προϋπηρεσία λαμβάνεται υπόψη και για τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη του προσωπικού που αναφέρεται σε αυτό.

12. Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 26 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται εδάφιο με το ακόλουθο περιεχόμενο :

“Κατ’ εξαίρεση οι έφεδροι αξιωματικοί, οι οποίοι έχουν καταταγεί μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν δικαίωμα σύνταξης και οι μόνιμοι αξιωματικοί”.

Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου έχει εφαρμογή και για όσους έχουν εξέλθει ήδη της υπηρεσίας, καθώς και για τις οικογένειες αυτών που έχουν πεθάνει, το δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση συνταξιοδότησης.

13. Στο τέλος του άρθρου 6 του ν.1976/1991 (ΦΕΚ 184 Α’) προστίθεται παράγραφος 11 με το ακόλουθο περιεχόμενο :

“11. Εξαιρούνται της επανεξέτασης από τις ειδικές υγειονομικές επιτροπές της παρ. 1 όσοι από τους αναφερόμενους στις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 έχουν :

α) Εξετασθεί δύο φορές από τις πρωτοβάθμιες υγειονομικές επιτροπές.

β) Έπαθαν ως όμηροι σε στρατόπεδα συγκέντρωσης των αρχών κατοχής.

γ) Έχουν υπερβεί το εξηκοστό όγδοο (68ο) έτος της ηλικίας τους άνδρες και γυναίκες.

δ) Οι οικογένειες όσων εκτελέστηκαν ή εξαφανίστηκαν ή πέθαναν από κακουχίες κατά την περίοδο της κατοχής ή των εμφυλίων συγκρούσεων, που επακολούθησαν ή από γεγονότα, που σχετίζονται με τις συγκρούσεις αυτές ή τη δράση τους στην περίοδο του εμφυλίου πολέμου.

ε) Οι οικογένειες των συνταξιοδοτούμενων με τη διάταξη του άρθρου 28 του ν.1813/1988.

Γνωματεύσεις, που τυχόν έχουν εκδοθεί από τις ανωτέρω υγειονομικές επιτροπές για τους αναφερόμενους στις προηγούμενες περιπτώσεις, δεν λαμβάνονται υπόψη, σε περίπτωση δε που έχει καθορισθεί ή διακοπεί η σύνταξη βάσει των γνωματεύσεων αυτών, ανακαθορίζεται η επαναχορηγείται με βάση την αρχική γνωμάτευση στην οποία σπριζήθηκε ο κανονισμός της σύνταξης. Τα οικονομικά αποτελέσματα ανατρέχουν στην ημερομηνία, που έχει ανακαθορισθεί ή διακοπεί η σύνταξη”.

14. Η παράγραφος 7 του άρθρου 6 του ν.1976/1991 αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

“7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται ο αριθμός των μελών της επιτροπής και η ιδιότητά τους, ο τρόπος λειτουργίας, η διοικητική υποστήρξή της, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια. Με την ίδια απόφαση δύναται να ορισθεί αποζημίωση στους προέδρους, τα μέλη, τους γραμματείς και τους βοηθούς των επιτροπών αυτών, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο.

Ο ορισμός των προέδρων, των μελών και των γραμματέων, καθώς και των αναπληρωτών και των βοηθών τους, γίνεται με απόφαση των κατά τόπο αρμόδιων γενικών γραμματέων περιφερειών”.

15. Νομάρχες, και αναπληρωτές νομάρχες που υπηρε-

τούσαν κατά την έναρξη ισχύος του ν. 1235/1982 (ΦΕΚ 26 Α') και των οποίων η θητεία θεωρήθηκε ότι έληξε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του ίδιου νόμου και απολύθηκαν της υπηρεσίας, θεωρούνται ότι δεν απομακρύνθηκαν της υπηρεσίας για τον υπόλοιπο της θητείας τους χρόνο.

Το χρονικό διάστημα από την απόλυσή τους μέχρι τη λήξη της κανονικής τους θητείας θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας νομάρχη ή αναπληρωτή νομάρχη αντίστοιχα και υπολογίζεται τόσο για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης, όσο και για την αναπροσαρμογή της τυχόν καταβαλλόμενης, καθώς και για την κατά την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 4432/1964 (ΦΕΚ 217 Α') προβλεπόμενη προσαύξηση.

Στους νομάρχες και αναπληρωτές νομάρχες της παραγράφου αυτής, οι οποίοι με την αναγνώριση και του υπολοίπου της θητείας τους δεν συμπληρώνουν δεκαετή πραγματική υπηρεσία νομάρχη ή αναπληρωτή νομάρχη, συμπληρώνουν όμως οκταετία στις θέσεις αυτές, προστίθεται και πλασματικός χρόνος τόσος, όσος απαιτείται για τη συμπλήρωση της δεκαετίας, θεωρούμενος για κάθε συνέπεια ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας σε θέση νομάρχη ή αναπληρωτή νομάρχη.

Η διάταξη του άρθρου 2 του ν. 99/1975 (ΦΕΚ 160 Α') εφαρμόζεται και για τους νομάρχες και αναπληρωτές νομάρχες της παραγράφου αυτής.

Οι υπαγόμενοι στις διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν δικαιούνται αναδρομικά διαφορές αποδοχών ή σύνταξης. Τα οικονομικά αποτελέσματα από τον κανονισμό ή την αύξηση της σύνταξης αρχίζουν από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση.

16. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 1977/1991 (ΦΕΚ 186 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

Το ποσό της σύνταξης που προβλέπεται από την παράγραφο αυτή για τις οικογενειακές όσων φανεύονται από τριτοκοινωνικές πράξεις είναι ίσο με το ποσό της σύνταξης, που λαμβάνει ο ανάπηρος πολίτης από τον άμαχο πληθυσμό ο οποίος φέρει ανικανότητα 100%.

Η ισχύς της διάταξης αυτής αναιρείται στο χρόνο ισχύος του ν. 1977/1991.

17. Στο τέλος του άρθρου 12 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 15 ως εξής:

15. Πρακτικώς για εκπαιδευτικούς λειτουργούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που αποχωρούν της υπηρεσίας και δεν συμπληρώνουν τριακονταπενταετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, συμπληρώνουν όμως τα κατά περίπτωση όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που προβλέπονται για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998, αναγνωρίζεται ως συντάξιμος από το Δημόσιο ο πέραν της πρώτης τριετίας χρόνος αναμονής τους στην Επετηρίδα. Ο χρόνος που αναγνωρίζεται ως συντάξιμος κατά το ποηγούμενο εδάφιο, ορίζεται σε ένα έτος για κάθε τριετία αναμονής στην Επετηρίδα.

Για την αναγνώριση του ανωτέρω χρόνου ως συντάξιμου καταβάλλεται η κράτηση που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 59 του παρόντος.

Άρθρο 21

Κατάργηση των Κλάδων Σύνταξης και Ασθένειας του Τ.Α.Κ.Ε. και υπαγωγή των ασφαλισμένων τους στο Δημόσιο

1. Οι Κλάδοι Σύνταξης και Ασθένειας του Ταμείου Ασφαλίσεως Ορθοδόξου Εφημεριακού Κλήρου της Ελλάδος (Τ.Α.Κ.Ε.), που έχουν συσταθεί με το ν. 4606/1930 (ΦΕΚ

138 Α'), καταργούνται από 1ης Ιανουαρίου 1993 και οι συντάξεις των ασφαλισμένων και συνταξιούχών τους, των μελών των οικογενειών τους, καθώς και όσων αποκτούν την ιδιότητα των προσώπων, που ασφαλιζόνταν στους κλάδους αυτούς μετά την 1η Ιανουαρίου 1993, βαρύνουν το Δημόσιο και καταβάλλονται από αυτό.

2. Οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι στους καταργούμενους κλάδους σύνταξης και ασθένειας του Τ.Α.Κ.Ε. κατά την 31η Δεκεμβρίου 1992 θα εξακολουθούν να διέπονται από τη νομοθεσία που ισχύει γι' αυτούς και τα μέλη των οικογενειών τους.

Οι ασφαλισμένοι της παραγράφου αυτής εξακολουθούν να καταβάλλουν την προβλεπόμενη από το άρθρο 4 του ν.δ. 228/1973 (ΦΕΚ 284 Α') εισφορά, η οποία περιέρχεται στο Δημόσιο και αυξάνεται από 1ης Ιανουαρίου 1995 και μετά στο ποσοστό, που προβλέπεται για τους δημοσίους υπαλλήλους.

Όσοι όμως ασφαλιστηκαν ή θα ασφαλιστούν στο Τ.Α.Κ.Ε. από 1ης Οκτωβρίου 1990 μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992 θα καταβάλλουν την εισφορά, που προβλέπεται από το άρθρο 59 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων για τους λοιπούς συνταξιοδοτούμενους από το Δημόσιο και επί των αποδοχών, που ορίζονται στο ίδιο άρθρο. Η εισφορά που καταβάλλει το Δημόσιο στο Τ.Α.Κ.Ε. καταργείται από 1ης Ιανουαρίου 1993.

3. Για τα πρόσωπα που αποκτούν την ιδιότητα αυτών που ασφαλιζόνταν στο Τ.Α.Κ.Ε. από 1ης Ιανουαρίου 1993 και μετά, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις που ισχύουν για τους πολιτικούς υπαλλήλους, που προσλαμβάνονται στο Δημόσιο από την ίδια ημερομηνία, καθώς και για τις οικογενειακές τους, με εξαίρεση το όριο ηλικίας των κληρικών το οποίο εξακολουθεί να είναι στο εβδομηκοστό (70ο) έτος.

4. Το ποσό της σύνταξης όσων έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί ή θα συνταξιοδοτηθούν μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992, καθώς και των μελών των οικογενειών τους αναπροσαρμόζεται στο ποσό της σύνταξης που καταβάλλεται στους πολιτικούς συνταξιούχους και τις οικογενειακές τους, με τους οποίους έχουν το ίδιο μορφολογικό κλίμακο και επίδομα χρόνου υπηρεσίας, καθώς και τα ίδια έτη υπηρεσίας, εφαρμοζόμενων αναλόγως των διατάξεων των ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194 Α') και 1694/1987 (ΦΕΚ 35 Α'), λαμβανομένων υπόψη και των αυξήσεων που έχουν χορηγηθεί μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992.

Η αναπροσαρμογή γίνεται οικοθεν από την αρμόδια διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους βάσει των στοιχείων των συνταξιοδοτικών φακέλων των συνταξιούχων.

Η διαφορά του ποσού σύνταξης που προκύπτει από την αναπροσαρμογή και αυτού, που καταβάλλεται από το Τ.Α.Κ.Ε. την 31η Δεκεμβρίου 1992, χορηγείται σταδιακά σε τρεις ετήσιες δόσεις ως εξής:

Το 30% της διαφοράς από 1ης Ιανουαρίου 1993, το άλλο 30% από 1ης Ιανουαρίου 1994 και το υπόλοιπο 40% από 1ης Ιανουαρίου 1995.

Το επίδομα παραπληγικών και τετραπληγικών, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68 Α') και καταβάλλεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992 από το Τ.Α.Κ.Ε., από 1ης Ιανουαρίου 1993 και εφεξής θα βαρύνει τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και θα καταβάλλεται από αυτό εφαρμοζόμενων αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 3 του ν. 1284/1982 (ΦΕΚ 114 Α').

5. Από 1ης Ιανουαρίου 1993 και μετά οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την αύξηση των πολιτικών συντάξεων εφαρμόζονται και για τις συντάξεις των αναφερόμενων στην παρ. 1 προσώπων. Κατώτατα όρια συντάξεων ή βοηθημάτων τυχόν ανώτερα αυτών που ισχύουν στο

Δημόσιο, παραμένουν στο ποσό που έχουν διαμορφωθεί την 31η Δεκεμβρίου 1992 χωρίς να αυξάνονται μέχρι την εξομολογή τους με αυτά του Δημοσίου. Αν είναι κατώτερα αυτών που ισχύουν στο Δημόσιο, εξομολώνονται με αυτά από 1ης Ιανουαρίου 1993.

Τα επιδόματα οικογενειακών βαρών, που καταβάλλονται στους πολιτικούς συνταξιούχους, καταβάλλονται και στους συνταξιούχους της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού στο ίδιο ποσό και με τις ίδιες προϋποθέσεις.

6. Από 1ης Ιανουαρίου 1993 και μετά, οι ασφαλισμένοι στους καταργούμενους κλάδους σύνταξης και ασθένειας, υπάγονται στην υγειονομική περίθαλψη του Δημοσίου, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων που ισχύουν για την υγειονομική περίθαλψη των πολιτικών υπαλλήλων και συνταξιούχων του Δημοσίου. Η εισφορά από 2%, που καταβάλλονταν στον καταργούμενο κλάδο, εξακολουθεί να καταβάλλεται και περιέρχεται στο Δημόσιο, στο εξής δε θα ακολουθεί το ποσοστό που καταβάλλεται από τους λοιπούς πολιτικούς υπαλλήλους και συνταξιούχους του Δημοσίου.

7. Το Τ.Α.Κ.Ε. μετονομάζεται από 1ης Ιανουαρίου 1993 σε "ΤΑΜΕΙΟ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ", δέχεται δε από τη νομοθεσία που αφορά τον Κλάδο Αρωγής του μετονομαζόμενου Ταμείου.

Σκοπός του Ταμείου αυτού είναι η χορήγηση εφάπαξ βοηθήματος στους ασφαλισμένους του.

8. Το πλεονάζον προσωπικό του Τ.Α.Κ.Ε. μεταφέρεται από 1ης Ιανουαρίου 1993 στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ή σε φορείς κοινωνικής ασφάλισης, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και σε αντίστοιχες κενές οργανικές θέσεις.

Η υπηρεσία του προσωπικού αυτού θεωρείται για κάθε συνείδηση ότι διανύθηκε στη νέα του θέση.

Το κατά την προηγούμενη παράγραφο μεταφερόμενο προσωπικό επιλέγει αν θα εξακολουθεί να υπάγεται στο ίδιο καθεστώς επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας που είχε ή θα υπαχθεί στα αντίστοιχα ταμεία της νέας του θέσης και μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από τη μεταφορά του.

9. Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού, που προέρχεται από τους καταργούμενους κλάδους σύνταξης και ασθένειας του Τ.Α.Κ.Ε., οι πόροι που προβλέπονται από τις διατάξεις που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού υπέρ των ανωτέρω κλάδων, καθώς και η κινητή και ακίνητη περιουσία τους, πλην των ιερών παρακλησιών και εξωκλησιών μετά της κινητής και ανήτου περιουσίας τους τα οποία παραμένουν στην κυριότητα ή διαχείριση της διαχείρισης του Ταμείου Πρόνοιας Ορθόδοξου Εφημεριακού Κλήρου Ελλάδος, περέρχονται από 1ης Ιανουαρίου 1993 στο Δημόσιο ως καθολικό διάδοχό του. Για τη μεταβίβαση της ακίνητης περιουσίας, στο Δημόσιο δεν οφείλονται τέλη ή δικαιώματα υπέρ τρίτων, η δε μεταγραφή τους στα βιβλία των οικείων υποθηκοφυλακείων ενεργείται ατελώς με πράξη του Υπουργού των Οικονομικών.

Εκρεμείς δότες, που προέκυψαν από τη λειτουργία των καταργούμενων κλάδων, συνεχίζονται από και κατά του Δημοσίου χωρίς διακοπή.

10. Με αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζεται, όπου απαιτείται, η διαδικασία πληρωμής των καταβαλλόμενων από το Δημόσιο συντάξεων του προσωπικού της παραγράφου 1, το κλείσιμο της οικονομικής διαχείρισης των καταργούμενων κλάδων του Τ.Α.Κ.Ε. και κάθε άλλη λεπτομέρεια που έχει σχέση με την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων.

Μέχρι να εκδοθούν οι προβλεπόμενες από το προη-

γούμενο εδάφιο υπουργικές αποφάσεις, εφόσον απαιτηθεί οι παραπάνω συντάξεις θα καταβάλλονται από το Τ.Α.Κ.Ε. και η σχετική δαπάνη θα αποδίδεται από το Δημόσιο με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

11. Ως προς τα λοιπά συνταξιοδοτικά θέματα, που δεν ρυθμίζονται με το άρθρο αυτό, έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, του α.ν. 599/1968 (ΦΕΚ 258 Α'), του ν.δ. 326/1969 (ΦΕΚ 219 Α'), καθώς και οι λοιπές διατάξεις του νόμου αυτού, προκειμένου για όσους προσλαμβάνονται μετά την 1η Ιανουαρίου 1993.

Ειδικά οι περιορισμοί των διατάξεων των παραγράφων 8 έως 13 του άρθρου 58 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων δεν εφαρμόζονται για τα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, εφόσον έχουν συνταξιοδοτηθεί ή ασφαλιστεί στο Τ.Α.Κ.Ε. μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1992, καθώς και για τις οικογένειές τους.

Οι αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Α.Κ.Ε. οι σχετικές με τη λειτουργία των καταργούμενων κλάδων ασκούνται από 1ης Ιανουαρίου 1993 από τον Υπουργό των Οικονομικών, προκειμένου για τις συντάξεις και από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, προκειμένου για την ασθένεια.

12. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται η σύνθεση και ενεργείται η συγκρότηση του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου Πρόνοιας Ορθόδοξου Εφημεριακού Κλήρου Ελλάδος. Μέχρι το διορισμό των μελών του διοικητικού συμβουλίου το Ταμείο διοικείται από το υπάρχον διοικητικό συμβούλιο.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ρυθμίσεις για τους ασφαλιζόμενους στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης από 1.1.1993

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' Κύρια ασφάλιση

Άρθρο 22 Ασφαλιστικές εισφορές

1. Το συνολικό ποσοστό εισφοράς αναπηρίας, γήρατος, θανάτου ασφαλισμένου, εργοδότη και Κράτους στους φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών ορίζεται σε 30% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων και κατανέμεται κατά 6,67% σε βάρος των ασφαλισμένων, κατά 13,33% σε βάρος των εργοδοτών και κατά 10% σε βάρος του Κράτους.

Το ποσοστό εισφοράς στους φορείς κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολουμένων ορίζεται σε 30% επί του ποσού των ασφαλιστικών κατηγοριών, που θα καθορισθούν με το κατά την παρ. 3 του παρόντος άρθρου προεδρικό διάταγμα και βαρύνει κατά 20% τους ίδιους και κατά 10% το Κράτος. Προκειμένου για μισθωτούς ασφαλισμένους φορέων κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολουμένων ισχύουν ως προς την καταβολή των εισφορών τα οριζόμενα για τους ασφαλισμένους φορέων κύριας ασφάλισης μισθωτών.

2.α. Η εισφορά για την ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος, θανάτου, στους φορείς κύριας ασφάλισης, που ασφαλίζουν μισθωτούς υπολογίζεται επί των αποδοχών των ασφαλισμένων.

β. Ως αποδοχές για τον υπολογισμό των κατά τα ανωτέρω εισφορών νοούνται οι πάσης φύσεως αποδοχές εξαρτούμενων των εκτάκτων παροχών, λόγω γάμου, γεννησίμου τέκνων, θανάτου και βαρέας ασθένειας του μισθωτού και των μελών της οικογένειάς του.

γ. Σε καμία περίπτωση ο υπολογισμός της εισφοράς του Κράτους δεν μπορεί να γίνεται επί αποδοχών οι οποίες υπερβαίνουν το διπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

3. Για την καταβολή των μηνιαίων εισφορών στους φορείς κύριας ασφάλισης, που ασφαλίζουν αυτοαπασχολούμενους, οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται σε ασφαλιστικές κατηγορίες κατά τα οριζόμενα με-προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται εντός 6 μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από αναλογιστικές μελέτες. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καθορίζεται και ο τρόπος αναπροσαρμογής των ασφαλιστικών κατηγοριών.

Με το κατά τα ανωτέρω προεδρικό διάταγμα δύναται να οριστεί ότι κατά την πρώτη εφαρμογή η καταβολή ολόκληρης της εισφοράς βάσει των ασφαλιστικών κατηγοριών που θα καθορισθούν θα γίνει σταδιακά σε τρία έτη.

Για τους ασφαλισμένους στο Ι.Κ.Α. αυτοαπασχολούμενους εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας του ιδρύματος.

Οι διατάξεις του εδαφ. γ' της παρ. 2 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και στις περιπτώσεις της παρ. αυτής.

4. Ο τρόπος απόδοσης της εισφοράς του Κράτους στους οικείους φορείς ορίζεται με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 23

Εισφορά πρόωρης συνταξιοδότησης και επαγγελματικού κινδύνου

1. Η πρόσθετη ειδική εισφορά για την ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος, θανάτου των υπαγομένων, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις των φορέων στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, καθώς και τις ειδικές κατηγορίες επαγγελματιών, που ασφαλίζονται στο Ι.Κ.Α. περί των οποίων η παρ. 4 του άρθρου 24 του παρόντος και των ασφαλισμένων των Ταμείων, που ορίζονται στην αυτή παράγραφο, καθώς και των απασχολούμενων στην Ολυμπιακή Αεροπορία και Ολυμπιακή Αεροπλοΐα, τις αεροπορικές εταιρείες και των πτηνικών χειριστών αεροσκαφών που εκτελούν πτητικές εργασίες, ορίζεται σε ποσοστό 3,60% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων, που υπόκεινται σε εισφορές και βαρύνει κατά ποσοστό 1,40% τους εργοδότες και 2,20% τους ασφαλισμένους.

2. Η πρόσθετη ειδική εισφορά για την ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος, θανάτου των απασχολούμενων σε υπόγειες στοές μεταλλείων -λιγνιτωρυχείων και σε υποθαλάσσιες εργασίες, καθώς και των ασφαλισμένων της Διεύθυνσης Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η. που απασχολούνται σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δίκτυα, ορίζεται σε 7,50% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων και βαρύνει κατά ποσοστό 2,50% τους ασφαλισμένους και 5% τους εργοδότες.

3. Το ποσοστό εισφοράς στις περιπτώσεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού δύναται να επανακαθορισθεί με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αναλογιστική μελέτη.

4. Η πρόσθετη ειδική εισφορά επαγγελματικού κινδύνου για τους απασχολούμενους μισθωτούς σε επιχειρήσεις και εργασίες, που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 1 του β.δ. 473/1961 (ΦΕΚ 119 Α') και διεξάγονται κάτω από

τέτοιες συνθήκες ώστε να τίθεται σε κίνδυνο η ζωή ή η υγεία των εργαζομένων, ορίζεται σε ποσοστό 1% επί των αποδοχών των εργαζομένων, και βαρύνει τους εργοδότες.

Οι επιχειρήσεις καταβάλλουν ολόκληρη την εισφορά επαγγελματικού κινδύνου και για το προσωπικό τους που υπάγεται σ' έναν κλάδο ασφάλισης του φορέα ασφάλισης.

Άρθρο 24

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος

1. Οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη γήρατος αν έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας και έχουν πραγματοποιήσει χρόνο ασφάλισης 4.500 ημερών ή 15 ετών.

2. Αν οι ασφαλισμένοι συμπλήρωσαν τις ημέρες ή έτη ασφάλισης, που ορίζονται στην παράγραφο 1, από τις οποίες 750 ημέρες ή 2,5 έτη μέσα στην τελευταία πριν από την υποβολή της αίτησης πενταετία, δικαιούνται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά το 1/200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως για κάθε μήνα, που λείπει από το όριο ηλικίας που προβλέπεται από την παράγρ. 1 του άρθρου αυτού και μέχρι εξήντα (60) το πολύ μήνες κατά περίπτωση.

3. Οι ασφαλισμένοι, οι οποίοι πραγματοποιούν χρόνο ασφάλισης 4.500 ημερών ή 15 ετών από τον οποίο τουλάχιστον τα 3/4 σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα που ορίζονται στις οικείες διατάξεις των φορέων, δικαιούνται σύνταξη, χωρίς τη μείωση της παρ. 2 του άρθρου αυτού, με τη συμπλήρωση του 60ού έτους της ηλικίας.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παρ. 5, 6, 7 και 8 του άρθρου αυτού οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως της προηγούμενης παραγράφου ισχύουν για όλες τις κατηγορίες ειδικών επαγγελματιών, που ασφαλίζονται στο Ι.Κ.Α. για τις οποίες τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησεως, βάσει των κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού διατάξεων, είναι ευνοϊκότερα των ισχυόντων για τους λοιπούς ασφαλισμένους, καθώς και για τους ασφαλισμένους των φορέων που ασκούν εργασίες ή επαγγέλματα τα οποία προβλέπονται από τις διατάξεις περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών του Ι.Κ.Α. και τους απασχολούμενους στην Ολυμπιακή Αεροπορία, Ολυμπιακή Αεροπλοΐα και στις αεροπορικές εταιρείες, καθώς και τους πτηνικούς χειριστές αεροσκαφών που εκτελούν πτητικές εργασίες.

5. Οι ασφαλισμένοι, οι οποίοι έχουν πραγματοποιήσει χρόνο ασφάλισης 4.500 ημερών ή 15 ετών από τον οποίο τουλάχιστον τα 3/4 σε υπόγειες στοές μεταλλείων -λιγνιτωρυχείων ή σε εναέριες ή υποθαλάσσιες εργασίες, καθώς και σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δίκτυα προκαμένου για τους ασφαλισμένους της Διεύθυνσης Ασφάλισης Προσωπικού Δ.Ε.Η. δικαιούνται σύνταξη με τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας και με τη μείωση της παραγρ. 2 του άρθρου αυτού με τη συμπλήρωση του 50ού έτους.

6. Μητέρα με ανήλικα ή ανάκτα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, η οποία έχει πραγματοποιήσει χρόνο ασφάλισης 6.000 ημερών ή 20 ετών, δικαιούται σύνταξη με τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας και με τη μείωση της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού με τη συμπλήρωση του 50ού έτους.

7. Για τη μητέρα, η οποία έχει τρία τουλάχιστον παιδιά και χρόνο ασφάλισης 6.000 ημερών ή 20 ετών τουλάχιστον, το όριο ηλικίας, που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου αυτού, μειώνεται ανά τρία (3) έτη για κάθε παιδί και μέχρι του 50ού έτους.

Η επιβάρυνση των φορέων από την κατά την παράγραφο αυτή μείωση του ορίου ηλικίας προσδιορίζεται με οικονομική μελέτη και τα σχετικά ποσά αποδίδονται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, εγγραφομένης προς τούτο ειδικής πιστώ-

σεως, ύστερα από απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

8. Οι διατάξεις του ν. 612/1977 (ΦΕΚ 164 Α') και της παρ. 7 του άρθρου 40 του ν. 1902/1990 (ΦΕΚ 138 Α') εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 25

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας

1. Ο ασφαλισμένος δικαιούται σύνταξη λόγω αναπηρίας, αν έγινε ανάπηρος κατά την έννοια των διατάξεων της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179 Α') όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 27 του ν. 1902/1990 και της παρ. 4 και 5 του άρθρου 12 του ν. 1976/1991 (ΦΕΚ 184 Α') και έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλιση α) τριακόσιες (300) ημέρες ή ένα (1) έτος εργασίας και δεν έχει συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας. Οι πιο πάνω 300 ημέρες ή ένα έτος εργασίας αξιάνονται προοδευτικά σε 1.500 ημέρες ή 5 έτη εργασίας με την προσθήκη ανά 120 ημερών ή 5 μηνών εργασίας κατά μέσο όρο για κάθε έτος ηλικίας πέραν του 21ου ή β) έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον χίλιες πεντακόσιες (1.500) ημέρες ή 5 έτη εργασίας, από τις οποίες τις εξακόσιες (600) ημέρες ή δύο (2) έτη μέσα στα πέντε (5) έτη τα αμέσως προηγούμενα από εκείνο που έγινε ανάπηρος. Αν κατά τη διάρκεια των πέντε αυτών ετών ο ασφαλισμένος έχει επιδοτηθεί για ασθένεια ή ανεργία ή έχει συνταξιοδοτηθεί, η περίοδος των πέντε ετών επεκτείνεται για τον αντίστοιχο προς την επιδότηση ή συνταξιοδότηση χρόνο, ή γ) έχει πραγματοποιήσει τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες (4.500) ημέρες ή δεκαπέντε (15) έτη εργασίας οποιοδήποτε.

2. Για τη διαπίστωση της αναπηρίας του ασφαλισμένου από άποψη ιατρική γνωμοδοτούν οι αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές των φορέων, οι οποίες εκτός από τη διαπίστωση της φύσεως, των αιτιών, της εκτάσεως και της διάρκειας της σωματικής ή της πνευματικής παθήσεως του ασφαλισμένου, αποφαινόμενοι και για την επίδραση αυτών στην καθολική ικανότητά του για άσκηση του συνήθους ή παρεμφερούς επαγγέλματός του ή την ανάκτηση της ικανότητας αυτής.

3. Οι συντάξεις λόγω αναπηρίας απονέμονται για όσο χρόνο ορίζεται από τις αρμόδιες υγειονομικές επιτροπές, παρατείνονται δε με την ίδια διαδικασία και για τον εκάστοτε οριζόμενο από τις υγειονομικές επιτροπές χρόνο ανικανότητας.

Οι συντάξεις λόγω αναπηρίας μπορεί να είναι οριστικές, εφόσον οι υγειονομικές επιτροπές γνωματεύσουν ότι η ανικανότητα είναι μόνιμη.

Οι συντάξεις λόγω αναπηρίας καθίστανται αυτοδικαίως οριστικές όταν:

α. Ο συνταξιούχος έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του και χρόνο συνταξιοδότησης επτά (7) ετών συνεχώς, κατά τη διάρκεια των οποίων υποβλήθηκε σε τρεις τουλάχιστον εξετάσεις από τις οικείες υγειονομικές επιτροπές.

β. Ο συνταξιούχος έχει συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας του και χρόνο συνταξιοδότησης πέντε (5) ετών συνεχώς, κατά τη διάρκεια των οποίων υποβλήθηκε σε δύο τουλάχιστον εξετάσεις από τις οικείες υγειονομικές επιτροπές.

γ. Ο επί 12ετία συνεχώς συνταξιοδοτούμενος, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

δ. Ο επί 20ετία διακεκομμένα, αλλά από τριετίας συνεχώς συνταξιοδοτούμενος ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

Άρθρο 26

Σύνταξη λόγω εργατικού ατυχήματος ή ατυχήματος εκτός εργασίας

1. Οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη αναπηρίας και τα μέλη της οικογένειάς τους σύνταξη θανάτου, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, ανεξαρτήτως χρόνου ασφάλισης, αν η αναπηρία ή ο θάνατος οφείλεται σε εργατικό ατύχημα ή ατύχημα κατά την απασχόληση.

Η προθεσμία υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησεως, η διαδικασία αναγγελίας και διαπίστωσης του εργατικού ατυχήματος ή ατυχήματος κατά την απασχόληση καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Με το εργατικό ατύχημα ή το ατύχημα κατά την απασχόληση εξομακώνονται και οι επαγγελματικές ασθένειες. Ως προς το είδος της νόσου, τις επιχειρήσεις, εργασίες ή επαγγέλματα στα οποία πραγματοποιήθηκε η απασχόληση και το χρόνο απασχόλησης ισχύουν οι διατάξεις του Κανονισμού Ασθενείας του Ι.Κ.Α.

2. Επί ατυχήματος εκτός εργασίας ή απασχόλησης περι του οποίου κρίνουν τα αρμόδια όργανα των φορέων, οι ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη αναπηρίας και τα μέλη της οικογένειάς τους σύνταξη θανάτου, αν έχουν πραγματοποιήσει το μισό χρόνο ασφάλισης, που απαιτείται σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου για τη συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας από κοινή νόσο.

Άρθρο 27

Σύνταξη θανάτου

Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, ο οποίος έχει πραγματοποιήσει τις ημέρες ή έτη ασφάλισης, που ορίζονται στα άρθρα 25 και 26 του παρόντος νόμου, για τη συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας, δικαιούνται σύνταξη το παρακάτω μέλη οικογένειας:

1. Ο επιζών σύζυγος εφόσον έχει μια από τις παρακάτω προϋποθέσεις:

α. Είναι ανάπηρος και ανίκανος για κάθε βιοποριστική εργασία σε ποσοστό 67% τουλάχιστον.

β. Δεν έχει μέσο μηνιαίο εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή μεγαλύτερο του 40πλάσιου του εκάστοτε ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, προσυνημένο κατά 20% για καθένα από τα κατά την παρ. 2 του άρθρου αυτού προστατευόμενα και δικαιούμενα σύνταξης παιδιά.

Εάν το μέσο μηνιαίο εισόδημα είναι ουσιαστικώς μεγαλύτερο από το οριζόμενο στο προηγούμενο εδάφιο, καταβάλλεται το ήμισυ της δικαιούμενης σύνταξης.

Σε κάθε περίπτωση πάντως που στο εισόδημα του επιζώντος συζύγου συμπεριλαμβάνεται και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα, δύναται ο επιζών να επιλέξει αντί αυτής τη σύνταξη του θανόντος, εφόσον το μέσο μηνιαίο εισόδημα, όπως διαμορφώνεται με τη σύνταξη του θανόντος, δεν υπερβαίνει το εισόδημα της κατά τα ανωτέρω περίπτωσης β.

Η διαπίστωση του εισοδήματος γίνεται από τη φορολογική δήλωση εκάστου έτους κατά τα ειδικότερα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. Τα προστατευόμενα παιδιά, εφόσον είναι νόμιμα ή νομιμοποιηθέντα ή αναγνωρισθέντα ή υιοθετηθέντα, και προκειμένου για γυναίκα και τα φυσικά αυτής τέκνα με την προϋπόθεση ότι α) είναι άγαμα και δεν έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους. Το όριο αυτό παρατείνεται

μέχρι του 24ου έτους, εφόσον φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές του εσωτερικού ή του εξωτερικού ή β) κατά το χρόνο του θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου είναι ανίκανα για κάθε εργασία, εφόσον η ανικανότητά τους επήλθε πριν από τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους ή κατά τη διάρκεια της, κατά το προηγούμενο εδάφιο, φαίτησης.

3. Ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται σύνταξη:

α. Αν ο θάνατος του ασφαλισμένου συζύγου επήλθε πριν από την πάροδο ενός έτους από την τέλεση του γάμου, εκτός αν:

α.α. Ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα εργατικό ή μη.

β.β. Κατά τη διάρκεια του γάμου γεννήθηκε ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε τέκνο.

γ.γ. Η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελεί σε κατάσταση εγκυμοσύνης.

β. Αν ο θανών ελάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη αναπηρίας ή γήρατος, ο δε θάνατος επήλθε πριν από την πάροδο δύο ετών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν και στην περίπτωση αυτή συντρέχει λόγος από τους ανωτέρω με στοιχεία α.α., β.β., γ.γ. αναφερομένων.

4. Το δικαίωμα σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των παιδιών καταργείται:

α. Με το θάνατο του δικαιούχου.

β. Με την τέλεση γάμου του δικαιούχου κατά το ημεδαπό ή αλλοδαπό δικαιο.

γ. Με τη συμπλήρωση των ανωτέρω στην παρ. 2 εδάφ. α' οριζόμενων ορίων ηλικίας, και

δ. Από τότε που έπαυσε η κατά την παρ. 2 εδάφ. β' ανικανότητα για εργασία.

Άρθρο 28

Αποδοχές για τον υπολογισμό της σύνταξης λόγω γήρατος και αναπηρίας

1. Για τον προσδιορισμό των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών στους φορείς κύριας ασφάλισης, που ασφαλίζουν μισθωτούς, λαμβάνεται υπόψη το ηλικίον της διακρέσεως του συνόλου των μηνιαίων αποδοχών, που έλαβε ο ασφαλισμένος κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη που προηγούνται του έτους εκείνου κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση για σύνταξη και επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό δώρων εορτών και επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών απασχόλησης, που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος εντός της χρονικής αυτής περιόδου.

Για τους φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών, στους οποίους ως βάση υπολογισμού των παροχών θεωρείται η ημέρα εργασίας, η κατά το προηγούμενο εδάφιο διαίρεση γίνεται με τον αριθμό ημερών εργασίας και το ηλικίον πολλαπλασιάζεται επί 25.

Αν ο ασφαλισμένος στην ίδια χρονική περίοδο δεν έχει πραγματοποιήσει σαράντα (40) τουλάχιστο μηνών ή χιλίων (1.000) ημερών απασχόληση, για τον προσδιορισμό των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών συνυπολογίζονται και οι αποδοχές μηνών εργασίας της αμέσου προηγούμενης χρονικής περιόδου μέχρι τη συμπλήρωση του αριθμού των σαράντα (40) μηνών ή χιλίων (1.000) ημερών.

Επί εργατικού ατυχήματος ή ατυχήματος κατά την απασχόληση και ατυχήματος εκτός εργασίας ή απασχόλησης, αν δεν έχουν συμπληρωθεί οι παραπάνω μήνες ή έτη, ο υπολογισμός γίνεται με βάση το σύνολο του χρόνου ασφάλισης που έχει πραγματοποιηθεί.

Για τον προσδιορισμό των παραπάνω συνολικών αποδοχών, οι αποδοχές του ασφαλισμένου για κάθε ημερολογιακό έτος, πλην των αποδοχών του τελευταίου πριν από

την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης ημερολογιακού έτους, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά το ποσοστό αύξησης των συντάξεων του κάθε φορέα.

2. Για τον υπολογισμό της σύνταξης στους φορείς κύριας ασφάλισης, που ασφαλίζουν αυτοαπασχολούμενους, λαμβάνονται υπόψη οι ασφαλιστικές κατηγορίες που θα καθορισθούν με το προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 22 του παρόντος, βάσει των οποίων καταβλήθηκαν εισφορές ολόκληρο το χρόνο της ασφάλισης του ασφαλισμένου, όπως έχουν διαμορφωθεί την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησεως έτους.

Άρθρο 29

Ποσό σύνταξης

1. Η μηνιαία σύνταξη λόγω γήρατος ή αναπηρίας συνίσταται σε ποσοστό 1,714% επί των κατά το προηγούμενο άρθρο μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών για κάθε έτος συντάξιμης υπηρεσίας ή 300 ημέρες εργασίας.

Το κατά το προηγούμενο εδάφιο υπολογιζόμενο ποσό της μηνιαίας σύνταξης δεν μπορεί να υπερβαίνει το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Επί συνταξιοδότησεως λόγω αναπηρίας, εφόσον ο ασφαλισμένος κρίνεται βαριά ανάπηρος κατά την έννοια του εδαφ. α' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 27 του ν.1902/1990, δικαιούται την κατά τα ανωτέρω πλήρη σύνταξη.

Εφόσον ο ασφαλισμένος κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια του εδαφ. β' της παραπάνω παραγράφου, δικαιούται τα τρία τέταρτα (3/4) της σύνταξης αυτής και εφόσον κρίνεται μερικώς ανάπηρος κατά την έννοια του εδαφ. γ' της αυτής παραγράφου, δικαιούται το μισό (1/2) της σύνταξης αυτής.

Ο ασφαλισμένος, που έχει συμπληρώσει έξι χιλιάδες (6.000) ημέρες ή είκοσι (20) έτη εργασίας και κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια των ανωτέρω εδαφίων β' και γ', δικαιούται την ακεραία ή τα 3/4 της ακεραίας σύνταξης, αντίστοιχα.

Ο ασφαλισμένος, του οποίου η αναπηρία οφείλεται κατά κύριο λόγο σε ψυχιατρικές παθήσεις και κρίνεται ανάπηρος κατά την έννοια των ανωτέρω εδαφίων β' και γ', δικαιούται την ακεραία ή τα 3/4 της ακεραίας σύνταξης, αντίστοιχα.

2. Οι ασφαλισμένοι, που υπήχθησαν στις διατάξεις περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών των ακείων φορέων ή τις διατάξεις για τους απασχολούμενους σε υπάνευες στοές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων ή σε υποθαλάσσιες εργασίες ή τις διατάξεις για τους απασχολούμενους σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δίκτυα της Δ.Ε.Η. ή τις διατάξεις περί ειδικών επαγγελματιών της παρ. 4 του άρθρου 24 του παρόντος και δεν θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης κατά τις ειδικές διατάξεις των παρ. 3,4 και 5 του άρθρου 24 του αυτού νόμου, λόγω αλλαγής επαγγελματικής ειδικότητας ή άλλων λόγων, δικαιούνται προσαύξηση στο ποσό της βασικής σύνταξης, που αναλογεί στα έτη ή τις ημέρες αυτές για τις οποίες καταβλήθηκαν οι πρόσθετες εισφορές, που προβλέπονται από τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 23 του παρόντος νόμου, κατά ποσοστό 20%.

3. Το ποσό της κατά τις προηγούμενες παραγράφους χορηγούμενης σύνταξης δεν μπορεί να είναι κατώτερο της σύνταξης που προκύπτει βάσει του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ, αναπροσαρμοσμένου

με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων, νοουμένου ως συντάξιμου μισθού και συντάξιμου χρόνου δεκαπέντε (15) ετών.

Οι συνταξιούχοι, δικαιούχοι κατώτατων ορίων σύνταξης γήρατος, οι οποίοι παρέχουν οποιαδήποτε εργασία, δικαιούνται μόνο το τμήμα της σύνταξης που υπολογίζεται κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

4. Εξαιρετικά επί αναπηρίας, η οποία οφείλεται σε εργατικό ατύχημα ή ατύχημα κατά την απασχόληση ή επαγγελματική ασθένεια, το ποσό της χορηγούμενης σύνταξης δεν μπορεί να είναι μικρότερο της σύνταξης που προκύπτει βάσει του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ, αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων νοουμένου ως συντάξιμου μισθού και συντάξιμου χρόνου είκοσι (20) ετών.

Το κατώτερο όριο συντάξεων, που προβλέπεται από τις προηγούμενες παραγράφους, μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη.

Άρθρο 30 Προσαύξηση της σύνταξης

1. Το ποσό της κατά το άρθρο 29 υπολογιζόμενης σύνταξης γήρατος ή αναπηρίας καλείται βασική σύνταξη και αυτή προσαυξάνεται κατά 8% για το πρώτο παιδί, 10% για το δεύτερο παιδί και 12% για το τρίτο και άνω παιδιά, εφόσον είναι άγαμα και ανήλικα και δεν εργάζονται ή είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία και δεν λαμβάνουν σύνταξη από οποιαδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο. Η κατά τα ανωτέρω προσαύξηση παρατείνεται μέχρι του 24ου έτους της ηλικίας, εφόσον τα παιδιά φοιτούν σε ανώτερες ή ανώτατες αναγνωρισμένες σχολές του εσωτερικού ή του εξωτερικού.

Αν και ο έτερος των γονέων είναι συνταξιούχος του αυτού ή άλλου φορέα κοινωνικής ασφάλισης ή του Δημοσίου, η κατά τα ανωτέρω προσαύξηση (επίδομα τέκνων) χορηγείται στον έναν των συζύγων κατ'επιλογή τους. Αν δεν υποβληθεί δήλωση επιλογής, το επίδομα καταβάλλεται και στους δύο συζύγους κατά το ήμισυ.

Οι χορηγούμενες προσαυξήσεις συντάξεων για τα τέκνα υπολογίζονται επί του μισού του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ, αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

2. Προκειμένου περί συνταξιούχων λόγω απολίτου αναπηρίας ή συνταξιούχων λόγω γήρατος τυφλών και από τους δύο οφθαλμούς, εφόσον αυτοί τελούν διαρκώς σε κατάσταση η οποία απαιτεί συνεχή επίβλεψη, συμπαράσταση και περιποίηση έτερου προσώπου, το ποσό της βασικής σύνταξης προσαυξάνεται κατά 25% του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ, αναπροσαρμοσμένου κάθε φορά με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Άρθρο 31 Υπολογισμός της σύνταξης λόγω θανάτου

1. Το ποσό της σύνταξης των κατά το άρθρο 27 του παρόντος νόμου μελών οικογένειας υπολογίζεται επί του ποσού της βασικής σύνταξης, το οποίο ελάμβανε ο θανών συνταξιούχος λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή θα εδικαιούτο ο θανών ασφαλισμένος, αν κατά την ημέρα του θανάτου του καθίστατο ανάπηρος σε ποσοστό 80%, χωρίς οπιασδήποτε επί της βασικής σύνταξης προσαυξήσεως και ορίζεται ως ποσοστό αυτής, ως εξής:

α. Για τον επιζώντα σύζυγο ποσοστό 50% της βασικής σύνταξης.

β. Για κάθε παιδί ποσοστό 25% της βασικής σύνταξης. Αν πρόκειται για παιδί ορφανό και από τους δύο γονείς, το παραπάνω ποσοστό διπλασιάζεται, εκτός αν δικαιούται σύνταξη και από τους δύο γονείς.

2. Το συνολικό ποσό της σύνταξης λόγω θανάτου του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% του κατά τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 29 του παρόντος νόμου οριζόμενου ποσού, ούτε ανώτερο του 100% της σύνταξης του θανόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' Επικουρική ασφάλιση

Άρθρο 32 Ασφαλιστικές εισφορές

1. Η συνολική εισφορά ασφαλισμένου και εργοδότη σε φορείς επικουρικής ασφάλισης, που ασφαλίζουν μισθωτούς, ορίζεται σε ποσοστό 6%, βαρύνει κατά το 1/2 τον ασφαλισμένο και κατά το υπόλοιπο 1/2 τον εργοδότη και υπολογίζεται επί των πάσης φύσεως αποδοχών, όπως προσδιορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 22 του παρόντος νόμου.

Στην παραπάνω εισφορά υπόκειται και το Δημόσιο ως εργοδότης.

Σε περίπτωση σμρσης περισσότερων του ενός φορέων επικουρικής ασφάλισης, η υποχρέωση του εργοδότη για καταβολή εισφοράς υφίσταται μόνο για τον ένα φορέα.

2. Η πρόσθετη ειδική εισφορά για την επικουρική ασφάλιση ορίζεται: α) για τους υπαγόμενους στα βαρέα και ανθυγιαντά επαγγέλματα και τα ειδικά επαγγέλματα του άρθρου 24 παρ. 4 του παρόντος σε 2% επί των αποδοχών των ασφαλισμένων που υπόκεινται σε εισφορές και βαρύνει κατά 1,25% τον ασφαλισμένο και 0,75% τον εργοδότη, β) για τους απασχολούμενους σε υπόγειες σταές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων, καθώς και σε υποθαλάσσιες εργασίες καθώς και σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δικτύα της Δ.Ε.Η. σε 3% και βαρύνει κατά 2% τον εργοδότη και 1% τον ασφαλισμένο.

3. Η εισφορά σε φορείς επικουρικής ασφάλισης, που ασφαλίζουν αυτοαπασχολούμενους ορίζεται σε ποσοστό 6%, υπολογίζεται επί του ποσού της κατά την παρ. 3 του άρθρου 22 του παρόντος ασφαλιστικής κατηγορίας επιλογής των ασφαλισμένων και βαρύνει τους ασφαλισμένους.

Προκειμένου περί μισθωτών ασφαλισμένων φορέων κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων ισχύουν ως προς την καταβολή των εισφορών τα οριζόμενα για τους ασφαλισμένους φορέων επικουρικής ασφάλισης μισθωτών.

Άρθρο 33 Προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως - Συντάξιμες αποδοχές

Οι διατάξεις των άρθρων 24 έως 28 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται ανάλογα και στους φορείς επικουρικής ασφάλισης.

Άρθρο 34 Ποσό σύνταξης

1. Το ποσό της πλήρους μηνιαίας σύνταξης, που χορηγείται από τους φορείς επικουρικής ασφάλισης για χρόνο ασφάλισης 35 ετών ή 10.500 ημερών, ορίζεται σε 20% των κατά το άρθρο 28 του παρόντος συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών.

2. Για χρόνο ασφάλισης μικρότερο ή μεγαλύτερο των 35 ετών ή 10.500 ημερών εργασίας, το πιο πάνω ποσοστό μειώνεται ή αυξάνεται κατά 1/35 για κάθε επί ελάττων ή επιπλέον έτος ή 300 ημέρες ασφάλισης.

3. Στις περιπτώσεις ασφαλισμένων για τους οποίους συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγρ. 2 του άρθρου 29 του παρόντος, το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στα έτη ή ημέρες ασφάλισης, για τις οποίες καταβλήθηκαν πρόσθετες εισφορές, που προβλέπονται από την παρ. 2 του άρθρου 32 του παρόντος, προσαιξάνεται κατά 20%.

4. Το ποσό της κατά τα ανωτέρω χορηγούμενης σύνταξης λόγω αναπηρίας δεν μπορεί να είναι κατώτερο της σύνταξης που αντιστοιχεί σε χρόνο ασφάλισης 15 ετών.

Επί αναπηρίας, η οποία οφείλεται σε εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική νόσο, το ποσό της χορηγούμενης σύνταξης δεν μπορεί να είναι κατώτερο της σύνταξης που αντιστοιχεί σε χρόνο ασφάλισης 20 ετών.

Το κατώτερο όριο συντάξεων μειώνεται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη.

5. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 31 του παρόντος. Το συνολικό δε ποσό της σύνταξης του επιζώντος συζύγου και των τέκνων δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 80% του κατά την προηγούμενη παράγραφο οριζόμενου ποσού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' Ασφάλιση ασθενείας

Άρθρο 35 Ασφαλιστικές εισφορές

1. Το συνολικό ποσοστό εισφοράς για την ασφάλιση ασθενείας - μητρότητας στους φορείς ασφάλισης ασθενείας, που ασφαλίζουν μισθωτούς, ορίζεται σε ποσοστό 11,45% και κατανέμεται κατά 2,55% σε βάρος των ασφαλισμένων, κατά 5,10% σε βάρος των εργοδοτών και κατά 3,80% σε βάρος του Κράτους, υπολογίζεται δε κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 22 του παρόντος για τις ασφαλιστικές εισφορές κύριας ασφάλισης.

Αν το ποσοστό εισφοράς στους παραπάνω φορείς για τους μέχρι 31.12.1992 υπαχθέντες στην ασφάλιση είναι μεγαλύτερο του καθοριζόμενου με το προηγούμενο εδάφιο, για τον ασφαλισμένο και τον εργοδότη καταβάλλεται και για τους από 1.1.1993 και μετά υπαγόμενους στην ασφάλιση.

Το ποσοστό εισφοράς για την ασφάλιση ασθενείας - μητρότητας στους φορείς ασφάλισης ασθενείας των αυτοαπασχολούμενων ορίζεται σε ποσοστό 11,45%, υπολογίζεται επί της ασφαλιστικής κατηγορίας της παρ. 3 του άρθρου 22 του παρόντος που θα επιλεγεί για την καταβολή των εισφορών κύριας ασφάλισης εφαρμοζόμενων αναλόγως των διατάξεων του εδαφ. γ' της παρ. 2 του ίδιου άρθρου και βαρύνει κατά 7,65% τους ασφαλισμένους και κατά 3,80% το Κράτος.

Προκειμένου περί μισθωτών ασφαλισμένων φορέων ασθενείας αυτοαπασχολούμενων ισχύουν αναλόγως τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 22.

Αν οι παραπάνω φορείς δεν χορηγούν παροχές ασθενείας σε χρήμα, το ποσοστό εισφοράς ασφαλισμένων ορίζεται σε 6,75% και του Κράτους σε 3,40%.

Δύναται με το προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 22 του παρόντος, να οριστεί ότι κατά την πρώτη εφαρμογή η καταβολή ολόκληρης της εισφοράς θα γίνει σταδιακά σε τρία έτη.

2. Για τον τρόπο απόδοσης της εισφοράς του Κράτους ισχύουν τα οριζόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 22 του

παρόντος.

3. Η εισφορά (κράτηση) υπέρ του Δημοσίου για την περίθαλψη των δημοσίων υπαλλήλων ορίζεται στο ποσοστό που ισχύει κάθε φορά ως εισφορά εργαζομένων για τους ασφαλισμένους στην κοινή ασφάλιση του Ι.Κ.Α. στον κλάδο ασθενείας και υπολογίζεται επί των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων.

4. Το ποσοστό εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη στους φορείς ασφάλισης ασθενείας μισθωτών μπορεί να μεταβάλλεται με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αναλογιστική μελέτη.

5. Η εισφορά για την ασφάλιση ασθενείας συνταξιούχων φορέων κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου ορίζεται σε ποσοστό 10% επί των καταβαλλόμενων συντάξεων και κατανέμεται, κατά 4% σε βάρος των συνταξιούχων και 6% σε βάρος του φορέα συνταξιοδότησης. Το ποσοστό εισφοράς για την ασφάλιση ασθενείας συνταξιούχων δύναται να ανακαθορισθεί με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αναλογιστική μελέτη.

Άρθρο 36 Παροχές ασθενείας

1. Για το είδος των παροχών ασθενείας που χορηγούν οι φορείς ασφάλισης ασθενείας, τις κατηγορίες παροχών, τις προϋποθέσεις, την έκταση, το ύψος, τα δικαιούχα πρόσωπα, τη διαδικασία και τον τρόπο πραγματοποίησης των παροχών ισχύουν οι οικείες διατάξεις των φορέων.

2. Οι φορείς ασφάλισης ασθενείας, οι οποίοι έχουν τις ίδιες προϋποθέσεις, που ισχύουν στο Ι.Κ.Α., χορηγούν στους ασφαλισμένους και τα μέλη των οικογενειών τους τουλάχιστον τις αυτές με το Ι.Κ.Α. σε ύψος και έκταση παροχών ασθενείας και μητρότητας σε είδος και σε χρήμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' Ασφάλιση για εφάπαξ βοήθημα

Άρθρο 37 Ασφαλιστικές εισφορές

1. Η συνολική εισφορά ασφάλισης για εφάπαξ βοήθημα σε φορείς ασφάλισης πρόνοιας ορίζεται σε ποσοστό 4% και βαρύνει αποκλειστικά τους ασφαλισμένους.

2. Για τον υπολογισμό της εισφοράς σε φορείς ασφάλισης πρόνοιας, που ασφαλίζουν μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 32 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 38 Προϋποθέσεις χορηγείας εφάπαξ βοηθήματος - Ύψος παροχής

1. Στον ασφαλισμένο σε κάθε φορέα ασφάλισης πρόνοιας απονέμεται εφάπαξ βοήθημα, εφόσον έτυχε κύριας σύνταξης λόγω γήρατος ή οριστικής αναπηρίας από οποιονδήποτε φορέα και πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις του οικείου Ταμείου.

Εφάπαξ βοήθημα χορηγείται στους κατά τις διατάξεις κάθε φορέα ασφάλισης πρόνοιας δικαιούχους θανόντος ασφαλισμένου, εφόσον συντρέχουν οι χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως λόγω θανάτου, του φορέα κύριας ασφάλισης στον οποίο ήταν ασφαλισμένος ο θανών.

Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αναλογιστική μελέτη καθορίζεται το

ύμος και ο τρόπος υπολογισμού του εφάπαξ βοηθήματος.

2. Στους μη δικαιούμενους εφάπαξ βοηθήματος επιστρέφονται οι εισφορές ασφαλισμένου που έχουν καταβληθεί σε φορείς πρόνοιας, εντόκως με επιτόκιο το εκάστοτε χορηγούμενο για τις καταθέσεις των χρηματικών διαθεσίμων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης στην Τράπεζα της Ελλάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Ασπίδες διατάξεις

Άρθρο 39

Ασφάλιση σε ένα φορέα

1. Υποχρεωτική ασφάλιση επιτρέπεται σε ένα φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, ένα φορέα επικουρικής ασφάλισης, ένα φορέα ασφάλισης ασθενείας και ένα φορέα ασφάλισης πρόνοιας.

2. Τα πρόσωπα για τα οποία προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις υποχρεωτική ασφάλιση σε περισσότερους του ενός φορείς, λόγω ιδιότητας και απασχόλησης ή για περισσότερες της μιας απασχολήσεις, ασφαλιζονται υποχρεωτικά μόνο σε ένα φορέα, τον οποίο επιλέγουν με δήλωσή τους, που υποβάλλεται κάθε φορά σε όλους τους αρμόδιους φορείς και στους οικείους εργοδότες, εντός τριών μηνών από την απόκτηση της ιδιότητας ή την ανάληψη της απασχόλησης, αν δε δεν υποβληθεί δήλωση, η υποχρεωτική ασφάλιση γίνεται στο φορέα απασχόλησης, εκτός της ασφάλισης στο Ταμείο Συντάξεως και Αυτοασφάλισης Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.) και στο Ταμείο Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτών Δημόσιων Έργων, η οποία είναι υποχρεωτική.

Εφόσον επιθυμούν, τα πρόσωπα αυτά δύνανται να ασφαλιστούν προαιρετικά και σε περισσότερους του ενός φορείς, αν αυτό προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, ύστερα από σχετική αίτηση, που υποβάλλεται στον αρμόδιο φορέα εντός της παραπάνω προθεσμίας.

Στην περίπτωση αυτήν υποχρεούνται στην καταβολή του συνόλου των ασφαλιστικών εισφορών ασφαλισμένου, εργοδότη και Κράτους των προβλεπομένων από τις ισχύουσες διατάξεις για τον οικείο φορέα.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επιλύεται κάθε αμφισβήτηση που θα προκύψει από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού και ρυθμίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 40

Χρόνος ασφάλισης

1. Ως χρόνος ασφάλισης στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης λογίζεται, πλην του χρόνου πραγματικής απασχόλησης: α) ο χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας, β) ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών, γ) ο χρόνος επιδότησης λόγω ασθενείας και τακτικής ανεργίας και δ) ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας άνευ αποδοχών και μέχρι δυο ετών, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

2. Η αναγνώριση και εξαγορά του χρόνου στρατιωτικής υπηρεσίας ενεργείται κατά τις διατάξεις του ν.1358/1983 (ΦΕΚ 60 Α') όπως ισχύουν κάθε φορά. Ο χρόνος επιδότησης λόγω ασθενείας και τακτικής ανεργίας συνυπολογίζεται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος και μέχρι διακόσιες (200) ημέρες την τελευταία δεκαετία πριν από την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης για την επιδότηση λόγω ασθενείας και μέχρι διακόσιες (200) ημέρες για την επιδότηση τακτικής ανεργίας κατά το αυτό χρονικό διάστημα.

Ο χρόνος εκπαιδευτικής άδειας αναγνωρίζεται με αίτηση του ενδιαφερομένου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξηση της σύνταξης και εξαγοράζεται βάσει του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, του οικείου φορέα και των αποδοχών του ασφαλισμένου κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, το ποσό δε της εξαγοράς βαρύνει τον ασφαλισμένο.

Ο χρόνος γονικής άδειας ανατροφής παιδιών αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 1483/1984 (ΦΕΚ 153 Α') και εξαγοράζεται βάσει του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη, που ισχύει για κάθε φορέα και του 25πλάσιου του ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, που ισχύει κατά τη χρονολογία υποβολής της αίτησης αναγνώρισης.

3. Ο χρόνος κατά τον οποίο ο ασφαλισμένος έλαβε σύνταξη αναπηρίας συνυπολογίζεται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος.

Άρθρο 41

Απασχόληση συνταξιούχων

1. Αν ο συνταξιούχος λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου φορέα κύριας ασφάλισης αναλάβει οποιαδήποτε απασχόληση, το ποσό της χορηγούμενης σύνταξης περιορίζεται κατά το 1/3 του υπολειπόμενου ποσού μη δυναμένου να είναι μικρότερου του κατώτατου ορίου.

2. Αν ο συνταξιούχος λόγω αναπηρίας φορέα κύριας ασφάλισης, που αναλαμβάνει οποιαδήποτε απασχόληση, κερδίζει από την απασχόληση, ανάλογα και με το βαθμό της αναπηρίας του, περισσότερα από όσα κερδίζει υγιής απασχολούμενος, σύμφωνα με τους γενικούς όρους αμοιβής προκειμένου περί μισθωτών ή του διπλάσιου του κατά το έτος 1991 μέσω μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων προκειμένου περί αυτοαπασχολούμενων, διακόπτεται η σύνταξη.

3. Για τον απασχολούμενο συνταξιούχο λόγω γήρατος ή αναπηρίας καταβάλλονται οι προβλεπόμενες από τις οικείες διατάξεις εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου, προκειμένου περί μισθωτών ή ασφαλισμένου προκειμένου περί αυτοαπασχολούμενων, υπολογιζόμενες κατά τα ισχύοντα για τους λαϊκούς ασφαλισμένους, οι οποίες βαρύνουν τον ασφαλισμένο και τον εργοδότη αντίστοιχα προκειμένου περί μισθωτών ή τον ασφαλισμένο προκειμένου περί αυτοαπασχολούμενων.

4. Σε περίπτωση απασχόλησης συνταξιούχου λόγω γήρατος χωρίς αναστολή της σύνταξης, ο αντίστοιχος χρόνος ασφάλισης δεν λαμβάνεται υπόψη για προσαύξηση της σύνταξης ή συνταξιοδότηση από άλλο φορέα.

Επί αναστολής της σύνταξης προσαυξάνεται η σύνταξη για το χρόνο απασχόλησης υπολογιζόμενη κατά τις σχετικές, για κάθε περίπτωση διατάξεις, ή θεμελιώνεται συνταξιοδοτικό δικαίωμα από άλλο φορέα.

5. Ο συνταξιούχος λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου πριν αναλάβει οποιαδήποτε εργασία, οφείλει να το δηλώσει στο φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται, παρέχοντας κάθε πληροφορία περί αυτής. Η παράλειψη της δηλώσεως ή η παροχή ανακριβών πληροφοριών συνεπάγεται αναστολή για το λόγο αυτόν και μόνο της καταβολής της σύνταξης του για δώδεκα (12) μήνες, από τον επόμενο μήνα που έλαβε γνώση της απασχόλησής του ο φορέας.

Άρθρο 42

Προαιρετική συνέχιση ασφάλισης

1. Ο υποχρεωτικά ασφαλισμένος σε φορέα κύριας ασφάλισης δικαιούται να ζητήσει τη συνέχιση της ασφάλισης

αυτής εντός έτους από τη διακοπή της, εφόσον:

α. έχει πραγματοποιήσει στην υποχρεωτική ασφάλιση 1.500 ημέρες εργασίας τουλάχιστον από τις οποίες 300 ημέρες εντός της τελευταίας πριν από την υποβολή της αίτησης πενταετίας και

β. δεν υπάγεται στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης.

2. Η κατά την παρ. 1 προαιρετική ασφάλιση πραγματοποιείται για ένα ή περισσότερους από τους υφιστάμενους στο φορέα κλάδους ασφάλισης.

3. Ο προαιρετικά ασφαλισμένος βαρύνεται με την εκάστοτε συνολική εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου, η οποία προσδιορίζεται βάσει του μέσου όρου του μισθού του τελευταίου έτους πριν από τη διακοπή της υποχρεωτικής ασφάλισης προκειμένου περί μισθωτών ή του ποσού της ασφαλιστικής κατηγορίας επί της οποίας κατέβαλε εισφορές κατά τη διακοπή της απασχόλησης ο αυτοαπασχολούμενος, αντιστοίχως με το εκάστοτε ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων.

Εφόσον έχουν πραγματοποιήσει 3.000 ημέρες ή 10 έτη εργασίας, οι συνεχιζόντες προαιρετικά την ασφάλισή τους δύνανται με εγγραφή δήλωσή τους, να κατατάσσονται στην αμέσως ανώτερη ασφαλιστική κλάση ή κατηγορία. Το δικαίωμα αυτό ασκείται μετά τη συμπλήρωση τριετίας σε κάθε ασφαλιστική κλάση ή κατηγορία και πάντως πριν από τη συμπλήρωση του 55ου έτους της ηλικίας τους. Η νέα κατάταξη ισχύει από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους από την υποβολή της σχετικής δήλωσης.

4. Χρονική περίοδος, για την οποία δεν καταβλήθηκαν εισφορές εντός έξι (6) μηνών από της λήξεως της περιόδου στην οποία ανάγονται αυτές, δεν λογίζεται ως χρόνος προαιρετικής ασφάλισης. Εισφορές, οι οποίες καταβλήθηκαν πέραν του μηνός από τότε που κατέστησαν απαιτητές και μέχρι των έξι (6) μηνών, επιβαρύνονται με τα προβλεπόμενα πρόσθετα τέλη.

5. Καθυστέρηση καταβολής εισφορών πέραν του έτους, από τη λήξη της περιόδου στην οποία ανάγονται αυτές, συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος περαιτέρω συνεχίσεως της προαιρετικής ασφάλισης που άρχισε.

6. Ο συνεχιζών προαιρετικά την ασφάλισή του δεν υποχρεούται σε καταβολή εισφορών κατά το χρόνο που λαμβάνει επίδομα ασθενείας.

7. Δεν δύναται να γίνει προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης αν ο ασφαλισμένος κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης είναι ανάπηρος κατά την έννοια του στοιχείου β' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951.

8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και για την προαιρετική ασφάλιση σε φορείς επικουρικής ασφάλισης.

Άρθρο 43

Έκταση εφαρμογής

Τελικές διατάξεις τρίτου μέρους

1. Οι διατάξεις των άρθρων 22 έως 43 του παρόντος νόμου έχουν εφαρμογή για τους ασφαλισμένους, οι οποίοι υπόγονται για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης από 1.1.1993 και μετά, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις. Από τις παραπάνω διατάξεις εξαιρείται ο Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.) εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

2. Για τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά θέματα, που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του τρίτου μέρους του παρόντος νόμου εξακολουθούν να ισχύουν οι υφιστάμενες γενικές ή ειδικές διατάξεις των φορέων.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Ρυθμίσεις για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Κύρια ασφάλιση

Άρθρο 44

Εισφορά κλάδου σύνταξης

1. Η υπό του άρθρου 25 παρ. 1 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει, προβλεπόμενη εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου υπέρ του κλάδου αναπηρίας, γήρατος, θανάτου (συντάξεων) του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων αυξάνεται από 1ης Ιανουαρίου 1993 κατά 2,75 μονάδες, ήτοι κατά 1,83 μονάδες σε βάρος των εργοδοτών και κατά 0,92 της μονάδας σε βάρος των ασφαλισμένων, οριζόμενη σε 20 ποσοστιαίες μονάδες εκ των οποίων 13,33 ποσοστιαίες μονάδες βαρύνουν τους εργοδότες και 6,67 τους ασφαλισμένους.

2. Αν η εισφορά του ασφαλισμένου ή του εργοδότη για τον κλάδο σύνταξης, που προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις των λοιπών, πλην του Ι.Κ.Α., φορέων κύριας ασφάλισης μισθωτών, είναι μικρότερη της οριζόμενης για το Ι.Κ.Α. με την προηγούμενη παράγραφο αυξάνεται προοδευτικά σε τρία έτη από 1-1-1993 για κάθε περίπτωση προκειμένου να διμορφωθεί σε 6,67% για τον ασφαλισμένο και 13,33% για τον εργοδότη.

Μεγαλύτερα των παραπάνω ποσοστά εισφοράς ασφαλισμένου ή εργοδότη προβλεπόμενης από τις οικείες διατάξεις των φορέων εξακολουθούν να ισχύουν.

3. Από 1ης Ιανουαρίου 1995 και μετά, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς ασφαλισμένου για τον κλάδο σύνταξης στους φορείς κύριας ασφάλισης, που ασφαλίζονται αυτοαπασχολούμενοι, δεν μπορεί να είναι κατώτερο από την εισφορά, που προκύπτει βάσει του κατά την παρ. 1 του άρθρου αυτού συνολικού ασφαλιστρού και του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμομένου με το εκάστοτε ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Μηνιαία εισφορά μικρότερη του ανωτέρω ποσού αυξάνεται προοδευτικά σε τρία έτη από 1-1-1993 μέχρι διμορφώσεως στο κατά το προηγούμενο εδάφιο ποσό.

Διατάξεις φορέων κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων, που προβλέπουν την καταβολή μειωμένης εισφοράς από νεοεισερχομένους στο επάγγελμα ασφαλισμένους, εξακολουθούν να ισχύουν για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλιζόμενους. Επίσης εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις που προβλέπουν κρατήσεις επί αμοιβών για παρεχόμενες υπηρεσίες ή καταβολή ποσών με ένσημα.

Με προεδρικά διατάγματα, που θα εκδοθούν εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αναλογιστική μελέτη και γνώμη των Δ.Σ. των: α) Ταμείου Νομικών, β) Ταμείου Συντάξεως και Αυτασφαλίσεως Υγειονομικών και γ) Ταμείου Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτιών Δημοσίων Έργων, θα καθορισθούν τα ποσά εκ των οριζόμενων στο προηγούμενο εδάφιο, τα οποία θα αφαιρούνται από την κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής εισφορά και η ενδεχόμενη καταβολή μικρότερης εισφοράς από εμπίστοιους ασφαλισμένους για τους οποίους προβλέπεται καταβολή διαφοροποιημένης σύνταξης.

Τα παραπάνω ισχύουν αναλόγως και για τις εισφορές στους κλάδους ή φορείς επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και ασθενείας των ασφαλισμένων της παραγράφου αυτής.

4. Η κράτηση, που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 17 και την παρ. 2 του άρθρου 20 του παρόντος νόμου, καθώς και από το άρθρο 6 του ν. 1902/1990, επιβάλλεται και στις υποκείμενες σε εισφορές αποδοχές των τακτικών υπαλλήλων των ν.π.δ.δ. και α.τ.α., οι οποίοι υπάγονται στις διατάξεις του α.ν. 1846/1951.

5. Από 1.1.1994 και εφεξής το Υπουργείο Οικονομικών αποδίδει κάθε έτος στο Ι.Κ.Α. ποσά που αντιστοιχούν στις μειώσεις των εισφορών Ι.Κ.Α., Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., Ο.Α.Ε.Δ., Ο.Ε.Κ. και Ο.Ε.Ε. του προηγούμενου οικονομικού έτους, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 12 του ν. 3213/1955, 23 του ν. 849/1978 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 24 παρ. 7 του ν. 1116/1981, 24 του ν.δ. 3083/1954 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 15 του ν.3210/1955 και του άρθρου 5 του ν.δ. 3619/1956, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 1 του ν.δ. 4041/1960.

Η διαδικασία και ο τρόπος απόδοσης των εισφορών θα καθορισθεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

6. Η προβλεπόμενη από τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 1 εδάφ. α' του ν.δ. 2961/1954 (ΦΕΚ 197 Α') εργοδοτική εισφορά αυξάνεται κατά 0,67%, η δε εργατική κατά 0,33% και υπολογίζεται επί των αναφερόμενων στις διατάξεις αυτές αποδοχών των μισθωτών.

Η ισχύς της διατάξεως αυτής αρχίζει από την 1η του τρίτου από της δημοσίευσής του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μήνα έχει δε εφαρμογή και για τους από 1.1.1993 και μετά ασφαλιζόμενους.

Άρθρο 45

Εισφορά πρόωρης συνταξιοδότησης - Επαγγελματικού κινδύνου

1. Η πρόσθετη ειδική εισφορά για την κύρια ασφάλιση των υπαγομένων σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις των φορέων (πλην Ι.Κ.Α.) στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα ορίζεται σε ποσοστό 3,60% και βαρύνει τους ασφαλιζόμενους κατά 2,20% και τους εργοδότες κατά 1,40% και των απασχολούμενων σε υπόγειες σταές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων, καθώς και σε υποθαλάσσιες εργασίες σε ποσοστό 7,50% και βαρύνει κατά 2,50% τους ασφαλιζόμενους και κατά 5% τους εργοδότες.

2. Η πρόσθετη ειδική εισφορά των ασφαλιζόμενων στο Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. απασχολούμενων σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα ορίζεται σε ποσοστό 2% και βαρύνει τους ασφαλιζόμενους κατά 1,25% και τους εργοδότες κατά 0,75% και των απασχολούμενων σε υπόγειες σταές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων, καθώς και σε υποθαλάσσιες εργασίες σε ποσοστό 3% και βαρύνει κατά 1% τους ασφαλιζόμενους και κατά 2% τους εργοδότες. Η ισχύς της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.1993.

3. Το ποσοστό εισφοράς για τις περιπτώσεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού και τις αντίστοιχες του Ι.Κ.Α. δύναται να επανακαθορισθεί με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αναλογιστική μελέτη.

4. Οι τρεις (3) πρώτες παράγραφοι της περ. θ' του άρθρου 24 του α.ν. 1846/1951 όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 3 του ν.δ. 4104/1960 (ΦΕΚ 147 Α') αντικαθίστανται ως κατωτέρω:

"Εισφορά επαγγελματικού κινδύνου, που βαρύνει τον εργοδότη ίση προς 1% επί των αποδοχών των μισθωτών των απασχολούμενων σε επιχειρήσεις και εργασίες, που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 1 του β.δ. 473/1961 και διεξάγονται κάτω από τέτοιες συνθήκες, ώστε να τίθεται σε κίνδυνο η ζωή ή η υγεία των εργαζομένων.

Οι επιχειρήσεις καταβάλλουν στο Ι.Κ.Α. ολόκληρη την

εισφορά επαγγελματικού κινδύνου και για το προσωπικό τους, που υπάγεται σ' έναν μόνο κλάδο ασφάλισης Ι.Κ.Α."

Άρθρο 46

Ασφαλιστικές εισφορές-Λοιπά θέματα ειδικών ταμείων

1. Από 1.1.1993 το ποσοστό εισφοράς εργοδότη στα ειδικά ταμεία κύριας ασφάλισης του προσωπικού των Τραπεζών Αγροτικής, Ελλάδος και Κτηματικής, Εθνικής, Ε.Τ.Β.Α., Ιονικής-Λαυκής, του Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε. και του Τ.Σ.Π.-Η.Σ.Α.Π. καθορίζεται σε 22%.

Μεγαλύτερα ποσοστά προβλεπόμενα από τις καταστατικές διατάξεις των παραπάνω Ταμείων για τον εργοδότη εξακολουθούν να ισχύουν.

Το ποσοστό εισφοράς των ασφαλιζόμενων στα παραπάνω Ταμεία ορίζεται από 1.1.1995 σε 11%.

Η εφαρμογή κατά την τριετία του πρόγμφη καταβαλλόμενου ποσοστού εισφοράς των ασφαλιζόμενων προς το ανωτέρω ποσοστό γίνεται κατά το 1/3 της διαφοράς κατ' έτος, αρχής γενομένης από 1.1.1993.

2. Ειδικά για τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, ορίζονται τα κάτωθι:

α. Ως οισνεί έσοδα του ασφαλιστικού συστήματος της Δ.Ε.Η. νοούνται τα κάτωθι ποσά:

α.α. το 300% των εισφορών των ασφαλιζόμενων για τους κλάδους κύριας σύνταξης, υγείας και απασχολούμενων σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δίκτυα,

β.β. το 200% των εισφορών των ασφαλιζόμενων για τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης,

γ.γ. το 150% των εισφορών των ασφαλιζόμενων που απασχολούνται σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα,

δ.δ. το 100% των εισφορών των ασφαλιζόμενων για τον κλάδο πρόνοιας.

β. Το ποσοστό εισφοράς των ασφαλιζόμενων, σε διάστημα τριών ετών, ορίζεται συνολικά ως εξής:

1.1.1993 1.1.1994 1.1.1995 και εφεξής

- Κλάδος Κύριας Σύνταξης	9 %	10 %	11 %
- Κλάδος Επικ. Ασφάλισης	3,5%	4 %	4,5%
- Κλάδος Πρόνοιας	2 %	3 %	4 %
- Κλάδος Υγείας	2,5%	2,5%	2,5%
- Απασχολούμενοι σε ορυχεία σταθμούς παραγωγής και δίκτυα	2,5%	2,5%	2,5%
- Βαρέα και ανθυγιεινά επαγγ.	1,5%	2 %	2,5%

γ. Η οισνεί εισφορά της Δ.Ε.Η. ως εργοδότη προκύπτει εάν από το σύνολο των οισνεί εσόδων του ασφαλιστικού της συστήματος αφαιρεθούν οι εισφορές των ασφαλιζόμενων.

δ. Η Δ.Ε.Η. ως εργοδότης των ασφαλιζόμενων στο ισχύον ασφαλιστικό σύστημα της, σε κάθε ημερολογιακό έτος, θα καλύπτει δαπάνες, που δεν μπορεί να υπερβούν ποσό μεγαλύτερο των τριάντα πέντε δισεκατομμυρίων δραχμών (35.000.000.000) πέραν της οισνεί εισφοράς της ως εργοδότη.

ε. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των υπαγομένων στα σημερινά βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα της Διεύθυνσης Ασφαλίσεως Προσωπικού Δ.Ε.Η. και απασχολούμενων σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δίκτυα

αυξάνονται κατά ένα εξάμηνο ανά έτος από 1.1.1998 και μετά, μέχρι του 55ου έτους της ηλικίας. Με τη συμπλήρωση του 50ού έτους χορηγείται σύνταξη μειωμένη κατά 1/200 για κάθε μήνα που λείπει από το όριο ηλικίας που απαιτείται για πλήρη συνταξιοδότηση, όπως αυτό διαμορφώνεται με τις διατάξεις του παρόντος.

στ. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου, τα όρια ηλικίας των υπαγομένων στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα της Διεύθυνσης Ασφαλίσεως Προσωπικού Δ.Ε.Η., αυξάνονται κατά ένα εξάμηνο ανά έτος από 1.1.1998 και μετά, μέχρι του 60ού έτους της ηλικίας.

ζ. Ειδικότερα για τον κλάδο πρόνοιας ορίζονται τα εξής: Το ανώτατο όριο του πέραν των δέκα εκατομ. δραχμών (10.000.000 δρχ.) ποσού του εφάπαξ, το οποίο καταβάλλεται στους συνταξιοδοτούμενους θα περιορισθεί κατά το 1/6 ανά έτος (επί μια δετία) από 1.1.1993, μέχρι του ορίου των δέκα εκατομ. δραχμών (10.000.000 δρχ.), αναπροσαρμοζόμενο κατά τις διατάξεις του άρθρου 57 του παρόντος νόμου.

η. Οι διατάξεις του άρθρου 47 του ν.1469/1984 (ΦΕΚ 111 Α') καταργούνται από 1.1.1993.

3. Η εισφορά του εργοδότη των ειδικών ταμείων του άρθρου 9 του ν.1976/1991 για τον κλάδο ασθένειας δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη του 6,25%.

Μεγαλύτερες εισφορές μειώνονται σταδιακά σε 3 χρόνια κατά το 1/3 ετησίως της διαφοράς από 1.1.1993.

4. Με επιφύλαξη των διατάξεων της επόμενης παραγράφου και της παρ. 2, από 1.1.1993 οι εργοδότες των ασφαλισμένων των Ειδικών Ταμείων κύριας ασφάλισης του άρθρου 9 του ν.1976/1991 θα καλύπτουν το ετήσιο οργανικό έλλειμμα, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 11 του ν.1902/1990, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του ν.1976/1991, που τυχόν θα προκύψουν και μέχρι ποσού, που δεν θα υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το ποσό που καταβλήθηκε για την κάλυψη των ελλειμμάτων του 1992.

5. Ειδικότερα από 1.1.1993 το οργανικό έλλειμμα του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Η.Σ.Α.Π., θα καλύπτεται είτε από τον Λ.Α.Φ.Κ.Α. (άρθρο 67) είτε με επιχορήγηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 47 Συντάξιμος χρόνος

1. Ο προβλεπόμενος από τις οικείες διατάξεις όλων των φορέων κύριας ασφάλισης συντάξιμος χρόνος δεκαπέντε (15) ετών για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος των μητέρων με ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανάκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιό κατά ποσοστό 50% και άνω ή ανάκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω ή εγγάμων γυναικών, καθώς και των χηρών ή διαζευγμένων με άγαμα παιδιά που έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31-12-1982 εφόσον δεν έχει συμπληρωθεί μέχρι 31-12-1992, αυξάνεται από 1-1-1993 ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος και μέχρι τη συμπλήρωση πλήρους συντάξιμου χρόνου δεκαεπτά (17) ετών και έξι (6) μηνών.

2. Συντάξιμος χρόνος μικρότερος των 15 ετών προβλεπόμενος από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων για τη συνταξιοδότηση με αυξημένο όριο ηλικίας ορίζεται από 1-1-1993 η 15ετία.

3. Για τους άνδρες, που έχουν υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31-12-1982 και συμπληρώνουν τον προβλεπόμενο από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων συντάξιμο χρόνο από 1-1-1998 και μετά, καθώς και για τους υπαγομένους στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης από 1-1-1983 μέχρι 31-12-1992, ο συντάξιμος

χρόνος δεν μπορεί να είναι μικρότερος των 25 ετών.

4. Για τις γυναίκες, που έχουν υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1982 και συμπληρώνουν από 1.1.1998 και μετά τον προβλεπόμενο από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων συντάξιμο χρόνο, καθώς και το χρόνο της παρ. 1 όπως έχει διαμορφωθεί την 31.12.1997 και της παρ. 2 του άρθρου αυτού ο συντάξιμος χρόνος αυξάνεται από την παραπάνω χρονολογία ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος μέχρι συμπλήρωσης συντάξιμου χρόνου 25 ετών.

Ειδικά για τις μητέρες με ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανάκανα παιδιά κατά ποσοστό 50% και άνω ή ανάκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, η ανωτέρω αύξηση αρχίζει από 1-1-2003.

5. Από τις ρυθμίσεις των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου αυτού εξαιρούνται οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α., οι ασφαλισμένοι των φορέων της παραγράφου 5α του άρθρου 48 του παρόντος και οι ασφαλισμένοι των Ειδικών Ταμείων του άρθρου 9 του ν.1976/1991 οι υπαγομένοι στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, καθώς και οι απασχολούμενοι σε υπόγειες στοές μεταλλείων-λιγνιτωρυχείων και υποθαλάσσιες εργασίες, καθώς και οι απασχολούμενοι σε ορυχεία, σταθμούς παραγωγής και δίκτυα της Δ.Ε.Η..

6. Για τους ασφαλισμένους, οι οποίοι συμπληρώνουν το 65ο έτος της ηλικίας ο ελάχιστος χρόνος για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ορίζεται σε 15 έτη.

7. Οι προβλεπόμενες από τις καταστατικές των Ειδικών Ταμείων του άρθρου 9 του ν.1976/1991 προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως και υπολογισμού σύνταξης και εφάπαξ βοηθήματος για δικητές, υποδικητές, προέδρους, αντιπροέδρους, διευθυνόντες συμβούλους, γενικούς διευθυντές και εντεταλμένους συμβούλους, καταργούνται από 24.8.1992.

8. Οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν.612/1977 και της παρ.8 του άρθρου 40 του ν.1902/1990 εξακολουθούν να ισχύουν.

9. Το πρώτο εδάφ. της παρ. 2 του άρθρου 28 του α.ν.1846/1951, όπως προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν.1902/1990, αντικαθίσταται από τότε που ίσχυε ως εξής:

Αν ο ασφαλισμένος λαμβάνει σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από άλλο ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης (πλην Ο.Γ.Α.) ή το Δημόσιο, εκτός των αναπήρων και θυμάτων πολέμου και μητέρων, που συνταξιοδοτήθηκαν με το άρθρο 63 παρ. 4 του ν.1892/1990, δικαιούται από το Ι.Κ.Α. πλήρη σύνταξη γήρατος εφόσον κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας, που απαιτείται σε κάθε περίπτωση από τη νομοθεσία για την απονομή πλήρους σύνταξης και πάντως όχι κάτω του 60ού έτους για τους άνδρες και του 55ου για τις γυναίκες και έχει πραγματοποιήσει τις απαιτούμενες σε κάθε περίπτωση ελάχιστες ημέρες εργασίας, οι οποίες δεν μπορεί να είναι λιγότερες από 5.100.

Για τους ασφαλισμένους που μέχρι 31-12-91 έχουν συμπληρώσει το 63ο έτος της ηλικίας τους οι άνδρες και το 58ο οι γυναίκες απαιτούνται, οι κατά περίπτωση αναφερόμενες στην παρ. 1 εδ. α' ημέρες εργασίας, οι οποίες από 1-1-1994 ανέρχονται σε 5.100. Αν ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει 4.500 ημέρες εργασίας τουλάχιστον και έχει συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας του ο άνδρας και το 60ό έτος η γυναίκα δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά 50%. Οι διατάξεις της νομοθεσίας, που προβλέπουν την απονομή μειωμένης σύνταξης γήρατος δεν εφαρμόζονται για την απονομή δεύτερης σύνταξης.

10. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 28 του α.ν.1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν.1902/1990 και την προηγούμενη παρά-

γραφο προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

• Οι προβλεπόμενες από το πρώτο εδάφιο πέντε χιλιάδες εκατό (5.100) και τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες (4.500) ημέρες εργασίας και από το δεύτερο εδάφιο τρεις χιλιάδες (3.000) ημέρες εργασίας αυξάνονται προοδευτικά σε έξι χιλιάδες (6.000), τέσσερις χιλιάδες οκτακόσιες (4.800) και τρεις χιλιάδες εξακόσιες (3.600) ημέρες αντίστοιχα με την προσθήκη στις 5.100, 4.500 και 3.000 ημέρες ανά εκατό πενήντα (150) ημερών κατά μέσο όρο για κάθε επόμενο ημερολογιακό έτος, αρχής γενομένης από της Ιανουαρίου 1998*.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής και της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και στους λοιπούς φορείς κύριας ασφάλισης, προκειμένου για τις περιπτώσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος και αναπηρίας. Ειδικά για τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος απαιτείται η συμπλήρωση του έδου έτους της ηλικίας.

11. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 4 του α.ν.1022/1946 (ΦΕΚ 75 Α) προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

• Τα ανωτέρω ισχύουν εφόσον έχει συμπληρωθεί ο απαιτούμενος για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος χρόνος*.

12. Οι διατάξεις του άρθρου 40 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως και για τους μέχρι 31-12-1992 υπαγόμενους στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης.

Διατάξεις που προβλέπουν αναγνώριση άλλων χρόνων πλην των αναφερόμενων στο άρθρο 40 του παρόντος νόμου ή προσμέτρηση άλλου πλασματικού χρόνου για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή προσαύξηση του ποσού της σύνταξης καταργούνται από 1.1.1994, με εξαίρεση τις διατάξεις, που προβλέπουν την αναγνώριση από φορείς επικουρικής ασφάλισης, του χρόνου που διανύθηκε στο φορέα κύριας ασφάλισης και μέχρι τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, τις διατάξεις που προβλέπουν αναγνώριση χρόνου εθνικής αντίστασης, τις διατάξεις των παρ. 4, 5 του άρθρου 5 και του άρθρου 7 του ν. 1759/1988 και των παρ. 4 και 5 του άρθρου 4 του ν. 1880/1990.

Χρόνοι, που έχουν αναγνωρισθεί και εξαγορασθεί μέχρι 31.12.1993 βάσει των καταργούμενων διατάξεων, θεωρούνται έγκυροι.

Άρθρο 48

Όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση

1. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.825/1978 προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

• Το παραπάνω προβλεπόμενο όριο ηλικίας αυξάνεται προκειμένου περί ανδρών ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος, αρχής γενομένης από 1-1-1998 και μέχρι του 60ού έτους*.

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1, του άρθρου 10 του ν. 825/1978, καθώς και η παρ. 3 του άρθρου 27 του ν.1902/1990 καταργούνται από 1.1.1994.

2. Οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως των απασχολούμενων σε υπόγειες στοές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων εσφαισμένων του Ι.Κ.Α. ισχύουν και για τους απασχολούμενους σε υποθαλάσσιες εργασίες.

3. Οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως του άρθρου 9 του ν.1976/1991, όπως τροποποιούνται και συμπληρώνονται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και για τους ασφαλισμένους του Ταμείου Συντάξεως και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων, του Ταμείου Ασφάλισεως Προσωπικού Περιφερειακού Γενικού Νοσοκομείου "Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ" και

του Ταμείου Ασφάλισεως Προσωπικού Ασφαλιστικής Εταιρείας "Η ΕΘΝΙΚΗ".

Για τη συνταξιοδότηση των ασφαλισμένων των φορέων αυτών κατ'εφαρμογή των διατάξεων της περ. δ' της παρ. 5 του άρθρου 9 του ν.1976/1991, εφόσον από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων τους προβλέπονται περισσότερα του ενός χρόνια ασφάλισης για την αυτήν κατηγορία προσώπων, με αντίστοιχα όρια ηλικίας, τα 7 επιπλέον έτη, όπως αυτά αυξάνονται από 1-1-1998 με τις διατάξεις του εδαφ. γ' της επόμενης παραγράφου, προστίθενται στο χρόνο ασφάλισης, για τον οποίο έχει συμπληρωθεί και το προβλεπόμενο από τα καταστατικά αντίστοιχο όριο ηλικίας.

4.α. Το όριο ηλικίας 42 ετών, που προβλέπεται από την παρ. 5 του άρθρου 9 του ν.1976/1991 για τις γυναίκες με ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά κατά ποσοστό 50% και άνω ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, που έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1982 και συμπληρώνουν τον προβλεπόμενο από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων συντάξιμο χρόνο μέχρι 31.12.1997, αυξάνεται ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος από 1.1.1993 και μέχρι της συμπληρώσεως της ηλικίας του τεσσαρακοστού τέταρτου (44ου) έτους και έξι (6) μηνών, η δε ασφαλισμένη θα ακολουθεί το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το χρόνο που συμπληρώνει 15ετή ή 20ετή πλήρη συντάξιμη υπηρεσία, σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις κάθε Ταμείου.

Επίσης τα όρια ηλικίας που προβλέπονται από τις παραπάνω διατάξεις για όσους έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1982 και συμπληρώνουν τον προβλεπόμενο από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων συντάξιμο χρόνο από 1.1.1998 και μετά, καθώς και για όσους υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992, αυξάνονται ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος, αρχής γενομένης από 1.1.1998, μέχρι συμπληρώσεως του 65ου έτους για τους άνδρες και του 60ού έτους για τις γυναίκες, πλην των μητέρων με ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά κατά ποσοστό 50% και άνω ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω.

Οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 9 του ν.1976/1991 εξακολουθούν να ισχύουν.

β. Τα όρια ηλικίας των ασφαλισμένων των Ειδικών Ταμείων του άρθρου 9 του ν.1976/1991 πλην της Διεύθυνσης Ασφάλισεως Προσωπικού Δ.Ε.Η., των υπαγόμενων στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα αυξάνονται από 1.1.1998 ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος μέχρι της συμπληρώσεως του 60ού έτους για τους άνδρες και του 55ου έτους για τις γυναίκες.

Για τους απασχολούμενους σε υποθαλάσσιες εργασίες και υπόγειες στοές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων τα όρια ηλικίας αυξάνονται κατά τα ανωτέρω μέχρι συμπληρώσεως των ορίων ηλικίας των οριζόμενων από τις ισχύουσες διατάξεις για τους απασχολούμενους σε υπόγειες στοές μεταλλείων -λιγνιτωρυχείων ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α..

Για τη συνταξιοδότηση των ανωτέρω με τις διατάξεις για τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα ή τις διατάξεις για τους απασχολούμενους σε υπόγειες στοές μεταλλείων - λιγνιτωρυχείων, καθώς και υποθαλάσσιες εργασίες απαιτείται η πραγματοποίηση στις εργασίες ή τα επαγγέλματα αυτά των 3/4 του απαιτούμενου εκάστοτε συνολικού συντάξιμου χρόνου για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

γ. Για τη συνταξιοδότηση των ανδρών ασφαλισμένων των Ειδικών Ταμείων και των γυναικών για τις οποίες ο

προβλεπόμενος από τις καταστατικές διατάξεις συντάξιμου χρόνος είναι 25ετία κατά την εφαρμογή των διατάξεων της περ. δ' της παρ. 5 του άρθρου 9 του ν.1976/1991 τα επτά (7) επιπλέον έτη αυξάνονται από 1.1.1998 κατά έξι (6) μήνες κάθε έτος για όσους συμπληρώνουν το συντάξιμο χρόνο από 1.1.1998 και μετά, μέχρι τη συμπλήρωση δέκα (10) πλήρων ετών, ο δε ασφαλισμένος θα ακολουθεί το αυξημένο όριο που ισχύει κατά το έτος που συμπληρώνει το συντάξιμο χρόνο.

5α. Για τους φορείς κύριας ασφάλισης: α) Ταμείο Συντάξεως Προσωπικού Εφημεριδίων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, β) Ταμείο Ασφάλισης Ιδιοκτητών, Συντακτών και υπαλλήλων Τύπου, γ) Ταμείο Συντάξεως Εφημεριδοπωλών και υπαλλήλων πρακτορείων, δ) Ταμείο Συντάξεως Εφημεριδοπωλών και υπαλλήλων πρακτορείων Θεσσαλονίκης, ε) Ταμείο Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών εφαρμόζονται τα εξής:

β. Τα όρια ηλικίας που ορίζονται από τα καταστατικά των παραπάνω φορέων αυξάνονται από 1.1.1998 ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος μέχρι της συμπλήρωσης του 50ού έτους για τις μητέρες με ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, του 60ού για τους άνδρες και του 55ου για τις λοιπές γυναίκες.

Ειδικά για τις μητέρες με ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, όπου από τις καταστατικές διατάξεις προβλέπεται συνταξιοδότηση χωρίς όριο ηλικίας ορίζεται από 1.1.1993 όριο ηλικίας το 42ο, το οποίο αυξάνεται από την ίδια χρονολογία ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος μέχρι της συμπλήρωσης του 50ού έτους. Επίσης για τις λοιπές γυναίκες και τους άνδρες ορίζεται από 1.1.1993 όριο ηλικίας συνταξιοδότησης το 53ο και 55ο έτος αντίστοιχα, το οποίο αυξάνει από 1.1.1998 ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος μέχρι του 55ου και 60ού έτους αντίστοιχα.

γ. Όπου από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων του εδαφίου α' της παραγράφου αυτής προβλέπεται χορήγηση μειωμένης σύνταξης με μικρότερα όρια ηλικίας, τα όρια αυτά αυξάνονται από 1.1.1998 με τον ίδιο πιο πάνω τρόπο μέχρι της συμπλήρωσης του 60ού έτους για τους άνδρες και του 55ου έτους για τις γυναίκες.

Το ποσό της σύνταξης στις περιπτώσεις αυτές μειώνεται κατά 1/200 για κάθε μήνα, που λείπει από το όριο ηλικίας, που απαιτείται για πλήρη συνταξιοδότηση, όπως αυτό διαιροφώνεται κάθε έτος με τις διατάξεις του παρόντος.

δ. Οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη που ισχύουν σήμερα για τους φορείς του εδαφ. α' αυτής της παραγράφου και τον ΕΔΟΕΑ δεν μεταβάλλονται λόγω εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου.

Για όσους ασφαλιστούν στους ανωτέρω φορείς από την 1.1.1993 και μετά, δεν θα καταβάλλεται η εισφορά του Κράτους για κύρια σύνταξη και για ασθένεια.

6α. Μεγαλύτερα όρια ηλικίας των οριζόμενων στις παρ. 4 και 5 του παρόντος άρθρου προβλεπόμενα από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων των παραπάνω παραγράφων εξακολουθούν να ισχύουν.

β. Καταστατικές διατάξεις των φορέων κύριας ασφάλισης μισθωτών (πλην Ι.Κ.Α.) που προβλέπουν συνταξιοδότηση με 35 έτη ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας, εξακολουθούν να ισχύουν για όσους έχουν υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μέχρι 31.12.1982.

Ειδικά οι κατά το προηγούμενο εδάφιο ασφαλισμένοι από 1.1.1983 μέχρι 31.12.1992 δικαιούνται σύνταξη με τη συμπλήρωση συντάξιμου χρόνου 35 ετών και ηλικίας 60 ετών οι άνδρες και 58 ετών οι γυναίκες.

γ. Αν οι ασφαλισμένοι των παρ. 4 και 5 του άρθρου αυτού έχουν συμπληρώσει τον απαιτούμενο συντάξιμο

χρόνο από τον οποίο 750 ημέρες ή 2,5 έτη την τελευταία πριν από την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησεως πενταετία δικαιούνται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά το 1/200 της μηνιαίας συντάξεως, για κάθε μήνα που λείπει από το κατά τα ανωτέρω οριζόμενο όριο ηλικίας και μέχρι εξήντα (60) το πολύ μήνες κατά περίπτωση εφόσον έχουν συμπληρώσει οι άνδρες το 60ό έτος της ηλικίας τους και οι γυναίκες το 55ο έτος.

δ. Στις περιπτώσεις σταδιακής αύξησης του ορίου ηλικίας οι παραπάνω ασφαλισμένοι θα ακολουθούν το όριο ηλικίας που ισχύει κατά τη συμπλήρωση του συντάξιμου χρόνου.

ε. Κατά τα λοιπά, για τους ασφαλισμένους των Ειδικών Ταμείων και τους ασφαλισμένους των Ταμείων της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 1976/1991.

7. Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης ασφαλισμένων φορέων κύριας ασφάλισης αυτοασχολούμενων, μικρότερα του 65ου έτους για τους άνδρες, του 60ού έτους για τις λοιπές γυναίκες και του 50ού έτους για τις μητέρες με ανήλικα ή σωματικώς ή πνευματικώς ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά, κατά ποσοστό 50% και άνω ή ανίκανο σύζυγο κατά ποσοστό 67% και άνω, αυξάνονται προοδευτικά ανά 6 μήνες κατ' έτος αρχής γενομένης από 1.1.1998 μέχρι συμπλήρωσης των παραπάνω ορίων.

Ειδικά με τη συμπλήρωση συντάξιμου χρόνου 35 ετών ή 10.500 ημερών οι άνδρες ασφαλισμένοι δικαιούνται σύνταξη στο 60ό έτος της ηλικίας τους και οι γυναίκες στο 58ο έτος.

Μεγαλύτερα όρια ηλικίας των οριζόμενων στα προηγούμενα εδάφια προβλεπόμενα από τις καταστατικές διατάξεις των οικείων φορέων, εξακολουθούν να ισχύουν.

Με τη συμπλήρωση του 60ού και 55ου έτους της ηλικίας οι άνδρες και οι γυναίκες αντίστοιχα και του συντάξιμου χρόνου, που ορίζεται στο άρθρο 47 του παρόντος νόμου, από τον οποίο 750 ημέρες ή 2,5 έτη την τελευταία πριν από την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησεως πενταετία, οι ασφαλισμένοι που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο δικαιούνται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά 1/200 της πλήρους μηνιαίας σύνταξης, για κάθε μήνα που λείπει από τα κατά τα προηγούμενα εδάφια οριζόμενα όρια ηλικίας και μέχρι εξήντα (60) το πολύ μήνες κατά περίπτωση.

Όπου από τις οικείες διατάξεις των παραπάνω φορέων προβλέπεται συνταξιοδότηση μητέρων με ανήλικα ή ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά χωρίς όριο ηλικίας η συνταξιοδότηση γίνεται με τη συμπλήρωση του 42ου έτους της ηλικίας. Το παραπάνω όριο ηλικίας αυξάνεται από 1.1.1993 ανά έξι (6) μήνες κάθε έτος μέχρι του 50ού έτους. Με επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 1 του ν.612/1977 και της παρ. 8 του άρθρου 40 του ν.1902/1990 λοιπές διατάξεις, που προβλέπουν συνταξιοδότηση λόγω γήρατος χωρίς όριο ηλικίας ασφαλισμένων της παρ. αυτής, καταργούνται από 1.1.1998.

8. Το όριο ηλικίας του 68ου έτους, που ορίζεται από την παρ. 1 του άρθρου 17 του ν.1422/1984 (ΦΕΚ 27 Α') για τη συνταξιοδότηση των ανασφάλιστων υπεργολικών από τον Ο.Γ.Α., μειώνεται από 1ης Ιανουαρίου του 1993 στο 65ο έτος.

Άρθρο 49

Συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας

Διατάξεις φορέων κύριας ασφάλισης, που προβλέπουν συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας με ποσοστό αναπηρίας μικρότερο του 50% δεν ισχύουν.

Ο κανονισμός, που προβλέπεται από την περ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 27 του ν.1902/1990, ισχύει και για

όλους τους φορείς, που χορηγούν συντάξεις λόγω αναπηρίας συμπεριλαμβανομένου και του Ο.Γ.Α..

Άρθρο 50
Συντάξεις αποδοχές

1. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 37 του α.ν. 1846/1951 όπως ισχύει προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

Άπό 1-1-1993 για τον υπολογισμό των συντάξεων λαμβάνεται υπόψη το 90% των δώρων εορτών. Το ποσοστό αυτό μειώνεται για κάθε επόμενο έτος κατά δέκα (10) ποσοστιαίες μονάδες μέχρι μηδενισμού του.

2. Οι παραπάνω διατάξεις έχουν εφαρμογή και στους λοιπούς φορείς κύριας ασφάλισης, στους οποίους για τον προσδιορισμό των συντάξεων λαμβάνονται υπόψη, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, τα δώρα εορτών και το επίδομα αδειάς.

Άρθρο 51
Ποσό σύνταξης

1. Προκειμένου περί μισθωτών το ποσό της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας για χρόνο ασφάλισης 35 ετών ή 10.500 ημερών δεν μπορεί να υπερβαίνει, χωρίς οικογενειακά επιδόματα, το 80% των κατά τις οικείες διατάξεις των φορέων και τις διατάξεις του άρθρου 50 του παρόντος μηνιαίων συντάξεων αποδοχών, ούτε το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

2. Το ποσό σύνταξης για όσους παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου, αυξάνεται κατά 1/50 για κάθε έτος ή 300 ημέρες υπηρεσίας πέραν του 35ου έτους. Η παραπάνω προσαύξηση μπορεί να χορηγείται και πέραν του ποσοστού της προηγούμενης παραγράφου. Από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, εξαιρείται το Ι.Κ.Α. για το οποίο έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της νομοθεσίας του.

3. Με επαύλαξη των διατάξεων της παρ. δ' της παρ. 5 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1981 τα κατώτατα όρια συντάξεων, που χορηγούν οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης μειώνονται σε κάθε περίπτωση που ο συνταξιούχος λαμβάνει σύνταξη μειωμένη.

4. Στους ασφαλισμένους του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, οι οποίοι καθίστανται συνταξιούχοι λόγω γήρατος από 1.1.1993 και μετά, έχουν χρόνο ασφάλισης άνω των 4.500 ημερών και δικαιούνται τα κατώτατα όρια σύνταξης, χορηγείται προσαύξηση 1% για κάθε 300 ημέρες ασφάλισης επιπλέον των 4.500 ημερών, που υπολογίζεται επί του 25πλάσιου του τεκμαρτού ημερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσης στην οποία κατατάσσονται οι ασφαλισμένοι.

Η κατά το προηγούμενο εδάφιο προσαύξηση χορηγείται και σε ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α., οι οποίοι συνταξιοδοτούνται λόγω γήρατος από 1.1.1993 και μετά και η σύνταξη που δικαιούνται είναι μεγαλύτερη των κατώτατων ορίων εφόσον τα κατώτατα όρια σύνταξης και η προσαύξηση που τους αναλογεί σύμφωνα με τα ανωτέρω υπερβαίνουν το ποσό σύνταξης που δικαιούνται βάσει των οργανικών διατάξεων.

5. Η σύνταξη που καταβάλλεται από φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης σε θήλαα τέκνα θανόντος ασφαλισμένου ή συνταξιούχου και πέραν του 18ου έτους της ηλικίας ή του 24ου εάν σπουδάζουν μειώνεται κατά το 1/3 εφόσον το μέσο μηνιαίο ακαθάριστο πραγματικό εισόδημά τους, πέραν της σύνταξης (κύριας και επικουρικής), όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική δήλωσή τους, του

προηγούμενου έτους, υπερβαίνει το 40πλάσιο του εκάστοτε ημερομισθίου ανεξιδέκευτου εργάτη και κατά το 1/2 εφόσον υπερβαίνει το 60πλάσιο.

Στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται να υποβάλλουν στους φορείς κύριας ασφάλισης από τους οποίους τους χορηγείται σύνταξη, στο πρώτο δίμηνο κάθε έτους, επικυρωμένο αντίγραφο εκκαθαριστικού σημειώματος του φόρου εισοδήματος του προηγούμενου έτους.

Τα παρ' άνω δεν ισχύουν για τα ανάπηρα και ανάκανα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά με ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%.

Αυστηρότερες προϋποθέσεις προβλεπόμενες από τις καταστατικές διατάξεις των Ταμείων εξακολουθούν να ισχύουν.

6. Οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 40 του ν. 1902/1990 έχουν εφαρμογή και για τους συνταξιοδοτηθέντες πριν από την εφαρμογή του παραπάνω νόμου.

Η αναπροσαρμογή της σύνταξης γίνεται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου και τα οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από την ημερομηνία της αίτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'
Επικουρική ασφάλιση

Άρθρο 52
Εισφορές

1. Το ποσοστό εισφοράς στους φορείς επικουρικής ασφάλισης μισθωτών δεν μπορεί να είναι, για τον ασφαλισμένο, κατώτερο του 3% επί των αποδοχών αυτού, που υποκείται σε εισφορές σύμφωνα με τις καταστατικές διατάξεις κάθε φορέα και του 3% για τον εργοδότη. Μικρότερα ποσοστά αναπροσαρμόζονται σταδιακά από 1-1-1993 σε τρία έτη.

2. Από 1-1-1995 η σχέση εισφοράς ασφαλισμένου προς την εισφορά εργοδότη στους φορείς επικουρικής ασφάλισης μισθωτών, στους οποίους προβλέπεται εισφορά εργοδότη ορίζεται σε 1 προς 1. Η παραπάνω σχέση δεν ισχύει για τους φορείς Επικουρικής Ασφάλισης, οι οποίοι χορηγούν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας ασφάλισης. Αν οι εργοδότες των ασφαλισμένων των επικουρικών αυτών φορέων καλύπτουν τα οργανικά ελλείμματα σύμφωνα με τις καταστατικές ή άλλες διατάξεις, η κάλυψη γίνεται μέχρι ποσού που δεν θα υπερβαίνει σε καμία περίπτωση το ποσό που καταβλήθηκε για την κάλυψη των ελλειμμάτων του έτους 1992.

Αν η εισφορά ασφαλισμένου και εργοδότη διαφέρουν από την κατά τα ανωτέρω σχέση, αποκαθίσταται η σχέση αυτή με αύξηση της μικρότερης εισφοράς ή μείωση της μεγαλύτερης ή και τα δύο, με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του φορέα και του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλειας (Σ.Κ.Α.).

Οι εισφορές ασφαλισμένου ή εργοδότη για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής θεωρούνται και οι εισφορές, οι οποίες δεν υπολογίζονται σε ποσοστό επί των αποδοχών των ασφαλισμένων, κατά τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

3. Το μηνιαίο ποσό της εισφοράς, που καταβάλλεται στους φορείς επικουρικής ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων, δεν μπορεί να είναι από 1-1-1995 και μετά μικρότερο της εισφοράς, που προκύπτει με βάση το κατά το έτος 1991 μέσο μηνιαίο κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένο με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων και ποσοστό 6%. Μικρότερο ποσό

αναπροσαρμόζεται σταδιακά από 1-1-1993 σε διάστημα τριών ετών.

Άρθρο 53
Προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως
- Συντάξιμες αποδοχές

1. Οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου των ασφαλισμένων των φορέων κύριας ασφάλισης, όπως τροποποιούνται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, ισχύουν και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης, στους οποίους υπάγονται οι ασφαλισμένοι. Υφιστάμενες ευνοικότερες διατάξεις των καταστατικών φορέων επικουρικής ασφάλισης προσαρμόζονται κατά τα ανωτέρω μέχρι 31.12.1997.

Κατ' εξαίρεση εξακολουθούν ισχύουσες οι ειδικές διατάξεις του Ι.Κ.Α. - Τ.Ε.Α.Μ. και των λοιπών επικουρικών φορέων για τη συνταξιοδότηση νέων κατηγοριών ασφαλισμένων ή ασφαλισμένων νέων περιοχών.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν ισχύουν για φορείς επικουρικής ασφάλισης που χορηγούν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας ασφάλισης και για το Τ.Ε.Α.Ε.Υ.Ε.Ε.Ο.

Για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης που χορηγούν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας ασφάλισης, καθώς και για τα λοιπά ειδικά επικουρικά ταμεία του άρθρου 9 του ν. 1976/1991, έχουν εφαρμογή ως προς το συντάξιμο χρόνο και τα όρια ηλικίας, οι διατάξεις του άρθρου 47 και οι παρ. 4 και 6 του άρθρου 48 του παρόντος νόμου.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 50 του νόμου αυτού έχουν εφαρμογή και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης.

Άρθρο 54
Ποσό σύνταξης

1. Το ύψος της επικουρικής σύνταξης, που χορηγείται από τους φορείς επικουρικής ασφάλισης μισθωτών καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από σύνταξη αναλογιστικής μελέτης και γνώμη του Δ.Σ. κάθε επικουρικού φορέα και γνωμοδότηση του Σ.Κ.Α., ανάλογα με την οικονομική κατάσταση κάθε φορέα, όπως αυτή διαμορφώνεται μετά τις ρυθμίσεις του νόμου αυτού σχετικά με τις εισφορές, τις χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τα όρια ηλικίας.

Με την ίδια απόφαση δύναται να ανακαθορίζονται και οι ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις για λόγους ίσης μεταχείρισης.

Πάντως σε καμία περίπτωση το ποσό της σύνταξης που θα χορηγείται από 1.1.1998 και μετά για χρόνο ασφάλισης 35 ετών ή 10.500 ημερών από φορείς επικουρικής ασφάλισης δεν θα μπορεί να υπερβαίνει το 20% των τακτικών αποδοχών ή των συντάξιμων αποδοχών, αν είναι μεγαλύτερες, εφόσον για τον οικείο φορέα προβλέπεται εργοδοτική εισφορά ή κοινωνικός πόρος ή άλλη επιχορήγηση του εργοδότη, εκτός εάν η οικονομική κατάσταση του κάθε φορέα επικουρικής ασφάλισης επιτρέπει τη χορήγηση μεγαλύτερου ποσοστού, ύστερα από αναλογιστική μελέτη και απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Σε περίπτωση συνταξιοδότησης του αυτού προσώπου από δύο ή περισσότερους φορείς επικουρικής ασφάλισης, για τους οποίους προβλέπεται και καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά ή κοινωνικός πόρος ή άλλη επιχορήγηση του εργοδότη, το ποσοστό επί του συντάξιμου μισθού, που χορηγείται ως σύνταξη από το δεύτερο και επόμενους κατά σειρά υποβολής της αίτησης φορείς ή επί ταυτόχρονης υποβολής της αίτησης από τους φορείς επιλογής του

ασφαλισμένου δεν μπορεί να υπερβαίνει από 1.1.1998 το 15% των τακτικών αποδοχών ή των συντάξιμων αποδοχών αν είναι μεγαλύτερες, εκτός εάν η οικονομική κατάσταση του κάθε φορέα επικουρικής ασφάλισης επιτρέπει τη χορήγηση μεγαλύτερου ποσοστού, ύστερα από αναλογιστική μελέτη και απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ανώτατα όρια ποσών σύνταξης, προβλεπόμενα από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων επικουρικής ασφάλισης εξακολουθούν να ισχύουν, εφόσον είναι μικρότερα από τα προβλεπόμενα στην παράγραφο αυτή.

Ειδικά για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης, οι οποίοι χορηγούν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας ασφάλισης, οι περιορισμοί της παραγράφου αυτής δεν ισχύουν.

2. Οι διατάξεις των παρ. 2 και 3 του άρθρου 51 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μέχρι 31.12.1993 ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Συντάξιμης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) και σύνταξη αναλογιστικής μελέτης, αναδιարθρώνονται οι εισφορές και παροχές του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης του Ταμείου και Ειδικού Λογαριασμού Προσθέτων Παροχών (Ε.Λ.Π.Π.) και θεσπίζονται οι αναγκαίες μεταβατικές διατάξεις για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους των φορέων αυτών. Μέχρι της εκδόσεως του ανωτέρω προεδρικού διατάγματος διατηρούνται οι ισχύουσες διατάξεις ως προς τις παροχές των φορέων αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
Ασφάλιση ασθένειας

Άρθρο 55
Εισφορές

1. Η υπό του άρθρου 25 παρ. 1 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει, προβλεπόμενη εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου υπέρ του κλάδου παροχών ασθένειας και μητρότητας σε είδος αυξάνεται από 1ης Ιανουαρίου 1993 κατά 0,90 της μονάδας, ήτοι κατά 0,60 της μονάδας σε βάρος των εργοδοτών και κατά 0,30 της μονάδας σε βάρος των ασφαλισμένων, οριζόμενη σε 6,45 ποσοστιαίες μονάδες, εκ των οποίων 4,30 ποσοστιαίες μονάδες βαρύνουν τους εργοδότες και 2,15 τους ασφαλισμένους.

Το συνολικό ποσοστό εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη για τον κλάδο ασθένειας του Ι.Κ.Α. ορίζεται από 1.1.1993 σε 7,65 ποσοστιαίες μονάδες, από τις οποίες 5,10 ποσοστιαίες μονάδες βαρύνουν τους εργοδότες και 2,55 τους ασφαλισμένους.

2. Εφόσον το ισχύον ποσοστό εισφοράς στους φορείς ασφάλισης ασθένειας μισθωτών είναι μικρότερο του κατά την προηγούμενη παράγραφο καθοριζόμενου για το Ι.Κ.Α. αναπροσαρμόζεται σταδιακά σε τρία έτη, αρχής γενομένης από 1-1-1993.

Μεγαλύτερα ποσοστά εξακολουθούν να ισχύουν.

3. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς που καταβάλλεται στους φορείς ασφάλισης ασθένειας, οι οποίοι ασφαλίζουν αυτοαπασχολούμενους καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αναλογιστική μελέτη και γνώμη των Δ.Σ. των φορέων και του Σ.Κ.Α. και δεν μπορεί να είναι μικρότερο του ποσού που προκύπτει με βάση το κατά το έτος 1991 μέσο μηνιαίο κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αυξήσεως των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων και του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργο-

δότη, που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου αυτού.

Μικρότερα ποσά αναπροσαρμόζονται σταδιακά σε τρία έτη από 1-1-1993.

4. Η κράτηση 1% επί των αποδοχών δημοσίων υπαλλήλων και των συντάξεων των συνταξιούχων του Δημοσίου για την υγιεινολογική τους περιβαλίη αυξάνεται από 1-1-1993 κατά 0,80% και από 1-1-1994 κατά 0,75% και διαμορφώνεται σε 2,55%.

5. Το ποσοστό εισφοράς επί των συντάξεων για την ασφάλιση ασθενείας συνταξιούχων των φορέων κύριας ασφάλισης και του Δημοσίου δύναται να επανακαθορισθεί με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' Εφάπαξ βοηθήματα

Άρθρο 56

Προϋποθέσεις χορηγήσεως εφάπαξ βοηθήματος

1. Στον ασφαλισμένο σε κάθε φορέα ασφάλισης πρόνοιας απονέμεται εφάπαξ βοήθημα, εφόσον έτυχε κύριας σύνταξης λόγω γήρατος ή οριστικής αναπηρίας από οποιονδήποτε φορέα και πληροί τις λοιπές προϋποθέσεις του οικείου ταμείου.

Εφάπαξ βοήθημα χορηγείται στους κατά τις διατάξεις κάθε φορέα ασφάλισης πρόνοιας δικαιούχους θανόντος ασφαλισμένου, εφόσον συντρέχουν οι χρονικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησεως λόγω θανάτου που ισχύουν στο φορέα κύριας ασφάλισης.

Εφόσον οι ασφαλισμένοι φορέων ασφάλισης πρόνοιας υπάγονται σε επικουρικούς φορείς, οι οποίοι χορηγούν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας ασφάλισης, για την απονομή του εφάπαξ βοηθήματος, ισχύουν οι προϋποθέσεις των φορέων αυτών. Οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της περ. στ' της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ν. 1976/1991 εξακολουθούν να ισχύουν. Υφιστάμενες ευνοϊκότερες διατάξεις φορέων ασφάλισης πρόνοιας προσαρμόζονται κατά τα ανωτέρω μέχρι 31.12.1997.

2. Στους μη δικαιούμενους εφάπαξ βοηθήματος επιστρέφονται οι εισφορές ασφαλισμένου που έχουν καταβληθεί σε φορείς ασφάλισης πρόνοιας, εντόκως, με επιτόκιο το εκάστοτε χορηγούμενο για τις καταθέσεις των χρηματικών διαθεσίμων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Άρθρο 57

Εισφορές - Ανώτατο όριο εφάπαξ βοηθήματος Ειδικών Ταμείων

1. Η προβλεπόμενη από τις οικείες διατάξεις των φορέων ασφαλίσεως πρόνοιας των υπαλλήλων των Τραπεζών Εθνικής, Ελλάδος και Κτηματικής, Αγροτικής, Ε.Τ.Β.Α., Ιονικής-Λαϊκής και Εμπορικής, του Ο.Τ.Ε. και του Κλάδου Πρόνοιας του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Ασφαλιστικής Εταιρείας "ΕΘΝΙΚΗ", που χορηγούν εφάπαξ βοήθημα, εισφορά εργοδότη μειώνεται προοδευτικά, αρχής γενομένης από 1.1.1993 κατά το 1/10 για κάθε έτος.

Η κατά τα άνω μειούμενη εισφορά προστίθεται αντίστοιχα στην εργοδοτική εισφορά υπέρ του φορέα κύριας σύνταξης, στον οποίο υπάγονται οι ασφαλισμένοι των φορέων ή κλάδων ασφάλισης πρόνοιας, πλην του Κλάδου Πρόνοιας του Ταμείου Ασφαλίσεως Προσωπικού Εμπορικής Τράπεζας, η οποία προστίθεται στην εργοδοτική εισφορά υπέρ του Ταμείου Επικουρικής Ασφαλίσεως Προσωπικού Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος.

2. Σε περίπτωση που υπάρχει ενιαίο ασφαλιστρο του κλάδου πρόνοιας με άλλους κλάδους, το ποσοστό της εισφοράς που αναλογεί στον κάθε κλάδο καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από αναλογιστική μελέτη και γνώμη του Δ.Σ. του φορέα και του Σ.Κ.Α.

3. Το ακαθάριστο ποσό του εφάπαξ βοηθήματος, που χορηγούν οι φορείς ασφάλισης πρόνοιας της παρ. 1 του άρθρου αυτού για 35 έτη ασφάλισης δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των 10.000.000 δρχ.

Επιπλέον ποσό εφάπαξ βοηθήματος προβλεπόμενο από τις καταστατικές διατάξεις των φορέων χορηγείται μωμένο κατά το 1/6 για κάθε έτος από 1.1.1993 και μετά.

Για χρόνο ασφάλισης μικρότερο ή μεγαλύτερο των 35 ετών, το παραπάνω ποσό μειούται ή αυξάνεται αναλόγως των ετών ασφάλισης.

4. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναπροσαρμόζεται κάθε φορά το ανώτατο όριο του εφάπαξ βοηθήματος της προηγούμενης παραγράφου μέχρι του εκάστοτε ποσοστού αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Άρθρο 58

Έκταση εφαρμογής - Τελικές διατάξεις

1. Οι διατάξεις των άρθρων 44 έως 58 του παρόντος νόμου έχουν εφαρμογή για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις. Από τις παραπάνω διατάξεις εξαιρείται ο Ο.Γ.Α., εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

2. Για τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά θέματα, που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του τέταρτου μέρους του παρόντος νόμου (άρθρα 44 έως 58) εξακολουθούν να ισχύουν οι υφιστάμενες γενικές ή ειδικές διατάξεις των φορέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Λοπά ασφαλιστικά θέματα φορέων κοινωνικής ασφάλισης

Άρθρο 59

Κοινωνικοί πόροι

1. Τα εισπραττόμενα από το οικονομικό έτος 1993 και μετά ποσά κοινωνικών πόρων από φορείς ή κλάδους ή λογαριασμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης διατηρούνται ως έσοδα των φορέων αυτών ή κλάδων στο ύψος των βεβαωθέντων ποσών κατά το έτος 1992. Τα επιπλέον των ανωτέρω ποσά αποτελούν έσοδο του κατά το άρθρο 67 του παρόντος νόμου Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, εισπραττόνται από τους παραπάνω φορείς και αποδίδονται στο σχετικό λογαριασμό.

Ειδικά ο κοινωνικός πόρος του Ι.Κ.Α. της περ. 1η' της παρ. 4 του άρθρου αυτού, που προέρχεται από εισαγόμενα προϊόντα διατηρείται ως έσοδο του Ιδρύματος στο ύψος του ποσού που θα εισπράχθει το έτος 1993.

2. Από 1.1.2001 οι θεσπισμένοι υπέρ φορέων ή κλάδων ή λογαριασμών ασφάλισης Πρόνοιας, κοινωνικοί πόροι αποτελούν έσοδα του κατά το άρθρο 67 του παρόντος νόμου Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης. Για κάθε έτος, αρχής γενομένης από το έτος 1993 το 1/8 των κοινωνικών πόρων, οι οποίοι εισπραττόνται από φορείς πρόνοιας αποτελεί έσοδο του Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης και αποδίδεται σ' αυτόν από τους οικείους φορείς, κλάδους ή λογαριασμούς. Σε περίπτωση που υπάρχει ενιαίος κοινωνικός

πόρος περισσότερων κλάδων του αυτού φορέα ασφάλισης, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων το ποσοστό του πόρου που αναλογεί σε κάθε κλάδο.

3. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται ο τρόπος απόδοσης των κατά την παρ. 1 κοινωνικών πόρων, ο τρόπος είσπραξης των κατά την παρ. 2 κοινωνικών πόρων και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

4. Κοινωνικοί πόροι υπαγόμενοι στη ρύθμιση των προηγούμενων παραγράφων είναι οι εξής προβλεπόμενοι από τις ισχύουσες διατάξεις:

1) Ι.Κ.Α.	α. 0,27 δρχ. ανά χιλιόγραμμο καταναλισκόμενου αλατος β. εισφορά στα εισιτήρια αστικών συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης γ. εισφορά στα εισιτήρια ΗΕΜ-ΚΤΕΛ δ. εισφορά στα εξαγόμενα καπνά ε. εισφορά στα καταναλισκόμενα καπνικά προϊόντα στ. εισφορά επί εγγείου φόρου καπνού ζ. 1% στα έσοδα εξ εισφορών του Ταμείου Ασφάλισης Ασθενείας των Τραπεζών Πίστεως, Γενικής και Αμερικαν Εξπρές, η. εισφορά 2% επί της αξίας του χάρτου, χαρτονίων, καθώς και των τεχνουργημάτων από κυτταρίνη, χαρτί και χαρτόνι των κεφαλαίων 48 της συνδυασμένης ονοματολογίας. θ. 0,25% στα πωλούμενα περιοδικά και εβδομαδιαίες εφημερίδες, 2% στα πωλούμενα υλικά από στοιχειοχυτήρια.	3) Ταμείο Συντάξεως Προσωπικού Η.Σ.Α.Π.: 2 λεπτά για κάθε εισιτήριο απλής διαδρομής και 4 λεπτά για κάθε εισιτήριο με επιστροφή της γραμμής Ομόνοιας - Κηφισιάς.
2) Ταμείο Συντάξεως Αυτοκινητιστών (Τ.Σ.Α.)	α. εισφορά για κάθε εκμεταλλευτή επαγγελματικού αυτοκινήτου Ι.Χ. β. δρχ. 20.000 για έκδοση άδειας κυκλοφορίας αυτοκινήτου Ι.Χ. γ. δρχ. 3.000 για κάθε επέκταση ή έκδοση αντιγράφου άδειας κανότητας οδηγού δ. δρχ. 30.000 για την έκδοση επαγγελματικής άδειας κανότητας οδηγού ε. Το 50% της εισφοράς παντός ιδιοκτήτου επαγγελματικού αυτοκινήτου.	4) Ταμείο Πρόνοιας και Επικουρικής Ασφ. Προσωπικού Ιπποδρομιών Ελλάδος (Κλάδος Σύνταξης και Πρόνοιας) α. 0,5% επί αμοιβαίου στοιχήματος, β. 10% επί ανεξαργυρώτων δελτίων
5) Ταμείο Νομικών	α. Δικαιώματα από συμβολαιογραφικές πράξεις πλην εκείνων, που αφορούν μεταβιβάσεις ακινήτων από επαχθή αιτία 1,3% και 0,65% κατά περίπτωση στην αξία που έχει το αντικείμενο κάθε σύμβασης. β. Δικαιώματα επί καταστατικών εταιρειών ή τροποποιήσεων αυτών: 0,5%, στο ποσό του κεφαλαίου κάθε εμπορικής εταιρείας που αμισητάται εκτός της Α.Ε., γ. 1,25% στην αξία του αντικειμένου για τη μεταγραφή κάθε πράξης μεταβίβασης ακινήτου ή εμπορεύματος δικαιώματος επί ακινήτου, δ. 10% επί του φόρου μεταβίβασης ακινήτων και πλοίων ε. Δικαίωμα στις εισπραττόμενες από το Δημόσιο χρηματικές ποινές και μετατροπές ποινών εκ ποσοστού 9%, στ. Ποσοστό 20% στο δικαστικό ένοσημο.	6) Τ.Σ.Α.Υ. (Κλάδος Σύνταξης) α. 6,5% ιατρόσημο στα εισαγόμενα ιδιοσκευάσματα από το εξωτερικό, β. 6,5% ιατρόσημο στα ιδιοσκευάσματα που παρασκευάζονται ή συσκευάζονται στην Ελλάδα γ. Εισφορά κλινικών, δ. Προμήθειες 3% επί της εισφοράς υπέρ Π.Φ.Σ.
7) Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Κλάδος Σύνταξης)	α. 0,1% στο προϋπολογισμό πάσης φύσεως τεχνικών έργων και οικοδομών που εκτελούνται από το Δημόσιο και τους Δήμους και Κοινότητες, β. από κινητό ένοσημο, γ. 0,1% στην αξία των εισαγόμενων μηχανημάτων από την αλλοδαπή για εκτέλεση έργων οδοποιίας οικοδ. και υδρ. λμην.	

- 8) Ταμείο Συντάξεως Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γ.Σ.Ο. 0,10 δρχ. ανά χιλιόγρ. επί των γεωργικών προϊόντων και 0,20 ανά χιλιόγρ. κάθε είδους γεωργικών εφοδίων
- 9) Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Εκπροσώπων και Υπαλλήλων Εργατικών και Επαγγελματικών Οργανώσεων (Κλάδος Σύνταξης) (Κλάδος Πρόνοιας) α. 22/23 του 0,5 στα έσοδα των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης
β. 22/23 του 10% των εσόδων της Εργατικής Εστίας
α. 1/23 του 0,5% των εσόδων των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης
β. 1/23 του 10% των εσόδων της Εργατικής Εστίας
- 10) Ταμείο Επικ. Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Τοιμάτων (Κλάδος Σύνταξης) 2% στην τιμή των πωλ. τοιμάτων
- 11) Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ε.Υ.Δ.Α.Π. α. 1% για κάθε είδους προμήθειες της Εταιρίας Υδάτων, εξαρουμένων των βασικών έργων υδρεύσεως
β. 1% για κάθε λογαριασμό υδροληψίας
- 12) Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Χημικών α. Δρχ. 0,20 για κάθε παραγ. τον. τον.
β. Δρχ. 0,02 για κάθε χ/μο διατ. αι/τος
γ. Δρχ. 0,02 για κάθε χ/μο παρ. ζύμης
δ. Δρχ. 0,40 για κάθε τόν. παρ. οξέων
- 13) Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Φαρμακευτικών Εργασιών (Κλάδος Σύνταξης) 2% στην τιμή χονδρ. πωλ. φαρμ. από τις βιομηχανίες και αντιπροσώπους φαρμακευτικών ειδών
- 14) Ταμείο Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων Κράτηση 2% στην αξία των με εργολαβία εκτελ. έργων και των για δημοπρ. προμηθ/νων υλικών από τους Οργ. Τοπ. Αυτοδιοίκησης και κράτηση 2% στα καταβολ. από τους Οργαν. Τοπ. Αυτοδ. ενοίκια
- 15) Ταμείο Πρόνοιας Υπαλλήλων Ο.Α.Π. (Κλάδος Πρόνοιας) (Κλάδος Αρωγής) Εισφορά Ο.Α.Π. από πλεονάσματα υπερωριών 2% για κάθε δαπάνη του Ο.Α.Π. εξαιρέσει των μισθών του προσωπικού, ποσοστό 25% για το εισπραττόμενο ειδικό έσοδο, για υπερωρίες υπαλλήλων Ο.Α.Π. και
- 16) Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Ο.Σ.Ε. 2% στα τιμολόγια των εισιτηρίων των δικτύων
- 17) Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ραδιοφωνίας και Τουρισμού (Κλάδος Πρόνοιας) 1,6% του εξ 20% αγγελιοσήμου της τηλεόρασης (κρατικής και ιδιωτικής) και 3,8% του εξ 20% αγγελιοσήμου του ραδιοφώνου (κρατικού και ιδιωτικού).
- 18) Ταμείο Υγείας Διεργώνων Επαρχιών Δικαίωμα 1,25% για χρηματικές ποινές
- 19) Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Οργανισμού Λιμένος Θεσ/κης (Κλάδος Πρόνοιας) α. 2% στην αξία εκτελουμένων έργων μέσα στον Ο.Λ.Θ. και του κάθε είδους προμηθειών υλικών, καθώς και σε κάθε πληρωμή.
β. Από εκποίηση αζήτητων εμπορευμάτων
γ. Από πώληση άχρηστου υλικού
δ. Από κρατήσεις σε δαπάνες ή έσοδα του Δημοσίου ή άλλων ν.π.δ.δ.
- 20) Ταμείο Αρωγής και Υγείας Υπαλλήλων Υπουργείου Εμπορίου Κράτηση 0,30% υπέρ του Ταμείου από πρόγραμμα κρατικών προμηθειών του Υπουργείου Εμπορίου.
- 21) Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Προσωπικού ΕΡΤ2 (Κλάδος Πρόνοιας) 1,2% του εξ 20% αγγελιοσήμου του ραδιοφώνου 'κρατικού και ιδιωτικού', 0,9% του εξ 20% αγγελιοσήμου της τηλεόρασης 'κρατικής και ιδιωτικής'.
- 22) Ταμείο Πρόνοιας Διεργώνων Αθηνών α. 1% στο κεφάλαιο που αναγράφεται στα καταστατικά των Εταιρειών
β. 20% στο δικαστικό ένοσημο.
γ. 1,75% στις χρηματικές ποινές.
- 23) Ταμείο Πρόνοιας Διεργώνων Πειραιώς α. 0,25% για χρηματικές ποινές.
β. 20% για δικαστικό ένοσημο.
- 24) Ταμείο Πρόνοιας Διεργώνων Θεσ/νίκης 0,25% στις χρηματικές ποινές.
- 25) Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών υπαλλήλων α. Κράτηση 3% σε δαπάνες για έργα, προμήθειες και προσφερόμενες υπηρεσίες Δημοσίου από τρίτους.
β. Κράτηση 3% σε δαπάνες για έργα, προμήθειες νομικών προσώπων, ειδικών Τα-

- μικών, αυτόνομων οργανισμών κ.λπ.
- γ. Κράτηση 3% στα ενοίκια των δημοσίων καταστημάτων που καταβάλλουν οι πολιτικές υπηρεσίες στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό.
- δ. Έσοδα από πώληση αχρήστου υλικού του Δημοσίου.

26) Τ.Ε.Β.Ε.
(Κλάδος Σύνταξης) Απόδοση πρόσθετου ποσού που αναλογεί στα κάθε είδους αναλογικά πάγια τέλη χαρτοσήμου.

27) Ταμείο Ασφαλίσεως Εμπόρων Απόδοση πρόσθετου ποσού που αναλογεί στα κάθε είδους αναλογικά πάγια τέλη χαρτοσήμου.

5. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επέρχεται κάθε τυχόν επιβαλλόμενη συμπλήρωση ή διόρθωση του κατά την προηγούμενη παράγραφο πίνακα κοινωνικών πόρων.

Άρθρο 60

Ειδική εισφορά συνταξιούχων

Για την ενίσχυση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης θεσπίζεται από την πρώτη του μεθεπόμενου της δημοσίευσής του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μήνα ειδική εισφορά των συνταξιούχων των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, πλην Ο.Γ.Α. και Ν.Α.Τ., ως εξής: Για τμήμα σύνταξης μέχρι 100.000 δρχ. ποσοστό 1%, για το τμήμα σύνταξης από 100.001 μέχρι 200.000 δρχ. ποσοστό 2%, για το τμήμα σύνταξης από 200.001 μέχρι 300.000 δρχ. ποσοστό 3%, για το τμήμα σύνταξης από 300.001 μέχρι 400.000 δρχ. ποσοστό 4% και για το τμήμα σύνταξης από 400.001 και άνω ποσοστό 5%. Συντάξεις μέχρι 100.000 δραχμών δεν υπόκεινται σε εισφορά.

Η παραπάνω ειδική εισφορά παρακρατείται από τις καταβαλλόμενες συντάξεις, στις οποίες δεν περιλαμβάνονται τα δώρα εορτών και το επίδομα αδείας.

Η εισπραξιόμενη κατά τα άνω πρόσθετη εισφορά περιέρχεται στους οικείους φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης στους οποίους ανήκουν οι συνταξιούχοι. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ορίζεται η λήξη καταβολής της κατά τα ανωτέρω ειδικής εισφοράς, η οποία δεν μπορεί να είναι ενωρίτερα από 31.12.1997. Από την εισφορά του άρθρου αυτού εξαιρούνται οι παντελώς τυφλοί, οι παραπληγικοί και τετραπληγικοί και οι πάσχοντες από μεσογειακή και δρεπανοκυτταρική αναιμία συνταξιούχοι.

Άρθρο 61

Εισφορά υπέρ της κοινωνικής ασφάλισης

1. Για την αντιμετώπιση των ελλειμμάτων της κοινωνικής ασφάλισης θεσπίζεται εφάπαξ εισφορά 10% επί των κατά την 31.12.1991 κατατεθειμένων στην Τράπεζα της Ελλάδος ή άλλο πιστωτικό ίδρυμα χρηματικών διαθεσίμων και επί της κατά την 31.12.1991 αξίας των χρεογράφων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης υπέρ των οποίων έχουν θεσπισθεί κοινωνικοί πόροι, όπως ορίζονται στο άρθρο 59 του παρόντος, οι οποίοι κατά το έτος 1991 αποτελούσαν το

33% τουλάχιστον των εσόδων από εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη για κάθε κλάδο ασφάλισης.

2. Η εισφορά της παρ. 1 περιέρχεται στο Λογαριασμό Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθορίζεται ο τρόπος εισπραχής και απόδοσης των κατά την παρ. 1 εισφορών και κρατήσεων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 62

Εξαγορά χρόνου βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών

1. Χρόνος ασφάλισης, που παρασχέθηκε προ της υπαγωγής κατηγορίας εργασιών ή ειδικοτήτων στις διατάξεις περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών του Ι.Κ.Α. λαμβάνεται υπόψη, κατόπιν εξαγοράς από τους ενδιαφερομένους, για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδότησης με τις διατάξεις περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών του οικείου φορέα, για τις εργασίες ή ειδικότητες που έχουν ενταχθεί στις σχετικές διατάξεις. Η εξαγορά του παραπάνω χρόνου γίνεται για κάθε μήνο με ποσοστό εισφοράς 3,60% επί του 25πλάσιου του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη όπως ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησεως. Η εξόφληση του ποσού της εξαγοράς γίνεται εφάπαξ ή σε 60 ισόποσες άτοκες μηνιαίες δόσεις με παρακράτηση του ποσού κάθε δόσης από τη σύνταξη.

2. Εξαγορά κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο γίνεται και στην περίπτωση χρόνου απασχόλησης σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, ο οποίος διανύθηκε στην ασφάλιση φορέων κύριας ασφάλισης αυτοτελώς απασχολούμενων προσώπων και υπολογίζεται με τις διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης από το Ι.Κ.Α. για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύμφωνα με τις διατάξεις περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών του φορέα αυτού. Ως αποδοχές για τον υπολογισμό του ποσού της εξαγοράς στις παραπάνω περιπτώσεις λαμβάνεται το 25πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη όπως ισχύει κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησεως και ως ποσοστό εισφοράς το κατά την προηγούμενη παράγραφο οριζόμενο.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 3 του ν.1880/1990 (ΦΕΚ 39 Α') καταργούνται.

4. Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από 1.1.1993.

Άρθρο 63

Ασφαλιστική ενημερότητα

1. Οι αρμόδιες διευθύνσεις οικονομικών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών (Δ.Ο.Υ.) δεν θεωρούν φορολογικά βιβλία ή στοιχεία επιχειρήσεων ή επιτηδεματιών αν η σχετική αίτηση των ενδιαφερομένων δε συνοδεύεται από βεβαίωση του οικείου φορέα κοινωνικής ασφάλισης περί καταβολής ή διακανονισμού των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών προς αυτούς.

Οι εν λόγω βεβαιώσεις έχουν ετήσια ισχύ.

2. Κατ' εξαίρεση των κεμένων διατάξεων επιτρέπεται η χρηματοδότηση από πιστωτικά ιδρύματα χωρίς την προσκόμιση από το χρηματοδοτούμενο βεβαιώσεως του Ι.Κ.Α. περί μη υπάρξεως οποιασδήποτε ληξιπρόθεσμης οφειλής του από ασφαλιστικές εισφορές σε αυτό, εφόσον το σύνολο της χρηματοδότησεως κατατεθεί από το πιστωτικό ίδρυμα υπέρ του Ι.Κ.Α. για λογαριασμό του χρηματοδοτούμενου, πλην ενδεχόμενης υποχρεωτικής παρακρατήσεως υπέρ του Δημοσίου.

Άρθρο 64**Μητρώο ασφαλισμένων, εργοδοτών και συνταξιούχων-Δελτία απογραφής**

1. Το μητρώο ασφαλισμένων και συνταξιούχων, καθώς και το μητρώο εργοδοτών στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης τηρείται μηχανογραφικά κατά τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων τηρείται μηχανογραφικά Εθνικό Γενικό Μητρώο όλων των ασφαλισμένων και συνταξιούχων της χώρας, καθώς και Εθνικό Γενικό Μητρώο Εργοδοτών κατά τα οριζόμενα ομοίως με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης υποχρεούνται να υποβάλλουν στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων κάθε αναγκαίο στοιχείο για την τήρηση του Γενικού Μητρώου ασφαλισμένων συνταξιούχων και εργοδοτών. Οι ασφαλισμένοι οι συνταξιούχοι και οι εργοδότες εφοδιάζονται με παραστατικό του αριθμού μητρώου τους στοιχείο κατά τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. Η εγγραφή ασφαλισμένου ή εργοδότη στα μητρώα του φορέα γίνεται βάσει δηλώσεως (δελτίου απογραφής) του ασφαλισμένου ή εργοδότη. Εργοδότης, ο οποίος απασχολεί πρόσωπο, το οποίο δεν έχει εγγραφεί στο μητρώο του οικείου φορέα υποχρεούται να υποβάλει εντός τριών ημερών από την έναρξη της απασχόλησης, στο φορέα το σχετικό δελτίο απογραφής. Πρόσωπα, τα οποία έχουν έννομο συμφέρον για την εγγραφή ασφαλισμένου στην ασφάλιση δικαιούνται να υποβάλλουν στον αρμόδιο φορέα δήλωση για την εγγραφή του. Σε κάθε περίπτωση τα όργανα ασφάλισης κάθε φορέα, όταν πληροφορηθούν την ύπαρξη προσώπων, τα οποία υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του φορέα και δεν έχουν εγγραφεί στο μητρώο ή εργοδοτών, οι οποίοι απασχολούν προσωπικό το οποίο υπάγεται στην υποχρεωτική ασφάλιση του φορέα, οι οποίοι δεν έχουν απογραφεί, οφείλουν να προβούν αυτεπάγγελτα στην εγγραφή τους.

Ο τύπος και το περιεχόμενο της δηλώσεως απογραφής, ο τρόπος διαπίστωσης αναπρόγραφων ασφαλισμένων - εργοδοτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 65**Δώρο εορτών συνταξιούχων**

1. Από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης παρέχεται με την ευκαιρία των εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα κάθε έτους ως δώρο : α) στους συνταξιούχους και βοηθηματούχους (τύπου σύνταξης) ποσό ίσο με μία μηνιαία σύνταξη κατά τις εορτές των Χριστουγέννων και μισή σύνταξη κατά τις εορτές του Πάσχα, β) στους επιδοτούμενους λόγω ασθενείας ασφαλισμένους ποσό ίσο προς 25 ημερήσια εισοδήματα ασθενείας για τις εορτές Χριστουγέννων και 13 εισοδήματα για τις εορτές του Πάσχα.

2. Ως χρόνος πληρωμής του κατά την προηγούμενη παράγραφο δώρου εορτών Πάσχα και Χριστουγέννων ορίζεται αντίστοιχα η δέκατη ημέρα πριν από το Πάσχα και η 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους. Αν οι ανωτέρω ημερομηνίες συμπίπτουν με μη εργάσιμες ημέρες, μετατίθενται στην προηγούμενη εργάσιμη.

3α. Δικαιούχοι του δώρου Χριστουγέννων και του δώρου Πάσχα είναι οι συνταξιούχοι και βοηθηματούχοι (τύπου

σύνταξης) των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης εφόσον συνταξιοδοτούνται ή δικαιούνται βοηθήματος (τύπου σύνταξης) την 1η Δεκεμβρίου ή την πρώτη του μήνα που εορτάζεται το Πάσχα. Το ανωτέρω δώρο δικαιούνται επίσης και συνταξιούχοι ή βοηθηματούχοι (τύπου σύνταξης) για τους οποίους θα εκδοθεί συνταξιοδοτική απόφαση μετά την 1η Δεκεμβρίου ή την πρώτη του μήνα που εορτάζεται το Πάσχα εφόσον η έναρξη της συνταξιοδοτήσεως εμπίπτει στο χρονικό διάστημα μέχρι και την 1η Δεκεμβρίου ή την πρώτη του μήνα που εορτάζεται το Πάσχα.

Αν οι ανωτέρω συνταξιοδοτηθούν για τμήμα του μήνα που εορτάζεται το Πάσχα ή του μήνα Δεκεμβρίου, δικαιούνται τόσων τριακοστών δώρου, όσες και οι ημέρες που θα συνταξιοδοτηθούν. Στους συνταξιούχους ή βοηθηματούχους (τύπου σύνταξης) που η συνταξιοδότησή τους έληξε μέσα στο χρονικό διάστημα από της ημερομηνίας του Πάσχα μέχρι της 25ης Δεκεμβρίου και αντίστροφα, ως δώρο Χριστουγέννων ή Πάσχα καταβάλλεται ποσό ίσο προς ένα τριακόστο (1/30) της μηνιαίας σύνταξης ή βοηθήματος για κάθε οκταήμερο συνταξιοδότησής τους, χωρίς να δύναται να υπερβεί το ποσό των δώρων τη μία σύνταξη ή βοήθημα για τα Χριστούγεννα και τη μισή σύνταξη ή μισό βοήθημα για το Πάσχα.

3β. Επίσης δικαιούχοι του δώρου Πάσχα και Χριστουγέννων είναι οι επιδοτούμενοι για ασθενεία ασφαλισμένοι από την 25η Δεκεμβρίου μέχρι την ημερομηνία του Πάσχα και από την ημερομηνία του Πάσχα μέχρι την 25η Δεκεμβρίου κάθε έτους αντίστοιχα.

Αν οι ανωτέρω επιδοτηθούν για τμήμα του παραπάνω χρονικού διαστήματος δικαιούνται ως δώρο ποσό ίσο με ένα ημερήσιο επίδομα για κάθε 9ήμερο επιδότησης μέσα στο ανωτέρω χρονικό διάστημα και μέχρι 13 το πολύ ημερήσια εισοδήματα για το Πάσχα και 25 για τα Χριστούγεννα.

4. Η καταβολή του δώρου από φορέα κοινωνικής ασφάλισης δεν αποκλείει την καταβολή του δώρου από άλλο φορέα ασφάλισης.

5. Σε περίπτωση καταβολής από φορέα δύο συντάξεων στο αυτό πρόσωπο δώρο χορηγείται και για τις δύο συντάξεις.

6. Αν συνταξιούχος εργάζεται και παίρνει σύνταξη και μισθό η καταβολή του δώρου από το φορέα κοινωνικής ασφάλισης είναι ανεξάρτητη από τη χορήγηση δώρου από τον εργοδότη.

7. Το χορηγούμενο δώρο απαλλάσσεται από τις κρατήσεις υπέρ τρίτων πλην χαρτοσήμου, καθώς και τις κρατήσεις για ασφαλιστικές εισφορές υπέρ οποιαδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης εκτός αν από τις οικείες διατάξεις φορέα προβλέπεται η επιβολή ασφαλιστικών κρατήσεων στο δώρο.

8. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

9. Η παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 4577/1966 (ΦΕΚ 230 Α') καταργείται.

Άρθρο 66**Αύξηση παραχών**

Οι συντάξεις και τα κατώτατα όρια που χορηγεί το Ι.Κ.Α., καθώς και οι συντάξεις που χορηγούν το Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και τα ειδικά ταμεία κύριας και επικουρικής ασφάλισης του άρθρου 9 του ν. 1976/1991 αναπροσαρμόζονται κάθε φορά από την ίδια ημερομηνία κατά το ποσοστό αναπροσαρμογής των συντάξεων των δημοσίων υπαλλή-

λων, καταργουμένων αντίστοιχως των σχετικών διατάξεων των άρθρων 17, 29 και 31 του ν. 1902/1990 και των καταστατικών διατάξεων. Με επιφύλαξη των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου η αύξηση των συντάξεων και λοιπών παροχών, που χορηγούν οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης, ενεργείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή του Υπουργού Οικονομικών, προκειμένου για το Μ.Τ.Π.Υ. ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. των φορέων εντός των ορίων της εισοδηματικής πολιτικής, όπως καθορίζεται εκάστοτε με απόφαση της Ειρτηροπής Τμών και Εισοδημάτων και των οικονομικών δυνατοτήτων των φορέων.

Άρθρο 67

Σύσταση Λογαριασμού Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

Συμίσταται στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ειδικός λογαριασμός με τίτλο "Λογαριασμός Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης" (Λ.Α.Φ.Κ.Α.) με σκοπό την οικονομική ενίσχυση ελλειμματικών φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Πόροι του παραπάνω λογαριασμού είναι οι κατά το άρθρο 59 του παρόντος νόμου κοινωνικοί πόροι, η κατά το άρθρο 61 εισφορά και οι τόκοι των καταθέσεων. Ο Λ.Α.Φ.Κ.Α. τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος ή στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων σε έντακο λογαριασμό με το επιτόκιο που ισχύει εκάστοτε για τα χρηματικά διαθέσιμα των φορέων της κοινωνικής ασφάλισης. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας του Λ.Α.Φ.Κ.Α., η διαδικασία ενίσχυσης των ελλειμματικών φορέων κοινωνικής ασφάλισης, η λογιστική του εξυπηρέτηση και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 68

Κάλυψη επιβάρυνσης φορέων κοινωνικής ασφάλισης με δαπάνες πρόνοιας

Εφόσον για την εξυπηρέτηση γενικότερων σκοπών κοινωνικής πολιτικής παρίσταται ανάγκη επιβαρύνσεως των φορέων κοινωνικής ασφάλισης οι οικονομικές συνέπειες από την επιβάρυνση καλύπτονται με επιχορήγηση από το γενικό προϋπολογισμό, εγγραφόμενης σχετικής πιστώσεως στον ειδικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από αναλογιστική μελέτη. Αν δεν διατίθεται στους φορείς η ανάλογη επιχορήγηση δεν θα πραγματοποιούν τις κατά το προηγούμενο εδάφιο επιβαρύνσεις.

Άρθρο 69

Διοδοχική ασφάλιση

Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180 Α') όπως τροποποιήθηκε και ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 15 του ν. 1902/1990, προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

Ο συμμετέχων οργανισμός επιβαρύνεται με τη δαπάνη συνταξιοδότησεως όταν ο ασφαλισμένος συμπληρώσει το όριο ηλικίας, που προβλέπεται από τη νομοθεσία του, οπότε και καταβάλλεται στον ασφαλισμένο το ποσό σύνταξης που του αναλογεί και γίνεται η απόδοση της σχετικής επιβάρυνσης.

Αν ο οργανισμός, που απονέμει τη σύνταξη, χορηγεί σύνταξη σε ηλικία μικρότερη από την ηλικία με την οποία

συνταξιοδοτούνται οι ασφαλισμένοι που υπάγονται στον Κανονισμό βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., ο συμμετέχων οργανισμός επιβαρύνεται με τη δαπάνη συνταξιοδότησεως όταν ο ασφαλισμένος συμπληρώσει το όριο ηλικίας, που προβλέπεται από τη νομοθεσία του Ι.Κ.Α. για τη συνταξιοδότηση των υπαγομένων στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, οπότε και καταβάλλεται στον ασφαλισμένο το ποσό της σύνταξης που του αναλογεί και γίνεται η απόδοση της σχετικής επιβάρυνσης.

Άρθρο 70

Απασχόληση συνταξιούχων

1. Το πρώτο εδάφιο περίπτωση γ' της παρ. 7 του άρθρου 29 του α.ν. 1846/1951, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής: "Εάν και εφόσον ο λόγω γήρατος συνταξιούχος κερδίζει μνησίως από εξαρτημένη εργασία ποσό ανώτερο του 50πλάσιου του εκάστοτε ημερομισθίου ανεπίδικετου εργάτη".

2. Οι διατάξεις των παρ. 3 και 5 του άρθρου 10 του ν. 825/1978 (ΦΕΚ 89 Α) καταργούνται.

Άρθρο 71

Αναλογιστικές μελέτες

1. Οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του παρόντος νόμου αναλογιστικές μελέτες καταρτίζονται με μέριμνα των φορέων εντός έτους από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

2. Οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης υποχρεούνται όπως ανά πενταετία, αρχής γενομένης από το έτος 1993, καταρτίζουν αναλογιστικές μελέτες, ώστε να τίθεται σε υγιείς βάσεις η σχέση εισφορών - παροχών για να μη διαταράσσεται μακροχρόνια η οικονομική κατάσταση των φορέων. Οι παραπάνω μελέτες καταρτίζονται ύστερα από απόφαση των Δ.Σ. των φορέων, η οποία εγκρίνεται από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, υποβάλλονται δε στον Πρόεδρο της Βουλής από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

3. Αναλογιστικές μελέτες καταρτίζονται και σε κάθε άλλη περίπτωση, που καθίσταται αναγκαία η μεταβολή των όρων χρηματοδότησης και παροχών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 72

Είσπραξη καθυστερούμενων εισφορών

1. Οι απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης από ληξιπρόθεσμες εισφορές, πρόσθετα τέλη και επιβαρύνσεις, που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις, εισπράττονται, κατ' εφαρμογή του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.) από τους φορείς ή τα ταμεία των φορέων αυτών.

Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από πρόταση του φορέα, μπορεί να ανατίθεται η είσπραξη των παραπάνω απαιτήσεων στις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.).

Τίτλο βεβαίωσης και είσπραξης των ανωτέρω απαιτήσεων αποτελούν πράξεις του φορέα ή καταστάσεις οφειλετών, οι οποίες συντάσσονται κατά τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Στην περίπτωση που η είσπραξη των απαιτήσεων ανατίθεται στις Δ.Ο.Υ., οι τίτλοι είσπραξης συντάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 58 έως 60 του π.δ.

16/1989 (ΦΕΚ 6 Α').

2. Όπου από τις καταστατικές διατάξεις φορέων ασφάλισης αυτοασφαχολούμενων δεν προβλέπεται εξόφληση ασφαλιστικών εισφορών σε δόσεις, δύναται τα διοικητικά συμβούλια των φορέων αυτών να ρυθίσουν, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερόμενων την εξόφληση καθυστερούμενων μέχρι και 28-2-93 ασφαλιστικών εισφορών σε 24 το πολύ μηνιαίες δόσεις, μαζί με τα αναλογούντα πρόσθετα τέλη και τις τυχόν προσαυξήσεις. Η αίτηση για την κατά τα ανωτέρω ρύθμιση πρέπει να υποβληθεί μέχρι 30-4-93. Η καθυστέρηση καταβολής δύο εν συνεχεία δόσεων συνεπάγεται την απώλεια του δικαιώματος τμηματικής εξόφλησης των οφειλών.

3. Ρύθμιση από το Δ.Σ. του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, μπορεί να γίνει και για οφειλόμενες εισφορές αγγελιοσήμου περιοδικού τύπου, τηλεόρασης και ραδιοφώνου, χωρίς επιπλέον προσαυξήσεις.

Άρθρο 73

Έκδοση κανονιστικών πράξεων για τη ρύθμιση ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών κ.λπ. θεμάτων

Για την έκδοση των προβλεπόμενων από την ισχύουσα νομοθεσία κανονιστικών εν γένει πράξεων των αρμόδιων υπουργών, με τις οποίες ρυθμίζονται :

α) ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά θέματα των δημοσίων υπαλλήλων, των στρατιωτικών εν γένει και των ναυτικών, β) θέματα που έχουν σχέση με την πρόσθετη ασφάλιση και την ασθένεια των ανωτέρω κατηγοριών προσώπων και γ) θέματα του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων, απαιτείται εφεξής η σύμπραξη του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 74

Σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Συνιστάται στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Εθνικό Συμβούλιο Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Σ.Κ.Α.).

2. Το Συμβούλιο αποτελείται από τα παρακάτω μέλη:

α. Το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος ως πρόεδρο αναπληρούμενο από υποδιοικητή της ίδιας Τράπεζας.

β. Το Γενικό Γραμματέα Κοινωνικών Ασφαλίσεων με αναπληρωτή του οριζόμενο από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

γ. Έναν εκπρόσωπο των εργοδοτών οριζόμενο με τον αναπληρωτή του από το Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών.

δ. Έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων οριζόμενο με τον αναπληρωτή του από τη Γ.Σ.Ε.Ε..

ε. Έναν εκπρόσωπο των αγροτών οριζόμενο με τον αναπληρωτή του από τη ΣΥΔΑΣΕ και ΓΕΣΑΣΕ εναλλάξ για κάθε θητεία από κάθε οργάνωση.

στ. Έναν εκπρόσωπο των δημοσίων υπαλλήλων οριζόμενο με τον αναπληρωτή του από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ..

ζ. Έναν εκπρόσωπο των εμπόρων οριζόμενο με τον αναπληρωτή του από την Ένωση Εμπορικών Συλλόγων Ελλάδος.

η. Έναν εκπρόσωπο των επαγγελματιών - βιοτεχνών οριζόμενο με τον αναπληρωτή του από τη Γ.Σ.Ε.Β.Ε..

θ. Έναν εκπρόσωπο οριζόμενο με τον αναπληρωτή του από την Ένωση Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων.

ι. Έναν εκπρόσωπο οριζόμενο με τον αναπληρωτή του

από τις πανελλήνιες οργανώσεις - ιατρών, οδοντότρων, φαρμακοποιών και κτηνιάτρων - τη Συντονιστική Επιτροπή των Διοικητικών Συλλόγων και το Τεχνικό Επιμελητήριο, εναλλάξ για κάθε θητεία από κάθε οργάνωση.

Χρήη γραμματέα ασκεί ο Γενικός Διευθυντής Κοινωνικής Ασφάλισης της Γ.Γ.Κ.Α. με αναπληρωτή του διευθυντή οριζόμενο από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

3. Το Συμβούλιο αποτελεί γνωμοδοτικό όργανο επί θεμάτων κοινωνικοασφαλιστικής πολιτικής, τα οποία παραπέμπονται σ' αυτό από τους υπουργούς που εποπτεύουν φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

4. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται η θητεία και ο τρόπος λειτουργίας του Συμβουλίου και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 75

Προκαταβολή κρατικής επιχορήγησης στο Ι.Κ.Α.

Στο τέλος του άρθρου 3 του ν.δ. 465/1970 (ΦΕΚ 57 Α) προστίθεται παράγραφος, που έχει ως εξής:

Για την κάλυψη του ετεροχρονισμού εισπράξεων και πληρωμών του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) κατά τον τελευταίο μήνα κάθε ημερολογιακού έτους, το Δημόσιο δύναται να προκαταβάλλει κατά το μήνα αυτόν, το ποσό του ετεροχρονισμού, το οποίο δεν μπορεί να υπερβεί το είκοσι πέντε εκατομμύρια (25.000.000.000) δραχμές, έναντι της προβλεπόμενης κρατικής επιχορήγησης προς το Ίδρυμα του επόμενου έτους.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Οργανωτικά θέματα κοινωνικής ασφάλισης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ένταξη - Συγχώνευση φορέων κοινωνικής ασφάλισης

Άρθρο 76

Ένταξη σε φορείς ασφάλισης. Συγχώνευση στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ.

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη των Δ.Σ. των φορέων, δύναται να εντάσσονται ταμεία ή κλάδοι ή λογαριασμοί πρόσθετης ασφάλισης και ασθένειας στους φορείς κύριας ασφάλισης στους οποίους υπάγονται οι ασφαλισμένοι των παραπάνω ταμείων, κλάδων ή λογαριασμών πρόσθετης ασφάλισης και ασθένειας και σε αντίστοιχους συνιστώμενους κλάδους, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 77 του παρόντος.

2. Ένταξη κατά τη διαδικασία της παρ. 1 του άρθρου αυτού μπορεί να γίνει και φορέων κύριας ασφάλισης, πρόσθετης ασφάλισης και ασφάλισης ασθένειας σε αμοιβαίους φορείς κύριας ασφάλισης ή φορέων πρόσθετης ασφάλισης και ασφάλισης ασθένειας σε αμοιβαίους φορείς πρόσθετης ασφάλισης ή ασφάλισης ασθένειας. Στις ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής δεν περιλαμβάνονται τα ταμεία προνοίας δικηγόρων.

3. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 11 του ν.997/1979 (ΦΕΚ 287 Α') αντικαθίστανται ως εξής:

2. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από αναλογιστική μελέτη και γνώμη του οικείου φορέα και του Σ.Κ.Α., συγχωνεύονται στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. οι φορείς επικουρικής ασφάλισης, οι οποίοι, λαμβανομένων υπόψη του ύψους των εισφορών των

ασφαλισμένων και εργοδοτών, των προσόδων περιουσίας, των προϋποθέσεων απονομής των παροχών, του ύψους και της εκτάσεως αυτών και των εξόδων διοίκησης τους, δεν μπορούν να παρέχουν την ελάχιστη ασφαλιστική προστασία, την οποία παρέχει εκάστοτε το Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ.. Επίσης συγχώνευση κατά τα ανωτέρω γίνεται και των φορέων επικουρικής ασφάλισης στους οποίους η σχέση μεταξύ συνταξιούχων και ασφαλισμένων είναι μικρότερη της σχέσης 1 προς 2, εκτός αν η οικονομική κατάσταση του φορέα ασφάλισης επιτρέπει τη συνέχιση της λειτουργίας του.

3. Από της εκδόσεως του κατά την παρ. 1 προεδρικού διατάγματος το Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. υποκαθίσταται αυτοδικαίως και χωρίς άλλη διατύπωση σε όλα γενικά τα εμπράγματα και ενοχικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του συγχωνευόμενου ταμείου, ως καθολικός διάδοχος. Στο περιβώριο των οικείων βιβλίων μεταγραφών σημειώνεται προκειμένου περί ακινήτων η με τον παρόντα νόμο και το οικείο προεδρικό διάταγμα επερχόμενη μεταβολή.

Εκκρεμείς δίκες του συγχωνευόμενου φορέα συνεχίζονται από το Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., νομιμοποιούμενου προς τούτο ενεργητικά και παθητικά.

Με τα προεδρικά διατάγματα για τη συγχώνευση θα καθορισθούν ιδίως η συνέχιση της ασφάλισης των ασφαλισμένων των συγχωνευόμενων φορέων, ο υπολογισμός του χρόνου ασφάλισης, που έχει διανυθεί, καθώς και του χρόνου που έχει αναγνωρισθεί, η καταβολή των παροχών, οι μεταφερόμενες θέσεις προσωπικού και η διάρθρωση των μεταφερόμενων θέσεων, η ένταξη του μεταφερόμενου προσωπικού και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

4. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης προσωπικού ν.π.δ.δ., οι οποίοι, εφόσον συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις, συγχωνεύονται στο Ι.Κ.Α. - ΕΤΕΑΜ.

Άρθρο 77

Ρυθμίσεις για τις εντάξεις

1. Από της εντάξεως των φορέων του άρθρου 76 του παρόντος νόμου ο φορέας, στον οποίο γίνεται η ένταξη, υποκαθίσταται δια του αντίστοιχου κλάδου στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εντασσόμενων ταμείων, κλάδων ή λογαριασμών.

2. Οι συνιστώμενοι κλάδοι έχουν λογιστική και διαχειριστική αυτοτέλεια και τα κεφάλαια των εντασσόμενων ταμείων, κλάδων ή λογαριασμών περιέρχονται σ' αυτούς απαγορευομένης της μεταφοράς ή χρησιμοποίησης κεφαλαίων τους για τις ανάγκες άλλων κλάδων ή λογαριασμών του ενιαίου φορέα, εκτός εάν μετά από σύνταξη αναλογιστικής μελέτης αποδεικνύεται ότι με τη μεταφορά επιτυγχάνεται η βιωσιμότητα του συνόλου των κλάδων.

3. Οι κατά την έκδοση του προεδρικού διατάγματος υφιστάμενες διατάξεις που αφορούν την ασφάλιση, τις εισφορές και τις παροχές κάθε εντασσόμενου ταμείου, κλάδου ή λογαριασμού, όπως τροποποιούνται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, διατηρούνται σε ισχύ και διέπουν τις αντίστοιχες κατηγορίες ασφαλιζόμενων προσώπων στον ενιαίο φορέα και τους συνταξιούχους.

4. Η ακίνητη περιουσία των εντασσόμενων ταμείων, κλάδων ή λογαριασμών περιέρχεται στον αντίστοιχο κλάδο του φορέα που γίνεται η ένταξη. Για τη μεταβίβαση αυτή δεν οφείλεται φόρος μεταβίβασης ακινήτου, ούτε οποιαδήποτε άλλος φόρος, τέλος ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου, δήμου ή κοινότητας ή άλλων προσώπων. Ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εκδίδει πρό-

ξη, η οποία περιέχει περιγραφή των ακινήτων και μεταγράφεται ατελώς στα βιβλία του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου.

5. Με τα προεδρικά διατάγματα που θα εκδοθούν θα καθορισθούν ιδίως η συνέχιση της ασφάλισης των ασφαλισμένων των εντασσόμενων ταμείων, κλάδων ή λογαριασμών, ο υπολογισμός του χρόνου ασφάλισης που έχει διανυθεί, καθώς και του χρόνου που έχει αναγνωρισθεί, η συνέχιση καταβολής των παροχών, η διάρθρωση των υπηρεσιών και θέσεων προσωπικού, η ένταξη του μεταφερόμενου προσωπικού, η οικονομική οργάνωση, ο σκοπός και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 78

Γνώμη Δ.Σ. φορέων για τις εντάξεις ή συγχωνεύσεις

Η προβλεπόμενη από τον παρόντα νόμο γνώμη των Δ.Σ. των φορέων για τις εντάξεις ή συγχωνεύσεις υποβάλλεται εντός μηνός από της κοινοποίησής στους οικείους φορείς των σχετικών περί αυτής εγγράφων του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Αν δεν υποβληθεί η παραπάνω γνώμη εγγράφως εντός της παραπάνω προθεσμίας, τα σχετικά προεδρικά διατάγματα εκδίδονται χωρίς τη γνώμη των φορέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Οργανωτικά θέματα φορέων - Υπηρεσίες

Άρθρο 79

Συντονιστής Διοίκησης

1. Σε κάθε φορέα κοινωνικής ασφάλισης, που λειτουργεί ως ν.π.δ.δ. και δεν έχει συσταθεί γενική διεύθυνση, μπορεί να ορίζεται συντονιστής διοίκησης, εφόσον προβλέπονται από τους οικείους Οργανισμούς δύο τουλάχιστον διευθύνσεις.

2. Έργο του συντονιστή διοίκησης είναι κυρίως ο σχεδιασμός και ο συντονισμός των δραστηριοτήτων για την εφαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής στο χώρο της ευθύνης του. Στο συντονιστή διοίκησης μπορεί να ανατίθενται και ειδικότερα καθήκοντα ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας.

3. Συντονιστής διοίκησης ορίζεται με απόφαση του Δ.Σ. του φορέα, υπάλληλος βαθμού Α' της κατηγορίας ΠΕ, που έχει επιλεγεί ως προϊστάμενος διεύθυνσης ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικής μονάδας.

Η θέση του προϊσταμένου, που ορίζεται συντονιστής διοίκησης καλύπτεται με την επιλογή προσωρινού προϊσταμένου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 63 του ν.1943/1991. Έως ότου επιλεγεί προσωρινός προϊστάμενος εφαρμόζονται οι διατάξεις των παρ. 1 έως 3 του άρθρου 13 του ν.1586/1986.

4. Ο προϊστάμενος που ορίζεται συντονιστής διοίκησης λαμβάνει το επίδομα συντονιστή που προβλέπεται από το άρθρο 12 του ν.1586/1986 και δεν δικαιούται επίδομα προϊσταμένου διεύθυνσης ή αντίστοιχου επιπέδου οργανικής μονάδας από την ανάληψη των καθηκόντων συντονιστή διοίκησης. Το επίδομα καταβάλλεται και στην περίπτωση προσωρινής απουσίας των παραπάνω από τα καθήκοντά τους, όχι όμως πέραν των δύο μηνών κάθε φορά.

5. Η άσκηση καθηκόντων συντονιστή διοίκησης πάει οποτεδήποτε με απόφαση του αρμόδιου για τον ορισμό οργάνου ή λήγει αυτοδικαίως, όταν ο υπάλληλος πάει να έχει την ιδιότητα του προϊσταμένου διεύθυνσης ή οργανικής μονάδας αντίστοιχου επιπέδου.

Άρθρο 80
Σύσταση υπηρεσιών

1. Στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, που λειτουργούν ως ν.π.δ.δ. συνιστώνται, όπου δεν υπάρχουν, υπηρεσίες : α) Ταμείου, β) Μηχανογράφησης, γ) Επιθεώρησης και δ) Γραφείο Νομικών Υποθέσεων.

2. Η οργάνωση των πιο πάνω συνιστώμενων, με το παρόν υπηρεσιών και γραφείων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια απαραίτητη για τη λειτουργία τους, καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 81
Συστήγηση και συντονισμός περιφερειακών υπηρεσιών ασφαλιστικών οργανισμών

1. Οι περιφερειακές υπηρεσίες των ασφαλιστικών οργανισμών, που λειτουργούν στις έδρες των νομών, δύναται να συσπειρώνονται σε ενιαίο κτήριο είτε, δια της μισθώσεως από κοινού κτηρίου είτε, εφόσον ασφαλιστικός οργανισμός διαθέτει ακίνητο, δια της απευθείας μισθώσεως χώρων του κτηρίου στους ασφαλιστικούς οργανισμούς που στερούνται ακινήτου.

Συστήγηση σε ενιαίο κτήριο κατά τα ανωτέρω γίνεται και κεντρικών υπηρεσιών φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

2. Για το συντονισμό των δραστηριοτήτων των περιφερειακών υπηρεσιών όλων των ασφαλιστικών οργανισμών ορίζεται στην έδρα κάθε νομού συντονιστής διοίκησης ένας από τους υπηρετούντες υπαλλήλους των παραπάνω οργανισμών.

Συντονιστής διοίκησης ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, υπάλληλος με βαθμό Α' της κατηγορίας ΠΕ, που έχει επιλεγεί ως προϊστάμενος διεύθυνσης και σε περίπτωση ελλείψεως, ως προϊστάμενος τμήματος. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 79 του παρόντος.

3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 82
Σύναψη συμβάσεων

Φορείς κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίοι στερούνται κατάλληλων υπηρεσιών ή οι υπάρχουσες υπηρεσίες αδυνατούν να διεκπεραιώσουν το σύνολο των εργασιών κάθε φορέα, δύναται να αναθέτουν απευθείας, χωρίς διαγωνισμό, με σύμβαση, σε άλλους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, που λειτουργούν υπό μορφή ν.π.δ.δ. και διαθέτουν την κατάλληλη οργάνωση, την εκτέλεση οποιασδήποτε εργασίας, ιδίως μηχανογράφηση, βεβαίωση και είσπραξη εσόδων, παροχή υπηρεσιών περίθαλψης, λογιστική οργάνωση.

Με την κατά τα ανωτέρω σύμβαση, η οποία εγκρίνεται από το διοικητικά συμβούλια των φορέων και τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις εκτελέσεως των εργασιών, το εργαλαβικό αντίταγμα και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ
Οικονομική οργάνωση

Άρθρο 83
Λογιστικό σύστημα

1. Οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης εφαρμόζουν ενιαίο λογιστικό σχέδιο.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που προτείνεται από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθορίζεται το ενιαίο λογιστικό σχέδιο των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 84
Κατασταλτικός έλεγχος

Ο επίσης τακτικός κατασταλτικός έλεγχος των φορέων κοινωνικής ασφάλισης διενεργείται από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Επίσης έλεγχος ενεργείται από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων σύμφωνα με τον Οργανισμό της.

Έλεγχος της διαχείρισης γενικά ανατίθεται κάθε έτος από τα Δ.Σ των φορέων σε αρκωτούς ελεγκτές. Οι εκθέσεις των αρκωτών ελεγκτών για τον παραπάνω έλεγχο υποβάλλονται από τους Υπουργούς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Δικαιοσύνης στον Πρόεδρο της Βουλής.

Άρθρο 85
Προϋπολογισμός - Απολογισμός - Ισολογισμός φορέων

1. Οι προβλεπόμενες να πραγματοποιηθούν κάθε οικονομικό έτος εισπράξεις και πληρωμές των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αναγράφονται, κατά πηγή είσπραξης και κατηγορία δαπάνης, στον επίσης προϋπολογισμό.

2. Ο προϋπολογισμός συντάσσεται από τον φορέα και ασύγεται για ψήφιση με αιτιολογημένη έκθεση στο διοικητικό συμβούλιο, εντός του μηνός Δεκεμβρίου του προηγούμενου οικονομικού έτους.

3. Οι προϋπολογισμοί των φορέων κοινωνικής ασφάλισης εγκρίνονται από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, στον οποίο υποβάλλονται το βραδύτερο μέχρι τέλους Δεκεμβρίου του προηγούμενου οικονομικού έτους.

4. Οι απολογισμοί - ισολογισμοί των φορέων κοινωνικής ασφάλισης για κάθε οικονομικό έτος καταρτίζονται και υποβάλλονται μέχρι τέλος Απριλίου του επόμενου έτους στο Δ.Σ του φορέα για έγκριση. Μέχρι τέλος Ιουνίου του επόμενου έτους οι απολογισμοί - ισολογισμοί υποβάλλονται από το Δ.Σ. στον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για έγκριση.

Η μη κατά τα ανωτέρω κατάρτιση και υποβολή για έγκριση στον Υπουργό των προϋπολογισμών και απολογισμών - ισολογισμών συνεπάγεται την αυτοδίκαιη λήξη της θητείας του Δ.Σ του φορέα, η οποία και δεν μπορεί να ανανεωθεί. Η ισχύς των διατάξεων του εδαφίου αυτού αρχίζει από 1.1.1995.

Άρθρο 86
Κοινωνικός Προϋπολογισμός

Κάθε έτος συντάσσεται από τη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ο Κοινωνικός Προϋπολογισμός, με τον οποίο δημοσιεύονται στοιχεία των εγκεκριμένων προϋπολογισμών των φορέων κοινωνικής ασφάλισης.

Ο Κοινωνικός Προϋπολογισμός συνοδεύεται από εισηγητική έκθεση του Υπουργού, η οποία περιέχει ανάλυση και αιτιολόγηση των επί μέρους κονδυλίων των προβλεπόμενων εισπράξεων και πληρωμών, μαζί με συγκριτικά στοιχεία προς τα παρελθόντα έτη και τα γενικότερα στοιχεία της εθνικής οικονομίας.

Ο Κοινωνικός Προϋπολογισμός κάθε έτους υποβάλλεται από τον Υπουργό Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων στον Πρόεδρο της Βουλής.

Άρθρο 87
Σύσταση υπηρεσίων εντελλομένων εξόδων

Για την εκκαθάριση και εντολή πληρωμής των εξόδων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης δύναται να συνιστώνται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για κάθε φορέα ή ομάδα φορέων υπηρεσίες εντελλομένων εξόδων. Με τα παραπάνω προεδρικά διατάγματα, θα καθορισθούν η οργάνωση και η στελέχωση των υπηρεσιών εντελλομένων εξόδων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 88
Διόθεση ποσών

Οι διατάξεις της περιπτώσεως στ' της παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 861/1979 εφαρμόζονται αναλόγως και στους λοιπούς φορείς κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 89
Εισπραξη ασφαλιστικών εισφορών από ιδιώτες

1. Οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίοι στερούνται του αναγκαίου προσωπικού για την εισπραξη των οφειλόμενων από τους υποχρέους ασφαλιστικών εισφορών μπορούν, με απόφαση των διοικητικών συμβουλίων τους, να αναθέτουν σε ιδιώτες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, την εισπραξη των εν λόγω εισόδων τους.

2. Η ανάθεση γίνεται με σύμβαση μίσθωσης έργου, η οποία συνάπτεται μεταξύ του νόμιμου εκπροσώπου του ασφαλιστικού φορέα και του ενδιαφερόμενου αναδόχου. Η αμοιβή του αναδόχου καθορίζεται σε ποσοστό επί των εισπράξεων, το οποίο δεν μπορεί να είναι ανώτερο του τέσσερα στα εκατό (4%) επί των εισπραττέμενων ποσών.

3. Η διαδικασία ανάδειξης του αναδόχου, ο τύπος και το περιεχόμενο της σύμβασης έργου, ο τρόπος εισπραξης των ασφαλιστικών εισφορών, ο τρόπος και ο χρόνος απόδοσης των εισπραττέμενων ποσών, το είδος και το ύψος της εγγύησης που καταβάλλει ο ανάδοχος, ο τρόπος και ο χρόνος καταβολής της αμοιβής του αναδόχου και κάθε άλλη λεπτομέρεια ορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Για τα θέματα που δεν ρυθμίζονται ειδικά από τις αποφάσεις της παραγράφου 3 εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 681 επ. του Α.Κ. και των παραγράφων 1 εδ. β παρ. 2 και 3 του άρθρου 15 του ν. 1735/1987 (ΦΕΚ 195 Α).

Άρθρο 90
Συγχώνευση Φορέων Ασφάλισης Προσωπικού ΕΡΤ

1. Το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Ραδιοφωνίας και Τουρισμού (Τ.Ε.Α.Υ.Ρ.Τ.) συγχωνεύεται στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας του προσωπικού της ΕΡΤ 2 (Τ.Ε.Α.Π.Π. ΕΡΤ 2), το οποίο μετονομάζεται σε Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Προσωπικού Ελληνικής Ραδιοφωνίας - Τηλεόρασης και Τουρισμού (Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ.).

2. Οι ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του συγχωνευόμενου Ταμείου καθίστανται ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Προσωπικού Ελληνικής Ραδιοφωνίας - Τηλεόρασης και Τουρισμού για τους αντίστοιχους κλάδους, στους οποίους ήταν ασφαλισμένοι στο συγχωνευόμενο Ταμείο και διέπονται από την νομοθεσία του Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ.

Επίσης στην ασφάλιση του Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ. υπάγονται για επικουρική σύνταξη και εφάπαξ βοήθημα όσα προλαμβάνονται μετά την ισχύ του παρόντος νόμου στην ΕΡΤ Α.Ε. στον Εθνικό Οργανισμό Τουρισμού και στη Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών, εφόσον από τις διατάξεις του συγχωνευόμενου Ταμείου προεβλέπετο η υπαγωγή τους στους αντίστοιχους κλάδους του Ταμείου αυτού.

3. Οι συντάξεις των συνταξιούχων του συγχωνευόμενου Ταμείου καταβάλλονται από το Τ.Ε.Α.Π.Π. Ε.Ρ.Τ.Τ. και τα δικαιώματα συντάξεως και εφάπαξ βοήθηματος των ασφαλισμένων, οι οποίοι μέχρι την ημερομηνία ενάφεως ισχύος του παρόντος θεμελιώνουν δικαίωμα συντάξεως και εφάπαξ παροχής βάσει διατάξεων της νομοθεσίας του Ταμείου τούτου, διατηρούνται, εφόσον αποχωρήσουν της υπηρεσίας και ασκήσουν το δικαίωμα εντός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

4. Από την 1-1-1993 θεσπίζεται μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων του Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ. για τον κλάδο Πρόνοιας εκ ποσοστού 3% επί των τακτικών αποδοχών αυτών, όπως προεβλέπετο από τον ιδρυτικό νόμο του Ταμείου 621/1977 (ΦΕΚ 171 Α').

5. Ο χρόνος ασφάλισης στο συγχωνευόμενο Ταμείο, συμπεριλαμβανομένου και του βάσει των διατάξεων της νομοθεσίας τούτου τυχόν ήδη αναγνωρισθέντος ή προσμετρηθέντος χρόνου από προϋπηρεσία ή άλλη αιτία, θεωρείται ως χρόνος ασφάλισης στο Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ.

6. Το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού του συγχωνευόμενου Ταμείου, μεταβιβάζεται στο Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ. ως καθολικό διάδοχο αυτού. Εκκρεμείς δίκες, οι οποίες προέκυψαν από τη λειτουργία του συγχωνευόμενου Ταμείου, συνεχίζονται από και κατά του Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ. χωρίς διακοπή.

7. Όλη η ακίνητη περιουσία του συγχωνευόμενου Ταμείου μεταφέρεται αυτοδίκαια στο Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ. Η μεταβίβαση αυτή απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής φόρου μεταβίβασης ακινήτων υπέρ του Δημοσίου, όπως και άλλων φόρων, τελών ή δικαιωμάτων υπέρ δήμου ή κοινότητας ή άλλων τρίτων.

Για τη μεταβίβαση της κυριότητας, ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συντάσσει σχετική πράξη στην οποία περιγράφονται τα ακίνητα και μεταγράφεται στα βιβλία του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου ατελώς.

8. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται εντός έτους από τη δημοσίευση του νόμου με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ., καθορίζονται θέματα αφορώντα τη διοικητική και οικονομική οργάνωση, τη σύνθεση των υπηρεσιών, τη διαχείριση της περιουσίας, τη μεταφορά προσωπικού, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια

αναγκαία για τη λειτουργία του Ταμείου.

Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος αυτού τα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία του καταργούμενου Ταμείου έσοδα, εξακολουθούν να καταβάλλονται από τους υπόχρεους στο Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ., η δε διοίκηση του Ταμείου ασκείται από το υφιστάμενο Δ.Σ. του Τ.Ε.Α.Π.Π.Ε.Ρ.Τ.Τ.

9. Με όμοια προεδρικά διατάγματα ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και εφόπαξ παροχής, το ύψος της καταβαλλόμενης σύνταξης και εφόπαξ βοηθήματος, το ύψος των εισφορών και λοιπών φόρων του Ταμείου σύμφωνα και με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 91

Η παρ. 6 του άρθρου 19 του ν. 1767/1988 αντικαθίσταται, ως εξής :

6. α) Η επιτροπή λειτουργεί κατά τις ώρες λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών και ευρίσκεται σε απαρτία όταν τα παρόντα μέλη, μεταξύ των οποίων και ο πρόεδρος, είναι περισσότερα από τα απόντα, ανεξαρτήτως του αριθμού των μελών της.

β) Στους εκπροσώπους των εργαζομένων και του Τεχνικού Επιμελητηρίου, που μετέχουν στην Επιτροπή, καταβάλλεται αμοιβή για κάθε ώρα απασχόλησής τους, η οποία βαρύνει τον προϋπολογισμό του Οργανισμού της Εργατικής Εστίας.

γ) Το ύψος της ανωτέρω αμοιβής, ο τρόπος καταβολής αυτής και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας. Η πρώτη απόφαση που θα εκδοθεί έχει αναδρομική ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 1991.

δ) Ο χρόνος συμμετοχής των εκπροσώπων των εργαζομένων στην επιτροπή, για τον οποίο λαμβάνουν αμοιβή, θεωρείται ως χρόνος ασφάλισης στους φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης και για όλους τους κλάδους ασφάλισης που υπάγονται λόγω του επαγγέλματός τους.

Οι εισφορές που υπολογίζονται στις ως άνω καταβαλλόμενες αμοιβές αποδίδονται στους παραπάνω φορείς από τον Οργανισμό της Εργατικής Εστίας. Η εργοδοτική εισφορά βαρύνει τον προϋπολογισμό του Οργανισμού αυτού η δε εργατική, τους ίδιους*.

Άρθρο 92

1. Η δια του ν. 735/1977 ανισταθίσις ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

HELEXPO - ΔΕΘ Α.Ε.* αποτελεί τον επίσημο εκθεσιακό φορέα της χώρας.

2. Η HELEXPO - ΔΕΘ Α.Ε. έχει την ευθύνη σύνταξης του εθνικού εκθεσιακού προγράμματος, συντονισμού και ελέγχου της λειτουργίας των εκθέσεων στο εσωτερικό με γνώμονα το συμφέρον της Εθνικής Οικονομίας μετά από έγκριση του αρμόδιου Υπουργού Εμπορίου.

Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου και ύστερα από εισήγηση του Εθνικού Εκθεσιακού φορέα καθορίζονται οι προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες επιτρέπεται η λειτουργία ειδικών εκθέσεων από φυσικά ή νομικά πρόσωπα της ημεδαπής ή της αλλοδαπής.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 2081/1992 καταργούνται.

Άρθρο 93

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 1 Οκτωβρίου 1992

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΕΘΝΟΣ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΕΣΤΕΡΚΩΝ
ΝΙΚ. ΚΛΕΙΤΟΣ

ΕΘΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΣΤ. ΜΑΝΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΕΣΕΩΝ
ΔΗΜ. ΣΙΟΥΦΑΣ

ΕΠΙΧΟΡΕΟ ΚΑΥΤΩΝΑΣ
ΑΡΙΣΤ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΙΩ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΙΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 2 Οκτωβρίου 1992

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΙΩ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις
τῆ 21 Ἰουνίου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς Φύλλου 179

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επὶ τοῦ σχεδίου Ἀναγκ. Νόμου περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

1. Ἡ διεθνὴς ἀναγνώρισις τοῦ θεσμοῦ. Αἱ σημεῖωθεῖσαι πρόοδοι.

Ἡ ἱστορικὴ εξέλιξις τῆς κοινωνικῆς ασφαλίσεως ἀπέδειξεν ὅτι πρόκειται περὶ θεσμοῦ, ὅστις ἀνταποκρίνεται εἰς βραδύτερον ἀναγκῆν καὶ εἶναι ἀναποσπάτως συνδεδεμένος μετὰ τὴν εξέλιξιν τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, ὄχι μόνον δὲν ἀνέκοψαν τὴν πρόοδον τοῦ θεσμοῦ, ἀλλὰ πικραντίον συνέβαλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦτου.

Ἐνῶ πράγματι ἐμαίνετο εἰς ὅλην τὴν τροχόδρομη ἡ τελευταία πολεμικὴ θεάλα, ὁ Πρόεδρος Γουόρδελ μετὰ τὸ ἱστορικὸν διάγγελμά του τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1941 καὶ ὀλίγον ἀργότερον ὁ «Χάρτης τοῦ Ἀτλαντικοῦ», διακηρύττουσιν τὴν ἀπόρριψιν τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ἐνδύειν καὶ θέτουσιν τὰ θεμέλια τοῦ νέου θεσμοῦ, «τῆς κοινωνικῆς ασφαλείας» πῶς δὲ κατανοήσῃ μετ' οὐ πολὺ μετὰ τὴν φωτεινὴν του ἀναδείξαν ὁλόκληρον τὸν πολιτισμένον κόσμον. Ολίγον βραδύτερον αἱ πρωτότυποι ἐργασίαι τοῦ νῦν Λόρδου Μπήμερτζ, ῥίπτουσι νέον φῶς εἰς τὸν θεσμὸν καὶ τοῦ προσέδιδον μᾶλλον συγκεκριμένον περιεχόμενον. Περὶ δὲ τὰ τέλη τοῦ πολέμου ἡ Διεθνὴς Οργάνωσις Βραβυτίας διατυπώνει τὴν γνωστὴν «Διακήρυξιν τῆς Φιλαδέλφειας» τῆς 10ης Μαΐου 1944. ἤεις μετὰ τὸν ἐπίσης ἐξ ἴσου γνωστῶν δύο ἀποφάσεων τῆς Διεθνούς Συνδιασκεύσεως τῆς Φιλαδέλφειας περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν μέσων συντηρήσεως καὶ περὶ ἱατρικῶν ἐργασιῶν, διαγράφουσι τοὺς νέους τοῦ θεσμοῦ καὶ καθορίζουσι τὰ μίσηται τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ θεσμοῦ. Τοὺς βραβυτικούς τοῦ τέλους σκοποὺς υἰοθετεῖ ὀλίγον μετὰ τὴν νίκην τὸ ἄδρον 55 τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἱστορικὴ Παγκόσμιος Διάκηρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ 1948. ἤεις διακηρύττει ὡς ἀναφερόμενον δικαιώμα κάθε ἀνθρώπου τὴν ἀσφάλισιν του κατὰ τῶν κινδύνων ἀνεργίας, ἀβενείας, ἀνικαρίστητος, χρεΐας, γήρατος καὶ κατὰ παντός ἄλλου περιστάσεως συνεπαγομένου ἀπώλειαν τῶν μέσων συντηρήσεως ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του.

Ἢ τοιαύτη διεθνὴς ἀναγνώρισις τοῦ θεσμοῦ, δὲν ἦτο δυνατόν παρά νᾶ ἔχη ἄμεσον ἀντίκτυπον καὶ εἰς τὰς ἐπὶ αἰετοῦ συμβουσίας τῶν διαφόρων κρατῶν. Οὕτω, ὅλα σχεδὸν τὰ μετα-

πολεμικὰ Συντάγματα περιέλαβον ἄλλα περισσότερον καὶ ἄλλα ὀλιγότερον λεπτομερεῖς διατάξεις περὶ κοινωνικῆς ασφαλείας. Σημειώμεν χαρακτηριστικῶς τὸ Γαλλικὸν Σύνταγμα τοῦ 1946, τὸ Ἰταλικὸν τοῦ 1947, τὸ Γεωργιανικὸν τοῦ 1948, τὸ Γιουγκοσλαβικὸν τοῦ 1946, τὸ Βραζιλιανὸν τοῦ 1946, τὸ Σύνταγμα τοῦ Ἰσημερινοῦ τοῦ 1946 κ.ά.

Ἐξ ἄλλου, τὰ διάφορα κράτη ἐπέδωξαν συντόμως, ἤδη ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς νίκης τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἄλλα μὲν εἰς τὴν ἀναχώνουσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν τῶν συστημάτων πρὸς τὸν σκοπὸν ἀναπροσαρμογῆς τῶν πρὸς τὰς νέας θέσεις, αἱ ὅσαι ἀνέκυψαν ἀπὸ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἄλλα, τὸ ὀλιγότερον προωδεμένα ἀπὸ πλευρᾶς κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, εἰς τὴν καθιέρωσιν, εἰς ποικίλλουσιν ἐκαστον ἔκτασιν, τοῦ προπολεμικοῦ ἀκρότατου εἰς ταῦτα ἢ ἐπιλέστατα ἐφαρμοζομένου θεσμοῦ.

Ἰδιῶν χαρακτηριστικῶν τῶν σχετικῶν προσηθειῶν ἀποτελεῖ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ρυθμὸς ἀναπτύξεως τοῦ θεσμοῦ δὲν βραίνει πάντοτε παραλλήλως πρὸς τὸν δείκτην τῆς βιομηχανικῆς προόδου, ὅπως δὲ ἀνέμενε κανεὶς ἐκ πρώτης ἴδεως.

Οὕτω, ἐλέπομεν χώρας, ὅπως ἡ Γουατεμάλα καὶ ἡ Κεϋλάνη, εἰς τὰς ὁποίας ἡ βιομηχανία διανύει ἀκαμψὴν τὴν παιδικὴν τῆς ηλικίαν, καὶ καταρτίζουσι συγχρονιστικὰ σχέδια κοινωνικῆς ασφαλείας, εὐρυτάτης ἐκτάσεως, τὰ ὅποια δὲ ἐξήλειον καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ πρωτοπόρα εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν κράτη, τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης.

Ἀξιόλογοι εἶναι ἐπίσης αἱ προσπάθειαι αἱ ὁποιαὶ καταβάλλονται καὶ αἱ ἐπιτεύξεις αἱ ὁποιαὶ μέχρι τοῦδε ἐπιπραγματοποιήθησαν ὑπὸ ἰσχυρῶν κρατῶν, διανούτων εἰς τὴν πρῶτα στάθην τῆς ἐκδιομηχανίσεως, ὅπως εἶναι αἱ Ἰταλίαι, τὸ Ἰράν, ἡ Βερμανία, ἡ Τουρκία, ἡ Αἴγυπτος, τὸ Ἰσραήλ, ἡ Συρία, αἱ Φιλιππῖναι κ.ά.

Ἐκ τῶν ἐπιτυχειῶν προόδων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς κοινωνικῆς ασφαλείας κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον, ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως χρῆζουσι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν Μεγ. Βρετανίαν, τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, ἡ ὅποια καὶ προπολεμικῶς ἐκστῆται τὰ σικητέρα τῆς πρωτοπόρου, τὴν Τσεχοσλοβακίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὸ Βέλγιον.

Ἀξιόλογοι ὅμως εἶναι καὶ αἱ βελτιώσεις, αἱ ὁποιαὶ ἐπέβησαν εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ συστήματα καὶ πολλῶν ἄλλων χωρῶν, αἱ ὁποιαὶ ἤδη ἀπὸ τοῦ μεταπολέμου ἐγυῖον εἰς ἰκανὴν ἐκτασιν τὸν θεσμὸν. Μεταξὺ τῶν χωρῶν τούτων συγκαταλέγονται κυρίως, ἡ Αὐστραλία, ἡ Αὐστρία, αἱ Ἠνωμέναι Ἡολίταιαι, ὁ Καναδάς, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Ἰταλία, ἡ Νορβηγία, ἡ Κάτω Χώρα, ἡ Πολωνία, ἡ Φινλανδία, ἡ Ἰρλανδία, ἡ Ἰαπωνία, τὸ Λουξεμβούργον, ἡ Πορτογαλία, ἡ Βουλγαρία, ἡ Σουηδία, ἡ Ρουμανία, ἡ Ἑλβετία καὶ αἱ πλείους τῶν χωρῶν τῆς Κεντρικῆς καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς.

... του τμήματος... Βικιτέρου... 1949... Αμερικανική Αποστολή...

... Η Αμερικανική Αποστολή... 1941... Η Ελλάδα αποτελεί μία...

... Το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί ήδη το πρώτο βασικό... 1932... 1931...

... Α. Η Βασιλική Επιτροπή... αρχαι: του σχεδίου.

... Το υποβληθέν υπό την όριση... 1932... 1931...

... Διότι... 1932... 1931...

... Τον κεντρικό... 1932... 1931...

... Απὸ... 1932... 1931...

... Απὸ... 1932... 1931...

... Απὸ... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

... Η... 1932... 1931...

2. **Χρηματοδότηση και ασφαλίσεις.** Αι διατάξεις του άρθρου 19 καθορίζονται χωριστά και ληφθεί υπόψη του Ι.Κ.Α., ο οποίος προσβάλλονται και κατά του άρθρου καμπίου του άρθρου 19 (άρθρο 6298) 1934 κατά Κοινωνία του Άσφαλιστικού, άρραφών την φύση κρατική συμπεριφορά, εις τας θέσεις της ασφαλίσεως.

Η υλοποίηση άνωθεν της δυνατότητας άσφαλιστικότητας των Ι.Κ.Α., την άσφαξιν καθιερεί η παρ. β του άρθρου 19, δι ης προσβάλλεται νομοθετικώς η άρχη ότι και η άσφαλίσεως των εργαζομένων άξουχηρεί κοινήν ωφέλειαν του συνόλου, όσον και οι άσφαλιστικότητες ύπέρ του Κράτους, όταν άσφαλίσει, όπως ρηθώς εν τω νομοσχέδιω όριέται, εις την άνιμερήν και άρραφιν άσφαλίαν, κλινικών, νοσοκομείων, σανατορίων και αναρρωτηρίων.

Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ.

1. **Τύπος κ.ά.** Ην σχέσει με την οικονομική οργάνωσιν της άσφαλίσεως, η διαγράφομένη ύπο του νομοσχεδίου οικονομική πολιτική επιτίεται επί της άρχης της έξουχηρησεως της άσφαλίσεως, άνευ παρατηρήσεως των γενικωτέρων συμπεράτων της καθόλου εθνικής οικονομίας της χώρας. Αι επί του θέματος τούτου καταρτυθήσονται γραμμαί του νομοσχεδίου δυνατόν κα σωστικόν εις τας θέσεις :

α) **Άσφαλή ύπερέρτου επιδάρουσεως της Έθνικής Οικονομίας της χώρας ύπο τας παρούσας συνθήκας.** Επί της άρχης τούτου στηρίζεται η καθιέρωσις του διανεμητικού συστήματος και εις τον κλάδον συντάξεων του Ι.Κ.Α., η άπκγόρευσις της σύστασεως άντιοικονομικών Έπιχορηκίων Ταμείων με διλωτέρους των 1000 ήσφαλισμένους (άρθρον 5 παρ. β), η άπκγόρευσις άνυψώσεως των ποσοτών εισφορών των Κλινικών Ταμείων περαν των δια το Ι.Κ.Α. κατά κλάδον προσβαλλομένων (άρθρον 5, παρ. γ, 1, όθάρου τελευταίου άξ.α).

β) **Μείωσις κατά το δυνατόν της σήμερον κρατούσης συνολικής επιδάρουσεως της οικονομίας.** Συγχώνουσις εις το Ι.Κ.Α. του Ταμείου Άνεργίας, της Ο.Α.Φ.Α. και των άντιοικονομικών Ταμείων, δυνατότης συγχωνύσεως ήμοειδών Ταμείων υπό κλινών φορέα (άρθρον 5), αίτινες τηρούν οικονομία έξόδων διοικήσεως δια την άσφαλίαν και τας επιχειρήσεις.

γ) **Άσφαλή άνιμητοποίησης και άφαιρέσεως σημαντικών κεφάλαιων εκ της παραγωγής.** Προσδιορισμός των άνγκυκίων άσφαλίσεων με μικράς σχετικώς χρονικάς προοπτικές, δυνατότητας μειώσεως άσφαλίσεων (άρθρον 25, παρ. γ, 1, όθ.α, τελευταίου).

δ) **Ύποβλήθησις των έπαρχιακών βιομηχανικών και σιδαομής της έσφαλίσεως και κενίας όρισμένων τμημάτων της Έπιχορηκίας (άρθρον 61 και άρθρον 62 άρραφών την Δωδεκάνηρον).**

ε) **Δίκαια κατανομή των βαρών της άσφαλίσεως και εφαρμογή εις εύρατα, κλινικά της άρχης της άλληλογγής μετξύ των καλύτερων και χειρότερων άρειομένων. Τρόπος ύπολογισμού των παροχών εν γένει της άσφαλίσεως και ειδικότερον θέσεσις κατώτατων όρων διαβιώσεως και άνωτάτων κενών κερών.**

2. **Χρηματοδότησις της άσφαλίσεως.** Εις την χρηματοδότηση της άσφαλίσεως το σχέδιον καινοτομούν καθιέρωσιν την άρχην της τριμερούς χρηματοδότησεως της άσφαλίσεως, ήτοι της εισφορών των ήσφαλισμένων, των εργοδότην των και του Κράτους. Η καθιέρωσις της κρατικής συμμετοχής άπκ του 1938, ήτις συνιστάται, ως γνωστόν, και δια της Δι. κληρονομίας της Φιλαδέλφειας, καθιέται επί της άρχης ότι οι έσφαλισμένοι οικονομικώς τάσεις, αίτινες επί ύγιώς οργανωμένων φορολογικών συστημάτων φέρουν και τα μεγαλύτερα και άλλοιότατον βάρη του κρατικού προϋπολογισμού, δέον να καταβάλλουν εις την χρηματοδότησιν της άσφαλίσεως των οικονομικώς άσφαλισμένων τάξεων.

3. **Γέση εις φορών.** Άσφαλή προσθέτων επιδάρουσαν της οικονομίας της χώρας. Ως έσημειώθη και άνωτέρω, δια του νομοσχεδίου εύρατα πρόσθετος επιδάρουσις της εθνικής οικονομίας της χώρας επιτίεται. Άνωτέρω μόνον έλα-

φάρουσις θα ήσφαλισμένους δια του άρθρου 19 προσβάλλονται εις τας θέσεις :

1. **Προσβαλλονται οι εργαζομαι οι οποίοι καταβάλλουν άσφαλί εις τας Άθήνας και την Παισαφί Έσφαξιν του άρθρου 19 του νομοσχεδίου του 1938 και οι Ι.Κ.Α. ύπο τας θέσεις Άνεργίας και Ι.Κ.Α. ύπο τας θέσεις Άσφαξιν ύπέρ των άσφαλισμένων με Ι.Κ.Α. και μετά της έσφαξιν ύπέρ των κρατικών πλέον των τριμερών ήσφαλισμένων (άρθρον Ι.Κ.Α. 1 όθ.α Ο.Α.Φ.Α.).**

2. **Η έκαύθησις εις τα άνωτέρω όρια των ποσοτών εισφορών των επαρχιών κατά 3 ο)ς (2,5 ο)ς δια το Ι.Κ.Α. και 0,5 ο)ς δια το Ταμείο Άνεργίας) ύλ έξουχηρησεως εν τω συνόλω της δια της άπκουχίσεως του τρόπου ύπολογισμού των εισφορών, της έσφαλίσεως αυτών εις κλινικά εισφοράν, άπκλάσσειται τας επιχειρήσεις άπκ τας πύλλυπλως και πολυπλκους διατυπώσεις και ύπολογισμούς του έσφαλιστικού κληρονομίας και δια της έλαφρύνουσε των έξόδων διοικήσεως της άσφαλίσεως και των επιχειρήσεων γενικώς. Άνεξκατήτως όμως των άνωτέρω, όριέται εν τω νομοσχέδιω διά τας επιδάρουσα την μείωσιν των εισφορών εις τας επαρχίας μέγυ 10 ο)ς (άρθρον 61).**

3. **Ουσιαστική οικονομική έλαφρύνουσις των εργοδότην άποτελει και το γεγονός ότι τίθεται εν άνώτατοι όροι άποδοχών ύπο κειμένων εις εισφοράς (100.000 έρχ. ήμερησίως) ως και άλλου μνημονευομένη καθιέρωσις δια την άνικνύθησα έσφαλίσεως του χρόνου άναμοής δια την καταβολήν του έπιδοματος άσφαλίσεως, και η μείωσις τούτου άπκ 5 εις 3 ήμρας εις τας λοιπάς περιπτώσεις, δεδομένου ότι οι εργοδότε ύποχρεούται συμφώνως προς την Άσφαξιν Κώδικα, να καταβάλλουν κατά τας πρώτας 15 ή 30 ήμρας άσφαλίσεως, πληρως της άποδοχής εις τους μισθωτούς των ή την έπί πλέον διαφοράν εν ότοι λαμβάνουν έπίδομα άσφαλίσεως. Ως έλαφρύνουσις δια τας εισφοράς και λόγω της καθιέρωσε των έπιδομάτων ύπο του νομοσχεδίου, διατί κατά την περίοδον των ήμερών τούτων θα καταβάλλουν μειωμένην διαφοράν.**

4. **Δέον άκόμη να σημειωθή ότι η ουσιαστική βελτίωσις των παροχών του κλάδου συντάξεων θα μείωσι ουσιαστικώς τη άνάγκην προσθέτου έπιχορηκίας άσφαλίσεως, ως εν του ό ποιού τα λειτούργουσα έπιχορηκία Ταμεία θα έχουν να δια διαπραγματεύσονται πολύ μικρότερον βόλον και συνεπώς θα είναι δυνατόν να μειωθούν προσεγώς οι ύπέρ τούτων φόροι.**

4. **Κατανομή Εισφορών.** Ως προς την κατανομή των εισφορών μεταξύ εργοδότην και ήσφαλισμένου το σχέδιον καθιέρωσιν τας ακόλουθα :

- α) Εις τον κλάδον άνεργίας, ως μέχρι τούδε, ύλόκληρος η εισφορά βαρύνει τον εργοδότην.
- β) Εις τους κλάδους άσφαλίσεως και συντάξεων επ. συνολικής εισφοράς 17 ο)ς επί των άποδοχών των ήσφαλισμένων ποσοτών 5 ο)ς ήτοι τα 29,4 ο)ς βαρύνουν τον ήσφαλισμένον ήσφαλισμένον και 12 ο)ς ήτοι 70,6 ο)ς τον εργοδότην. Α άνάλογα άπει καταμερισμοί των εισφορών είναι και οι τας άλλων ήσφαλισμένων. Ο εργοδότης πράγματι καταβάλλει σήμερα 11 ο)ς εις το Ι.Κ.Α. και 1 ο)ς εις την Ο.Α.Φ.Α. και ο ήσφαλισμένος 4 ο)ς εις το Ι.Κ.Α. και 1 ο)ς εις την Ο.Α.Φ.Α.

Κατά το άρχικόν καιμένον του Ν. 6298) 1934 ο έπιχορηκός της εισφοράς μεταξύ εργοδότην και ήσφαλισμένου ήτι 40 ο)ς εις βάρος του ήσφαλισμένου και 60 ο)ς εις βάρος του εργοδότην. Η εις όθελος του εργαζομένου μεταθέσεως του βάρους της άσφαλίσεως κατά 10 ο)ς εισίτι ήτις άπκ 40 ο)ς εις 30 ο)ς, δικαιολογείται εκ του γεγονότος ότι οι μισθο ύστερουσιν σήμερον άπκ άπόψεως άγροσττικής δυνατότητας άναντι των προπολεμικών. Έκτός τούτου η τούτου ρύθμισις άνταποκρίνεται εις τας συγχώνουσις τάσεις και άντιλήψεις, άποτελεί δε και συνέχισιν του ήθη ήσφαλίσεως άπκ έτών καθιέρωσής, όπκ εκρήθη ότι δεν θα ήσφα ούτε άνόμοιον ούτε δικαιοσύνη να άνταπαρή εις όθελος των ήσφαλισμένων. Διατί τούτο θα έσφαλίσει τρόπον τινά άπκμύλησιν κληρονομίας ήθη δικαιοσύνης των εργαζομένων.

Άλλωστε το ζήτημα στερείται ιδιαιτέρας σημασίας, δε δεδομένου ότι σήμερον πλέον γίνεται γενικώς δεκτόν, ότι η έσ-

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

... Η ενασχόληση με την εκπαίδευση και την έρευνα...

αύξησης θα εν Ι.Κ.Α. επιθυμητόν ότι όταν επί η α-
κρίσια των βελών οικογενείας επί σφηνάς οικογένειας αν-
τιβλήσεται επί τούτων μετ' αυξήσεως ήτοι επί 400-500
παιδών εν τούτοις με τούτοις κλάσας εργαζομένων, οι οικο-
γενείαι δε τούτοις θα είναν σαφώς ότι μικρότεροι επί τη
παραγωγική περιβάλλον για τούτοις ανώτεροι λόγους, και ού-
τερον ότι δεν υπάρχει και αντίστοιχος αριθμός διαθεσίμων
νοσηλευτικών κλινών δια τήν εν νοσηκομείο περιβάλλον
80:100 εισεσι των σημερινών νοσηλευόμενων. Παρ' όλα
ταύτα εδελύθησαν το ποσοστόν τούτο της αύξησεως, υπολογί-
σαντες δ' κλίμακας ασφαλείας ότι μετά την ολοκλήρωσιν του
υγειονομικού προγράμματος του Ι.Κ.Α., θα δη-
λησώσιν η εσ χρεώσιμος αριθμός κλινών δια τήν εξυπη-
ρέτησιν πασών των εισ νοσηκομειακήν περιβάλλον αναγκών
των ασθενών και επιμέλειαν ησφαλισμένων του Ίδρυματος.

Τά αποδόματα τα οποία θα δημιουργούνται εν της ελλεί-
ψεως κλινών κατά τὰ πρώτα έτη, θα δύνανται να χρησιμοπιη-
θούν και ταύτα μετά των επί 130 περίπου διαθεσίμων
σημερινών αποθεματικών του κλάδου άσθενείας δια το υγειονο-
μικόν οικοδομικόν πρόγραμμα.

Όσον άφορά την ανατορικήν περιβάλλον, θα κθέντα
έν πρώτης όψεως από της δημοσιεύσεως του ειδικού Κανονι-
σμού περί ανατορικής περιβάλλεως των ασθενών ησφαλι-
σμένων γα αντιμετώπισήν και εισ τον τομέα τούτο περαιτέρω
αύξησι των δαπανών του Ι.Κ.Α. Πλήν όμως δύναται να
προεξοφληθή μετά βεβαιότητος ότι δεν θα επέλθῃ επί του
παρόντος τουλάχιστον αύξησι σημαντική δια τούς κλάσας

Πρώτον, διότι δια να τύχῃ της ανατορικής περιβάλλεως
θα απαιτείται κατά τὸ σχέδιον ή πραγματοποιήσις 350 ημε-
ρῶν εργασίας εν άσφαλίσει, εἰς ὧν 50 κατά τὸ τελευταίον
ήμερολογικόν έτος (ή 15 μηνῶν, μή συνυπολογιζομένου εν τῇ
περιπτώσει ταύτῃ των ημερῶν εργασίας του τελευταίου τρι-
μήνου του 15μήνου) έναντι των 50 μόνον ημερῶν εργασίας
του άσφαλιστοῦ μέχρι πρό τινος κατά τὸ τελευταίον τὸ
καταλείπει της καθέναις 15 μηνῶν. Η αὐστηροποιήσι αὐτῆ
των προϋποθέσεων θα ἀποκλείσῃ κατά τὸ δυνατόν τὰς σημε-
ρινάς δυνατότητας καταχρήσεως και καταβολήσεως της ά-
σφαλίσεως και θα περιορίσῃ τον αριθμόν των δικαιουμένων
εις τούς πράγματι και εἰς επαγγέλματος μισθωτοῦς.

Δεύτερον, διότι ἤδη τὸ Ίδρυμα παρέχει ανατορικήν πε-
ριβάλλον εισ ἄνω των 1200 ασθενῶν ησφαλισμένων και έπα-
μένως ή πρόσθετος δαπάνη, αν ὑπαρῆν, θα περιορίσῃ εισ
τούς άσθενέους περιβάλλον και μή κληρονομήσων τήμερον
εις διότι πρόκειται περί έλασσοτέρας περιπτώσεως εισεσι
δεν ὑπάρχει διαθέσιμος αριθμός ανατορικών κλινῶν.

Διά την άκριβή έκτίμησιν των δαπανῶν ανατορικής πε-
ριβάλλεως παρέχουν τὰ κάτωθι στοιχεία:

Συμπερασματικῶς πρὸς τὰ περίστασι των ειδικῶν, δια να εἰσαρ-
τισθῇ μια σχετικῶς άστατος περιβάλλον των εργασιῶν εν
ανατορικήν δεόν να διασφαλιστῇ τῶσαι ανατορικήν κλινῶν
οσαι και οι επιμεληθέντες και' έτος θάνατοι εν ασφαλί-
σεως. Ο αριθμός των εν της αίτιας ταύτης θανάτων υπολογί-
ζεται, ελλείψει ακριβῶν στατιστικῶν, εισ αριθμῶς μεγάλως
ἀπέχοντασ ἀπ' ἀλλήλων, ἤτοι, από 10—20.000. Εάν δι-
αχθόμεν ως άνωτερον πρὸς τήν ἑλληνικήν πραγματικότητα
του μέσου όρου ἤτοι τὰς 15.000, τῆς ἑπείτα υπολογίσει και
ή γνωστή έκθεση του I. M. VINE του 1949, της Παγκο-
σμίου Οργανώσεως Υγείας, καίτοι και οι αριθμοί ταύτοι,
κρίνονται: (ως ὑπερβολικοί) ἀπαιτοῦνται δια τήν ὥραν 24.
15.000 ανατορικήν κλινῶν έναντι των διαθεσίμων 4.000
περίπου δια τήν περιβάλλον των εν των 7.500.000 περίπου
κατοίκων της φυλακτικῶν ταυτοῦσιν (κατ' έκτίμησιν ἑλλη-
νων ειδικῶν ἀπαιτοῦνται μόνο 9.400 κλινῶν). Διά τὰς 250.000
συνεπῶς ασθενῶν ησφαλισμένων του Ι.Κ.Α., αν αὐται ἀντιπρο-
σώπων εν μέσῳ δεόν νοσηρότητα του εἰλου πληθυσμοῦ θα
ἀπαιτοῦντο μόνο 500 κλινῶν. Τούτοι όμως ἀποδομίζονται ά-
κρίως αντίθετον πρὸς τήν πραγματικότητα, άρα ἤδη νοση-
λευονται δια λογαριασμόν του Ι.Κ.Α., εν ανατορικήν πῆσον
των 1.200 ασθενῶν ησφαλισμένων.

Ακρίβηστες ἐπ' ὅσον τους υπολογισμούς των άσφαλισ-
μένων του Ίδρυματος Ήρωσας, τούς γενομένους δια

των Οργανῶσιν της Ανατορικής Ασφαλίσεως, ο αριθμός
των κλινῶν οι οποίαι θα απαιτοῦντο εισ το Ι.Κ.Α. εισ τήν πε-
ριβάλλον εν ανατορικήν δεόν τον άσθενέων εισεσις φυλα-
κτικῶν ησφαλισμένων του, ἀνάγκη εισ 1000. Και τούτοι ο
μοῦς μειωρατοῦται πρὸς τήν πραγματικότητα.

Η ερμήνευσι της παρατηρούμενης διαφοράς οφείλεται ά-
σφαλως πρώτον εισ τὰς οικονομικάς απαιτήσεις εισ την ασφάλι-
σιν και δεύτερον εισ τήν πρόσθετον νοσηρότητα των μισθω-
των των αστικῶν κέντρων.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ότι με τήν αὐστηροποιήσιν των προ-
ποθέσεων παροχῆς ανατορικής περιβάλλεως, ἤτοι θα πε-
ρισταίῃ εν μεγάλην μέτρῳ τὰς καταχρήσεις, όχι μόνον δεν
θα αύξησῃ ο αριθμός των σημερινών νοσηλευόμενων άσθενῶν
ησφαλισμένων ἀλλά θα μειωρῇ αισθητως. Και: εαν ὡς
πρὸ πάντων πρόβλεψιν και παρα τήν συνεχή πώσιν του δει-
κτου φορητόσεως κατά τὰ τελευταία έτη, ο αριθμός του-
των αυξηθῇ περαιτέρω θα ὑπερῶν ἑκατά πρὸς τούτοι περι-
θωρία (βλ. στοιχ. β).

β) Αύξησις των λοιπῶν κατηγοριῶν δαπανῶν των ἰατρι-
κῶν περιβάλλεων (περιβάλλον και' οἶκον και εν ἰατροείσις,
φάρμακα κλπ.), δεν θα προκύψῃ δια του σχεδίου, διότι και
σημερον αὐται πραγματοποιοῦνται εισ ὅλην των τήν έκτασιν.
Ἡ βελτιώσις της ποιότητος της περιβάλλεως, ή ἡποία ά-
ναγκασιόλητος εἰσρίσκειται εισ χαμηλῶν σχετικῶς ἐπίπεδον,
θα πραγματοποιηθῇ άνευ πρόσθετου δαπάνης δια της ολο-
κληρωσεως του υγειονομικου οικοδομικου προγράμματος του
Ι.Κ.Α., εισ το ὅποιον τούτοι έχει ἀφιερωθῇ σημερον ὅλοσχερως
και του ὁποίου ἐπέθρσαν ἤδη αι βάσεις. Όταν πράγματι τὸ
Ι.Κ.Α. ἀποκτήσῃ συγχρονισμένα και άνετα ἰατρεία και λοιπά
υγειονομικά κέντρα, αυτομάτως θα ἀνέλθῃ ή στάθμη της
περιβάλλεως. Δια τήν βελτιώσιν ταύτης παρέχεται επίσης
δια του σχεδίου ή εὐχέρεια ἀλλαγῆς του κρατοῦντος σημερον
συστήματος παροχῆς της περιβάλλεως εισ τὰ ἰατρεία του
Ίδρυματος, προκειμένου περί περιπατητικῶν ἀσθενῶν, περί
τούτου όμως γίνεται ειδικώτερον λόγος κατωτέρω.

Παρ' όλα ταύτα θα ὑπάρχουν ἑκατά περιθώρια δια τυχόν
βελτιώσεως και των κατηγοριῶν τούτων παροχῶν άσθενείας,
αροῦ έναντι ἐσόδων 290 δισεκ. ἄρχ. έτησίως, τὰ ἑξῆς θα
ἀνέρχονται εισ 214 δισεκ. (ἤτοι 209 δις. που ἀνέρχεται ση-
μερον, των 10 δις. ἐπισηψήσεως χρηματικῶν παροχῶν και
25 δις. δια νοσηκομειακήν περιβάλλον μελῶν οικογενείας) θα
ὑπάρχη δὲ πλεόνασμα 46 δις. έτησίως.

γ) Σημαντική αύξησις των δαπανῶν της περιβάλλεως θα
προκύψῃ δια το Ίδρυμα όταν από του 1954 ή του 1955 άρ-
χίσῃ και ή ανατορική περιβάλλον των μελῶν οικογενείας.
Και ὑπο τούτοι χειροτέρους όμως οίονους και τότε ακόμη τὸ
Ίδρυμα θα δύναται να καλύπτῃ τὰς δαπάνας του, εαν λη-
φθῶν ὅπ ὅσον 1) τὰ άνωτέρω περιθώρια, 2) ή περιστολή
των καταδοκίμυσεων της άσφαλίσεως, 3) τα γεγονότα ότι εν
ελλείψει ανατορικών κλινῶν, (καθότις δε θα ἔχωνεν ἐπι-
λειψιν και κατά τὸ 1955) ή ἐπιπέδονα εισ το Ι.Κ.Α. θα ἀν-
τιστοιχίει κυρίως εισ τήν χρηρήσιν των βασικῶν ειδῶν δια-
τροφῆς φυλακτικῶν, υπολογιζομένην εισ 30.000 ἄρχ. ἡμερη-
σίως, ὡς σημάζει δια τὸ maximum 2000 μελῶν οικογε-
νείας 21 δισεκ. έτησίως και 4) τὸν πώσιν της νοσηρότη-
τος, τήν ὅποιαν δικαιουμένα να προσεσθῆσθων μέγρ. του
1954 ή 1955.

Εἰς τὸς τούτοι δεν πρέπει να ληρωνηται και ή από του
1953—54 κρατική εισφορά, ἤτοι αν μή τι άλλο θα καλύ-
πτῃ τουλάχιστον τὰ τυχόν — ἐπιδαχόμενον πάντως κλίμακας
ελλείμματα.

δ) Κλάσας Άνεργίας. Δια τὸν κλάδον τούτον οὐδέμία πρό-
βλεψις εἶναι δυνατή. Τὸ μόνον τὸ ὅποιον δύναται να λαχθῇ
εἶναι ότι τὸ προβλεπόμενον ἀσφαλιστρον, με τήν νέαν δια-
ρῶθμισιν των ἐπιδομάτων άνεργίας, του χρόνου άνεμονης και
των προϋποθέσεων άπονομῆς των παροχῶν, ο κλάσας οὗτος
θα εἶναι αὐτάρκης, ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστόν άνεργίας δεν αὐ-
ξηθῇ. Εάν δε ὅπως βεβαίως ἐπιπίπτῃ αὐξηθῇ ο δείκτης
ἀπασχλητέρας, λόγω των εὐνοϊκῶν προοπτικῶν άνεργοῦ
πρωτοῦ και ἐπιπέδου τὸ ποσοστόν άνεργίας τότε ο κλάσας
θα δημιουργηθῇ και περισσεύρα.

...προσφορές...
...Κυβερνήσεως.

Η κατάσταση επί επιδημίας...
...επιδημίας (LONGUE MALADIE)...

γ) Ο θάνατος. Η περίπτωση του θανάτου...
...επιδημίας...

Ποτε τον θάνατο...
...επιδημίας...

β) Τη στιγμή άρνησης και η επαγγελματική αποβία...
...επιδημίας...

α) Τη στιγμή άρνησης...
...επιδημίας...

Αρμόδια...
...επιδημίας...

β. Χρονική προσαρμογή...
...επιδημίας...

α) Έδωκε χρονική προσαρμογή...
...επιδημίας...

γ) κατάσταση...
...επιδημίας...

...επιδημίας...
...επιδημίας...

Α) σχετικά στοιχεία...
...επιδημίας...

Αυστηροποιώντας...
...επιδημίας...

3. Προς συντήρηση

1. Το πρώτο...
...επιδημίας...

α) Επί της άρχης...
...επιδημίας...

β) Επί της άρχης...
...επιδημίας...

γ) Επί της άρχης...
...επιδημίας...

ΑΝΑΓΗ ΝΟΜΟΣ 5π' άρθ. 1040.

Παρά Κανονισμών Ασφαλίσεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Απόφασιν επί των εν τη κατά την συνεδρίαν της 12 Ιουνίου 1951 του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου ληφθείσων αποφάσεων, περί εκδόσεως λόγω καταπειρώσεως και αναπορεύτου ανάγκης, αναγκαστικού νόμου περί Κανονισμών Ασφαλίσεων, αποφασισάμεν και διατάσσομεν :

Προσωπική διάταξις.

Άρθρον 1.

1. Ο παρών νόμος έχει ως σκοπόν την ασφάλισιν των εν τω εκθέσει άρθροις 2-1 αναφερομένων προσώπων εις περιπτώσει ασθενείας, μητρότητας, αναπηρίας, γήρατος, γήρατος και θανάτου, ως και των μελών της οικογενείας αυτών, εν περιπτώσει ασθενείας τούτων ή θανάτου τού πρώτου αυτών ασφαλισμένων.

2. Η διά τού παρόντος διασπιζομένη ασφάλισις περιλαμβάνει σικώτερον τούσ ακολουθούσους κλάδους :

- α) Του κλάδου παρεχών ασθενείας και μητρότητας εις γήρα.
- β) Του κλάδου παρεχών ασθενείας και μητρότητας εις ειδος.
- γ) Του κλάδου αναπηρίας, γήρατος και θανάτου.
- δ) Τον κλάδον αναπηρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Πρόσωπα υπαγόμενα εις την ασφάλισιν.

Άρθρον 2.

1. Εις την ασφάλισιν τού παρόντος νόμου υπάγονται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως, υπό τούσ εν άρθρῳ 7 ἐπισημαίνουσ ὄρους κα. προϋποθέσεις :

α) Τὰ πρόσωπα τα οποία ἕκαστος των ορίων της χώρας παρεχών ἐξηρητημένην ἔργασίαν, ἐναντι ἀμοιβῆς, ὡς τοιαύτης νομισματικῆς καὶ τῆς παρεχομένης διὰ λογαριασμῶν Νομισκῶν Πρωτοκῶπων Δημοσίου Δικαίου, κἀδιαφόρως νομισκῆς φύσεως (δηλατὸς ἢ ἰσοκτικὸς δικαίου) τῆς σχέσεως.

Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρητημένης ἢ μὴ ἔργασίας προσώπου τινὸς τούτο θεωρεῖται ὑπαγόμενον εἰς τὴν ασφάλισιν.

β) Διὰ Κανονισμοῦ θέλων καθορισθῆ αἱ δρομικαὶ προϋποθέσεις, ὡς ἂν πρόσωπα παρέχοντα ἔργασίαν διὰ λογαριασμῶν πλειόνων τῆς μίαις ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκμεταλλεύσεων, υπάγονται εἰς τὴν ασφάλισιν τού παρόντος νόμου.

γ) Οἱ μετέχοντες εἰς τὴν διοικητικὴν ἐπαγγελματικῶν σωματείων τῶν περὶ τῶν ἐδάφ. α' προσώπων ἢ ἐνώσεων τοιούτων σωματείων, ὅσ' ὅσον λαμβάνουν ἀποζημιώσιν ἐκ τῶν σωματείων ἢ τῶν ἐνώσεων αὐτῶν.

δ) Οἱ μαθητευόμενοι.

ε) Οἱ συντάξιούχοι τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν πάσης φύσεως Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως, οἱ παρέχοντες ἔργασίαν ὑπαγόμενῃ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α' ὡς καὶ τὸ πάσης φύσεως ἐκτακτῶν, ἡμερομίσθιον καὶ ἐπὶ συμβάσει πρωτοκῶπων τοῦ Δημοσίου, ἔφ' ὅσον ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τούτου δὲν ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως παρὰ τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰ περὶ τῶν αἰ διατάξεις τῆς ἐξηρητημένης καὶ γήρατος πρόσωπα συνεχίζουσ τὴν ὑπαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν ασφάλισιν τού παρόντος καὶ διαρκούσης τοῦ χρόνου, καὶ ἂν δικαιωματικῶς ἢ ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς ἐπιθυμίας των, δὲν κερτφέρουσ ἐξηρητημένην ἔργασίαν πλὴν ὁμοίως τυγχάνουσ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἀποδοχῶν των παρὰ τοῦ ἐργοδότη (ἀμειβῆ, στράτευσις).

3. Δι' ἀποφάσειν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι. Κ. Α. ἐγκρινομένων παρὰ τοῦ Υπουργοῦ ἔργασίας καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Πραμοσῆδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ υπάγονται εἰς τὴν ασφάλισιν τού παρόντος εἴτε δι' ἀπικτωσ τούσ κλάδους εἴτε δι' ὀρισμένους μόνον ἐκ τούτων, οἰκονομικῶς ἀσθενεῖς κατηγορεῖαι αὐτοτελῶς ἐργαζομένων προσώπων, στερομένων ἐπαγγελματικῆς στέγης.

Κατὰ τὴν υπαγωγὴν εἰς τὴν ασφάλισιν τοιούτων κατηγοριῶν ἡσφαλισμένων δύναται νὰ ἐπιβάλλεται διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων προτάσει των Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐργασιῶν ἢ ὑποχρεώσεως ἐφοδισμοῦ τούτων δι' ἀστυνομικῶν ἀδειῶν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγελματοσ, ὅσ' ὅσον δὲν ἔπιπυτῶνται τοιαύται βῆσει ἰσχυροῦν ἐπὶ τῶν διατάξεων καὶ περιοδικῆς ἀνανεώσεως αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐκδόσεως ἢ ἀνανεώσεως των ἐν λόγῳ ἀδειῶν, ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται βεβαίωσις τοῦ Ι. Κ. Α. περὶ ἐκπληρωτέως των ὄντων τούτων ασφαλιστικῶν των ὑποχρεώσεων.

Δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Άρθρον 3.

1. Δὲν υπάγονται εἰς τὴν ασφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα εἴτε ἀπουλιστικῶς εἴτε ὄχι ἔργασίαν, ὁ χρόνος τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐκάστοτε ἰσχυούσης διὰ τὸ Δημόσιον συντάξιδοτικῆς νομοθεσίας.

2. Τὰ ἐκ των ἐν άρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων προσώπων παρέχοντα ἔργασίαν διὰ λογαριασμῶν Νομισκῶν Πρωτοκῶπων Δημοσίου Δικαίου καὶ συνδεόμενα μετὰ τούτων διὰ σχέσεως δημοσίου δικαίου, ἐξαιρῶνται ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ι. Κ. Α. ασφαλίσεως διὰ τὸν κλάδον αναπηρίας.

Πρόσωπα ἐξαιρούμενα τῆς ασφαλίσεως.

Άρθρον 4.

Ἐκ των ἐν άρθρῳ 2 ἀναφερομένων προσώπων δὲν υπάγονται εἰς τὴν ασφάλισιν τοῦ παρόντος :

1. Οἱ ἀλλοδαποὶ, οἱ προσωκαίρως ἐν Ἑλλάδι ἀσχολούμενοι. Ὡς προσωκαιρος ἀπασχόλησις θεωρεῖται ἢ μὴ μέλλουσα νὰ διαρκῆσῃ ἐν Ἑλλάδι τοῦλάχιστον ἐπὶ ἐν ἔτος. Δύναται τὸ ἀρμόδιον κατὰ τὸν Κανονισμόν ὄργανον, ἐπὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, νὰ παρατείνῃ τὸν χρόνον τῆς μὴ ασφαλισμοῦ ἀπασχολήσεως μέχρι 3 ἐτῶν ἐν συνόλῳ.

2. Οἱ ἱερωμένοι, οἱ ἀσχολούμενοι εἰς Ἱερῶματα ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας των διαφόρων θρησκειῶν.

3. Οἱ ἀλλοδαποὶ, οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι εἰρησκομένης διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας ἑξένον Κρατῶν κα τὰς ἐκτάκτους Διεθνεῖς Ἐπιτροπάς, ὡς καὶ τὰ φυσικὰ πρόσωπα τ' ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἑτεροδικίας. Τε ὡς ἀνω πρόσωπα δύναται τῆ αἰτήσεως των νὰ ασφαλισθῶν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καταβάλλοντα καὶ τὴν ἐργαδοτικῆν εισφορῶν, καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

αποστολή Γαμείου, στην περίπτωση που Γαμείο διατηρήσει
από την Επιτροπή στελέχη Υπηρεσίας, όπως το ειδικό Δι-
οίκηση καθίσταται η πρόταση και του άρθρου Υπουργού.

Διά των ανωτέρω προτεινόμενων Η Διοίκηση καθ' ύλην και
οχήν του άρθρου Π.ρ.α. του Π.ρ.α. η τμήση των μη εκπληρωμένων
χρηστών των υπηρεσιών των ασφαλισμένων Γαμείου, η
αποδοτική διασφάλιση των παροχών, ή διασφαλίσει ως και το
πρόσθετο, τα της λειτουργίας αυτού, συνδέονται συνδύ-
ραση των, τα του προσωπικού του εν γένει ως και πάσα
άλλα σχετικά λεπτομέρεια.

Η. Περί της εν παραγράφω 9 συγχωνεύσεως Γαμείου τι-
νας κυρίας ασφαλίσεως εις το Ι.Κ.Α. αποφασίζει Επιτροπή
επιτροπική υπό του Υπουργού Εργασίας και αποδοτικότη-
τες ενός Συμβούλου της Επιτελεστικής, οριζόμενου μεθ' ενός
αναπληρωτού του υπό του Προέδρου του Συμβουλίου Επι-
τελεστικής, ως Προέδρου της Επιτροπής, εκ του κατηχητού
της Ακαδημαϊκής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών μέ-
λους του παρά του Υπουργείου Εργασίας Συμβουλίου Κοι-
νωτικών Ασφαλίσεων, αναπληρούμενου υπό του εν τῷ Συμ-
βουλίῳ τούτῳ ἀναπληρωτοῦ του, εκ του Γενικοῦ Διευθυντοῦ
του Υπουργείου Εργασίας ἀναπληρούμενου υπό του νομίμου
ἀναπληρωτοῦ του, εκ του Προέδρου του Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου του Ἰσχυροῦ Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων, ἀναπλη-
ρούμενου υπό μέλους του Δ. Σ. εκ της τάξεως των ειδικῶν,
εκ του Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. ἀναπληρούμενου ὑφ'
ἑνός Διευθυντοῦ τοῦ Ι.Κ.Α. και ἐκ δύο ἀντιπροσώπων των
ἐφαρμοζομένων τοῦ ὑπο συγχωνεύσειν Γαμείου, ἐξ ὧν ἕως μίαν
ὀρίζεται ὑπό του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του ἐν λόγῳ Γα-
μείου, ὁ εἰς ἕτερος ὑπό της Γενικῆς Συννομοθετικῆς Ἐργα-
σιῶν Ἑλλάδος μετα των ἀναπληρωτῶν των. Χρῆθ' Εἰσηγη-
τικῆς παρά τη Επιτροπῇ ἐκτελεῖ ἐν ἐκ τῶν μελῶν της Επι-
τροπῆς οριζόμενον ὑπό του Προέδρου αυτής. Τῶν γραμματέα
της Επιτροπῆς ὀρίζει ὁ Υπουργός Εργασίας ἐξ ὑπαλλή-
λων τοῦ Υπουργείου Εργασίας ἢ Ασφαλιστικοῦ Ὄργανου.
Τὰ καταβλητέα εἰς τὰ μετέχοντα της Επιτροπῆς πρό-
σωπα πραγματικῆ εἴδησις κινήσεως, δωθέντα νὰ ὀρίζονται
καί κατ' ἀποκοπήν ορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις της
παραγράφου 8 του άρθρου 10. Ἐν περιπτώσει ἀδικαι-
ολογητῶν μη προστελέσεως μέλους τινος της Επιτροπῆς εἰς
δύο συνεδριάσεις, δια μέν τὰ ἐξ ὑπαλλήλων μέλη της Επι-
τροπῆς ἢ μη προστελέσει θεωρεῖται ὡς παύσαντων παρὰ-
πρωμακίᾳ ἐκ τῶν λοιπῶν ἀποτελεῖ λόγον ἀντικαταστάσειν των.

Κ. περιπτώσει μή ὄρισμοῦ των ἐν τῇ Επιτροπῇ ἀντιπρο-
σωπῶν των ἐφαρμοζομένων παρά του Δ. Σ. τοῦ οἰκείου Γα-
μείου και παρά της Γ.Σ.Ε.Ε. ἐντός 15ῆς ἡμέρας ἐξ ἧς ἔλ-
θησθ' αὐτοῦ ὀρίζεται τούτους ὁ Υπουργός Εργασίας κατ'
ἀνάγκην κρίσιν.

Π. Επιτροπῇ ἀποφασίζεται ἐπὶ συγκακρημένων ἐρωτημάτων
περὶ συγχωνεύσεως ὀρισμένου Γαμείου κυρίας ασφαλίσεως
εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἀπευθυνόμενων εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς πα-
ρὰ του Υπουργοῦ Εργασίας, εἴτε ἀντεπαγγέλτως, εἴτε τῇ
ἀίτησιν τοῦ Δ. Σ. ὀρισμένου Γαμείου ἢ της Γ.Σ.Ε.Ε. ἢ της
ἐκείνης ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως. Ἡ Επιτροπῇ προσα-
κεῖται εἰς συνεδριάσειν παρά του Υπουργοῦ Εργασίας ἢ του
Προέδρου αὐτῆς, ὀρίζεται ἐν ὑπαρξίᾳ παρόντων ἢ πλείο-
στον μελῶν καὶ ἐπιτελεῖ ἠμερολογημένας ἀποστάσεις δια πλει-
ψηθίας τεσσάρων πύλοχιστων ψήφων.

Η Επιτροπῇ υποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλῃ τὴν ἐπὶ ἐκείνου
καταγεγραμμένην ἔκθεσιν της εἰς τὸν Υπουργόν Εργασίας ἐντός
πενθῆ τοῦ πλείον ἡμερῶν ἀπὸ της λήξεως τοῦ σχετικοῦ ἐρωτη-
ματός. Ὁ Πρόεδρος της Επιτροπῆς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν
κατάθεσιν αὐτῆς πονηδὸς στοιχείων ἕκαστου ἤθελε ἀπαιτητοῦ
ἐκ τῶν ὑφ' ἑαυτῶν ὑφ' ἑαυτῶν, ὅσον παρά των ὑπαρξόντων τοῦ Ὑ-
πουργείου Εργασίας ἔστω καὶ παρά των ὑπαρξόντων τοῦ ὑπο
ἐπίτη Γαμείου καὶ τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης
σχετικῆς μετὰ το ἔργον της Επιτροπῆς μελέτης ἢ ἑτέρας
ἐργασίας.

Κ. περιπτώσει καὶ ἐν τῇ Επιτροπῇ ἤθελεν ὑποταχθῆ
εἰς της συγχωνεύσεως τοῦ οἰκείου Γαμείου εἰς τὸ Ι.Κ.Α.,
καθίσταται ἕκαστος της ἀποδοτικῆς αυτής, εἰσηγητῆς τοῦ Υπου-
ροῦ Εργασίας, ἀποδοτικῆς εἰς τὸ Ὑπουργικόν Συμβούλιον

αὐτῶν μετὰ τὴν ἐπιτροπικότητα ἢ ἀποδοτικῆς της Ἡ
ἀποδοτικῆς. Ἡ ἀποδοτικῆς, πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου Συμβού-
λου, κατὰ συγχωνεύσεως τοῦ οἰκείου Γαμείου εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

Λ. Ὑπο τῆς ἀποδοτικῆς τοῦ οἰκείου Γαμείου τούτου ἢ καὶ
ἕτερος Γαμείου δύναται συγχωνεύσειν εἰς τὸ Ι.Κ.Α.
ἕτερος ἀποδοτικῆς ἢ καὶ ὑπαλλήλων ἢ τῶν οἰκείων τοῦ οἰκείου
εἰς τὸ οἰκείον των ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν του περιου-
σιακῶν στοιχείων καὶ ἀπαιτητοῦν, ὡς καὶ τῶν παρῶν ἄλλων
δικαιωμάτων του καὶ ὀφειρωμάτων. Ἐὰ παρ' αὐτῶν ἡρακα-
σμένα πρόσωπα συλλέξουσι τὴν ἀσφάλισιν παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α.,
ἐφαρμοζόμενον ἐξαφῆς των διατάξεων της διακούσης τοῦ Ι.
Κ.Α. ὀριζόμενης, ὑπο τούς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζόμενους
ἐπιδικῶν ὅρους.

Α. Ἐν τῇ ἀσφάλισι τοῦ συγχωνευομένου Γαμείου πραγμα-
τοποιηθείσας ἡμέραι ἐργασίας λογιζονται πάντως ὡς πρα-
γματοποιηθείσας εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. διὰ τὴν ἀπό-
κρησιν των ὑπὸ τούτου προβλεπομένων δικαιωμάτων προς πα-
ροχὰς καὶ εἰς κλάσεις ὀρισθησομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.
Σ. τοῦ Ι.Κ.Α.

Β. Χρόνος της πλειοψηφικῆς παρά τῷ συγχωνευομένῳ Γα-
μείῳ συνταξιομῶν ὑπηρεσίας των ἡφαλισμένων του ἐφ' ὅσον
ἀναγνωρίσθῃ καὶ ἐψηγηθῆσθῃ κατὰ τὰς διατάξεις της δια-
κούσης αὐτῆς νομοθεσίας, ὑπολογίζεται ὡς χρόνος πραγματι-
κῆς ἀσφαλίσεως καὶ παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α., ὅσο τον ὄρον αὐτῆς
ὅτι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομήν ἑτέρας συντάξεως
παρ' Ὄργανοῦ τινος κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ παρὰ τον Δη-
μοσίον. Δι' εἰδικῶν Κανονισμῶν καθορισθῶσονται τὰ της
ἐξαγορῆς ἀναγνωρισθείσης ἄλλα μὴ εἰς ἐξαγορευθείσης ἐν
ὅλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ τῷ συγχωνευομένῳ Γαμείῳ συνταξιομῶν
ὑπηρεσίας.

Γ. Καθ' ἀνάγκην τὰς περιπτώσεις συγχωνεύσεως ἀσφαλι-
στικῶν τινος Ὄργανοῦ εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κατ' ἐφαρμογήν των
διατάξεων τοῦ παρόντος άρθρου, δύναται κατοπιν ἀποφάσεως
τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ κατὰ τὰ διὰ τούτης εἰδικώτερον ἐ-
καστῆς ὀριζόμενα, νὰ διατηροῦνται ἐν λειτουργίᾳ ἐν ὅλῳ ἢ
ἐν μέρει αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ συγχωνευθέντος Γαμείου ἢ Ὄργανου
ὑπαγόμεναι πάντως ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ι.Κ.Α. Διαρκούσης της
μεταβατικῆς ταύτης περιόδου, ἧτις δὲν δύ-
ναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐξάμηνον, τὸ προσωπικόν του συγχωνευ-
θέντος Γαμείου ἢ Ὄργανοῦ ἐξακολουθεῖ λαμβάνει παρὰ
τοῦ Ι.Κ.Α. τὰς ἐξ ἐλάμβαν κατὰ τον χρόνον της συγχωνευ-
σεως ἀποδοτικῆς μέχρις ἐκκαθάρσεως της θέσεως του κατὰ
τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 ὀριζόμενα.

Δ. Προκειμένου περὶ ἀσφαλιστικῶν Ὄργανων, πε-
ριλαμβανόντων καὶ κλάδων προνοίας (ἐφ' ἅπαξ παρο-
χῆ), ἢ κατὰ τὰς διατάξεις του παρόντος άρθρου συγ-
χωνεύσειν αὐτῶν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. δύναται νὰ περιορίζεται εἰς
τούς λοιπούς, πληρ' αὐτοῦ, κλάδους ἀσφαλίσεως. Ἐπὶ μερικῆς
κατὰ τ' ἀνωτέρω συγχωνεύσεως τὸ περὶ ταύτης Β.Δ.μ) καὶ καθο-
ρίζεται, ἐφ' ὅσον δὲν τηροῦνται χωριστοὶ λ)μοί, τὴν περιορι-
ζομένην εἰς τὸ Ι.Κ.Α. παρουσίαν καὶ τὴν ἀριθμὸν καὶ τὴν
κατὰ βαθμοὺς τόνωσιν των διατηρουμένων θέσεων. Το Δ.
Σ. τοῦ αὐτοῦ μερικῶς συγχωνευομένου Ὄργανοῦ εἰς τὰς
εἰς τὰς διατηρουμένας ὀργανικὰς θέσεις ἀνάλογον ἐκ του
συνολικοῦ προσωπικοῦ του ἀριθμὸν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν
ἐντός διμήνου προσημείας ἀπὸ της ἐνδόσεως του περὶ συγχο-
νύσεως Β. Δ)τος, του ὀποιοῦτος προσωπικοῦ του διαπομένου
ὑπὸ των διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου των ἀφορωσῶν τὰ
του προσωπικοῦ των συγχωνευομένων εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Ὄργανο-
σῶν Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως.

Ε. Ὅσῳ εἰς τὸ συγχωνευόμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸ
Ι.Κ.Α. Γαμείον ἀσφαλιζονται ἐν μέρει καὶ πρόσωπα μὴ ὑπα-
γόμενα εἰς τὰς διατάξεις του παρόντος, ταῦτα συλλέξουσι τὴν
ἀσφάλισιν των εἰς τινὰ ἢ πλείονας ἐκ των ἐν τῇ χώρα
λειτουργούντων Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανοσῶν ὀριζομένων διὰ του
περὶ συγχωνύσεως Διατάγματος, μεταξύ των ὀργανισμῶν,
των καλυπτόντων ἀνάλογον ἢ τὰς ἄλλων ἡμοειδῆς κατηγο-
ρίας ἐφαρμοζομένων. Βίς της περιπτώσεως ταύτης διὰ του Δια-
τάγματος ὀρίζεται καὶ ἡ κατανομή της παρουσίας του συγ-
χωνευομένου Γαμείου εἰς τὸ Ι.Κ.Α. καὶ τούς ἀνωτέρω Ὄργανο-
σῶν, ὡς καὶ αἱ ἀποδοτικῆς του Προσωπικοῦ του συγχωνευ-
ομένου Γαμείου, τὸ ὅποιον θὰ δύναται νὰ ἐνταχθῆ εἰς τούτους

... και ...

16. Το ...

17. Το ...

18. Το ...

19. Το ...

20. Το ...

21. Το ...

22. Το ...

23. Το ...

Άρθρον 13

Το ...

1. Το ...

2. Το ...

3. Το ...

4. Το ...

5. Το ...

6. Το ...

... Το ...

... Το ...

... Το ...

... Το ...

... Το ...

... Το ...

... Το ...

... Το ...

... Το ...

... Το ...

... Το ...

α) Αποσπασματικές υπηρεσίες, υπηρεσίες που είναι υπαρκτές αλλά που παραμένουν ανεξαρτητως διαθέσιμες από τους ασφαλιστές και λειτουργούν ανεξάρτητα, ανεξαρτησία ή καθ' ύλην αρμοσίαν του Ι.Κ.Α., κατά τον όρο της χρησιμοποίησης των άρ. 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

β) Αποσπασματικές υπηρεσίες που παρέχονται από τον Ι.Κ.Α. με σκοπό την κάλυψη των αναγκών των ασφαλισμένων ή των ασφαλιστών.

Αποσπασματικές υπηρεσίες που παρέχονται από τον Ι.Κ.Α. με σκοπό την κάλυψη των αναγκών των ασφαλισμένων ή των ασφαλιστών.

4. Αι δαπάναι διοικήσεως του Ι.Κ.Α. αντιμετωπίζονται δια πόρων αριτω αφαιρουμένην εκ των οικιαφών λογαριασμών, κατ αναλογίαν των δαπανών διοικήσεως έκαστου κλάδου ασφαλίσεως, κατὰ τὰ διά Κανονισμοῦ ὀρισθησάμενα. Μέχρις ἐκδόσεως του ἐν λόγω Κανονισμοῦ, τὰ τῆς κατὰ κλάδου κατανομῆς καθορίζονται ἐν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ., λαμβανομένης πρὸς τὸ ἴσχυος Διευθυντοῦ. Ἐὰν ἐν λόγω πρὸς ἀναγκαστικὸν μὲς τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν, ὃν καταρτίζει ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ ἐγκρίνει τὸ Δ. Σ.

5. Ἐὰν ποσὰ ταῦτα ἀποσπασμένα ἐκ τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν ἀποτελοῦν ἴσιν λογαριασμὸν ἀποκαλούμενον «Λογαριασμὸν διοικήσεως» καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς πρὸς κάλυψιν των ἐξόδων τῆς διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

6. Αἱ δαπάναι προμηθειῶν κινήτων, ἀνεγέρσεως κτιρίων κ.λπ., πρὸς στεγαστὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α., καὶ ἐφοδισμοῦ των δια των ἀναγκαίων εργαταστασίων, καταναλοῦνται ἐν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. εἰς τοὺς διαφόρους λογαριασμοὺς, κατ' ἀνάγκην τῆς χρησιμοποίησεως των διὰ τὰς ἀνάγκας ἐκάστου κλάδου ασφαλίσεως.

7. Οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὸ Ι.Κ.Α. εἶναι τὸ ἡμερολογιακὸν τοιαῦτον.

8. Προμηθεῖται πάσης φύσεως ὑλικῶν, μισθώσεσι καὶ ἐκτελέσεισι οἰκονομικῶν ἐργῶν, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ δαπάνη οὐκ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν εἰκοσι ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δύναται μὴ διενεργεῖσθαι ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. διὰ τῆς συνάψεως ἀποφάσεως συμφωνίας. Πρὸκειμένου περὶ προμηθειῶν ὑλικῶν, ἡ ἀνωτέρω διάταξις οὐ δύναται νὰ ἐφαρμόζεται εἰμὴ ἀπαξ δι' ἕκαστον ὑπο προμηθειῶν εἶδος κατ' ἔτος. Διὰ ποσὰ ἄνω τῶν εἰκοσι ἑκατομμυρίων δραχμῶν διενεργεῖται πάντοτε μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς. Τὰ τῆς διενεργείας προμηθειῶν, μισθώσεων καὶ ἐκτελέσεων ἐργῶν, θέλει καθορίσει λεπτομερέστερον εἰδικὸς Κανονισμὸς.

9. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ μὴ διενέργεια διαγωνισμοῦ ἐπὶ προμηθειῶν, μισθώσεων καὶ ἐκτελέσεων ἐργῶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἦτοτε κρίνεται σκόπιμον καὶ ἀναγκαῖον τὸ Δ. Σ., διὰ πλειοψηφίας ἢ τοῦλάχιστον μελῶν, ἡ δὲ μελῶν οὐκ ἀρτισταναὶ μόνον ἑκτε.

10. Ἀπαντὰ τὰ στοιχεῖα τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ι.Κ.Α. διακυβεστοῦνται ἐπὶ δεκαετίαν. Διὰ κανονισμοῦ δύναται νὰ ὀρισθῇ ἡ καταστροφὴ μέρους τούτων καὶ πρὸ τῆς παρόδου τῆς ἀνωτέρω δεκαετίας.

11. Παρὰ τοῦ Ι.Κ.Α. λειτουργεῖ ἐννεαμελὲς Κεντρικὸν Ἐπιτετικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον :

α) Ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑποδεικνυμένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ὡς Προέδρου.

β) Ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Διοικήσεως Ἐπιθεωρήσεως καὶ Ἐλέγχου τοῦ Ἐπιτετικῶν Ἐργασίας, ὡς Ἀντιπροέδρου, ἀναπληρωμένου ὑπὸ ἑτέρου Διοικητοῦ τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτετικῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς ἐκαστοῦ Διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Ἐπιτετικῶν, ἀναπληρωμένου ὑπὸ ἑτέρου Διευθυντοῦ.

γ) Ἐκ τριῶν ἠγελαστικῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ὑποδεικνυμένων κατὰ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. μετὰ ἰσορροπίας ἀναπληρωτῶν των ἐχόντων τὴν αὐτὴν ιδιότητα.

δ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των

αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

ε) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

στ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

ζ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

η) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

θ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

ι) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

κ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

λ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

μ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

ν) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

ξ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

ο) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

π) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

ρ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

σ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

τ) Ἐκ τριῶν ἐργοδοτῶν, ὃν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποδεικνυμένων ἀπὸ κοινού ὑπὸ των αὐτῶν κατὰ τὸν ὅρον τοῦ αὐτοῦ άρθρου τῆς ἐπιτετικῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ι.Κ.Α.

... και την αλληλεγγύη και τη φιλία...
... και την αλληλεγγύη και την φιλία...
... και την αλληλεγγύη και την φιλία...

11. Η εις τὴν χάριν τοῦ Ι.Κ.Α. καταχθόνια ἐπιπέ-
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

12. Τα κατὰ τοῦ Ι.Κ.Α. τερουμενα λογιστικά ἐπιβ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

1. Περὶ τοῦ:—Διοικητικὸν Προσωπικόν.
Ἄρθρον 20.

1. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ι.Κ.Α. διεξάγεται δι' ἐμπίστων ὑπαλ-
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

2. Διὰ Κανονισμοῦ θέλουσι ὁρισθῆ τὰ τῆς συνθέσεως τῶν
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

3. Τὰ τῆς καταστάσεως τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

4. Ἡ προέλεγχος τῶν προσωπικῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ἐνεργεῖται ἀν-
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

5. Τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω περὶ διαγωνισμῶν διατάξεων δύ-
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

6. Ἡ ἐπιλογή ἀποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

7. Ἡ ἐπιλογή ἀποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

8. Ἡ ἐπιλογή ἀποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

Ἄρθρον 21.

Εἰδικὸς Κανονισμὸς θέλει ρυθμίσει τὰ τῆς συντα-
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

Ἄρθρον 22.

Τὰ ἀπορρέοντα εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ λειτουργίαν τῶν Ὑγει-
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...
... και αποσπᾶται το Ι.Κ.Α. τα καταχθόνια, κ...

...κατά την κριτική των εργαζομένων...
...επιχειρήσεων...
...I.K.A.

Η. Κανονισμός...
...I.K.A.

Προκειμένου...
...I.K.A.

Β. Αποφασίζονται...
...I.K.A.

...I.K.A.

...I.K.A.

...I.K.A.

...I.K.A.

...I.K.A.

...I.K.A.

...I.K.A.

...I.K.A., την υπόψη...

4. Διὰ τῶν κανονισμῶν καθορίζονται ἡ γὰρ τῆς κατὰ τὴν εἰσφορῆν. Ἡ ὑπόχρεωσις εἰς καταβολὴν εἰσφορῶν τῶν ἐντὸς τριμήνου ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ἐπιβεβαιωμένου γόστου, νὰ καταβῆται εἰς τὸ I.K.A. τῶν εἰσφορῶν. Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία δύναται νὰ παρατείνεται δι' ἀποσπαστικῶς τῆς εἰσφοράς Π.Α.Ε. προκειμένου περὶ Ν.Π.Δ.Α. μέχρι 60 ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον συνταχθῶσι σοφάραι πρὸς τοῦτο λόγῳ.

5. Ἐὰν I.K.A. δύναται πρὸς εἰσπραξίαν τῶν εἰσφορῶν τοῦ νὰ ἐκλήθῃ καὶ χρησιμοποιεῖ ἐνοχλήμα, εἴτινα ἀπολαύσῃ τῆς νομικῆς προστασίας τῆς Θεσπιζομένης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκιδόμενα γαστήρια, ἐξαιρουμένου ἀπολύτως πρὸς αὐτά.

Δύναται διὰ κανονισμῶν νὰ ἐπιβληθῇ εἴτε γενικῶς, εἴτε διὰ κατηγορίας τιμὰς ἡσφαλισμένων, ἕτερος τρόπος εἰσπραξίας τῶν εἰσφορῶν, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ κρίνεται ὡς προσηρότερος.

6. Κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν, ἐπὶ παρεχόμενῳ ἐξηγητικῆν ἐργασίαν ὁ ἐργοδότης ὑποχρεούται νὰ παρακρατῇ τὰ τμήματα τῶν εἰσφορῶν τὰ βασίζονται τοῖς ἡσφαλισμένοις. Τῶν ὁ ἐργοδότης δὲν ἐπιληρώσῃ τὴν ὑποχρέωσίν του ταῦτον ἐντὸς δωμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῶν μισθῶν ἢ καταβολῆς τῆς τε ἐργοδοτικῆς καὶ τῆς εἰσφορῆς τοῦ ἡσφαλισμένου διαφέρει τὸν ἐργοδότην.

7. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης δὲν καταβῆται εἰς τὸ I.K.A. τὰ ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ἡσφαλισμένων παρακρατηθέντα κατὰ τὴν προσηγομένην παραγράφον πρῶτα, ἐντὸς τῶν περὶ ὧν ἢ παρ. 8 προθεσμιῶν καταβολῆς εἰσφορῶν, διαπράττει τὸ ἀδίκημα ὑπεῖχαν εἰσφοράς εἰς βαθμὴν πλημμελήματος, ἀσχετῶς πρῶτα.

Διὰ τὰς ἐκουούσας αὐτὴν εἰσφορὰς, ἐσαυθύνονται οἱ δικασταὶ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 1373/1944.

8. Ἡ παρὰ τοῦ ἐργοδότης μὴ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν, δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἡσφαλισμένον στέρησιν ἢ μείωσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πηγῶν, ἀπικουραστικῶς πάντως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 8 τοῦ παρόντος.

Ἡ παρ' αὐτοτελῶς ἐργαζομένων ἡσφαλισμένων καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν πέραν τοῦ ὑπὸ Κανονισμῶν ἐπιβεβαιωμένου γόστου συνεπάγεται στέρησιν τῶν παροχῶν.

9. Ὁ ἡσφαλισμένος δύναται νὰ λάβῃ γνώσιν ὀπισθεητικῶς τῶν στοιχείων τῶν ἡσφαλισμένων τὴν ἀσφαλιστικὴν του σχέσιν. Ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀποσπαστικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀνακινήσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ I.K.A. τῶν στοιχείων τῶν συστατικῶν τῆν ἀσφαλιστικὴν του σχέσιν (χρήμα ἀσφαλίσεως, κατάταξις εἰς ἀσφαλιστικὴν κλάσιν) καὶ ὑποβῆται ἀντιρρήσεις κατ' αὐτῶν. Πραξιθεύσας ἀποκρίσας τῆς προθεσμίας ταύτης, ἢ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ I.K.A. προκύπτουσα ἀσφαλιστικὴ σχέσις, θεωρεῖται ἀκριβῆς ὡς πρὸς τὴν διαδραστηριότητα γόστου, ὑπὸ πάντων ἐποχῶν.

Διὰ τὴν μέγιστον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσφαλιστικῆν σχέσιν, τυχρῶν ἀντιρρήσεις δύναται νὰ ὑποβληθῶν ἐντὸς ἑτοῦ τοῦ ποσῶ ἀπὸ τῆς ἀνακινήσεως εἰς τὸν ἡσφαλισμένον τῶν στοιχείων στοιχείων. Πραξιθεύσας ἀπώκτου τῆς προθεσμίας κατὰ τὴν ἢ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ I.K.A. προκύπτουσα ἀσφαλιστικὴ σχέσις λογίζεται ἀκριβῆς ὑπὸ πάντων ἐποχῶν.

Διὰ κανονισμῶν ἐπιβιβάζονται πᾶσαι αἱ σχετικῶς μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπισημαστικῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς διορθώσεως τῶν διασπαστικῶν στοιχείων.

10. Πρὸς ἑξακρίβωσιν τῶν ἐκάστοτε ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφαλίσειν ποσῶν, τοῦ ὄρισμῶς τούτων καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀσφαλίσειν ἐπιβαρῶν, εἰ ἐργοδοτῶν ὑποχρεούται.

11. Νὸς μεριμνῶν διὰ τὴν ἐπιδοτήσιν τῶν ἀπασχολουμένων πρῶτα ἡσφαλιστικῶν διὰ ἀσφαλιστικῆς ταυτότητος.

12. Νὸς ἐπιβιβάζει κατὰ τοὺς ὁρίσμους κανονισμῶν καταστάσειν πρῶτα πρῶτα καὶ νὰ διαφυλάττωσι ταύτας ἐπὶ πανταχῶς.

13. Νὸς ἐπιδοτικῶν εἰς τὰ διὰ Κανονισμῶν ἐπιβιβάζονται ἐργατικῶν I.K.A. καὶ τοῦ Κράτους, τὴν ἐξέτασιν τῶν ὡς ἐνω κατὰστάσεων, τῶν ἐμπορικῶν τῶν ἐπιβλήων καὶ παντὸς ἐξέτασιν στοιχείων, ὡς καὶ τὴν ἐπιτόπιον ἐρευνῶν πρὸς διασπαστικῶν τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐτοῖς ἐργαζομένων.

Οἱ ἐργοδοτῶν ὑποχρεούται νὰ παρέχουν ὡσαύτως εἰς τὰ ἐκ τῶν ὡς ἐνω πρῶτα πρῶτα πληροφῶριαν δυναμένην νὰ καταστήτῃ εὐχ

ση του εργαζομένου την ύψωση του ύψους της ετήσιας αμοιβής της ασφαλιστικής του παρούσης νόμου και των εις διατάξεων του παρόντος Κανονισμού. Εξ ους προκαλείται παρά τις τὸ ἔδαφρον β' της παρούσης παραγράφου. Εργασιαὶ καὶ ἀπολυτικαίως ἐργοδοτοὶ μὴ ἀποσπολούντες συνήθως πρὸς τὸν ἥρασιμον, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κλιμακίου ἐπισημασθέντα.

8. Νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὰς υπηρεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ κανονισμῷ ἐπισημασθέντα, ἀντίγραφα τῶν περὶ ἐν τῷ ἔδαφρον α' καταστάσεων.

10. Τὰ περὶ ἐν τῷ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὄργανα, ὑποχρεοῦντ' αὐτὸν ἀπόλυτον ἐχευμένην διὰ πάν, ἴσ.τι κατὰ τὴν ἐξουσίαν τῶν καθυκόντων τῶν ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀνελεῖψ. αἰσθ. καὶ δεῖ ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

11. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης παραβῆναι τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τήρησιν καὶ διαφυλάξιν τῶν περὶ ἐν ἀνωτέρω στοιχείων, ἢ δὲν τηρῇ ταῦτα προσηκόντως, ἢ ἀνεῖται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ἑπισημασθέντες παρὰ τῆς παραγράφου 9. ἐκ τούτου δὲ δυσχεραίνεται ἢ ἐξαιρετικῶς τῶν ὑποχρεώσεων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων, ἢ τῶν καταβλητέων εισφορῶν, αὐταὶ καθορίζονται κατὰ τὴν ἀνελεῖψ. αἰσθ. κρίσιν τοῦ ΙΚΑ.

12. Ἐὰν ἡ ἑπισημασθεὶς ἔργασια δύναται νὰ ζητῇ ὅποτεδήποτε χρονίᾳ τῷ ἀνθρώπῳ, τὴν ὑποβολὴν αὐτῷ κενῶς στατιστικῶν στοιχείων ἐπισημασθέντων πρὸς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς καὶ νὰ παραγγέλλῃ τὴν περιοδικὴν ὑποβολὴν αὐτῷ συνάρον στοιχείων, ἐντός ὁριζήσαντος προθεσμίου. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος ὑποβολὴ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, συνιστᾷ βαρὺ παιδαγωγικὸν ποινικὸν διὰ τὸν ὑπαίτιον τῆς μὴ ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς τούτων.

13. Τὸ Ι.Κ.Α. ὑποχρεοῦται ὡς ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσπέριας καὶ εἰς τὴν Γεν. Δ/σιν Δημοσίου Λογιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἰς τὴν ἀρχὴν μὲν ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ τριμήνου λογιστικὴν κατάστασιν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὸ προηγούμενον ἡμερολογιακὸν τρίμηνον εἰς τὴν ἀρχὴν δὲ ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἀντίγραφον τοῦ ἰσολογιστικοῦ καὶ ἀπολογιστικοῦ του διὰ τὸ παραλθόν ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 27.

1. Ὑπερβαρεὶ μὴ καταβληθένται ἐντός τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθρου 26 παραγράφου β. ἐπιβαρύνονται διὰ προσθέτου τέλους ἴσου πρὸς 20 ο)ο τούτων, ἐκτός ἐάν ὁ ὑπόχρεος διὰ τὴν καταβληθὴν ἐργοδοτὴς προσῆλθῃ εἰς ἐξόφλησιν τῶν καθυστερομένων εισφορῶν πρὸ πάσης καταλογιστικῆς πράξεως ἢ καὶ τὸν ἑξοφλήσῃ ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς καταλογιστικῆς πράξεως, ὅτε τὸ πρόσθετον τέλος περιορίζεται εἰς 10 ο)ο.

2. Ἐπισημασμένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἢ καθυστερητικῆς τῆς καταβολῆς τῶν εισφορῶν δι' ἑκάστην συμπληρούμενον τρίμηνον ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἐντός τοῦ ὁποῦο ἐξειδικώθησιν εἰς τὸ Δημοτικὸν Τομεῖον. Ἐὰν ἐπισημασθῶν ἀνταρκατικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, συνεπαγεται ἐπιβαρύνσιν τοῦ ἐργοδοτοῦ δι' ἑτέρου προσθέτου τέλους 10 ο)ο. Ἡ τριπλῆ κατὰ τρίμηνον ἐπιβαρύνσις τοῦ ἐργοδοτοῦ διὰ προσθέτων τελῶν, δὲν δύναται πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσοστὸν 100 ο)ο τῆς ἀρχικῶς βεβαιωθείσης οφειλῆς.

3. Δι' κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτήσεις τοῦ Ι.Κ.Α. ἐκ καλύτερονομίαν, εισφορῶν, πρόσθετων τελῶν ἢ ἐπισημασθέντων τῶν εισφορῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρου 54 § 3. εἰσπράτ. τούτου διὰ τοῦ ἐκ τοῦ Ν. Δ. 1383/1942 συσταθέντος «Δημοσίου Τομεῖου Ἑσόδων Ι.Κ.Α.» ἢ τῶν ἀρμεδιῶν δημοσίων Τομεῖων ἢ τῶν ἀρμεδιῶν υπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α., κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, ἐφαρμοσθέντων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Τὴν κατὰ τὸν νόμον 29(14)37 περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, παρεχόμενον ἀντίγραφον ἀνασταλτικῆς καταβολῆς ὁριζόμενον ἢ τελεματικῆς καταβολῆς, ἀσπεί τὸ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ Ι.Κ.Α. ἐρωδίου ἑργατοῦ.

4. Ἐπισημασθέντων τῶν περὶ ἐν τῷ ἀρθρον 57 § 1 καθυστερομένων εισφορῶν, νοεῖται καὶ ἡ κατὰ τοῦ οφειλέτου διήλυσις κατὰ ἐξόφλησιν αὐτῶν διὰ 12 μηνιαίων δόσεων. Ἡ μὴ

νὰ ἀπὸ τῆς ἐπισημασθέντος κατὰ τὸ ἀρθρον 57 § 1 καθυστερομένων εισφορῶν, νοεῖται καὶ ἡ κατὰ τοῦ οφειλέτου διήλυσις κατὰ ἐξόφλησιν αὐτῶν διὰ 12 μηνιαίων δόσεων.

4. Εἰς τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσπράξιν, τὸν περὶ ἐν τῷ ἀρθρον 54 § 3 εἰσπράτ. τούτου διὰ τοῦ ἐκ τοῦ Ν. Δ. 1383/1942 συσταθέντος «Δημοσίου Τομεῖου Ἑσόδων Ι.Κ.Α.» ἢ τῶν ἀρμεδιῶν δημοσίων Τομεῖων ἢ τῶν ἀρμεδιῶν υπηρεσιῶν τοῦ Ι.Κ.Α., κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, ἐφαρμοσθέντων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

5. Κατὰ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 54 § 3 εἰσπράξιν, ἐπισημασθέντων τῶν περὶ ἐν τῷ ἀρθρον 57 § 1 καθυστερομένων εισφορῶν, νοεῖται καὶ ἡ κατὰ τοῦ οφειλέτου διήλυσις κατὰ ἐξόφλησιν αὐτῶν διὰ 12 μηνιαίων δόσεων.

6. Ἡ παρικοπὴ εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ι.Κ.Α. διὰ πληστηρισμοῦ ἢ ἀναγγελίας εἰς τὴν πώχευσιν, ἢ κατὰ τὰς αὐτῶν γίνεται προνομικῶς μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθρου 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐπὶ ἐνδεχόμενης δὲ ἀναπαρκατικῆς τοῦ ἀπομεινόντος ὑπολοίπου πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν, αἱ αὐτὴ συνταχέουσαι προνομικῶς ἀπαιτήσεις κατατάσσονται τμημέτως.

7. Τὸ δικαίωμα πρὸς εἰσπράξιν τῶν εισφορῶν, παρεχόμενον μετὰ πενταετίας ἀπὸ τῆς ἡλίκους τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, κατ' ὅ αὐταὶ κατέστησαν ἀπαιτήσιμα.

Ἐπι τῆς τριπλῆς παραγράφου, ἐπισημασθέντων κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις περὶ βραχυπροθέτου παρεχόμενου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Κώδικος.

8. Εἰσφορὰ ἀχρεωστῆτος εἰσπραχθεῖσιν, ἐπισημασθέντων ἐπὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ ἀνδιαφερομένου, ἐντός πρὸς 5 ο)ο. Ἡ διατάξις αὕτη δὲν ἰσχύει διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν κλάδων ἀσφαλίσεως παροχῶν ἀσθενείας εἰς γότμα καὶ εἰς εἶδος εἰσπραχθεῖσιν ἀχρεωστῆτος εἰσφοράς.

9. Ἐπισημασθέντων δικαιοῦται νὰ ἀπαιτῆται τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξιν εἰς αὐτὴν πληρωμὴν τοῦ ἀναλογηθέντος ἀπὸ τῆς εἰσφορῆς τοῦ ποσοῦ ἐκ τῶν ἀχρεωστῆτος εἰσπραχθεῖσιν εισφορῶν μὲν τῶν ἐκ 5 ο)ο τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Παροχὴ Ἀσφαλίσεως.

Συντάξις ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Ἄρθρον 28.

1. Ὁ παρὰ τὸ ἔδαφρον ἡσαλισμένως δικαιοῦται τούτου ἔως λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἐάν :

α) Ἐπραγματοποίησιν δύο γυναικῶν πένταετίας ἀπὸ τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας καὶ δὲν τυττρέχον παρικοπῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 51 τοῦ παρόντος, τὴν ἐπλήρωσιν δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔδαφρον β' εἰς ἡλικίαν ἢ κατέστη ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἀνωτέρω τῆς ἐπισημασθέντος ἀρθρου, ἢ

β) Ἐπραγματοποίησιν ἐνὰ ἑκατὸν (100) τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας κατ' ἑκάστην τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἔτους τῶν ἀνωτέρω προηγούμενων τοῦ ἔτους κατ' ὅ αὐταὶ ἐπισημασθέντων περὶ ἀρθρου καὶ τῶν ὅμοιων, παρεχόμενων περὶ ἀρθρου τῆς ἐπισημασθέντος ἀρθρου, ἢ κατ' ὅ αὐταὶ ἀπονομήσῃ αὐτῶν συντάξεως λόγῳ γήρατος ἀπὸ τῆς ἐπισημασθέντων συμπληρωσῆν τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἡλικίαν ἢ κατ' ὅ αὐταὶ ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἀνωτέρω τῆς ἐπισημασθέντος ἀρθρου.

Προκειμένου εἰδικῶς περὶ ἡσαλισμένων συνταχθέντων μετὰ τοῦ Δημοσίου ἢ κατ' ἑτέρου ἑργατοῦ κατὰ τὴν ἀσφαλίσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀπαιτήσεως περὶ συνταξιοδοτικῆς τῶν, διὰ τὴν ἀπονομήν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος πρὸς τοῦ Ι.Κ.Α. εἰς ἑκάστην ἡσαλισμένως κατέστη ἀνάπηρος ἢ ἀνεπισημασθέντων κατὰ τὸ ἀνωτέρω εἰς ἡλικίαν καὶ ἐπραγματοποίησιν ἐντός τῶν ἐπισημασθέντων ἀρθρου 6' προθεσμίσεων καὶ 15(14) τοῦλάχιστον τριμηνίων ἐργασίας, συνυπολογισθέντων εἰς ταύτας καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 5' ἡμερῶν, μὴ ἐφαρμοσθέντων δὲ ὡς πρὸς ταύτας τῆς διατάξεως τοῦ ἔδαφρου α'.

2. Ὁ ἡσαλισμένως θεωρεῖται ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἀνωτέρω τῆς διατάξεως τῆς προηγούμενης παραγράφου, ἐάν λόγῳ πᾶσης τῆς ἐλάττης ἢ ἐξουθενήσεως τυφλοῦ ἢ συνεπικρατοῦς ἐξουθενήσεως τοῦλάχιστον κατ' ἐαυρικὴν πρόβλεψιν διαρκείας, δὲν δύναται νὰ κερδίῃ δι' ἐργασίας ἀνεπισημασθέντων εἰς τὴν ἀνάπησιν, τὰς δεξιότητάς, τὴν μὲν ἔργων καὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐ-

...αποφασισμένης ή μη, να παραμένει η παροχή της ιατρικής περίθαλψης...

...επιπλέον, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής περίθαλψης...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

Ιατρική περίθαλψη (άρθρο 31)

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

...από τον αρμόδιο φορέα, να μην αποκλείονται οι περιπτώσεις όπου η παροχή της ιατρικής...

Πρόσθετο κείμενο

Άρθρο 32

1. Εις περιπτώσει θανάτου ήσραλισμένου πληρωόντος τας κατά το άρθρον 35 εδ. β' προϋποθέσεις ή συνταξιοδούχου λόγω

... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

2. Η απόφαση καθορίζουν την καταλληλότητα της προσαρμογής ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

3. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

4. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

5. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

6. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

7. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

8. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

9. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

10. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

11. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

12. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

13. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

14. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

15. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

16. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

17. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

18. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

19. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

20. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

21. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

22. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

23. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

24. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

25. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

26. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

27. Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

1) Η απόφαση ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

Ποσόν επίδοματος άσθενείας.

Άρθρον 38.

1. Το ποσόν του επίδοματος άσθενείας και ανεργίας ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

2) Το κατά την προηγούμενη παράγραφο προσημασθέν επίδομα ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

3) Το επίδομα άσθενείας καταβάλλεται προκειμένου περί ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

4) Το επίδομα άσθενείας καταβάλλεται από της 15ης ημέρας ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

5) Κατά της ανωτέρω διατάξεως χρόνος αναμονής, ο μεταβλητός μεταξύ της αναγγελίας της ανικανότητας ή της ανεργίας ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

6) Κατά της ανωτέρω διατάξεως χρόνος αναμονής, ο μεταβλητός μεταξύ της αναγγελίας της ανικανότητας ή της ανεργίας ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

7) Κατά της ανωτέρω διατάξεως χρόνος αναμονής, ο μεταβλητός μεταξύ της αναγγελίας της ανικανότητας ή της ανεργίας ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

8) Κατά της ανωτέρω διατάξεως χρόνος αναμονής, ο μεταβλητός μεταξύ της αναγγελίας της ανικανότητας ή της ανεργίας ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

9) Κατά της ανωτέρω διατάξεως χρόνος αναμονής, ο μεταβλητός μεταξύ της αναγγελίας της ανικανότητας ή της ανεργίας ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

10) Κατά της ανωτέρω διατάξεως χρόνος αναμονής, ο μεταβλητός μεταξύ της αναγγελίας της ανικανότητας ή της ανεργίας ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

Επίδομα μηροδότητος.

Άρθρον 39.

1) Η ήραλισμένη δικαιούσα: παρά του Ι.Κ.Α. επί 42 ημέρας ... (απόσπασμα από προηγούμενη σελίδα) ...

α) Την υπαγωγήν εις την ασφάλισιν ή τον ήπ' αυτής αποκλεισμών κεραιών ή την διαρκείαν της ασφαλιστικής πράξεως ή την κατάταξιν του ηραλισμένου εις επόγγελμα διαφόρων εκείνου εις τ' εδει: να υπαχθή.

β) Των καθορισμών των όρειομένων κατά το άρθρον 25 του παρόντος εισφορών ή την επιβολήν προσθέτων τελών δια καθυστερουμένης εισφοράς ή την κατ' έσφραγήν του άρθρου ή ή επαύξησιν των έαυρυνόντων τους εργοδότας τιμημάτων των εισφορών ή την καταβολήν δαπανών κατ' έσφραγήν του άρθρου 34 παρ. 2.

γ) Την μείωσιν ή πρόσκαιρον στέρησιν ή την πρόσκαιρον ή έρισιακήν διακοπήν των παροχών της ασφάλισως άσθενείας ή της άναρχίας ή την άσχηνην χορηγήσεως αυτών είτε απόλυτως είτε ύφ' ήν μορφήν ή εις έκτασιν ή ύφ' ής προϋποθέσεις αίτούνται: ταύτας οι ενδιαφερόμενοι.

δ) Την μείωσιν ή την πρόσκαιρον ή την έρισιακήν διακοπήν ή την στέρησιν των παροχών της ασφάλισως άναπηρίας, γήρατος και φανιάτου ή την ανατιολήν ή την άσχηνην χορηγήσεως σσιούτων παροχών είτε απόλυτως, είτε ύφ' ήν μορφήν ή εις ήν έκτασιν ή ύφ' ής προϋποθέσεις αίτούνται: ταύτας οι ενδιαφερόμενοι ή συμφερισμούς περί ών το άρθρον 40 παράγραφος 4.

2. Προκειμένου περί αποφάσεων, περί ών τά στοιχεία είναι καί γ' της προηγουμένης παραγράφου, ή προσφυγή γίνεται παρά των έχόντων ένδονμον σύμφερον ένώπιον του πρωτοβάθμιου Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εις την περιφέρειαν του οποίου κατοικεί ο προσφεύγων.

3. Αι προσφυγαι κατ' άποφάσεων, περί ών το ύπο έδάριον ε. της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, άγίζονται παρά των έχόντων ένδικον συμφερον ένώπιον του Δευτεροβάθμιου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, εις την περιφέρειαν την οποίαν κατοικεί ή προσφεύγων.

4. Η περί προσφυγής αίτησις συντάσσεται έφ' άλλου χάρτου. επιτίθεται δε έντός άντιρρητικής προθεσμίας.

5. Η αίτησις προσφυγής άναστέλλει την έκτελεσιν της προστάλλομένης αποφάσεως.

6. Διά Διατάγματα ενδίδομένου προτάσει των Ύπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας όρισθήσονται:

α) Ο τρόπος επιδόσεως και καταχωρήσεως της περί προσφυγής αίτησεως.

β) Αι αναλόγως της φύσεως των έκκαλουμένων αποφάσεων προθεσμιαί ένσκησίσεις των προσφυγών, αίτινες δεν δύναται να είναι έραχύτεραι των 30 ήμερών, ουδέ μικρότεραι των τριών μηνών, υπό της κοινοποιήσεως των έκκαλουμένων αποφάσεων.

γ) Τα της προσεπιλήσεως, κυρίως ή πρωτεύου παρεμβάσεως τριτοδικούς και άνακοπής.

Κομμα

Άρθρον 44.

1. Πουτούν των κατ' έσφραγήν ενδίδομένου άποφάσεων των πρωτοβάθμιον διοικητικών ασφαλιστικών Δικαστηρίων ως και των αποφάσεων περί ών το άρθρον 9, χωρεί ή αιτις ένώπιον του Δευτεροβάθμιου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, κατοικούν ής είτε παρά του Ι.Κ.Α., είτε παρά τους των εν τή πρωτοβάθμια δίκην μετασχόντων.

2. Αι διατάξεις των παρ. 4 και 5 του προηγουμένου άρθρου ίσχύουσιν αναλόγως και επί των προσφυγών.

3. Διά Διατάγματα ενδίδομένου προτάσει των Ύπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας όρισθήσονται:

α) Ο τρόπος επιδόσεως της περί της έφέσεως αίτησεως.

β) Αι αναλόγως της φύσεως των καθ' ήν τ' έστις αίτησεως προθεσμιαί προς ένάσκησιν αυτής, αίτινες δεν δύναται να είναι έραχύτεραι των τριάντα ήμερών, ουδέ μικρότεραι των τριών μηνών υπό της κοινοποιήσεως των σχετικών αποφάσεων.

Αίτησις ένσκησίσεως και έκθεσίσεως.

Άρθρον 45.

1. Κατ' επιτάσει του Δευτεροβάθμιου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου άπαιτείται, έντός είδικου ήμερου από της κοινοποιήσεως της αίτησεως ένσκησίσεως ένώπιον του Συμβούλιου της Επικρατείας, διά φερόν ήμηναιών ή έσφραγ-

μένων έσφραγήν και Νόμου ή των εις έκτέλεσιν τούτου ενδιδόμενων κανονισμών.

2. Η περί ένσκησίσεως αίτησις υποβάλλεται και εκδίδεται και κατ' της ίσχύουσας περί Συμβουλίου Επικρατείας διατάξεις.

3. Κατ' έκδοσεων όριστικών αποφάσεων, άπαιτείται άναθεώρησις άσκουμένη ένώπιον του εκδόντος την άπόφασιν δικαστηρίου κατ' τάς περιπτώσεις του άρθρου 785 Ηολ. Δικ. Την άναθεώρησιν δύναται να ζητήσιν πάν μετασχόν εις την δίκην πρόσαιπον.

4. Διά Διατάγματα ενδίδομένου προτάσει των Ύπουργών Εργασίας και Δικαιοσύνης θέλουσι καθορισθή.

α) Ο τρόπος επιδόσεως και καταχωρήσεως της περί άναθεωρήσεως αίτησεως άπηλλογημένης παντός τέλους και

β) Αι προθεσμιαί ένσκησίσεως αναλόγως των διαφόρων λόγων άναθεωρήσεως.

Πρωτοβάθμια Διοικ. Ασφαλ. Δικαστήρια.

Άρθρον 46.

1. Διά την ενδίκασιν των εν τή παραγράφω 2 του άρθρου 43 άναφερομένων προσφυγών συνιστούνται εις τάς εθρας των μεγαλυτέρων Ύποκαταστάτων του Ι.Κ.Α. Πρωτοβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια διά Διατάγματα, προκαλουμένου παρά των Ύπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας, όπερ όρίζει την κατ' ήνον άριμδιότητα αυτών.

2. Έκάστον Πρωτοβάθμιον Διοικητικόν Ασφαλιστικόν Δικαστήριον άπαρτίζεται εκ του Προέδρου εκ δύο μελών και του Γραμματέως.

3. Ο Πρόεδρος έκάστου Πρωτοβάθμιου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου και ο διά την περίπτωσιν άπουσίας ή κωλύματος άναπληρωτής τούτου, διορίζονται εκ των εν τή εθρα τούτου ίσχυουσώντων Προέδρων Πρωτοδικών ή Πρωτοδικών.

4. Τα δύο μέλη και δύο άναπληρωτάι του διορίζονται εκ εν εκ των έσφραγισμένων και εκ έτερον εκ των εργοδοτών, δε' άποφάσεως του Προέδρου των Πρωτοδικών εις την περιφέρειαν του οποίου υπάγεται ή εθρα του Πρωτοβάθμιου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου, και ύπεδινοούνται ο υεν ήρακλισμένως και ο άναπληρωτής αυτου υπό της Γ.Σ.Ε.Ε. εκ δε εργοδότου και ο άναπληρωτής αυτου, υπό των ειδικών επαγγελματικών Οργανώσεων, καθ' ή θέλει όρισιν το κατ' ήνον παρ. 7 του επόμενου άρθρου προβλεπόμενον διάστημα.

5. Προς ταχυτέραν ενδίκασιν των ύποθέσεων, δύναται παρά τοις Πρωτοβάθμιον Ασφαλιστικόν Δικαστήριον Αθηνών Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, να λειτουργήσι δύο ή πλέοντα τμήματα συντεθίμενα κατ' ήν διά του παρόντος άρθρου έρεθίμενα.

Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια.

Άρθρον 47.

1. Συνιστούνται εις τάς εθρας των έφεσεων, διά διατάγματος ενδιδόμενον υπό των Ύπουργών Δικαιοσύνης και Εργασίας, Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια προς ενδίκασιν των περί ών ή παράγραφω 3 του άρθρου 44 προσφυγών και των κατ' ήν άρθρον 44 άσκουμένων έφεσεων.

2. Τα Δευτεροβάθμια Διοικητικά Ασφαλιστικά Δικαστήρια άποτελούνται εκ του Προέδρου, τεσσάρων μελών και του Γραμματέως.

3. Ός Πρόεδροι των Δευτεροβάθμιον Διοικητικών Ασφαλιστικών Δικαστηρίων διορίζονται Άρεσπαγίσει ή Πρόεδροι Έφετών ή Έφέται δε' άναπληρωσιν των οποίων εις περιπτώσιν άπουσίας ή κωλύματος, διορίζονται από τρεις Άρεσπαγίσει ή Πρόεδροι Έφετών ή Έφέται.

4. Τα δύο εκ των μελών έκάστου Δευτεροβάθμιου Διοικητικού Ασφαλιστικού Δικαστηρίου κατ' ήν άναπληρωσών των διορίζονται εκ είδικων προσώπων έχόντων πείραν και γνώσιν περί του επαγγελματικού ζητήματος και καταρτισμένον σχολιον Νομικής Σχολής, κατακτισούσιν εκ πείρατος περί εκτελέσεως ή εκτέλεσης έρθετων των άπατευσμένων τεκτονικών και κατασκευαστικών μελών και καταρτισμένον υπό Είδικου Συμβουλίου άπαιτούμενον.

α) Εκ δύο Συμβούλων της Επικρατείας, υποδεικνυομένων μετ' των άναπληρωσών των, υπό του Προέδρου αυτου.

1. Τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι δικαιούχοι προσωπικά ή ομαδικά, οι οποίοι είναι μέλη του ΙΚΑ, οφείνται να υποβάλουν στο Υπουργείο Συγκοινωνιών του ΙΚΑ, κατά την έναρξη της λειτουργίας του οχηματισμού, τις ακόλουθες πληροφορίες: α) τα στοιχεία του οχήματος, β) τα στοιχεία του οδηγού, γ) τα στοιχεία του επιβατικού αυτοκινήτου και τα προβλεπόμενα στοιχεία σύμφωνα με τον Κανονισμό περί της λειτουργίας του ΙΚΑ. Από της πρώτης του μηνας του μεταπολέμου της εισόδου στο χώρο οι δικαιούχοι δικαιούνται των αποδοχών της θέσης εφόσον η κατάσταση είναι η ακόλουθη:

Α) Οι δικ. του αυτοκινήτου προσωπικού μη δυνάμενοι ελλείψει τεχνικών και οικονομικών προϋποθέτων να ανταλλάξουν εις θέσιν του ΙΚΑ, δικαιούνται, παρ' αὐτὸν ὡς υπεράριθμοι.

Β) Οι δικ. του αυτοκινήτου προσωπικού εντός περιόδου από της συγκοινωνίας εφόσον η μη αποδοχόμενος την μετατάξιν ἢ τὴν κατὰ τὴν διακρίνουται ἐκ τοῦ ΙΚΑ, ἀποζημιώσιμος ἴσως κατὰ τὸ ἀποφασισθέν ἐκ τῆς 21/2 προδικασμένης, μὴ ἀσφαλιστὸν ὅπως νὰ ἀπαρτῆ τὸς 30 μισθοῦς.

Οἱ δικ. του αυτοκινήτου ἀποχωροῦντες διὰ τὴν τυχόν συνταξιοδότησιν κατὰ τὸν Τραπεζικὸν Ἐπιχειρησιακὸν Ἀσφαλιστικὸν Προσωπικὸν Ὁργανισμὸν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, θεωροῦνται ὡς ἀπολυθέντες ἰσχυρῶς καταργήσεως θέσεως.

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀποφασιστὴν ἐπιτάξεσιν ἐπιτρέπεται ὑποβολὴ ἀναίτητος ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ τελευταῖον ἄρθρου τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 23 Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ ἀναίτητοι ἀιτήσεων ἀναθεωρήσεως, ὅσον ὅπως ἐπιβάλλονται ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ τῆς ἀναίτητος ἀναθεωρήσεως.

3. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου κυρίως ὑγειονομικὸν προσωπικὸν ἑαυτοῦ τυχόν ἰατρικῆς καὶ εἰδικότητων καὶ ἐξουσιάζονται ἐπὶ τῆς ἀποφασιστῆς ἑξέσεως κατὰ τὸν συγχωνοῦμενον Τραπεζικὸν καὶ ἀπολυθέντες ἐκ μισθοῦ ἢ πηγῆς ἀποζημιώσεως, μετὰ τὴν ἐπίσημον ἀποφασιστὴν ἀποφασιστῶν τοῦ ΙΚΑ ἐπὶ κατατάξεσιν κατὰ τὴν ἀποφασιστῶν ἀποφασιστῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν ὅμως τὸ ΙΚΑ τῆς κατηγορίας ταύτης, ἐρ' ὅσον ἀναίτητος ἀναίτητος κατὰ τὴν τυχόν συγχωνοῦσεως διατῆ τοιαύτης καὶ ἀσφαλιστῶν κατὰ τὴν συγχωνοῦμενον Τραπεζικὸν καὶ ἔχον τὰ ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐξέσεως τοῦ ΙΚΑ προδικασμένα προσωπικά, ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀποφασιστῶν ἀποφασιστῶν κατὰ τὸ ΙΚΑ, ἐρ' ὅσον ἔχον τὴν τυχόν ἀποφασιστῶν ἀποφασιστῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

4. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

5. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

6. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

7. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

8. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

9. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

10. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 7 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

11. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 8 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

12. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

13. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 10 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

14. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 11 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

15. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 12 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

16. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 13 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

17. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 14 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

18. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 15 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

19. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 16 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

20. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 17 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

21. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 18 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

22. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 19 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

23. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 20 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

24. Οἱ δικ. του αυτοκινήτου προσωπικὸν εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς παρ. 21 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ὑπουργικοῦ Διατάγματος τῆς 21/2 ἀιτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντός δεκά μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κατατάξεως ἢ μὴ προστάξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

